വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - ഒരു സ്ത്രീപക്ഷപഠനം

കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിൽ
ഡോക്ടർ ഓഫ് ഫിലോസഫി ബിരുദത്തിനായി
സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രബന്ധം

ജാൻസി ജോസ്

മലയാളവിഭാഗം
കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല

2007

NOVELS OF VALSALA -
A FEMINIST STUDY

THESIS SUBMITTED TO THE UNIVERSITY OF CALICUT
FOR THE AWARD OF THE DEGREE OF
DOCTOR OF PHILOSOPHY IN MALAYALAM

JANSY JOSE

DEPARTMENT OF MALAYALAM
UNIVERSITY OF CALICUT

2007

ഡോ. ആസാദ് ആർ. പി.
ലക്ചറർ, സെലക്ഷൻ ഗ്രേഡ്
മലയാളവിഭാഗം
എൻ.എസ്.എസ്. കോളേജ്
മഞ്ചേരി

സാക്ഷ്യപത്രം

കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഡോക്ടർ ഓഫ് ഫിലോസഫി ബിരുദത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്ന '**വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - ഒരു സ്ത്രീപക്ഷപഠനം**' എന്ന പ്രബന്ധം **ജാൻസി ജോസ്** എന്റെ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നിർവ്വഹിച്ച ഗവേഷണത്തിന്റെ രേഖയാണെന്ന് ഇതിനാൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

മഞ്ചേരി, **ആസാദ് ആർ. പി.**

പ്രസ്താവന

ഈ പ്രബന്ധം ഇതിനുമുമ്പ് ഏതെങ്കിലും പരീക്ഷയ്ക്കോ, ബിരുദത്തിനോ, അസോസിയേറ്റ്ഷിപ്പിനോ, ഫെല്ലോഷിപ്പിനോ അതുപോലുള്ള മറ്റെന്തെങ്കിലും ടൈറ്റിലിനോ, അംഗീകാരത്തിനോ വേ ി എഴുതപ്പെട്ടതല്ല എന്ന് സത്യബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ജാൻസി ജോസ്

പ്രസ്താവന

ഈ പ്രബന്ധം ഇതിനുമുമ്പ് ഏതെങ്കിലും പരീക്ഷയ്ക്കോ, ബിരുദത്തിനോ, അസോസിയേറ്റ്ഷിപ്പിനോ, ഫെല്ലോഷിപ്പിനോ അതുപോലുള്ള മറ്റെന്തെങ്കിലും ടൈറ്റിലിനോ, അംഗീകാരത്തിനോ വേ ി എഴുതപ്പെട്ടതല്ല എന്ന് സത്യബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ജാൻസി ജോസ്

കൃതജ്ഞത

ഈ പ്രബന്ധരചനയിൽ എനിക്കുവേ പ്രോത്സാഹനവും വിലയേറിയ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും നല്കി എന്നെ അകമഴിഞ്ഞ് സഹായിച്ച **ഡോ: ആസാദ് മാഷിനോട്** ഞാൻ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഗവേഷണത്തിനാവശ്യമായ സൗകര്യങ്ങൾ നല്കിയ മലയാളവിഭാഗം മുൻ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടും ഇപ്പോഴത്തെ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ. **പി. എം.വിജയപ്പൻ മാഷിനോടും** വളരെയേറെ നന്ദിയു ്. റഫറൻസിനുവേ ി സൗകര്യ ങ്ങൾ ചെയ്തുതന്ന കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല മലയാളവിഭാഗം ലൈബ്രറി, സി.എച്ച്. എം. ലൈബ്രറി, കേരളായൂനിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി, അന്വേഷി വിമെൻസ് ലൈബ്രറി (കോഴിക്കോട്), സഖി ലൈബ്രറി (തിരുവനന്തപുരം) എന്നിവിടങ്ങളിലെ ജീവനക്കാ രോടും എനിക്ക് അളവറ്റ നന്ദിയു ്. എനിക്ക് എന്നും പ്രോത്സാഹനം നല്കിയ കുടും ബാംഗങ്ങളോടും സുഹൃത്തുക്കളോടും എന്റെ നന്ദിയും കടപ്പാടും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ജാൻസി ജോസ്

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം 1 - 7

അദ്ധ്യായം ഒന്ന് - സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രിപക്ഷ വിചാരം ചരിത്രവും വർത്തമാനവും 8 - 83

1.1 സ്ത്രീവാദം 9

1.1.1 പശ്ചാത്തലം 9

1.1.2 സ്ത്രീവാദം കേരളീയ പശ്ചാത്തലം 12

1.1.3 സ്ത്രീവാദം - നിർവ്വചനം 16

1.1.4 സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ ചരിത്രം 28

1.1.5 കേരളത്തിലെ സ്ത്രീമുന്നേറ്റങ്ങൾ 33

1.1.6 മതവും സ്ത്രീവാദവും 35

1.1.7 നിയമവും സ്ത്രീവാദവും 40

1.1.8 സ്ത്രീ സാഹിത്യത്തിൽ 41

1.2 സ്ത്രീവാദസാഹിത്യം 44

1.2.1 പെണ്ണെഴുത്ത് 46

1.2.2 സ്ത്രൈണഭാഷ 51

1.2.3 സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനം 57

1.2.4 പ്രകൃതിവർണ്ണനകൾ സാഹിത്യത്തിൽ 59

1.2.5 സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും 62

1.2.6 സാഹിത്യവും രതിയും 66

1.3 നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീസങ്കൽപം 74

1.3.1 പാശ്ചാത്യ നോവലിൽ സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനം 78

1.3.2 ആദ്യകാല പാശ്ചാത്ത്യ നോവലിസ്റ്റുകൾ 81

1.3.3 ആദ്യകാല പാശ്ചാത്യ സ്ത്രീ നോവലിസ്റ്റുകൾ 82

അദ്ധ്യായം ര ് - മലയാള നോവൽ - സ്ത്രീവാദസമീപനം		84 - 137
2.1	**മലയാളനോവൽ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ**	84
2.1.1	ആദ്യകാല മലയാള നോവലുകൾ	86
2.1.2	ര ാം ഘട്ട നോവലുകൾ	95
2.1.3	ആധുനിക നോവലുകൾ	99
2.2	**കേരളത്തിലെ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ**	103
2.2.1	കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല സ്ത്രീ എഴുത്തുകൾ	103
2.2.2	സ്ത്രീനോവലിസ്റ്റുകൾ	107
2.3	**കീഴാളപരിപ്രേക്ഷ്യം മലയാള നോവലുകളിൽ**	112
2.3.1	ദലിത്പ്രമേയം മലയാളനോവലിൽ	113
2.3.2	ആദിവാസി പ്രമേയം നോവലുകളിൽ	115
2.4	**സ്ത്രീ - മണ്ണ് ബന്ധം**	120
2.4.1	ര ിടങ്ങഴി - മണ്ണിന്റെ മാറിൽ - നെല്ല്	120
2.4.1.1	സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ	123
2.4.1.2	സ്ത്രീപ്രശ്നം	124
2.5	**കുടിയേറ്റം നോവലുകളിൽ**	125
2.5.1	വിഷകന്യക - നെല്ല് - ഒറോത	127
2.6	**സദാചാരബോധം മലയാള നോവലിൽ**	130
അദ്ധ്യായം മൂന്ന് - വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - പൊതു സവിശേഷതകൾ		138 - 155
3.1	**വത്സലയും മലയാള നോവലും**	138
3.2	**പ്രമേയം**	141
3.3	**വത്സലയുടെ നോവലുകൾ പൊതുസവിശേഷത**	151
അദ്ധ്യായം നാല് - വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - ഒരു സ്ത്രീപക്ഷപഠനം		156 - 291
4.1	**ഇതിവൃത്തഘടന**	156
4.1.1	നെല്ല്	156
4.1.2	ആഗ്നേയം	158
4.1.3	കൂമൻകൊല്ലി	159
4.1.4	പാളയം	160
4.1.5	ചാവേർ	161
4.1.6	റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ	163
4.1.7	ഇതിവൃത്തഘടന - സാമൂഹ്യ പശ്ചാത്തലം	164
4.2	**ആഖ്യാനം - പരിചരണം**	165
4.2.1	സാമൂഹ്യ പരിസരം	165
4.2.2	സ്ത്രീപ്രധാനം	170
4.2.3	സ്ത്രീകളുടെ പദവി	176

	4.2.4	മനസ്സ് - ശരീരം	183
4.3	**സാമൂഹ്യാവസ്ഥകൾ**		188
	4.3.1	കുടുംബം	188
	4.3.2	ജാതി	196
	4.3.3	ജന്മിത്തം	200
	4.3.4	വിവാഹം	206
4.4	**സാമ്പത്തികഘടന**		216
4.5	**വിദ്യാഭ്യാസം**		224
4.6.	**സദാചാരം - ലൈംഗികത**		231
4.7	**മണ്ണ് - പെണ്ണ് - കാർഷിക ജീവിതം**		240
	4.7.1	മണ്ണ് - പെണ്ണ് - സാദൃശ്യം	240
	4.7.2	സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും	246
	4.7.3	പെണ്ണിടങ്ങൾ	260
	4.7.4	പെണ്ണധികാരം - മണ്ണധികാരം	265
	4.7.5	പെണ്ണ് - കലഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ	273
	4.7.6	കൗമാരക്കാരായ പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ	280
4.8	**ആദിവാസി പ്രശ്നം**		283

അദ്ധ്യായം അഞ്ച് - ഉപസംഹാരം 292-299

ഗ്രന്ഥസൂചി 300-312

അനുബന്ധം 313-316

കൃതജ്ഞത

ഈ പ്രബന്ധരചനയിൽ എനിക്കുവേ പ്രോത്സാഹനവും വിലയേറിയ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും നല്കി എന്നെ അകമഴിഞ്ഞ് സഹായിച്ച **ഡോ: ആസാദ് മാഷിനോട്** ഞാൻ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഗവേഷണത്തിനാവശ്യമായ സൗകര്യങ്ങൾ നല്കിയ മലയാളവിഭാഗം മുൻ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടും ഇപ്പോഴത്തെ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ. **പി. എം.വിജയപ്പൻ മാഷിനോടും** വളരെയേറെ നന്ദിയു ്. റഫറൻസിനുവേ ി സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുതന്ന കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല മലയാളവിഭാഗം ലൈബ്രറി, സി.എച്ച്. എം. ലൈബ്രറി, കേരളായൂനിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി, അന്വേഷി വിമെൻസ് ലൈബ്രറി (കോഴിക്കോട്), സഖി ലൈബ്രറി (തിരുവനന്തപുരം) എന്നിവിടങ്ങളിലെ ജീവനക്കാരോടും എനിക്ക് അളവറ്റ നന്ദിയു ്. എനിക്ക് എന്നും പ്രോത്സാഹനം നല്കിയ കുടുംബാംഗങ്ങളോടും സുഹൃത്തുക്കളോടും എന്റെ നന്ദിയും കടപ്പാടും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ജാൻസി ജോസ്

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

വത്സലയുടെ നോവലുകൾ -
ഒരു സ്ത്രീപക്ഷപഠനം

ആമുഖം

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി എൺപതുകളോടെയാണ് കേരളത്തിൽ സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ വേരുകൾ പടർന്നുതുടങ്ങിയത്. അക്കാലത്തുതന്നെ സ്ത്രീകൾ തങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന ഇരട്ടച്ചൂഷണത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പോരാട്ടമാരംഭിച്ചിരുന്നു. സാമൂഹ്യപ്രക്രിയകളിലെന്നതുപോലെ സാഹിത്യത്തിലും എക്കാലത്തും സ്ത്രീകൾക്ക് പിന്നാമ്പുറങ്ങൾ മാത്രമാണ് ലഭിച്ചുവന്നിരുന്നത്. സ്ത്രീസങ്കല്പങ്ങൾക്കും സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങൾക്കും പുതിയ മാനം വന്നതോടെ സാഹിത്യലോകത്തും എഴുത്തുകാരികൾ തങ്ങളുടെ സങ്കല്പങ്ങളും വീക്ഷണങ്ങളും പകർത്തി തുടങ്ങി. സ്ത്രീവാദസാഹിത്യത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനും മുമ്പുതന്നെ വത്സല മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ സ്ഥാനം നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാമൂഹ്യനോവലുകളെ പൊതുധാരയിൽപെടുത്തിപ്പോന്ന വത്സലയുടെ നോവലുകളിലെല്ലാം സ്ത്രീയനുഭവങ്ങളുടെ ഊന്നലുകളു ന്ന് സൂക്ഷ്മവായനയിൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നു. കീഴാള പ്രാന്തീയ ആവിഷ്ക്കാരമാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളെ ശ്രദ്ധേയമാക്കിയ പ്രധാനഘടകം.

ആധുനികതയുടെ വക്താക്കളായ കാക്കനാടനും മുകുന്ദനും ഒ.വി. വിജയനുമെല്ലാം സ്ത്രീസ്വത്വത്തിന്റെ അപചയത്തെ പ്രമേയമാക്കിയ കാലത്താണ് മണ്ണിനോടും മനുഷ്യനോടും ബന്ധം പുലർത്തി സ്ത്രീസ്വത്വാവിഷ്ക്കരണത്തിലൂടെ വത്സല മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നത്. സ്ത്രീ/പ്രകൃതി/ആദിവാസി ജീവിതത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കൃതികളാണ് വത്സല രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. അടിച്ചമർത്തപ്പെടുകയും ചൂഷണവിധേയമാവുകയും ചെയ്യുക എന്ന അനുഭവങ്ങളുടെ സമാനതയിൽ സ്ത്രീ/കീഴാള/പ്രകൃതി ജീവിതങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുന്ന ഒരു പൊതു ഇടം രൂപപ്പെടുന്നു ്. വിവേചനങ്ങളും അവയ്ക്കെതിരായ പോരാട്ടങ്ങളും ആ മണ്ഡലങ്ങളിലെല്ലാം സ്ത്രീയനുഭവത്തിന്റെ തന്നെ പാഠഭേദങ്ങളായിത്തീരുന്നു ്. പ്രകൃതിപ്രശ്നങ്ങളും കീഴാളപ്രശ്നങ്ങളും സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങളും അധികാരവിധേയ വ്യാവഹാരിക ഘടനക്കകത്ത് സമാനസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു ്. വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രകൃതിയും, ആദിവാസി (കീഴാളൻ)യും ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന

സ്ത്രീജീവിതം തന്നെയായിത്തീരുന്നു. മദ്ധ്യവർഗ്ഗ സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ ദാരുണ വശങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നോവലുകളും വത്സല എഴുതിയിട്ടു ്.

സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുടെ ഭാഗമായ രചനകളാണ് വത്സലയുടെത്. സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളോട് ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുന്നവരും സ്വയം വീര്യം കെടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നവരുമു ് ആ കഥാപ്രപഞ്ചത്തിൽ. സ്ത്രീ ജീവിതത്തെ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തിൽ നിന്നുകൊ ് അവതരിപ്പിക്കുവാനും വത്സലയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. മണ്ണും മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യബന്ധത്തിന്റെ ചിത്രവും ആ കൃതികളിൽ കാണാം. ജീവിതത്തിൽ സ്വന്തം സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിവുള്ള നായികമാരാണ് വത്സലയുടെത്. കുടുംബത്തിലും ജീവിതത്തിലും വ്യക്തിപ്രഭാവം ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ കൊ ് സമ്പന്നമാണ് ആ നോവൽ പ്രപഞ്ചം.

പഠനലക്ഷ്യം

സ്ത്രീവാദവും പെണ്ണെഴുത്തും മലയാളത്തിന് സുപരിചിതമായിക്കഴിഞ്ഞു. എഴുത്തിൽ സ്വന്തം വഴികൾ വെട്ടിത്തെളിച്ച്, നിലനില്ക്കുന്ന പുരുഷാധിപത്യ സങ്കല്പങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് സ്വതന്ത്രരചനകൾ നടത്താൻ കേരളത്തിലെ എഴുത്തുകാരികൾ ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. സ്ത്രീ വിമോചനാശയങ്ങൾ കേരളത്തിൽ കടന്നുവന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലത്തും ഇത്തരമനുഭവങ്ങൾ മുൻനിർത്തി നോവൽരചന നടത്തിയ വത്സലയുടെ കൃതികളെ സ്ത്രീപക്ഷത്തുനിന്നു പഠിക്കുക എന്നതാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യം. മണ്ണും മനുഷ്യനും ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്ന നോവലുകൾ മിക്കതും പ്രാന്തീയ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് അവതരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചൂഷകരും കീഴാളരുമായ ജനതയുടെ ജീവിതം പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുള്ള വത്സലയുടെ നോവലുകൾ വേ ത്ര പഠന വിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല. സാമൂഹികാവസ്ഥകളെ എതിരിട്ടു നില്ക്കുന്ന വത്സലയുടെ ആഖ്യാനം, വർണ്ണനകൾ എന്നിവ ക ടുക്കുകയും മണ്ണ്-മനുഷ്യ, മണ്ണ്-പെണ്ണ്, സ്ത്രീ-പ്രകൃതി ബന്ധത്തെ സ്ത്രീപക്ഷ പാരായണത്തിലൂടെ വിശകലനം നടത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ പഠനത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്.

മലയാളത്തിൽ വളർന്നു പന്തലിച്ചുകൊ ിരുന്ന പെണ്ണെഴുത്തിന്റെയും പെൺവാദത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം തന്നെ ഈ പഠനത്തിന്റെ അനിവാര്യത വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സ്ത്രീപക്ഷകാഴ്ച്ചപ്പാടോടെയും അല്ലാതെയും എഴുതിയ നോവലുകൾ മലയാളത്തിലു ്. സ്ത്രീപക്ഷ എഴുത്തുകാരും പെണ്ണെഴുത്തുകാരും തങ്ങളുടെ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്നുകൊ ാണ് സംഭവങ്ങളെ ദർശിക്കുന്നത്. പീഡിത വിഭാഗത്തിന്റെ കഥപറയാൻ വത്സല ശ്രമിച്ചിട്ടു ് എന്നതുകൊ ുതന്നെ അവരുടെ നോവലുകളിൽ സ്ത്രീപക്ഷ പഠനത്തിന് പ്രസക്തിയേറുന്നു. സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയോടേറ്റുമുട്ടുന്ന, വത്സലയുടെ നോവലുകളിലെ കഥാഘടനയിലും ആഖ്യാനതന്ത്രങ്ങളിലും പുലർത്തുന്ന സവിശേഷതകൾ സ്ത്രീപക്ഷ പാരായണത്തിലൂടെ വിശകലനം ചെയ്യുക എന്നത് ഏറെ പ്രസക്തമാണ്.

പഠനരീതി

മൂന്നുപതിറ്റാ ുകാലം മലയാളനോവൽ സാഹിത്യത്തെ ഹരിതാഭമാക്കിയ വത്സലയുടെ നോവൽ കാലഘട്ടത്തെ മൂന്നായിതിരിച്ച് അവയിൽ പ്രാതിനിധ്യ സ്വഭാവമുള്ള നോവലുകളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് പഠിക്കാനാണിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മൂന്നു

കാലഘട്ടങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീ/പ്രകൃതി/കീഴാള സാന്നിദ്ധ്യത്തെ തുറന്നുകാണിക്കുകയും സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളെ ധ്വനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നോവലുകളെ സവിശേഷമായി പഠിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഇവിടെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത്-എൺപത് കാലഘട്ടത്തിലു ായ അഞ്ചു നോവലുകളിൽ '**നെല്ല്**', '**ആഗ്നേയം**' എന്നീ നോവലുകളും എൺപതു കളിലു ായ അഞ്ചുനോവലുകളിൽ '**കൂമൻകൊല്ലി**', '**പാളയം**' എന്നീ കൃതികളും തൊണ്ണൂറുകളിലു ായ മൂന്നുനോവലുകളിൽ '**ചാവേർ**', '**റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ**' എന്നീ നോവലുകളും പഠനവിധേയമാക്കുന്നു. (ചില പ്രത്യേകഘട്ടങ്ങളിൽ ഇതര കൃതികളെയും പരാമർശിക്കുന്നു ്). ര ായിരത്തിനു ശേഷം വന്ന നോവലുകളെ ഈ പഠനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വത്സല ഇപ്പോഴും നോവൽ രചനയിലേർപ്പെട്ടുകൊ ിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരിയാണ്.

പൂർവ്വകാലപഠനങ്ങൾ

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പെണ്ണെഴുത്തും പെൺപക്ഷ രചനകളും ശക്തമായിത്തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും ശക്തമായിത്തുടങ്ങി. എഴുത്തുകാരി എന്ന നിലക്കോ സാമൂഹ്യനോവലിസ്റ്റ് എന്ന നിലക്കോ വത്സലയുടെ നോവലുകളെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യമായ പഠനമൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല. ചുരുക്കം ചില പുസ്തകങ്ങളിലും പത്രമാസികകളിലും അന്വേഷണ പ്രബന്ധങ്ങളിലും മുഖാമുഖങ്ങളിലും വത്സലയുടെ നോവലുകളെക്കുറിച്ച് ഭാഗികപഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടു ്. ഡോ: കെ. എം. തരകന്റെ 'മലയാളനോവൽ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ' എന്ന കൃതിയിലും പവനന്റെ 'പവനന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രബന്ധങ്ങൾ' എന്ന കൃതിയിലും 'ആധുനിക മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ' എന്ന കൃതിയിൽ ഡോ: ജോർജ് ഓണക്കൂർ നടത്തിയ പഠനവും പ്രൊഫ:എം. ലീലാവതി 'കാവ്യാരതി' എന്ന കൃതിയിൽ ആഗ്നേയത്തെക്കുറിച്ചു നടത്തിയ പഠനവും പ്രൊഫ: എരുമേലി പരമേശ്വരൻപിള്ള 'മലയാളസാഹിത്യം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ' എന്ന കൃതിയിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള പഠനവും 'നമ്മുടെസാഹിത്യം നമ്മുടെസമൂഹം' എന്ന കൃതിയിൽ പ്രൊഫ. ലീലാവതിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കുശേഷമുള്ള സ്ത്രീസ്വത്വാവിഷ്ക്കാരം മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ എന്ന ലേഖനത്തിൽ നടത്തിയ പഠനവുമാണ് പ്രധാനമായി നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഡോ:ലീലാകുമാരി ('സ്ത്രീസങ്കല്പം മലയാളനോവലിൽ') സുഖലത, പി. (മലയാളനോവലിസ്റ്റുകളുടെ ഫെമിനിസ്റ്റ് സമീപനം), ശാലിനിദേവി. എം. (മലയാളത്തിലെ സ്ത്രീനോവലിസ്റ്റുകളുടെ കൃതിക

ളിലെ സാമൂഹ്യ പരിപ്രേക്ഷ്യം), ജി. ഹേമലത (ലക്ഷ്മണരേഖ മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോൾ). എന്നിവരുടെ ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളിലും ഭാഗിക പഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടു ്.

പ്രബന്ധഘടന

ഈ പ്രബന്ധത്തെ അഞ്ച് അദ്ധ്യായങ്ങളായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. **സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീപക്ഷവിചാരം - ചരിത്രവും വർത്തമാനവും** എന്ന ഒന്നാമദ്ധ്യായ ത്തിൽ സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ രംഗപ്രവേശവും അത് വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിലുണർത്തിയ ഉണർവ്വും വ്യക്തമാക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ ജാതി, മത, ദേശ പരിഗണനകളോടെ പഠന വിധേയമാക്കുകയും പാശ്ചാത്യ/പൗരസ്ത്യ/മല യാള സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീപക്ഷ വിചാരങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. **മലയാളനോവൽ — സ്ത്രീവാദസമീപനം** എന്ന ര ാമദ്ധ്യായത്തിൽ മലയാളനോവൽ പൊതുവെ സ്ത്രീപക്ഷ വിശകലനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുകയും മലയാളനോവൽ സാഹി ത്യത്തിൽ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ള കീഴാള/പ്രാന്തിയ പ്രമേയങ്ങളെ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. **വത്സലയുടെ നോവലുകൾ — പൊതുസവിശേഷത** എന്ന മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ മലയാ ളനോവലിൽ വത്സലയുടെ സ്ഥാനം അടയാളപ്പെടുത്തുകയും നോവലുകളിലെ പ്രമേയം, പൊതുസവിശേഷത എന്നിവ ക ത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. **വത്സ ലയുടെ നോവലുകൾ - ഒരു സ്ത്രീപക്ഷപഠനം** എന്ന നാലാമദ്ധ്യായത്തിൽ വത്സല യുടെ 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, പാളയം, ചാവേർ, റോസ്മേരിയുടെ ആകാശ ങ്ങൾ' എന്നീ നോവലുകളെ വിശദമായി പഠിച്ച് അവയിലെ ഇതിവൃത്തരീതി, സ്ത്രീ-പ്രകൃ തി, മണ്ണ്-പെണ്ണ് ബന്ധം, മണ്ണധികാര-പെണ്ണധികാര വാഴ്ച പ്രാന്തീയപശ്ചാത്തലം, കീഴാ ളജീവിതം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം വിശകലനത്തിന് വിധേയമാക്കുന്നു.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായമായ ഉപസംഹാരത്തിൽ പഠനത്തിലൂടെ അഭിവ്യക്തമായ നിഗമനങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നു.

ഉപസംഹാരം

1. സാമൂഹ്യപ്രക്രിയകളുടെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം പുരുഷൻ ഏറ്റെടുക്കു കയും വീട്ടിലൊതുങ്ങാൻ സ്ത്രീക്ക് സാഹചര്യമൊരുക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്റെ നിഴലായി മാറി. കുടുംബത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പ് സ്ത്രീകളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചും സദാചാരവും പാതിവ്രത്യവും സദ്ഗുണങ്ങളായെ

ണ്ണിയും സ്ത്രീയെ ഉദാത്തസങ്കല്പത്തിലൊതുക്കി. വിവാഹം എന്നത് സ്ത്രീയെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പുരുഷന്റെ അധികാരമായി മാറി.

2. പുരുഷനിർമ്മിത വ്യവസ്ഥിതികളിൽ നിലനില്ക്കുവാനും അതുൾ ക്കൊ ് ജീവിക്കുവാനും നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീതന്നെ എതിർ ബോധ രൂപീകരണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളിലൂടെ സ്വത്വരൂപീകരണത്തിന് ശ്രമിച്ചു.

3. കാലാകാലങ്ങളായി തങ്ങളനുഭവിച്ച അടിമത്തത്തിൽ രോഷം കൊ സ്ത്രീകൾ പ്രതികരിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് സ്ത്രീവാദത്തിന് ആരംഭമായത്. പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ വിവിധരീതിയിൽ ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ എതിർത്തുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഏറ്റുമുട്ടേ ുന്ന അധീശത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവ വൈവിധ്യമുസരിച്ച് ഫെമിനിസത്തിന് വിവിധ ധാരകളു ായി. ലിബറൽ ഫെമിനിസം, റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസം, മാർക്സിസ്റ്റ് ഫെമിനിസം. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസം, ലസ്ബിയനിസം, ജൻഡർഫെമിനിസം എന്നിവയാണ് അവയിൽ പ്രധാനമയവ.

4. സാഹിത്യത്തിലെ ആൺകോയ്മയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും സാഹിത്യത്തിൽ പുരുഷന്റെ അധികാരപ്രമത്തതയെ ചോദ്യം ചെയ്തു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സ്ത്രീവാദസാഹിത്യത്തിന് തുടക്കമായി. പുരുഷ കാഴ്ചകളിൽനിന്ന് വേറിട്ട സ്ത്രീകാഴ്ചകൾ സ്ത്രീവാദസാഹിത്യത്തിൽ സാധ്യമായി.

5. തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമണ്ഡലങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളോട് നീതി പുലർത്തുമ്പോഴേ അത് പെണ്ണെഴുത്താവൂ. പുരുഷ കാഴ്ചയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് സ്ത്രീകാഴ്ചകൾ എന്നിരിക്കെ പെണ്ണെഴുത്തിന് കാലികമായ പ്രസക്തി ഏറെയാണ്. പെണ്ണനുഭവത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരമായ പെണ്ണെഴുത്തിന് സാമൂഹ്യമായ ധാരാളം വെല്ലുവിളികളെ നേരിടേ ി വന്നിട്ടു ്.

6. സാമ്പ്രദായിക രചനാ സങ്കേതങ്ങളെ ഭാഷയുടെയും ശരീരത്തിന്റെയും വ്യത്യസ്ത വിന്യാസത്തിലൂടെ തകർക്കാൻ പിൽക്കാല എഴുത്തുകാർക്കു കഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീവാദ ചിന്തയുടെ സ്വാധീനം സാഹിത്യത്തിലും പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കും അവതരണരീതികൾക്കും കാരണമായി. സ്ത്രീയെ ശരീരം മാത്ര

മായി ക ിരുന്ന രീതിയിൽനിന്ന് സ്വത്വം തുറന്നാവിഷ്ക്കരിക്കാനുള്ള പ്രവ ണത സാഹിത്യലോകം കാണിച്ചുതുടങ്ങി. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയുമായുള്ള ബന്ധം, സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സദാചാരസങ്കല്പം എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം സ്ത്രീവാദമാതൃകകൾ രൂപപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

7. സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാനചിന്തകൾക്കു പ്രാധാന്യംകൊടുത്തുകൊ ും ശക്തമാ യ ജീവിതാവബോധം പുലർത്തിക്കൊ ും സാമൂഹ്യാടിമത്തം ഏറ്റു വാങ്ങിയ കീഴാള ജീവിതത്തിന്റെ ശോചനീയസ്ഥിതി പകർത്തിക്കൊ ും നടത്തിയ രചന കളാണ് ആദ്യകാല മലയാളനോവൽസാഹിത്യത്തിലുള്ളത്. സ്ത്രീയനുഭവ ങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുെ ങ്കിലും അവരനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക, കൗടുംബിക പ്രശ്നങ്ങൾ ആദ്യകാല നോവലുകളുടെ മുഖ്യപ്രമേ യമായില്ല.

8. പുരുഷാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയുടെ നിർമ്മിതികളായ സങ്കല്പങ്ങളും രചനകളും നിലനില്ക്കെത്തന്നെ തങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന വിവേചനം ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിന് സ്ത്രീഎഴുത്തുകാർ രംഗത്തുവന്നു. ഒന്നാം ഘട്ടം സാഹിത്യത്തിൽ ഇടം കെ ത്തുന്നതിനുള്ള കലാപമായിരുന്നെങ്കിൽ ര ാംഘട്ടവും മൂന്നാംഘട്ടവും ലിംഗവ്യ വസ്ഥയ്ക്കുള്ളിലെ അടിമത്തം, സ്ത്രീലൈംഗികതയുടെ തെറ്റായ നിർവ്വചനം എന്നിവയ്ക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടമായിരുന്നു.

9. കീഴാള/സ്ത്രീ/പ്രകൃതി പ്രതിനിധാനങ്ങളൊക്കെയും ഇപ്പോഴും ചൂഷണത്തിന്റെ ഇരകാളാകുന്നു ്. അനുഭവങ്ങളുടെ സമാനതകൊ ് അവ ഒരേ തട്ടിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴും കീഴാളനെക്കുറിച്ച് പറയു മ്പോഴും സ്ത്രീയെ ബന്ധപ്പെടുത്തികൊ ുമാത്രമേ പറയാൻ കഴിയൂ. വത്സ ല തന്റെ നോവലുകളിൽ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ, പ്രകൃതി, കീഴാള അനുഭവങ്ങൾ കൊ ുവരുന്നു ്.

10. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും കയ്യേറ്റത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പ്രകൃതി നാശത്തിന്റെ വിഷവിത്തുകളും കുടിയേറ്റത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ടു. പ്രകൃതിനാ ശവും, മണ്ണ് - സ്ത്രീ അടിമത്തവും, സ്ത്രീ അദ്ധ്വാനവും മലയാള സാഹിത്യ ത്തിൽ പ്രത്യേകമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

11. സ്ത്രീവാദത്തിനും പരിസ്ഥിതിവാദത്തിനും സവിശേഷ വ്യവഹാരം എന്ന നിലയ്ക്ക് കേരളത്തിലിടം ലഭിച്ചത് ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി എൺപതുകളോടെയാണ്. എന്നാൽ ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ സ്ത്രീവിമോചനത്തിന്റെയും പരിസ്ഥിതി അവബോധത്തിന്റെയും രചനാദൗത്യം തന്റെ നോവലുകളിൽ വത്സല നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു.

12. മദ്ധ്യവർഗ്ഗ സ്ത്രീ ജീവിതം ചിത്രീകരിച്ച രാജലക്ഷ്മിക്കും അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ കഥ പറഞ്ഞ ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനത്തിനും പിന്നാലെ വന്ന വത്സല ഒരു സവിശേഷ പ്രദേശത്തെ കീഴാള ജീവിതത്തിലേക്കാണ് നെല്ലിലൂടെ കടന്നുകയറിയത്. മുഖ്യധാരയിലിടം കിട്ടാതിരുന്ന ഒരു ജീവിതത്തെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുക വഴി ആ ജീവിതത്തിലെ ലിംഗവിവേചനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൂക്ഷ്മ സംഘർഷങ്ങൾ മലയാള നോവലിലേക്ക് വത്സല ഉയർത്തിക്കൊ ുവന്നു.

13. മലയാളനോവലിനെ പ്രകൃതിയിലേക്കും മണ്ണിലേക്കും തിരികെ കൊ ുവരുന്നതിന് വത്സലക്ക് സാധിച്ചിട്ടു ്. മലയാള നോവൽസാഹിത്യത്തിൽ മണ്ണിന്റെ മണം വഴിയുന്ന തകഴിയുടെ ര ിടങ്ങഴിക്കും ചെറുകാടിന്റെ 'മണ്ണിന്റെമാറി'നും ശേഷം എണ്ണപ്പെടാവുന്ന നോവലാണ് വത്സലയുടെ 'നെല്ല്'.

14. സ്ത്രീജീവിതം അനാവരണം ചെയ്തും കീഴാള ജീവിതത്തിനിടം കൊടുത്തും മണ്ണിലും മലയിലും ചവുട്ടിനിന്ന് പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ നോവൽരചന നടത്തിയ എഴുത്തുകാരിയാണ് വത്സല. അവരുടെ നോവലുകളെല്ലാം സ്ത്രീ കേന്ദ്രീകൃതങ്ങളാണ്. സ്ത്രീ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങൾ കുടുംബപശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യാൻ വത്സലക്കു കഴിയുന്നു ്. മണ്ണ് - മനുഷ്യ - പ്രകൃതിബന്ധത്തിന്റെ ആഴം അളന്ന് സ്ത്രീ വിഷയങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നരീതിയാണ് പ്രമേയത്തിലും ആവിഷ്ക്കാരത്തിലും വത്സല കൈക്കൊ ത്.

15. സമൂഹത്തിൽ ഇന്നു നിലനില്ക്കുന്ന, ലിംഗപദവി നിർണ്ണയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ കൊരുത്തിണക്കുന്ന കഥാസന്ദർഭങ്ങളും കഥാപാത്രചിത്രീകരണവും നടത്താൻ വത്സല ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. സ്ത്രീകളുടെ സാമൂഹികപദവി പുരുഷന്റേതിൽനിന്നും എങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു എന്ന് വത്സല പരിശോധിക്കുന്നു ്.

16. മലയാളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സ്ത്രീ സൗന്ദര്യബോധത്തെ അട്ടിമറിച്ചുകൊ ്, സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തിനപ്പുറമുള്ള, സ്വത്വബോധമുണർത്തുന്ന ആഖ്യാനരീതികളാണ് വത്സല അവലംബിക്കുന്നത്. അവയങ്ങളുടെ വടിവിൽ സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുന്ന പുരുഷ രചനയിൽനിന്നും വത്സലയുടെ ആഖ്യാനപദം വേറിട്ടുനില്ക്കുന്നു.

17. ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെ പങ്കുവെയ്ക്കൽ വത്സലയുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നടക്കുന്നില്ല. തൊഴിലെടുക്കുന്നവരാണ് മിക്ക സ്ത്രീകളും. അസംതൃപ്തമായ ദാമ്പത്യ ജീവിതമാണ് സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്നത്. കുടുംബാധികാരവ്യവസ്ഥയിൽ വീർപ്പുമുട്ടുന്നവരാണ് മിക്ക സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളും.

18. ജാതിയുടെപേരിൽ നിലനിന്നിരുന്ന വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ നോവലുകളിൽ കടന്നുവരുന്നു. നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഖ്യപരിസരം പങ്കുവെക്കാനും വത്സല ശ്രമിക്കുന്നു ്. ജാതിയുടെ പേരിൽ പൂർണ്ണ അടിമത്തം അനുഭവിക്കുന്ന ജനതയും ജാതിയുടെയും അധികാരത്തിന്റെയും പേരിൽ ഇരട്ടചൂഷണത്തിനിരയാകുന്ന സ്ത്രീകളും നിറഞ്ഞ ലോകമാണ് വത്സയുടെത്.

19. ജന്മിത്തവും കുടിയേറ്റവും വൈദേശികത്വവും ഒരു പോലെ ആക്രമിക്കുന്ന കീഴാളസ്ത്രീയും അവരെ കീഴടക്കുന്ന അധികാരഘടനയും വത്സല വിമർശന വിധേയമാക്കുന്നു. ജന്മിത്തത്തിന്റെ അപചയവും കുടിയേറ്റത്തിന്റെ പതനവും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നനോവലുകളാണ് വത്സലയുടെത്.

20. വിവാഹമെന്നത് സ്ത്രീയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു പോകുന്നു എന്ന് വത്സല കെ ത്തുന്നു. പുരുഷന് നേട്ടവും സ്ത്രീക്ക് നഷ്ടവും മാത്രം വരുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ യന്ത്രങ്ങളായി മാറുന്ന സ്ത്രീകൾ എരിഞ്ഞടങ്ങുന്ന കാഴ്ചപ്പുറത്താണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലെ മദ്ധ്യവർഗ്ഗസ്ത്രീ പ്രാതിനിധ്യം.

21. മണ്ണും വരുമാനവുമില്ലാതിരുന്ന ആദിവാസിയെ കാർഷിക ജീവിതത്തിലേക്കും നാഗരിക ജീവിതത്തിലേക്കും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമാറ്റങ്ങളെ നോവൽ ഘടനയിലേക്ക് വത്സല ആനയിക്കുന്നു ്.

22. സദാചാരത്തിന്റെ സാമ്പ്രദായിക ശീലങ്ങളെ പരിഹസിക്കാൻ വത്സല മടിക്കുന്നില്ല. സ്വതന്ത്രലൈംഗികതയുടെ സാമൂഹ്യഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നും ഫ്യൂഡൽ സദാചാര ഘടനയിലേക്ക് മല്ലൻ മാററപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സദാചാരത്തെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യത കുറുമാട്ടി ഏറ്റെടുക്കുന്നുമില്ല. കറുത്ത പെണ്ണിലും കറുത്ത മണ്ണിലും വത്സല കണ്ടെത്തുന്ന ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും കീഴാള ചിന്തയുടെ സ്വാധീനമാണ്.

23. വിനിമയത്തിനും വിനിയോഗത്തിനുമുള്ള വസ്തു എന്ന ഇടത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രാസ്തിത്വമുള്ള സ്ത്രീ എന്ന നിലയിലേക്ക് വളരാനുള്ള കുതിപ്പുകളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. ശാന്തരും അകത്തളങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്നവരുമാണ് പൊതുവെ സ്ത്രീകളെങ്കിലും മനക്കരുത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പുരുഷനെ അതിജീവിച്ചുനില്കുന്നുമുണ്ട് അവർ. അധികാരബന്ധങ്ങളെ ചെറുത്തു നില്ക്കുമ്പോഴും സ്ത്രീ തന്റെ സ്വത്വം നിലനിർത്താൻ ശ്രമിച്ചു പോരുന്നു. തങ്ങളുടെ മേൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന അധികാരത്തെ പ്രതിരോധിച്ചുനില്ക്കുകയും തുറന്ന വേദികൾ സ്ത്രീകൾക്ക് അനിവാര്യമാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്ത കഥാപാത്രങ്ങളാണ് അവർ.

24. പ്രകൃതിയുടെ മുഴുവൻ സൗന്ദര്യവും ആവാഹിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലുള്ളത്. സ്ത്രീകളെ പ്രകൃതിയുമായി തുലനം ചെയ്യുന്ന അനുഭവവും പകരുന്നവയാണ് ആ നോവലുകൾ.

25. വ്യവസ്ഥിതിക്കടിമപ്പെടുന്നവരും അതിനെ അതിജീവിക്കുന്നവരും - എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം വ്യക്തിത്വങ്ങളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലുള്ളത്. സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും ശത്രു വ്യവസ്ഥിതിയാണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടും വത്സല കൊണ്ടുവരുന്നു.

26. ജീവിതത്തോടാഭിമുഖ്യം പുലർത്തുകയും ജീവിതം അർത്ഥവത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകൾ, കുടുംബത്തിലും താൻ ചെല്ലുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലുമെല്ലാം കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്നവർ, അധികാരവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ കെടാത്ത മനക്കരുത്തുമായി തെളിഞ്ഞുനില്കുന്നവർ - ഇവരൊക്കയാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീ ബോധത്തിൽ നിർമ്മിച്ചെടുത്ത കഥാപാത്രങ്ങൾ.

27. സ്വാനുഭവ ചിത്രീകരണം നടത്തി പ്രാന്തവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു ് വത്സല. സ്ത്രീവാദ ചിന്തയുടെ സവിശേഷ ശിക്ഷണം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും സ്ത്രീ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്നതിനും സ്ത്രീദർശനങ്ങളിലൊന്നായ പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനും വത്സലയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടു ്.

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്

സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീപക്ഷവിചാരം
ചരിത്രവും വർത്തമാനവും

സ്ത്രീവാദം (feminism) ആശയതലത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും അതിന് സാമൂഹിക വ്യവഹാരത്തിന്റെ മുഖ്യധാര യിൽ ഇടംകിട്ടിയിട്ടില്ല. ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും അധികാരങ്ങളും പങ്കിടാൻ സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കാത്ത വ്യവസ്ഥിതിയോടുള്ള വെല്ലുവിളികൾ ആരംഭിച്ചിട്ട് നൂറ്റാ ുകൾ കഴിഞ്ഞു. കാലാകാലങ്ങളായി തങ്ങൾ അനുഭവിച്ച അടിമത്തത്തിൽ രോഷംകൊ സ്ത്രീകൾ പ്രതികരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് സ്ത്രീവാദത്തിന് ആരംഭമായത്. ആധിപത്യ ഭാവത്തിനും മേധാവിത്തചിന്തകൾക്കും ഇടംകൊടുക്കാതെ നിലനില്ക്കാനുള്ള ശ്രമമായിട്ടാണ് സ്ത്രീവാദം ഭവിച്ചത്. പുരുഷന്റെ സങ്കല്പങ്ങളിൽമാത്രം ഒതുങ്ങിയിരുന്ന സ്ത്രീ വേറിട്ടൊരു സ്വത്വം കെ ത്താൻ ശ്രമിച്ചു. സ്വത്വബോധം പെണ്ണുണർവ്വിന് വഴി തെളിയിക്കുകയും മാറ്റത്തിന്റെ ദിശകളിലേക്ക് അവരെ കൊ ുചെന്നെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

1.1. സ്ത്രീവാദം

1.1.1. പശ്ചാത്തലം

പഴയ ഗോത്രസമൂഹജീവിതത്തിൽ സ്ത്രീകൾ സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ പുറത്തുപോയി പണി ചെയ്ത് കുടുംബം പുലർത്തിയിരുന്ന സ്ത്രീകൾ കുടുംബത്തിനകത്ത് ഒതുങ്ങിപ്പോയത് സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടിയാണ്. ക്രമേണ പുരുഷന്മാർ സമ്പാദകരും സ്ത്രീകൾ വീട്ടമ്മമാരുമായിത്തീർന്നു. കുടുംബം എന്ന സങ്കല്പത്തിനും മുമ്പ് തുല്യഅദ്ധ്വാനം തുല്യ അവകാശത്തിലേക്കു നയിച്ചിരുന്നു. ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും അവസരവും നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ല (ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, 2000: 37). കുടുംബം എന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ വരവോടെ അധികാരവും അധീശത്വവും കടന്നുവന്നു. തൊഴിൽ തന്നെ ര ായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. അകംപണികൾ സ്ത്രീക്കും പുറംപണികൾ പുരുഷനും. എംഗൽസ് തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു,

> ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ തൊഴിൽ വിഭജനം സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാർ ക്കിടയിലാണ് നടന്നത്. അത് പ്രത്യുല്പാദന ധർമ്മത്തെ കേന്ദ്രീ കരിച്ചു നടക്കുന്ന തൊഴിൽ വിഭജനമാണ് (എംഗൽസ്, 1975:21).

ഗർഭധാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇടവേളകൾ സ്ത്രീയെ വീട്ടിലൊതുക്കി. ഗർഭധാരണവും മുലയൂട്ടലും ശിശുപരിപാലനവും ദീർഘകാല വേലയായിത്തീരുകയും അകംപണിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തം സ്ത്രീകൾക്ക് നല്കുകയും ചെയ്തു. അവർ വീടുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു മാത്രം തൊഴിൽ ചെയ്യേ ിവന്നു.

കുടുംബം, സ്വകാര്യസ്വത്ത് എന്നിവയുടെ വികാസത്തോടെയാണ് സ്ത്രീക്ക് കുടുംബത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള സ്ഥാനം കൈമോശം വന്നത്. കുടുംബത്തിന്റെയും സ്വത്തിന്റെയും മാത്രമല്ല ഭാര്യയുടെയും ഭരണം പുരുഷൻ ഏറ്റെടുത്തു. പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റെയും അംഗീകാരത്തിന്റെയും ശബ്ദത്തിനുപകരം അധികാരത്തിന്റെ ശബ്ദം കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി. കുടുംബവും സ്വത്തും അന്യാ ധീനപ്പെട്ടുപോവാതിരിക്കാൻ സ്ത്രീയെ കരുവാക്കി. മാതൃദായക്രമ ത്തിനുപകരം പിതൃദായക്രമം

കടന്നുവന്നതോടെ സ്ത്രീയും ഉടമാവ കാശമുള്ള മറ്റൊരു സ്വത്തായിത്തീർന്നു. വിവാഹം എന്നത് സ്ത്രീയെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പുരുഷന്റെ അധികാരമായിത്തീർന്നു. ഈ അധികാരവും സ്വത്ത് അന്യാധീനപ്പെടാതിരിക്കാൻ പുത്രജന്മം നല്കാ നുള്ള അവകാശവും അവളെ തളക്കാനുള്ള ചങ്ങലയായി.

> മാതൃദായത്തിന്റെ പതനം സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിന്റെ ചരിത്രപ്രധാനമായ പതനമായിരുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ ഭരണം പുരുഷൻ കൈയടക്കി. സ്ത്രീ തരംതാഴ്ത്തപ്പെടുകയും അവന്റെ കാമപൂരണത്തിനും സന്താനോല്പാദനത്തിനുമുള്ള വെറുമൊരു ഉപകരണമായി മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു (എംഗൽസ്, 1975 :89).

സ്ത്രീയെ ഉപകരണമായോ ചരക്കായോ മാത്രം കാണുന്ന അവസ്ഥയിൽ വിവാഹം അടിമത്തമായിത്തീർന്നു. സ്ത്രീക്ക് സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയും ചിന്തയും അനുവദിക്കാൻ പുരുഷന് കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ സ്വതന്ത്രതാപ്രഖ്യാപനവുമായി സ്ത്രീകൾ രംഗത്തെ ത്തി. അദ്ധ്വാനത്തിന് കൂലി നല്കാതെയും സേവനപരമായ തൊഴിലുകൾ നല്കിയും സ്ത്രീയെ ര ാംകിട പദവിക്കർഹയാക്കി. സ്വത്തും അധികാരവും കൈക്കലാക്കിയ പുരുഷന് സ്വയം തീരുമാനമെടുക്കാനും അത് നടപ്പിലാക്കാനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഭർതൃപരിപാലനം, ശിശുപരിപാലനം തുടങ്ങിയവ തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യമായി കരുതിയ സ്ത്രീകൾ സദാചാര ബോധത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിച്ചു. സ്ത്രീശരീരം പ്രധാനവും സ്വത്വം അപ്രധാനവുമായിത്തീർന്നു. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ ഭിന്നമണ്ഡല ങ്ങളിലും സാമാന്യബോധത്തിന്റെ ഭിന്നരൂപങ്ങളിലും പുരുഷാധി കാരത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ട ഒരു പെണ്ണിടം അടയാളപ്പെട്ടു. സ്ത്രീയുടെ വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്നത് പുരുഷാധികാരമായിത്തീർന്നു.

> പുരുഷാധികാരമെന്നാൽ പിതാക്കന്മാരുടെ അധികാരമാണ്. ബലപ്രയോഗംകൊ ും നേരിട്ടുള്ള സമ്മർദ്ദം കൊ ും, ഭാഷ, ആചാരങ്ങൾ, മര്യാദകൾ, വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽവിഭജനം എന്നിവ കൊ ും സ്ത്രീകളുടെ പങ്കിനെ പുരുഷന്മാർ നിർണ്ണയിക്കുന്ന കുടുംബപരമായ സാമൂഹ്യമായ, ശാസ്ത്രപരമായ പുതിയ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥ (ആൻഡ്രിയൻ റിച്ച്, 1976 : 55).

സാമൂഹ്യമായ എല്ലാറ്റിനെയും സ്ത്രീക്ക് നിഷേധിച്ചും അവിടെയുള്ള പങ്കിനെ പുരുഷൻ നിർണ്ണയിച്ചും പിതൃഅധികാരാവസ്ഥ സമൂഹത്തിൽ വേരുപിടിച്ചു. പുരു

ഷന്റെ പുരോഗതിയും സേവനവുമാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് സ്ത്രീകൾ വിശ്വസിച്ചു പോന്നു. സാമൂഹ്യപ്രക്രിയകളുടെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തവും പുരുഷൻ ഏറ്റെടുത്തു. നിയമങ്ങളും ഭരണഘടനയും മതവിശ്വാസങ്ങളും സംഹിതകളും സമൂഹത്തിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളും എല്ലാംതന്നെ പുരുഷനുവേ ി രൂപംകൊ ു. പുരുഷ നിർമ്മിത വ്യവസ്ഥിതികളിൽ നിലനിൽക്കാനും പുരുഷാധിപത്യമൂല്യം ഉൾക്കൊ ് ജീവിക്കുവാനും പരുവപ്പെട്ട സ്ത്രീതന്നെ സ്വന്തം മൂല്യ ബോധം എതിർബോധരൂപീകരണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളിലൂടെ പുതിയ സ്വത്വരൂപീകരണത്തിന് യത്നിച്ചു.

1.1.2. സ്ത്രീവാദം കേരളീയ പശ്ചാത്തലം

പ്രാചീനകാലത്ത് ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ഏറ്റവും ദുഷിച്ച രീതിയിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് കേരളത്തിൽ നടപ്പിലു ായിരുന്നത്. സതി, ബാല്യവിവാഹം, ബഹുഭാര്യാത്വം, സംബന്ധം തുടങ്ങിയവ ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏർപ്പാടു കളൊക്കെ നില്ക്കെത്തന്നെ ചില കാലങ്ങളിൽ ചിലതരം സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സംഘകാലത്തും വടക്കൻപാട്ടിൽ സൂചിതമായ കാലഘട്ടത്തിലും അല്പംചില സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. സംഘകാലത്ത് ജാതിമതഭേദമെന്യേ വിദ്യാഭ്യാസം നേടാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ത്രീകൾക്കു ായിരുന്നു. ഔവ്വയാർ എന്ന കവയിത്രി സംഘകാലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രതിഭയാണ്.

സംഘകാലത്ത് സ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്ര്യം വളരെ വിലമതിക്കുന്നു ായിരുന്നുവെന്ന് 'തിരുക്കുറളിൽ' രേഖപെടുത്തുന്നു ്. 'സുചരിതയായ ഭാര്യ പെരുമാറുന്ന ഗൃഹം എല്ലാം തികഞ്ഞതാണ്. കളങ്കിതയായ ഭാര്യ ജീവിക്കുന്ന വീടാകട്ടെ മുടിഞ്ഞതാണ് (ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, 2000: 176). എന്ന വിശ്വാസം അന്ന് നിലനിന്നിരുന്നു. വടക്കൻപാട്ടിലാവട്ടെ സ്ത്രീകളെ അഭിമാനികളായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നവരോട് - അത് ഭർത്താവായാലും സഹോദരനായാലും - പൊറുക്കാൻ കഴിയാത്ത വരായിരുന്നു അവർ. എങ്കിലും പിതൃമൂല്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കാൻ അവർക്ക് കെല്പു ായിരുന്നില്ല. സാമൂഹ്യമായി തങ്ങൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ എതിർക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നുമില്ല. ആര്യാധിനിവേശത്തെ തുടർന്നു ായ ജാതിസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ ജാത്യാധിഷ്ഠി

തമായ അടിമത്തം സ്ത്രീകളിലും അടിച്ചേല്പിക്കുകയു ായി. വർണ വ്യവസ്ഥ ഇവിടെ പുരുഷനിലുളവാക്കിയ അടിമത്തമല്ല സ്ത്രീയി ലേല്പിച്ചത്.

ചാതുർവർണ്യവ്യവസ്ഥ കേരളത്തിൽ എട്ടാം നൂറ്റാ ാടുകൂടിയാണ് കടന്നുവന്നത്. ജാതിയിൽ ശ്രേഷ്ഠത ലഭിച്ചിട്ടും നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾ വീട്ടിനുള്ളിൽ തളക്കപ്പെട്ടു. സ്ത്രീയെ ഒരു ശരീരം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞുകാണാൻ നമ്പൂതിരി ആഢ്യത്വത്തിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നായർസ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംബന്ധം എന്ന ഏർപ്പാടായിരുന്നു നിലവിലു ായിരുന്നത്. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഒഴിവാക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ത്രീകൾക്കു ായിരുന്നു. കീഴാള വിഭാഗത്തിലെ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീയെ ആക്രമിക്കാം എന്ന അവസ്ഥയാണ് അന്നു ായിരുന്നത്. ഉയർന്ന ജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളെ പുറത്തിറങ്ങിയാൽ കട്ടുകൊ ു പോകുന്നതിനുള്ള അവകാശം ജാതിയിൽ താണ പുരുഷന്മാർക്ക് പോലും കൊടുത്തിരുന്നു. ആ ഭയത്താൽ (പുലപ്പേടിയാൽ) സ്ത്രീകൾ വീ ും വീട്ടിലൊതുങ്ങു ന്നതായാണ് കാണുന്നത്. അകത്തിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ ഉപദ്രവിക്കില്ല എന്നും പുറത്തിറങ്ങിയാൽ അതിനു സാധ്യതയുെ ന്നും വരുത്തി ത്തീർക്കാനായിരിക്കണം ഈ ആചാരങ്ങൾ നിലനിർത്തിയത്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പോലും കേരളത്തിൽ സ്ത്രീകൾ വിവേചനം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഈ വിവേചനത്തെക്കുറിച്ച് ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള രേഖപ്പെടുത്തുന്നു ്:

> ചാതുർവർണ്ണ്യത്തിന്റെ കരാളദംഷ്ട്രകൾക്കുള്ളിൽപെട്ടിരുന്നില്ല അന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യം. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതിൻപിന്നീടേ അധഃകൃതർ ക്കൊപ്പം സ്ത്രീകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം പാടില്ലെന്നു വന്നുള്ളൂ. അതിനുശേഷം പാണത്തിയേയും വേടത്തിയേയും കവയത്രികളായി കാണുന്നില്ല. വിദ്യാസമ്പന്നകളായ സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ തന്നെ ചുരുക്കമായിത്തീർന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥ അലംഘനീയമെന്നുവന്നപ്പോൾ ശൈശവവിവാഹം ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. സ്ത്രീകൾ പൊതുവെ അടിമകൾക്കും അധഃകൃതർക്കും തുല്യം അമർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു (കുഞ്ഞൻപിള്ള, 1961:216).

സ്ത്രീയെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളിൽനിന്നെല്ലാം അകറ്റിനിർത്തുക മാത്രമല്ല കലയിൽനിന്നും സാഹിത്യത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കാലത്ത്

കലാപരമായ അഭ്യാസങ്ങളിലും സ്ത്രീപുരുഷ വിവേചനം നിലനിന്നിരുന്നു. ബുദ്ധിപരമായ അഭ്യാസങ്ങൾ പുരുഷന്മാരെയും, രമിപ്പിക്കുന്ന കലകൾ സ്ത്രീകളെയും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. നൃത്തവും സംഗീതവും പുരുഷമനസ്സുകളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയോ ഉന്മാദം കൊള്ളിക്കുകയോ ചെയ്യുംവിധം രൂപമാറ്റം വരുത്തുകയും അവ അഭ്യസിക്കാൻ പെൺകുട്ടി കളെ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ കലകൾ രസിക്കാനുള്ളതാണ് എന്നതുപോലെ കലകൾ അഭ്യസിക്കുന്നവരും രസിക്കാനു ള്ളതാണ് എന്ന കീഴ്വഴക്കം വന്നു. സംഗീതത്തിലും നൃത്തത്തിലും പ്രാവീണ്യം നേടുന്ന സ്ത്രീകൾ ദേവന്റെ മുമ്പിൽ ആടണമെന്നും അതു പിന്നീട് ദേവതുല്യരായ ബ്രാഹ്മണരുടെ മുമ്പിലാണു വേ തെന്നും നിയമവ്യവസ്ഥയു ായി. ആസ്വദിക്കാൻ തക്കവിധത്തിൽ നൃത്തത്തിന്റെ ചുവടുകളും സംഗീതത്തിന്റെ വരികളും ചിട്ടപ്പെടുത്തി. ആശയ രൂപികരണപ്രക്രിയകളിൽനിന്നെല്ലാം സ്ത്രീകളെ അകറ്റിനിർത്തി പുരുഷ ലോകത്തിന് ആസ്വദിക്കാനുതകുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉ ാക്കിത്തീർക്കു കയാണ് ചെയ്തത്.

കുടുബത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പ് സ്ത്രീയിലാണെന്ന ധാരണ അടിച്ചേൽ പ്പിച്ചും പുരുഷനിർമ്മിതമൂല്യങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കാൻ പരുവ പ്പെടുത്തിയും സ്ത്രീയെ പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിച്ചു. മനുസ്മൃതിയുടെ കാലത്തു തന്നെ പാതിവ്രത്യവും സദാചാരവും സ്ത്രീയു ടെ സദ്ഗുണങ്ങളായെണ്ണി. പിതൃദായ ക്രമത്തിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടതോടെ ഏകദാമ്പത്യകുടുംബങ്ങൾ നിലവിൽവന്നു. സ്ത്രീക്ക് അലങ്കാരങ്ങൾ സ്നേഹം, സഹനം, വിനയം തുടങ്ങിയവയാണെന്നും പുരുഷത്വം അഹങ്കാരവും ആധിപത്യവുമാണെന്നും സമൂഹം വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങി. മാതൃദായക്രമത്തിൽ സ്ത്രീകൾ കുറച്ചുകൂടി സ്വതന്ത്രരായിരുന്നുവെന്ന് കേരളചരിത്രകാരൻ വെളിപെടുത്തുന്നു.

> അക്കാലത്തെ സ്ത്രീകൾക്ക് സമുദായത്തിൽ നല്ല സ്വാതന്ത്ര്യമു ായിരുന്നു. നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളൊഴിച്ച് മറ്റാരും മറക്കുട പിടിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രിസ്ത്യൻ സ്ത്രീകൾ മുട്ടാക്കും, മുസ്ലീം സ്ത്രീകൾ തട്ടവും ധരിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു ്. വിശിഷ്ടവസ്ത്രങ്ങളും ആകർഷകമായ ആഭരണങ്ങളുമണിഞ്ഞ് നായർ സ്ത്രീകൾ ഭർത്താക്കന്മാരുമൊത്ത് പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഒത്തുചേരാറു ായിരുന്നു (ശ്രീധരമേനോൻ, 1987:231).

സ്വത്തും അധികാരവും സമൂഹത്തിലെ സ്ഥാനവും നഷ്ടമായ സ്ത്രീ സാമൂഹ്യപ്രക്രിയകളിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. ക്രമേണ 'ഉണ്ണുക, ഉറങ്ങുക, ഗർഭമു ാക്കുക' (ഭട്ടതിരിപ്പാട്, 2000:134) എന്ന പ്രവൃത്തിപഥത്തിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ടു.

1.1.3. സ്ത്രീവാദം - നിർവ്വചനം

ഫെമിനിസത്തെ ഒരു നിർവ്വചനത്തിലൊതുക്കുക എന്നത് ക്ഷിപ്ര സാദ്ധ്യമല്ല. സ്ത്രീകളുടെ മോചനം ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം ഫെമിനിസ്റ്റുകളാണ്. ഇവർ കാലാകാലങ്ങളിലായി നടത്തിയിട്ടുള്ള (ആശയത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും) സമരതലങ്ങളുടെ വ്യതിയാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർവ്വചനങ്ങൾ നിരവധിയാകുന്നു. വെബ്സ്റ്റയേഴ്സ് ഡിക്ഷണറിയിൽ "രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക ലിംഗസമത്വമാണ് ഫെമിനിസം" എന്നും "സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും താല്പര്യ ങ്ങൾക്കുമുള്ള സംഘടിതപ്രവർത്തനമാണ് ഫെമിനിസം" എന്നും ര ു നിർവ്വചനങ്ങൾ കൊടുത്തുകാണുന്നു. ലളിതമായ ഈ നിർവ്വചനത്തിൽ പല ഫെമിനിസ്റ്റുകളും വിയോജിപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു ്. ഏറ്റുമുട്ടേ ുന്ന അധീശത്വത്തിന്റെ വൈവിധ്യമനുസരിച്ച് പല നിർവ്വചനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നു ്.

കുടുംബത്തിനകത്തും പുറത്തും സ്ത്രീകളുനുഭവിക്കുന്ന ഇരട്ട ച്ചൂഷണത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ലിംഗപരമായ അടിമത്തത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനമാണ് ഫെമിനിസം.

> അസമത്വം നിറഞ്ഞതും പീഡനാത്മകവുമായ സ്ത്രീ പുരുഷബന്ധ ങ്ങളെ ചൂഴ്ന്നുനില്ക്കുന്ന മൗനത്തിന്റെ ഗൂഢാലോചനയെ പൊളിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയും അവയെ മാറ്റിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ (മറിയാമിയസ്, 1986:31).

കാലകാലങ്ങളായി സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്ന പീഡനാത്മകമായ അവസ്ഥയോടുള്ള എതിർപ്പാണ് ഫെമിനിസ്റ്റുകളിൽ നിന്നുയരുന്നത്. വ്യക്തിയായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവി ക്കാനുമുള്ള ആഗ്രഹമാണ് സ്ത്രീകളെ ഫെമിനിസത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്.

ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ ചുമതലകൾ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും വിഭജിച്ചുനല്കിയതിന്റെ വിവേചനം മനസ്സിലാക്കിയപ്പോഴാണല്ലോ സ്ത്രീകൾ

പ്രതികരിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ഇവിടെ പുരുഷസത്യങ്ങളും പുരുഷ കേന്ദ്രീകൃത നിയമങ്ങളും മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന തിരിച്ചറിവ് പ്രബലമായ തോടെ സ്ത്രീകൾ രംഗത്തിറങ്ങി. വ്യക്തിത്വം തിരിച്ചുപിടിക്കുകയും സ്ത്രീത്വം ആൺകാഴ്ചകളിൽനിന്ന് ഭിന്നമായി നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ ഒരു പെണ്ണുണർവ്വ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സമൂഹം സ്ത്രീക്കു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന അവഗണനയോടുള്ള പ്രതിരോധമാണിത്.

> ഒഴിവാക്കലിനോട് - പാർശ്വവത്കരണത്തോട് - സ്ത്രീപക്ഷത്തു നിന്നുയരുന്ന പ്രതികരണവും പ്രതിരോധവുമായി സ്ത്രീവാദത്തെ സങ്കല്പിക്കാം (ദേവിക, 2000:13).

ഒഴിവാക്കലിനെതിരെ പ്രതിരോധനിര കെട്ടിപ്പടുത്ത് സ്വയംരക്ഷക്ക് പ്രതികരണത്തിന്റെ പടവാളെടുക്കുകയാണ് സ്ത്രീവാദികൾ. തങ്ങളനുഭ വിക്കുന്ന ചൂഷണവും അടിമത്തവും തിരിച്ചറിയുകയും അതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്താൽമാത്രമേ ലക്ഷ്യമാക്കുന്ന പുരോഗതി സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിന് കൈവരിക്കാൻ കഴിയൂ. സ്ത്രീകളുടെ പ്രതികരണം പുരുഷാധിപത്യത്തെ ഒട്ടൊന്നുമല്ല കുലുക്കിയത്. സാറാജോസഫ് ഇതു ചൂ ിക്കാട്ടിയിട്ടു ്.

> ഫെമിനിസം ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്നത് കേവലം സ്ത്രീകളനുഭവി ക്കുന്ന അടിമത്തത്തെയോ വിമോചനത്തെയോ മാത്രമല്ല, ജാതി വ്യവസ്ഥയെയും കപടമായ സദാചാരത്തെയും സ്വകാര്യസ്വത്തില ധിഷ്ഠിതമായ സമൂഹത്തിന്റെ സകലസ്ഥാപനങ്ങളെയുമാണ് (സാറാജോസഫ്, 1989 : 21).

വെറും ലിംഗാടിമത്തത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും മർദ്ദനത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുകയുമല്ല സ്ത്രീവാദം ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ ഉറച്ചു പോയ സദാചാരബോധത്തിന്റെയും മതനിയമങ്ങളുടെയും പുരുഷ കേന്ദ്രിതമായ ഇടങ്ങളിലെല്ലാം കയറിച്ചെന്ന് അവകാശം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വന്തം സംസ്കാരം പുനഃസൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയും സ്വാനു ഭവത്തെ വിവരിക്കുകയും തന്റേതായ ഭാഷയിൽ നിർവ്വചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു സ്ത്രീവാദികൾ.

> സംസ്കാരത്തിലെ ലിംഗപരമായ മർദ്ദനത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന സിദ്ധാന്തം മാത്രമല്ല സ്ത്രീപക്ഷചിന്ത. സ്ത്രീലിംഗം വഹിക്കുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീശരീരമുള്ള സാമൂഹ്യ വിഷയിയെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന വികസ്വരമായ സിദ്ധാന്തമാണത്. ഈ വിഷയിയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ സാമൂഹികവും ആത്മനിഷ്ഠവുമായ അസ്തിത്വ

ങ്ങളിൽ ലിംഗവും ലിംഗപദവിയും ഏറ്റവും സുവ്യക്തതയോടെ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും വർണ്ണം ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റു സുപ്രധാന സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വേർതിരിവുകളും പ്രതിനി ധാനങ്ങളും ഏറെ നിർണ്ണായകം തന്നെയാണ്(Lauretis, 1993: 89).

സ്ത്രീവാദം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് സ്ത്രീ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമായ വിവേചനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ അവസ്ഥകളെയുമാണ്. സ്ത്രീപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള വിവിധ ചിന്താഗതികളായി ഫെമിനിസം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതിൽതന്നെ വൈവിധ്യം കടന്നുവരുന്നു. പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെ പലരീതിയിൽ എതിർക്കാനുള്ള പ്രവണതകൾ ഫെമിനിസ്റ്റു ചരിത്രത്തിലു ്. അവ വിവിധ ചിന്താധാര കളിൽപ്പെടുന്നു.

ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെ പതനത്തോടുകൂടി ജന്മംകൊ ശാഖയാണ് ലിബറൽ ഫെമിനിസം. എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും തുല്യതവേണമെന്ന് വാദി ക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പാണിത്. നിലനില്ക്കുന്ന വ്യവസ്ഥക്കനുസരിച്ച് സ്ത്രീകൾക്കു വേ ി പ്രവർത്തിക്കുന്ന രീതിയാണ് ഇവർ കൈക്കൊ ത്. ശാന്തമായ പാതയിലൂടെ സ്ത്രീവിമോചനം നേടുക എന്നതാണ് ഇവരുടെ ലക്ഷ്യം. പുരുഷനിരാസം ഇവരുടെ ലക്ഷ്യമല്ല. അതുകൊ ുതന്നെ പുരുഷസഹ കരണവും സ്ത്രീവിമോചനത്തിന് ഇവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. റൂസ്സോ, ജോൺ സ്റ്റുവർട്ട് മിൽ, തുടങ്ങിയവരുൽഘോഷിച്ച തുല്യത, സ്വാതന്ത്ര്യം, വിമോചനം, നീതി എന്നിവയുടെ സ്ത്രൈണവൽക്കരണമാണ് ലിബറൽ ഫെമിനിസം. "സ്ത്രീകളുടെ അവകാശ ന്യായവാദം" (മേരി വാൾസ്റ്റൻ ക്രാഫ്റ്റ്, 1797) എന്ന പുസ്തകവും "സ്ത്രീകളുടെ അടിമത്തം" (ജോൺ സ്റ്റുവർട്ട് മിൽ & ഹാരിയറ്റ് ടെയ്ലർ, 1970) എന്ന ലേഖനവും ഫെമിനിസ ത്തിന്റെ ലിബറൽ രീതിയെ സ്പർശിച്ചവയാണ്. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തോടെ വീക്ഷിക്കുവാനോ പുരുഷാധിപത്യത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനോ കഴിയാത്തതുകൊ ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ശക്തമായി നിലനില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പുരുഷമേധാവിത്വം സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും വ്യാപി ച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ. സ്ത്രീയുടെ അസമത്വത്തിന് പ്രാധാനകാരണക്കാരൻ പുരുഷനാണ്. പുരുഷനെ ശത്രുവായിക്കാണുന്ന ഇവർ

കുടുംബഭരണവും ചരിത്രവു മൊക്കെ ശാസ്ത്രീയമായി പഠനവിധേയമാക്കണമെന്ന് വാദിച്ചു. അറു പതുകളിലാണ് റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസം വേരോടിത്തുടങ്ങിയത്. കുടുംബ ത്തിനകത്തും പുറത്തും പുരുഷന്റെ അധികാരം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടണം എന്ന് ഇവർ ശഠിച്ചു. പിതൃഭരണക്രമം സമൂഹത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നിട ത്തോളംകാലം കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും പുരുഷാധിപത്യം നിലനില്ക്കുമെന്ന് ധരിച്ച് ഇവർ സ്വന്തമായ നിലപനില്പിന് ശ്രമിച്ചു. പുരുഷസഹവാസംപോലും ഒഴിവാക്കാനും സ്വന്തമായി വസിക്കാനും ആരംഭിച്ചു.

ലിബറൽ ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ കടന്നുചെല്ലാൻ മടിച്ച പുരുഷാധീശ മേഖലകളിലേക്ക് കടന്നുചെന്ന് സ്ത്രീപുരുഷവ്യത്യാസത്തെ റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്തു. സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസം ജൈവഘടനയിൽ മാത്രമാണെന്നും അധികാരങ്ങളും പദവി കളും പുരുഷാധിപത്യസമൂഹം കൽപ്പിച്ചുനൽകിയതാണെന്നും ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. വിവാഹത്തിലോ കുടുംബജീവിതത്തിലോ ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസ്റ്റായ ഷുലാമിത്ത് ഫയർസ്റ്റോൺ "കുടുംബവും വിവാഹവും സാമൂഹ്യതിന്മകളുടെ ഭാഗമാണ്" എന്നു പറയുന്നു. അന്നുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന എല്ലാ വിശ്വാസങ്ങളെയും പിൻതള്ളി പുതിയ ഒരു സമൂഹസൃഷ്ടിക്ക് ജന്മമേകണമെന്ന് കരുതുന്നു ഇവർ. സ്ത്രീകൾക്കുമാത്രമായ ഒരു സംസ്കാരവും ചരിത്രവും ഉ ാകണമെന്ന് അവർ ശഠിച്ചു. കേവലം ജൈവശാസ്ത്രപരമായ പ്രത്യേകതമാത്രം ലിംഗസമത്വത്തിന് ഹേതുവാകുന്നു എന്ന് വിലയിരു ത്തിയതിനാൽ അതിനു പിന്നിലെ ചരിത്രപരവും സാംസ്കാരികവുമായ പശ്ചാത്തലത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കെയ്റ്റ് മില്ലറ്റ് (Millet, Kate) തന്റെ 'ലൈംഗിക രാഷ്ട്രീയം' (Sexual politics) എന്ന കൃതിയിലും റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കു ന്നു ്.

വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യം മറികടന്നാൽ സമത്വം കൈവരിക്കാനാവും എന്ന മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിയെ പിൻതാങ്ങിക്കൊ ് കടന്നുവന്ന ഫെമിനിസ മാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് ഫെമിനിസം. സ്ത്രീകളുടെ അടിച്ചമർത്തലിന്റെയും ചൂഷണത്തിന്റെയും കാരണങ്ങൾ മാർക്സിസ്റ്റ് വിശകലനത്തിലൂടെ കാണാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ഇവർ ചെയ്യുന്നത്.

സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പുരുഷവർഗ്ഗത്തിന് അനന്തരാവകാശികളെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുവാൻ സ്ത്രീകളുടെ ലൈംഗികതയെ നിയന്ത്രിക്കുകയും പുരുഷന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഏക ദാമ്പത്യരീതി ആരംഭിച്ചുവെന്നും ഈ രീതിയാണ് സ്ത്രീയുടെ അടിമത്തത്തിന് കാരണമെന്നും ഇവർ കരുതുന്നു. പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം പോരാടി മുതലാളിത്ത ഉദ്പാദനക്രമത്തിന് അന്ത്യം വരുന്നതിലൂടെ സ്ത്രീകളുടെ അടിമത്തവും അവസാനിക്കുമെന്ന് ഇവർ കരുതുന്നു. മാർക്സിസ്റ്റ് തത്വങ്ങൾ അപര്യാപ്തങ്ങളാണെന്നു കരുതി തിരുത്തൽ നൽകി അവ ലിംഗാധിഷ്ഠിത പ്രശ്നങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുംവിധം വിപുലീകരിക്കാനും, ആധുനികവൽക്കരിക്കുവാനുമാണ് ആദ്യകാല മാർക്സിസ്റ്റ് ഫെമിനിസ്റ്റു കൾ ശ്രമിച്ചത്. അലക്സാന്ദ്രാകൊളോൺടായി (റഷ്യ) ക്ലാരാസെറ്റ്കീൻ (ജർമനി) എമ്മാഗോൾഡ്മാൻ (അമേരിക്ക) തുടങ്ങിയവരാണ് ആദ്യകാല മാർക്സിസ്റ്റ് ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ (ജാൻസി ജെയിംസ്, 2000:10).

വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യത്തെ അംഗീകരിച്ചുകൊ ് സ്ത്രീപുരുഷ സമത്വത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ചിന്താധാരയാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസം. ഒരേസമയം പുരുഷമേധാവിത്വത്തോടും സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയോടും മല്ലിടുന്ന ഇവർ സ്ത്രീകൾക്ക് സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയു ായാൽമാത്രമേ സ്വാതന്ത്ര്യമു ാവൂ എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന വരാണ്. സ്ത്രീകളനുഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ അതിന്റെ ആഴത്തിൽ തന്നെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. പ്രത്യുൽപാദനപ്രക്രിയ ഉത്പാദന പ്രക്രിയയോളം മഹത്തരമാണെന്ന വാദവും ഇവർ ഉന്നയിക്കുന്നു ്. റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസത്തിന്റെയും മാർക്സിസ്റ്റ് ഫെമിനിസത്തിന്റെയും നല്ലവശങ്ങളെ ഉൾക്കൊ ുകൊ ാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസം രൂപം കൊ ത്. സ്ത്രീകൾ ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന നിയമതുല്യത, വിവാഹമോചന സ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രസവാവധി, ഭാര്യാപീഡനത്തിന് ശിക്ഷനല്കൽ തുടങ്ങിയ അവകാശങ്ങളെല്ലാം നേടിയെടുത്തത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസ്റ്റുകളുടെ ചിന്താപദ്ധതിയിലൂടെയാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസത്തിന്റെ വക്താവാ യിരുന്ന സിമോങ്ങ് ദി ബവ്വാർ 'സെക്കന്റ് സെക്സ്' (1949) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

> മനുഷ്യകുലം തന്നെ ഒരാൺസങ്കല്പമാണ്. പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ നിർവചിക്കുന്നത് അവളുടെ നിലയിൽനിന്നല്ല മറിച്ച് അവനുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ്. അവളുടെ സ്വതന്ത്രസ്വത്വം പരിഗണിക്ക പ്പെടുന്നേയില്ല (ദി ബവ്വാർ, 1997:16).

സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസത്തിലെ സ്ത്രീ, സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക- അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രയായിരിക്കും. ആധിപത്യത്തിനോ ചൂഷണ ത്തിനോ വിധേയമാകാത്തവളുമായിരിക്കും.

പരിസ്ഥിതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്ത്രീവാദമാണ് ഇക്കൊ ഫെമിനിസം. വ്യവസായവത്കരണവും പരിസ്ഥിതിനാശവും വരുത്തി വെക്കുന്ന വിപത്തിനോടുള്ള വിരോധമാണ് ഈ ചിന്താധാര വളരാനുള്ള കാരണം. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ ചൂഷണംചെയ്യുന്ന പുരുഷാധിപത്യസമൂഹം അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. പ്രകൃതിയും സ്ത്രീയും ഒരുപോലെ ചൂഷണത്തിന് വിധേയമാകുന്നു എന്നതിനാലാണ് ഈ സ്ത്രീവാദത്തെ പരിസ്ഥിതിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. പ്രകൃതി യോടുള്ള പരാക്രമം സ്ത്രീയോടുള്ള പരാക്രമമാണെന്ന് ഇവർ വിശ്വ സിക്കുന്നു. അതുകൊ ് പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നത് തങ്ങ ളുടെ കർത്തവ്യമായി ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ കരുതുന്നു. ജീവന്റെ നിലനില്പ് തങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഇവർ പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന കാട്ടാളമനസ്ഥിതിയെ എതിർക്കുന്നു. തനിക്കും പ്രകൃതിക്കും സമാനഭാവങ്ങൾ ക ത്തുന്നു. മലിനീകരണവും ചൂഷണവും, പ്രകൃതിമാത്രമല്ല സ്ത്രീയും നേരിട്ടുകൊ ിരിക്കുന്ന ഭീഷണിയാണ്. പ്രകൃതിയുടെയും സ്ത്രീയുടെയും സംരക്ഷകനായി ചമയുന്നത് പുരുഷനാണ്. ഫ്രാങ്കോയ് ഡി ഓബോണിൽ, റോസി മേരി റ്യൂഥർ, എലിസബത്ത് ഡോഡ്സൺ ഗ്രേ, ഡാരിയ ഷോ, വന്ദനാ ശിവ എന്നിവർ പ്രശസ്ത ഇക്കോഫെമിനിസ്റ്റുകളും എഴുത്തുകാരുമാണ്.

മറ്റു ധാരകളെല്ലാം വെളുത്തവർഗക്കാരുടെ ചിന്താധാരകളാണ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ വാദമാണ് 'ബ്ലാക്ക് ഫെമിനിസം'. വർണ്ണ ഫെമിനിസം ഇല്ലാതായാൽ മാത്രമേ സ്ത്രീകൾ സ്വതന്ത്രരാകൂ എന്നാണി വരുടെ വിശ്വാസം. സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽതന്നെ അടിമത്തം നിലനിൽ ക്കുന്നു. കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരെ ഒഴിവാക്കുന്നതാണ് ഫെമിനിസം. അതു കൊ ് ഫെമിനിസ്റ്റ് എന്നതിനുപകരം

വുമണിസ്റ്റ് (womenist) എന്ന പദപ്രയോഗം നടത്തണം. സിമൊൻ ദി ബവ്വാർ തന്റെ 'സെക്കന്റ് സെക്സി'ൽ വരച്ചുകാണിക്കുന്നത് മദ്ധ്യവർഗക്കാരുടെ അനുഭവങ്ങൾ മാത്രമാണ് എന്ന് ഇവർ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. അറുപതുകളിൽ യൂനിവേഴ്സൽ സിസ്റ്റർഹുഡ് (Universal sisterhood) എന്ന ആശയം വെള്ളക്കാർ കൊ ുവന്നപ്പോൾ കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരായ സ്ത്രീകൾ അംഗീകരിക്കുകയു ായില്ല. ലൈംഗികതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പീഡനം വെളുത്തസ്ത്രീകളും കറുത്തസ്ത്രീകളും അനുഭവിക്കു ന്നു ്. വംശീയതയുടെ പേരിലുള്ള പീഡനം കറുത്തസ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും മാത്ര മാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്. പൊതുവായ ഏതു പദപ്രയോഗവും വെളുത്തവരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. വെള്ളക്കാരായ സ്ത്രീകൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളല്ല കറുത്തവർഗ്ഗക്കാർ നേരിടുന്നത്. അതുകൊ ് തന്നെ പൊതുവായ തത്വത്തിൻകീഴിൽനിന്നുപോരാടുക എളുപ്പമല്ല. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. അമേരിക്കയിലെ വെള്ളക്കാരായ സ്ത്രീകൾ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കറുത്തവർഗ്ഗക്കാരായ സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേ ി പോരാടിയിരുന്നു. എങ്കിലും അവരുടെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേ ി പോരാടിയിരുന്നില്ല. റാഡിക്കൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ ഇവരുടെ മുഖ്യമായ സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തില്ല. കറുത്തവർഗക്കാരോടുള്ള വിവേചനം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവരുടെ വിമോചനത്തിനുവേ ി പൊരുതേ താണ്. ഈ പോരാട്ടമാണ് ബ്ലാക്ക് ഫെമിനിസം (Black Feminism) എന്നറിയപ്പെടുന്നത്.

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അറുപത്, എഴുപത്, എൺപതു കളിൽ കടന്നുവന്ന ലിബറൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റ്, ബ്ലാക്ക് ഫെമിനിസങ്ങൾക്കു ശേഷം ലെസ്ബിയനിസം, പോസ്റ്റ് മോഡേൺ ഫെമിനിസം എന്നിവയും കടന്നുവന്നു. ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാ ായപ്പോഴേക്കും കുറേക്കൂടി ലിംഗപദവി സമത്വം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഫെമിനിസ്റ്റുശാഖകളാണ് കടന്നു വന്നത്.

സാമൂഹ്യമായ ആചാരം, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ എതിർത്ത് സ്ത്രീക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി വരണമെന്ന് വാദിച്ച റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസ്റ്റുകളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണ് ലെസ്ബി യൻ വിശ്വാസികൾ. എഴുപതുകൾ മുതൽ തന്നെ ശ്രദ്ധേയമായിട്ടു ് ഇത്. ജിൽ ജോൺസ്റ്റണിന്റെ 'ലെസ്ബിയൻ നേഷൻ

ദി ഫെമിനിസ്റ്റ് സൊലൂഷൻ' (Lesbian nation, the feminist solution, 1974) എന്ന കൃതി ആദ്യകാലപഠനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഭിന്നവർഗ്ഗലൈംഗികതയെ സാമൂഹ്യ നിർമ്മിതമായി വിലയിരുത്തുവാനുള്ള ലെസ്ബിയൻ സ്ത്രീപക്ഷ ശ്രമങ്ങളെ ആൻഡ്രിയൻറിച്ച് രചിച്ച 'കംപൽസറി ഹെട്രോസെക്ഷാലിറ്റി ആന്റ് ലെസ്ബിയൻ എക്സിസ്റ്റൻസ്' (Compulsory Heterosexuality and Lesbian Existence' 1980) എന്ന ലേഖനം ഈ ധാരയെ കൂടുതൽ വിസ്തൃതമാക്കി. പുരുഷാധിപത്യത്തോടു മാത്രമല്ല, പുരുഷനോടു തന്നെയുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ് ലെസ്ബിയനിസം. പുരുഷ നിർമ്മിതമായ നിർബന്ധിതലൈംഗികതയെ പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ച് സ്ത്രീക്ക്മാത്രം വ്യക്തിത്വം കൽപ്പിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണത യാണ് ഇതിലുള്ളത്. കരോൾ പാറ്റ്മാന്റെ (C.Pateman) 'ദി സെക്ഷ്വൽ കോൺട്രാക്ട്' (The sexual contract, 1988) ജുഡിത്ത് ബട്ട്ലർ രചിച്ച 'ബോഡീസ് ദാറ്റ് മാറ്റർ' (Bodies that matter 1995) എന്നീ കൃതികൾ സജീവമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടവയാണ്.

ഇരുപത്തൊന്നാംനൂറ്റാ ിന്റെ ഫെമിനിസശാഖകളിൽ പ്രധാന മായും മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളാണുള്ളത്. (1) തുല്യതാഫെമിനിസം (Equity Feminism):- പ്രകൃത്യാതന്നെ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും ലിംഗവ്യത്യാസ മുെ ങ്കിലും സമൂഹത്തിൽ തുല്യപരിഗണന ലഭിക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്ന വരാണിവർ. തുല്യജോലിക്ക് തുല്യവേതനം ഇവരുടെ മുദ്രാവാക്യമാണ്. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി പത്തുകളിൽ കടന്നുവന്ന അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾക്കായുള്ള പോരാട്ടങ്ങളോട് അനുഭാവം കാണിക്കുന്ന ഇവർ ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിഅറുപതുകളിലെ ലൈംഗിക വിപ്ലവത്തോട് വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. (2) ലിംഗപദവി ഫെമിനിസം (Gender Feminism):- ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാമേഖലകളിലും തുല്യതവേണമെന്ന് ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നവരാണിവർ. പുരുഷനോ സ്ത്രീക്കോ മാത്രമായ സവിശേഷതകൾ ഇവർ കെ ത്തുന്നില്ല. സമൂഹം പുരുഷാധിപത്യമൂല്യം ഉൾക്കൊ ് സ്ത്രീക്കുമാത്രം അടിമത്തംനല്കുന്ന രീതിയാണ് തുടർന്നുപോരുന്നത്. പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ അടിച്ചമർത്തലാണ് സ്ത്രീക്ക് ര ാംകിട പദവി ലഭിക്കുന്നതിനു കാരണം. (3) തരംഗ ഫെമിനിസം (Wave Feminism):þ അറുപതുകളിലെ റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസത്തോട് വിയോജിപ്പു

പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും തുല്യതാഫെമിനിസത്തോട് അനുഭാവം പുലർത്തുന്നവരാണ് ഇവർ. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വന്ന Amy Richard ന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ "സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഫെമിനിസം". ഈ ആശയം കൈവരിക്കുന്ന ആണും പെണ്ണും ഫെമിനിസ്റ്റാണ്. സമത്വവും തുല്യതയുമാണ് തരംഗ ഫെമിനിസത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ. സ്ത്രീകൾ ചെയ്യുന്ന ജോലി പുരുഷനും പുരുഷൻ ചെയ്യുന്ന ജോലി സ്ത്രീകളും ചെയ്തു കൊ ുവേണം സമത്വം വരിക്കാൻ എന്നും ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ അവകാശ പോരാട്ടചരിത്രത്തിൽ പലനേട്ടങ്ങളും കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടും സ്ത്രീക്ക് കുടുംബത്തിൽ അംഗീകാരം ഇന്നും നിഷിദ്ധമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ, വരുമാനം, എന്നിവക്കൊന്നിനും ആൺകോയ്മയിൽനിന്നുള്ള മോചനഹേതു വാകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അനുവദിക്കപ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും ആൺകോയ്മക്ക് ബലം നല്കുന്നവയാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവ് സ്ത്രീവാദചിന്തയെ ശക്തിപ്പെടുത്തി.

1.1.4. സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ ചരിത്രം

സ്ത്രീവിമോചന മുന്നേറ്റങ്ങളുടെ ചരിത്രവും സ്വാധീനതയും പ്രതിപാദിച്ചാൽ മാത്രമേ കാലികമായ വിമോചനസമരങ്ങളുടെ പ്രസക്തി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ. മാത്രമല്ല ഫെമിനിസത്തിന്റെ ശക്തിയും വളർ ച്ചയും മനസ്സിലാക്കാനും ഇത് ഉപകരിക്കും.

പ്രാചീന ചിന്തകൻമാരൊന്നും സ്ത്രീപദവിയെയോ അവകാശ ങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ച ഗൗരവപൂർവ്വമായ ചർച്ചകൾക്ക് തുനിഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. പലപ്പോഴും ആൺകാഴ്ചയുടെ വൈകല്യങ്ങൾ പ്രബലവു മായിരുന്നു. "ശാരീരികമായ അവശതകൾ സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രകൃത്യാ ഉള്ളതുകൊ ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനവകാശമില്ല" എന്ന് പ്ലേറ്റോ അവകാശ പ്പെട്ടപ്പോൾ "സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസം പ്രത്യുത്പാദനപരമായ പ്രത്യേകത കൊ ു മാത്രം വരുന്നതാണ്. സ്ത്രീപുരുഷ ലിംഗവ്യത്യാസം എന്നു പറയുന്നത് ലൈംഗിക പ്രത്യുത്പാദനപരമായ ശരീരം സ്ത്രീകളും ആത്മാവ് പുരുഷനുമാണ്. ശാരീരികപ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്ത്രീയും ബൗദ്ധികപ്രവർത്തികൾ പുരുഷനും ചെയ്യണം" എന്ന് അരിസ്റ്റോട്ടിലും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സാമൂഹ്യ

അനീതികളെ എതിർത്തപ്പോഴും റൂസ്സോ സ്ത്രീകൾക്കുവേ ി പ്രവർത്തിച്ചില്ല പ്രാചീനതത്വചിന്തകന്മാർ സ്ത്രീക്ക് പുരുഷനു തുല്യമായ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നില്ല. ശാരീരികമായ ധർമ്മം മാത്രമേ സ്ത്രീകൾക്കുള്ളൂ എന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

പതിനേഴാം നൂറ്റാ ിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണ് ബ്രിട്ടനിൽ ആദ്യമായി സ്ത്രീ ഉണർവ്വിന് തുടക്കം കുറിച്ചത്. ആയിരത്തി അറുനൂറ്റി നാല്പത്തിര ിൽ നൂറോളം സ്ത്രീകൾ ചേർന്ന് സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് പൊതുസഭയിൽ നിവേദനം നല്കിയതാണ് ശ്രദ്ധേയമായ സംഭവം. പൊതുനിവേദനത്തിൽ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഇരട്ടച്ചൂഷണത്തെ അവർ ചോദ്യം ചെയ്തു. കുടുംബത്തിനകത്തും പുറത്തും സ്ത്രീയെ ര ാംകിടക്കാരിയായി കാണുകയും മാന്യമായ തൊഴിലുകളൊന്നും നല്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനെതിരെയാണു നിവേദനം.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാ ുവരെ യൂറോപ്പിൽ സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം കുടുംബത്തിലും തൊഴിലിലും നിലനിന്നിരുന്നു. വ്യവസായവിപ്ലവമായ പ്പോഴേക്കും സമ്പാദകരായിമാറിയ പുരുഷന്മാർ വീടിന്റെയും വീട്ടുകാരു ടെയും ഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. ആയിരത്തി എഴുനൂറ്റി എൺപത്തിയൊൻപത് ഒക്ടോബറിൽ ഫ്രഞ്ചുഭരണഘടനയെപ്പറ്റി പുരുഷന്മാർ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കെ പാരീസിലെ ടൗൺഹാളിലേക്ക് ആറായിരത്തോളം വരുന്ന സ്ത്രീകൾ ജാഥയായി നീങ്ങി. ആഹാരം വേണമെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ആവശ്യം. എല്ലാ പ്രവർത്തനത്തിലും ഉൾപെട്ട, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന സ്ത്രീവിഭാഗത്തിന്റെ ജാഥയായിരുന്നു അത് (ലീലാവതി, 2000:26). ഈ പോരാട്ടങ്ങളുടെ ഫലമായി ആയിരത്തി എഴുനൂറ്റി തൊണ്ണൂററിമൂന്നിൽ ഫ്രഞ്ചുകാർക്ക് വിവാഹമോചനത്തിനുള്ള ബിൽ അസംബ്ലിയിൽ പാസ്സാക്കുകയു ായി.

ആയിരത്തിഎണ്ണൂറ്റിമുപ്പതുകളിൽ അമേരിക്കയിൽ അടിമത്ത വിരുദ്ധപ്രസ്ഥാനമാണ് സ്ത്രീകൾ സംഘടിക്കുന്നതിന് കാരണമായി ത്തീർന്നത്. അമേരിക്കക്കാരായ സ്ത്രീകളുടെ പ്രശ്നം ര ുതര ത്തിലായിരുന്നു. വെള്ളക്കാരായ സ്ത്രീകളുടെതും കറുത്തവർഗക്കാരായ സ്ത്രീകളുടെതും വെള്ളക്കാരികൾ തങ്ങളുടെ പുരുഷന്മാരുടെ ആധിപത്യം പേറേ ിവന്നപ്പോൾ കറുത്തപെണ്ണുങ്ങൾ വെള

ഉക്കാരുടെയും അവരുടെ പുരുഷന്മാരുടെയും അധീശത്വത്തിൻ കീഴിലായി. അടിമത്തത്തിനെതിരെയുള്ള പൊതുമുന്നേറ്റത്തിൽ സ്ത്രീപ്രശ്നവും പ്രധാനമായിരുന്നു. ജർമ്മനിയിൽ ആയിരത്തിഎഴുനൂറ്റി തൊണ്ണൂറിൽ ഹിഷൽ എന്ന വിദ്യാർത്ഥിനി സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങളുടെ പ്രകടന പത്രികയുമായി രംഗത്തെത്തി (ലീലാവതി, 2000:52).

ഇന്ത്യയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്തിനുമുമ്പുതന്നെ സ്ത്രീക്ഷേമ ത്തിനായുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ടിപ്പുവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ ബഹുഭർതൃത്വത്തിന്നെതിരെയും മാറുമറയ്ക്കു ന്നതിനുള്ള അവകാശത്തിനുവേ ിയും ശബ്ദമുയരുകയു ായി. ആയി രത്തിഎണ്ണൂറ്റിഅറുപത്തിയൊൻപതിൽ നടന്ന ചാന്നാർലഹളയിൽ മാറുമറയ്ക്കാനുള്ള അവകാശങ്ങൾക്കുവേ ി പോരാട്ടം നടത്തിയ സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദം ഉയരുകയു ായി. അയ്യങ്കാളി, രാജാറാം മോഹൻറായ്, ഈശ്വരചന്ദ്രവിദ്യാസാഗർ എന്നിവർ സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അവകാശത്തിനും വേ ി പോരാടിയവരാണ്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാ ുവരെ ഹിന്ദുക്കളുടെയിടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ദുഷിച്ച ഒരേർപ്പാടായിരുന്നു സതി. 'സംഘകാ ലത്തും ഭർത്താവുമരിച്ചാൽ സ്ത്രീകൾ ചിതയിൽ ചാടി മരിച്ചിരുന്നതായി സൂചന യു '

(ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, 2000:175). സതി നിർത്തലാക്കുന്നതിന് പ്രവർത്തിച്ച മഹാനാണ് രാജാറാം മോഹൻറായ്. ബാല്യവിവാഹം, ബഹുഭാര്യാത്വം എന്നിവക്കെതിരെ പോരാടിയ വ്യക്തിയാണ് ഈശ്വരചന്ദ്രവിദ്യാസാഗർ. ഒന്നാം ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തോടുകൂടി ഭാരതത്തിലെ സ്ത്രീകൾ ദേശീയതയ്ക്കുവേ ി പോരാട്ടം നടത്തിയിരുന്നു. ഇവിടെ നിലവിലിരുന്ന പുരുഷാധീശത്വത്തിനും വിവേചനത്തിനുമെതിരെ സ്ത്രീകൾ പോരാടിയത് വളരെ പിന്നീടാണ്. കേരളത്തിലും ഇന്ത്യയൊട്ടാകെയും സ്ത്രീകളെ പോരാടാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് സ്ത്രീസമത്വത്തിനും സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേ ി വാദിച്ച സ്ത്രീപക്ഷ നിലപാടുകാരായിരുന്നു. സാമൂഹ്യമാറ്റ ത്തിന് സ്ത്രീകളുടെ പങ്ക് മനസ്സിലാക്കി അവരെ സമീപിക്കാനും നയിക്കാനും ഇവർ മുൻകൈ എടുത്തു. ഇവരുടെ നേതൃത്വവും ലക്ഷ്യവും തനതായ സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങ ളിലെത്തിക്കുന്നില്ല എന്നു ക പ്പോൾ സ്വതന്ത്രസ്ത്രീപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപംകൊ ു.

അതിന്റെ ഭാഗമായി എൺപതുകളിൽ കേരളത്തിലും സ്വതന്ത്ര സ്ത്രീപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുകയും പുരുഷമേൽക്കോയ്മയെ ചോദ്യംചെയ്തുകൊ ് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു പെൺകൂട്ടായ്മയ്ക്ക് കളമൊരുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് ഭാരതത്തിൽ ധാരാളം സ്വതന്ത്ര സ്ത്രീപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപംകൊ ിട്ടു ്. സഹേലി, ജോയിൻ ആക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പ് (ഡൽഹി), വിമോചന, മാലിനി, 151 കോർഗ്രൂപ്പ്, മഹിളാസംഘർഷസമിതി (ബാഗ്ലൂർ) അന്വേഷി, സഖി, സ്ത്രീവേദി (കേരളം) അന്വേഷി, അസ്മിത (ഹൈദരാബാദ്), ഐവിഡ്, സ്ത്രീകളുടെ അവകാശപ്രസ്ഥാനം, മിഷിനറി (തമിഴ്നാട്) തുടങ്ങിയ ധാരാളം സംഘടനകൾ നിലവിലു ്.

ഫെമിനിസ്റ്റു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ പാശ്ചാത്യലോകത്തും ഇന്ത്യയിലും സ്ത്രീശബ്ദങ്ങൾ ധാരാളം മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. പാശ്ചാത്യ ലോകത്ത് സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടേതായ ശബ്ദം ഒറ്റക്കുനിന്നു മുഴക്കിയ ഷോൾ പുരുഷാധിപത്യത്തെ പുരുഷന്റെ വരുതിയിൽ നിന്നുകൊ െ തിർക്കുവാനേ പൗരസ്ത്യനാടിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പട്ടിണിമാറ്റുന്നതിനും വോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനും തൊഴിലിനും കൂലിക്കും എല്ലാം സമരം ചെയ്ത് അവ നേടിയിട്ടും ഇന്നും സ്ത്രീകളുടെ പദവി ര ാംസ്ഥാനത്തു തന്നെയാണ് നില്ക്കുന്നത്. കുടുംബത്തിലും തൊഴിൽസ്ഥലത്തും രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലത്തിലും സ്ത്രീയെ വ്യക്തിയായി അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നില്ല. ജൈവപരമായ പ്രത്യേകതകൾ എടുത്തുകാട്ടി സമൂഹം അവൾക്ക് ര ാംകിട പദവി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും തൊഴിലിലും ജീവിതനിലവാരത്തിലുമുള്ള തുല്യത പദവിയിൽ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കുടുംബത്തിൽ സ്ത്രീകൾ ര ാംകിടക്കാരിയായിത്തന്നെ തുടരുന്നു. കൗടുംബികമായ സമത്വമാണ് സ്ത്രീക്ക് ശക്തി നല്കേ ത്. വീടിനു പുറത്ത് വളരെ ഉയർന്ന പദവിയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾപോലും കുടുംബത്തിൽ ഭർത്താവിന്റെ അടിമയാണ്. കൂലിയില്ലാവേലയായി കണക്കാക്കുന്ന അടുക്കളജോലി സ്ത്രീകളുടെമാത്രം കടമയാണ്. കുട്ടികളെ നോക്കുന്നതിലും ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യുന്നതിലും കൂട്ടുത്തര വാദിത്വത്തോടെയുള്ള പങ്കാളിത്തം വളരെ അപൂർവ്വം കുടുംബങ്ങളിലേ കാണാനുള്ളൂ.

നൂറ്റാ ുകൾ തന്നെ പിന്നിട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടും സാമൂഹികമായ വിലക്കുകൾ സ്ത്രീയെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ സഞ്ചാര വേളകളിലും തൊഴിലിടങ്ങളിലും കുടുംബങ്ങളിലുമെല്ലാം സ്ത്രീകൾ ചൂഷണത്തിനിരകളായിക്കൊ ിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീകൾക്ക് തൊഴിലിട ങ്ങളിലും വാഹനങ്ങളിലും മറ്റുമുള്ള പീഡനങ്ങൾ നിത്യസംഭവ ങ്ങളായിട്ടു ്.

1.1.5. കേരളത്തിലെ സ്ത്രീമുന്നേറ്റങ്ങൾ

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിഎൺപതുകളിലാണ് സ്ത്രീവാദ പരിസരം കേരളത്തിൽ ഒരുക്കപ്പെട്ടത്. ഇന്ത്യയിൽ സ്ത്രീകൾക്കെതിരായ വിവേചനങ്ങളും സ്ത്രീപീഡനങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയത് എഴുപതുകൾ മുതൽക്കാണ്. ഇതിനും വളരെക്കാലം മുമ്പുമുതൽ കേരളം സ്ത്രീമുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടു ്. ആയിരത്തിഎണ്ണൂറ്റി അൻപത്തിയൊൻപതിൽ സവർണ്ണ മേധാവിത്വത്തിനെതിരെ ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾ സംഘടിച്ചു. മാറുമറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേ ി സമരം ചെയ്തു. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായി രത്തിയഞ്ചിൽ അയ്യങ്കാളിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൊല്ലത്തുവെച്ചുനടന്ന പുലയമഹായോഗത്തിൽ സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ കല്ലുമാലയും വളയും പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു. പൊതുവഴി നടക്കാനും പൊതുകിണറ്റിൽനിന്നും വെള്ളമെടുക്കാനും സമരം ചെയ്തിരുന്നു സ്ത്രീകൾ. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തിര ിൽ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുടെ ഒരു സംയുക്തകൺവെൻഷൻ കോട്ടയ ത്തുനടന്നു. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി മുപ്പത്തിയാറിൽ കയർ തൊഴിലാളികളായ സ്ത്രീകൾ സംഘടിച്ചു. അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്ക് കയറുപിരി തൊഴിലാളി യൂണിയൻ സ്ത്രീകളുടേതുമാത്രമായ ഒരു യൂണിയനാണ്. മഹിളാകോൺഫ്രൻസ് (1926), കേരളാമഹിളാസംഘം (1943), ജനാധിപത്യമഹിളാ അസോ സിയേഷൻ (1981) എന്നിവയാണ് കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല വനിതാസംഘടനകൾ.

ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തിഎൺപത്തിര ിൽ കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകൾ വാവന്നൂർ വെച്ച് സമരം ചെയ്യുകയു ായി. വിവിധ സ്ത്രീവാദനിലപാടുകൾ ഉ ങ്കിലും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്ത്രീവാദത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരുന്നു കേരളത്തിലെ സ്ത്രീവാദികൾ. ഇവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ത്രീപക്ഷരാഷ്ട്രീയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ചില സംഘടനകൾ രൂപംകൊ ു. സമത (തൃശ്ശൂർ), പ്രചോദന (തിരുവനന്തപുരം), ബോധന (കോഴിക്കോട്), മാനുഷി (പട്ടാമ്പി), ചേതന (തൃശൂർ), ഗ്രാമീണവനിതാസംഘം (തിരുവല്ല), പ്രബുദ്ധത (കാഞ്ഞങ്ങാട്) തുടങ്ങിയവയാണ് അവയിൽ പ്രമുഖം.

ഇന്നു കേരളത്തിൽ സ്ത്രീവാദപരമായ വിവിധനിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ച സംഘടനകളു ്. സ്ത്രീപുരുഷസമത്വത്തിലുറച്ച സമരങ്ങളല്ല സ്ത്രീപദവി (ഏലിറല്യ) വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾക്കു വേ ിയുള്ള ആവശ്യങ്ങളാണ് ഇന്ന് ഉന്നയിക്കുന്നത്. ലെസ്ബിയനിസം, സെക്സ് വർക്കേഴ്സ് യൂനിയൻ, അദർ ജൻഡർ എന്നീ സ്വതന്ത്രതാ സ്ത്രീ മുന്നേറ്റവും ഇന്ന് കേരളത്തിലു ്. സാമൂഹ്യരാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങളിൽ സ്ത്രീവിഷയങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുന്നതിന് സ്ത്രീകൾ സംഘടിപ്പിച്ച കൂട്ടായ്മയാണ് കേരളസ്ത്രീവേദി.

1.1.6. മതവും സ്ത്രീവാദവും

മനുഷ്യനന്മക്കും മോചനത്തിനുംവേ ി നിലകൊള്ളുന്ന മതങ്ങളും പുരുഷാധിപത്യമൂല്യങ്ങളാൽ പണിതുയർത്തപ്പെട്ടവയാണ്. പുരുഷാധി പത്യം കരുത്തോടെ, യാതൊരിളക്കവുംതട്ടാതെ നിലനില്ക്കുന്ന മതങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ല. തുല്യനീതിയും തുല്യാവ കാശവും നിഷേധിക്കുകമാത്രമല്ല പാരതന്ത്ര്യത്തിന് വഴിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകത്തുള്ള സകല ജീവജാലങ്ങളുടെയും അധീശത്വം മനുഷ്യൻ (പുരുഷൻ) കീഴടക്കിയ കാലത്തുതന്നെയാണ് മതങ്ങളുടെയും ആവിർഭാവം.

> സ്ത്രീകൾ സ്വന്തം ശരീരത്തിൽനിന്നും സ്വത്വത്തിൽനിന്നും സർഗാത്മകതയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതരാകുന്നതിന് നിമിത്തമായി ത്തീരുന്നത് പ്രധാനമായും മതങ്ങൾതന്നെ (ഗീത, 2000: 10).

മതങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പുരുഷവേഴ്ചയ്ക്കുള്ള ഉപകരണമായും സുഖ ത്തിനുള്ള ഉപാധിയായും മാത്രമേ സ്ത്രീയെ ക ുവരുന്നുള്ളൂ. ഉത്തമ ഭാര്യാത്വവും മാതൃത്വവും മാത്രമാണ് സ്ത്രീയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത്. സ്ത്രീയുടേതായി ഒന്നും നിലനിർത്താതെ പുരുഷന്റെ പ്രതിരൂപമായി നിലകൊള്ളാൻ മതം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു ്.

ഹിന്ദുമതത്തിൽ സ്ത്രീ എന്നും ദേവീസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്ക പ്പെട്ടവളാണ്. പുരാണങ്ങളും ഇതിഹാസങ്ങളുമാണ് ദേവീപദത്തിനർഹ യാക്കിയത്. 'ഋഗ്വേദ'ത്തിൽ അധികാരസ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്നവളായും കുടുംബത്തിന്റെ നെടുംതൂണായും സ്ത്രീയെ കല്പിക്കുന്നു ്. സ്ത്രീ പുരുഷഭേദമില്ല എന്ന് എഴുതുന്നുെ ങ്കിലും

പാതിവ്രത്യം അനിവാര്യ മാണെന്ന് 'ഋഗ്വേദ'ത്തിൽ (സൂക്തം 1.73.3) കണ്ടെത്താം. ഭർത്താവ് ദുഷ്ടനാണെങ്കിലും അന്യാസക്തനാണെങ്കിലും പതിവ്രതകളുടെ ധർമ്മം ഭർത്താവിനെ സംരക്ഷിക്കലാണെന്നും 'ഋഗ്വേദം' (7.76.3) ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീയുടെ ഒരേയൊരു ഭാഗ്യം ഭർത്താവാണെന്നും പുരുഷനു ബീജദാനത്തിനുള്ള ഉർവ്വരഭൂമിയാണ് സ്ത്രീ എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ അഥർവ്വവേദത്തിലുണ്ട് (5.1.1.22). പുത്രീജന്മം മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു ഹേതുവല്ല. പുത്രനെ ജനിപ്പിക്കാത്തവൾ പാപിയാണ് എന്ന പരാമർശവും വേദങ്ങളിൽ കാണാം. ഉപനിഷത്തിലാകട്ടെ പുത്രനെ കുടുംബത്തിന്റെ ആശാകേന്ദ്രവും പുത്രിയെ വിനാശകാരിയുമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ക്രമേണ 'സ്ത്രീസന്താനത്തിന്റെ ജനനം മറ്റെവിടെയെങ്കിലുമാകട്ടെ. ഇവിടെ പുരുഷപ്രജമാത്രം' എന്ന പ്രാർത്ഥനവരെ അതെത്തി (പ്രമീളാ മഹേഷ്, 1998). അന്നുതൊട്ടിന്നുവരെ സ്ത്രീയെ ഒഴിവാക്കുന്ന പ്രക്രിയ യാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പുരുഷാധിപത്യവും പുരുഷവാഴ്ചയും ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ പെൺഭ്രൂണഹത്യക്കുവരെ കരു നീക്കിത്തുടങ്ങി.

പുരാണകഥാപാത്രങ്ങൾ പകർന്നുതന്ന വീര്യവും ആദർശപരതയും ഏറ്റുപിടിച്ച് പുരുഷാധിപത്യമൂല്യബോധത്തിൽ അടിയുറച്ചതാണ് ഹിന്ദു മതം. സ്ത്രീയെ പുരുഷന്റെ വരുതിയിലൊതുക്കുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥ കളാണ് ഹിന്ദുമതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത്. പുരുഷമേധാവിത്ത മനോഭാവം, വർണ്ണവ്യവസ്ഥ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവ കൊണ്ട് വികൃതമാക്കപ്പെട്ട ചട്ടക്കൂട്ടിൽ സ്ത്രീ അടിമ യാക്കപ്പെട്ടു. വർണ്ണം, ജാതി, മതം, വർഗ്ഗം എന്നിവയുടെ പേരിലെല്ലാം സ്ത്രീകൾ നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അകത്തളങ്ങളിലും മറക്കുടയ്ക്കുള്ളിലും ഒളിപ്പിക്ക പ്പെട്ട നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളും കാരണവരുടെ ആജ്ഞപ്രകാരം നടത്തുന്ന സംബന്ധമെന്ന ഏർപ്പാടിന്റെ ഇരകളായിത്തീർന്ന നായർസ്ത്രീകളും, സ്വന്തം പുരുഷന്മാരുടെയും മേൽജാതിക്കാരുടെയും അടിമത്തം ഒരുപോലെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കീഴാളസ്ത്രീകളും ഹിന്ദുമതത്തിനുള്ളിലെ സ്ത്രീവിരുദ്ധതയ്ക്ക് ഉദാഹരണമാണ്. അമ്മാവൻ ഭരണകേന്ദ്രമായ മരുമക്കത്തായ സമ്പ്രദായത്തിൽ സ്ത്രീകൾ, താത്പര്യപ്പെട്ടുവരുന്ന ഏതൊരു പുരുഷനെയും സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. ഇഷ്ടമി ല്ലാത്തപ്പോൾ ഒഴിവാക്കാമെന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനപ്പുറം നിർബന്ധിത ബന്ധമാണ് ഏറ്റെടു

ക്കേ ിവന്നിരുന്നത്. ഒഴിവാക്കാനിഷ്ടമില്ലെങ്കിലും കാരണവർ പറഞ്ഞാൽ ബന്ധം അറുത്തുമുറിക്കേ ിയും വന്നിരുന്നു.

സ്ത്രീയെ പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പരകോടിയിലെത്തിച്ചത് 'മനു സ്മൃതി' എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. ആജീവനാന്തം പുരുഷനാൽ സംരക്ഷിക്ക പ്പെടേ വളാണ് സ്ത്രീയെന്നും അതുകൊ ുതന്നെ സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യ മർഹിക്കുന്നില്ല എന്നും മനുസ്മൃതിയിൽ ഘോഷിക്കുന്നു. സ്ത്രീയെ ദാനംചെയ്യാനുള്ള അവകാശവും പുരുഷന് കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. വിധവാവിവാഹത്തെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നില്ല. വിഭാര്യന് വേറെ വിവാഹം കഴിക്കാം. മനു അന്നു പറഞ്ഞുവെച്ച പുരുഷാധിപത്യനിലപാടുകൾ ഇന്നും നടപ്പിലാക്കുന്ന മതമാണ് ഹിന്ദുമതം. 'അർത്ഥശാസ്ത്ര' (12.2) ത്തിൽ കാമപൂരണത്തിനുള്ള വസ്തുവായും ശത്രുക്ഷയത്തിനുള്ള വശീകരണ തന്ത്രമായും സ്ത്രീയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതായി കാണാം.

ക്രിസ്തുമതവും പുരുഷപ്രധാന മതമായി നിലകൊള്ളുന്നു. പുരുഷനിൽനിന്ന് ജനിക്കയാൽ സ്ത്രീകൾ പുരുഷന് വിധേയരായി രിക്കണം എന്നാണ് ബൈബിൾ നിയമം. വിവാഹം, സ്വത്താവകാശം, പിന്തുടർച്ചാവകാശം എന്നിവയിലൊന്നും സ്ത്രീക്ക് ഇടം നല്കിയില്ല. കുടുംബത്തിന്റെ നാഥനായ പുരുഷനെ അനുസരിക്കേ വളാണ് ഭാര്യ. നാഥൻ പിതാവായാലും പുത്രനായാലും ഭർത്താവായാലും സ്ത്രീ വിധേയയായിരിക്കണം.

> ഭാര്യമാരേ നിങ്ങൾ കർത്താവിനെപ്പോലെ ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് വിധേയരായിരിക്കുവിൻ (പൗലോസ്, 5.22).
>
> എല്ലാകാര്യത്തിലും ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് വിധേയരായിരിക്കണം (പൗലോസ്, 5.25).

എന്നീ വാക്യങ്ങൾ ഉദാഹരണം. സ്ത്രീകളുടെ വിധേയത്വം അനിവാര്യ മാണെന്ന വിശ്വാസമാണ് ബൈബിൾ നല്കുന്നത്. ആദിപാപം എന്ന വിശ്വാസം (ഹവ്വ ചെയ്ത തെറ്റ്) നിലനില്ക്കുന്നതുകൊ ് സ്ത്രീകളെ ഭയപ്പെടണം എന്ന താക്കീതും നല്കുന്നു. അധ്വാനത്തിന് പങ്കാളിത്തം, കുടുംബത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം തുടങ്ങിയവ അനുവദിക്കുന്നുെ ങ്കിലും ക്രിസ്തുമതവും പുരുഷന് വിധേയമായിരിക്കാനാണ് സ്ത്രീയെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇസ്ലാംമതത്തിന്റെ വേദഗ്രന്ഥമായ 'ഖുർ-ആനിലെ' 4.24 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നു ്. ഭാര്യയെ ഇഷ്ടംപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇസ്ലാംമതം പുരുഷന് നല്കുന്നു.

> പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളുടെ മേൽനോട്ടക്കാരാകുന്നു. കാരണം അവരിൽ ചിലർക്കു ചിലരേക്കാൾ ചില യോഗ്യത അല്ലാഹു നല്കിയിട്ടു ്. പുരുഷന്മാർ തങ്ങളുടെ ധനത്തിൽനിന്ന് (സ്ത്രീകൾക്കുവേ ി) ചെലവുചെയ്യുന്നുമു ്. അപ്പോൾ ഉത്തമസ്ത്രീകൾ അനുസരണശീലമുള്ളവരും ഭർത്താവിന്റെ അഭാവത്തിൽ അല്ലാഹു സംരക്ഷിക്കാൻ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം സംരക്ഷിക്കുന്നവരുമാണ്. എന്നാൽ അനുസരണക്കേടുകാണിക്കുന്നുവെന്ന് വല്ല സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾക്കു ശങ്ക തോന്നിയാൽ അവരെ ഉപദേശിക്കുക. കിടപ്പറകളിൽ അവരെ ബഹിഷ്കരിക്കുക. (മൂന്നാമത്) അവരെ അടിക്കുക എന്നിട്ടവർ നിങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്കെതിരിൽ നടപടിയെടുക്കാൻ മാർഗ്ഗമന്വേഷിക്കരുത്(ഖുർ ആൻ.1977:79).

നാലു സ്ത്രീകളെവരെ വിവാഹം കഴിക്കാനനുവദിക്കുന്ന നിയമം സ്ത്രീക്ക് ആ സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കിക്ക ില്ല. എന്നാൽ വിവാഹ മോചനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും തുല്യ അവകാശം നല്കിയിരിക്കുന്നു. വിധവാവിവാഹത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നുവെ ങ്കിലും സ്ത്രീക്ക് അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും നിഷേധിക്കുകവഴി ഏറ്റവും അധികം അടിമത്തം നല്കുന്നു. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുക, സ്വത്തവകാശത്തിൽ വ്യക്തമായ വിവേചനം നിലനിർത്തുക (പുരുഷന് കൊടുക്കുന്ന സ്വത്തിന്റെ പകുതി അവകാശമേ സ്ത്രീക്കുള്ളൂ) എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും മൊഴിചൊല്ലുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥചെയ്യുക തുടങ്ങിയ സ്ത്രീവിരുദ്ധനിലപാടുകൾ നിലനിൽക്കു ന്നതുകൊ ് ഇസ്ലാംമതത്തിൽ അസമത്വം ഇന്നും ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു നിലനില്ക്കുന്നു.

ജൈനമതവും ബുദ്ധമതവും മറ്റുമതങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ സ്ത്രീക്ക് വളരെക്കുറച്ച് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന മതങ്ങളാണ്. സന്യാസിമാരുടെ മഹത്വം സന്യാസിനിമാർക്കില്ല എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു ബുദ്ധമതാ നുയായികൾ. ജൈനമതമാകട്ടെ പുരുഷനായി പുനർജനിച്ചാലേ സ്ത്രീക്ക് പൂർണത കൈവരിക്കാനാവൂ എന്ന് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സന്യാസിനികൾക്ക് മതഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില

അദ്ധ്യായങ്ങൾ തന്നെ നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. മൂന്നുവർഷം പഠിച്ച സന്യാസിക്ക് മുപ്പത്വർഷം പഠിച്ച സന്യാസിനിമാരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിരുന്നു (ജാൻസി ജെയിംസ്, 2000 :36).

ഇന്ത്യയിൽ മതങ്ങളെല്ലാംതന്നെ വ്യത്യസ്തരീതിയിലാണെങ്കിലും സ്ത്രീയെ ഉത്തമകുടുംബിനിയായി കാണാനും അമ്മ, ഭാര്യ, സഹോദരി, മകൾ എന്നീ നിലകളിൽ പുരുഷന് വശംവദയായി നിലകൊള്ളുവാനും അനുശാസിക്കുന്നവയാണ്. എല്ലാമതങ്ങളും സ്ത്രീയെ പാതിവ്രത്യ ത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിൽ തളച്ചിടാൻ ശ്രമിക്കുകയും, കരുത്തോടെ പുരുഷാധിപത്യത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചയാണ് ആധുനികോത്തരമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾക്കിടയിലും കാണുന്നത്.

1.1.7. നിയമവും സ്ത്രീവാദവും

അവകാശസംരക്ഷണത്തിനു നിലകൊള്ളുന്ന നിയമങ്ങൾ സ്ത്രീ കളുടെ അവകാശങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് നിർമ്മിതമായി ട്ടുള്ളത്. കാലാനുക്രമമായ ചിട്ടപ്പെടുത്തലുകൾക്കിടയിലും സ്ത്രീക്ക് നീതിലഭിക്കുവാൻവേ ഏർപ്പാടുകൾ നടന്നുക ില്ല. മത വ്യക്തി നിയമങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം സ്ത്രീക്ക് നിയമത്തിന്റെ മുന്നിൽ നിസ്സഹായയായി നില്ക്കുവാനേ സാധിക്കൂ. വിവാഹം, വിവാഹമോചനം, സ്വത്തവകാശം, കുട്ടികളുടെമേലുള്ള അവകാശം എന്നിവയൊക്കെ മത നിയമങ്ങൾക്കനുസരണമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയവയാണ്. സ്ത്രീ എന്ന നിലയിലുള്ള അവകാശങ്ങൾക്കുപകരം ഹിന്ദു, മുസ്ലീം, ക്രിസ്ത്യൻ സ്ത്രീകളെന്ന നിലയിലുള്ള അവകാശങ്ങളാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിൽ നിയമവും നിസ്സഹായത പുലർത്തുന്നതായി കാണാം.

1.1.8. സ്ത്രീ സാഹിത്യത്തിൽ

സാഹിത്യത്തിലെ വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ത്രീവർണ്ണനാ പ്രധാനമായ കൃതികൾക്ക് രൂപം കൊടുത്തിട്ടു ്. ആദ്യകാലത്ത് അംഗന മാരുടെ അംഗപ്രത്യംഗവർണ്ണന പ്രധാനവിഷയമായിരുന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ മണിപ്രവാളകാലത്ത് ആസ്വദിക്കാനുള്ള വസ്തുവായി മാത്രമാണ് സ്ത്രീയെ ക ിരുന്നത്. സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക മാറ്റം കൈവരിച്ചതോടുകൂടി സാഹിത്യത്തിലും

സ്ത്രീയോടുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിന് മാറ്റം സംഭവിച്ചതായി കാണാം. ആസ്വാദനപരതയിൽ നിന്ന് ആദർശ പരതയിലേക്ക് സ്ത്രീത്വം മാറ്റപ്പെട്ടു. മാതൃത്വത്തിന്റെ മഹനീയതയും ഉത്തമഭാര്യാത്വവുമാണ് സ്ത്രീയിൽ പിന്നീട് അടിച്ചേല്പിച്ചത്. സ്ത്രീ പ്രശ്നങ്ങളെ ക റിഞ്ഞ് ആവിഷ്ക്കരിക്കാനോ ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാനോ സാഹിത്യ കാരന്മാർ തയ്യാറായിട്ടുേ ാ എന്ന് പരിശോധിക്കേ തു ്.

സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയുടെ അടയാളമാണ് സാഹിത്യം. അതു കൊ ുതന്നെ സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണത്തോടൊപ്പംതന്നെ തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും എഴുത്തുകാർക്ക് അവകാശമു ്. സാഹിത്യം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ കടന്നുചെല്ലുന്ന കല യാണ് എന്നതുകൊ ുതന്നെ തങ്ങൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കാനും അത് ജനഹൃദയങ്ങളിലെത്തിക്കാനും സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് കഴിയാറു ്. സമൂഹത്തിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരും വിവേചനം അനുഭവി ക്കുന്നവരുമായ സ്ത്രീകൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളേയും അവരുടെ അനുഭവങ്ങളേയും ഭാഗികമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നുെ ങ്കിലും അവയെ തീവ്രതയോടെ നോക്കിക്കാണുവാനോ സദുദ്ദേശ്യ ത്തോടെ ആവിഷ്കരി ക്കുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടുേ ാ എന്നും വിശകലനം ചെയ്യേ താണ്.

പുരുഷനും പുരുഷചെയ്തികൾക്കും ശ്രേഷ്ഠത്വം കല്പിക്കുകയും ആ ശ്രേഷ്ഠതക്കു നിലനില്ക്കാനുള്ള ഉത്തേജകമായി സ്ത്രീയെ കാണു കയും ചെയ്തിരുന്ന പുരുഷാധിപത്യസമൂഹം എന്നതുപോലെ സാഹിത്യലോകവും സ്ത്രീയെ സുഖം പകരുന്ന വസ്തുവായാണ് ക ിരുന്നത്. പ്രതിപാദ്യവസ്തു എന്ന നിലയിൽനിന്ന് സ്വത്വമുള്ള വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആധിപത്യമനോഭാവത്തിന് ഇടിവു സംഭവിച്ചു. സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ എവിടെവെച്ചും തുറന്നുപറയാനും അതിനു കാരണക്കാർ സമൂഹത്തിലെ മാന്യർതന്നെയാണെന്ന് ചൂ ിക്കാ ണിക്കാനും മുതിർന്ന താത്രിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ളവർ സമൂഹത്തിന്റെ സദാചാരബോധത്തെ മാറ്റിമറിച്ചു. ആദർശപരതയും സാഹോദര്യവും മാതൃത്വവും മാത്രമല്ല പ്രതിഷേധവും വിയോജിപ്പും അവകാശബോധവും സ്ത്രീക്കു ് എന്ന് ക ത്തി. പുരാണ ഇതിഹാസങ്ങളിൽ പാടിപ്പു കഴ്ത്തിയ സ്ത്രീയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ മനസും ജീവിതവുമുള്ള സ്ത്രീയിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിച്ചുവിട്ടത്

സാഹിത്യലോകമാണ്. സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീ ആരായിരുന്നു, ആരായിത്തീരണം എന്ന് വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എഴുത്തുകാർക്കു ്. പലപ്പോഴും മൂല്യവ്യവസ്ഥയുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊ ുമാത്രം എഴുത്ത് നടത്തുന്നവരാണ് ഇവർ. സ്ത്രീക്ക് കാലാകാലങ്ങളിലായി പുരുഷാധിപത്യസമൂഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചുപോന്ന അവബോധത്തിനെതിരെ നീന്തു വാനോ ആദർശപരതക്കുമപ്പുറം വ്യക്തിത്വമു ് എന്ന് സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുവാനോ ഇവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യത്തിൽ പ്രതിഭാവിലാസം പ്രകടിപ്പിച്ച സ്ത്രീകൾ വിക്ടോറിയൻ കാലഘട്ടത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ഉ ായിരുന്നു. ജോർജ്ജ് എലിയറ്റ്, എലിസബത്ത് ബ്രൗണിംഗ്, എലിസബത്ത് ഗാസ്കൻ, ബ്രോ ി സഹോദരിമാർ എന്നിവർ വിക്ടോറിയൻ നോവലിസ്റ്റുകളാണ്.

ഭാരതീയ സ്ത്രീകളുടെ രചനക്ക് ഋഗ്വേദകാലത്തോളം പഴക്കമു ്. ഋഗ്വേദം 5-ാം മണ്ഡലത്തിലെ 28-ാം സൂക്തവും 8-ാം മണ്ഡലത്തിലെ 91-ാം സൂക്തവും യഥാക്രമം വിശ്വവാര, അപാല എന്നീ സ്ത്രീകൾ നിർമ്മിച്ചവയാണ്. ബുദ്ധമതകാലത്ത് 'തേരീഗാഥകൾ'രചിച്ച തേരികളും പ്രസിദ്ധരാണ്. സംഘകാലത്ത് ഔവ്വയാർ, കാക്കൈപ്പാടിനിയാർ, നച്ചെള്ളെയാർ, കുറമകൾ ഇളവെയ്നി, വെണ്ണിക്കുയത്തിയാർ, കാമക്കണ്ണിയാർ തുടങ്ങിയവർ പുറനാനൂറിലൂടെ പ്രസിദ്ധരയാവരാണ്.

തന്റെ നേർക്കുള്ള അക്രമത്തെയും അനീതിയെയും ചെറുക്കാ നുള്ള മാധ്യമമായി സാഹിത്യത്തെക ഭാരതീയ എഴുത്തുകാരിൽ പ്രമുഖർ കമലാമാർക്കണ്ഡേയ, അനിതാദേശായ്, റൂത്ത് പ്രാവേർ ജബ്വാല എന്നിവരാണ്. കേരളത്തിൽ സ്ത്രീവാദം കടന്നുവരുന്ന തിനുമുമ്പുതന്നെ സ്ത്രീകളുടെ ശോചനീയാവസ്ഥയിൽ മനംനൊന്ത് എഴുതിത്തുടങ്ങിയ ബാലാമണിയമ്മ, കെ.സരസ്വതിയമ്മ, രാജലക്ഷ്മി, മാധവിക്കുട്ടി, സാറാജോസഫ് എന്നിവരുമു ് കേരളത്തിൽ. പുരുഷ ന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് സ്ത്രീ മുന്നേറ്റങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ളത് എന്നതു പോലെതന്നെ സ്ത്രീകൾക്കുവേ ി ശബ്ദമുയർത്തിയ എഴുത്തുകാരും ഇവിടെയു ്. കുമാരനാശാൻ, ചന്തുമേനോൻ, വി.ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട്, തുടങ്ങിയ

എഴുത്തുകാർ സ്ത്രീ വിമോചനത്തിനായി സാഹിത്യത്തെ ഉപയോഗിച്ച എഴുത്തുകാരാണ്[1].

1.2. സ്ത്രീവാദസാഹിത്യം

സാഹിത്യത്തിലെ ആൺകോയ്മയെ വെല്ലുവിളിക്കാനുള്ള ഇടം കണ്ടെത്തലാണ് സ്ത്രീവാദസാഹിത്യം. സാഹിത്യത്തിലും പുരുഷൻ കൈയടക്കിയ അധികാര പ്രമത്തതയെ ചോദ്യം ചെയ്തുതുടങ്ങിയ അന്നുമുതലാണ് സ്ത്രീവാദ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് സമൂഹം ചിന്തിക്കാ നാരംഭിച്ചത്. പുരുഷന്റെ കാഴ്ച, സങ്കല്പം എന്നിവ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട സാഹിത്യം സ്ത്രീ അവളുടെ കാഴ്ചയും അനുഭവങ്ങളും സ്വന്തം തലത്തിൽ നിന്നു പകർത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പുതുദിശയിൽ ചലിച്ചു തുടങ്ങി.

ഏതു വ്യവസ്ഥിതിയും അടിമയാക്കിയ ജീവിതം, പുരുഷന്റെ അഭിരുചിക്കൊത്ത സങ്കല്പം, പുരുഷനിർമ്മിതമായ വികാരവിചാരങ്ങൾ എന്നിവയാണ് സാഹിത്യത്തിലൂടെ സ്ത്രീയെ ലോകം അറിഞ്ഞത്. സ്വയം തിരിച്ചറിയുകയും തിരിച്ചറിവിന്റെ വാതായനത്തിലൂടെ നോക്കിക്കാണുകയും അവ പറയാനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ലോകം പകച്ചു നിന്നു. അവൾ തന്നെത്തന്നെ കണ്ടെത്തുകയും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എല്ലാറ്റിനും വ്യത്യസ്തകാഴ്ചയും അനുഭവവുമാണ് അവൾക്കുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കി അംഗീകരിച്ചു തുടങ്ങി.

സ്ത്രീവാദസാഹിത്യം പ്രദാനംചെയ്ത പുതുക്കാഴ്ച സ്ത്രീ സ്വന്തം കണ്ണിലൂടെ നോക്കിക്ക പ്രകൃതിയും ജീവജാലങ്ങളും കുടുംബവും മനസ്സും ലൈംഗികതയുമൊക്കെയായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ സ്വന്തം സങ്കല്പങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി രചനനടത്തി. പുരുഷകാഴ്ചയിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു സ്ത്രീയുടെ കാഴ്ച.

> പുരുഷസങ്കല്പിത സാഹിത്യത്തിൽനിന്നും വേറിട്ടൊരു വഴിവെട്ടിയ സ്ത്രീവാദ സാഹിത്യസമീപനം ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രധാനപ്രശ്നം സ്ത്രീനിർമ്മിത സാഹിത്യം പുരുഷനുല്പാദിപ്പിച്ച സ്ത്രീ സത്തയിൽനിന്നും വിഭിന്നമാണോ? അതോ

[1] കുമാരനാശാന്റെ ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി (1922), ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത (1919), ചന്തുമേനോന്റെ ഇന്ദുലേഖ (1989), വി. ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാടിന്റെ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക് (1929).

> അനുകരിക്കുക യാണോ? സ്വത്വം തേടിയുള്ള അയനം യാഥാർത്ഥ്യ മാവുന്നുണ്ടോ? എന്നിവയാണ് (സിഡ്രിഗ് വെയ്ഗൽ, 1994: 75).

സ്ത്രീകൾ എഴുതുന്നത് സ്വന്തം കാഴ്ചയിലൂടെയാവണം. പുരുഷസങ്കല്പങ്ങളിൽനിന്ന് വിട്ടുനില്ക്കാനായില്ലെങ്കിൽ അത് സ്ത്രീയുടെ സാഹിത്യമാവില്ല (ലീലാവതി, 2000: 56).

കാഴ്ചകളിൽ വേറിട്ടു നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ സാഹിത്യ കൃതികൾ വായനയിലും പുതുതലങ്ങൾ തേടുന്നുണ്ട്. ജീവിതത്തിലും അനുഭവങ്ങളിലും ചിത്രീകരണങ്ങളിലും തനിമപുലർത്താൻ കഴിയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വായനയിലും സ്ത്രീപക്ഷ സമീപനം കൈക്കൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1.2.1. **പെണ്ണെഴുത്ത്**

സ്ത്രീവിരുദ്ധത സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളംകാലം സ്ത്രീപക്ഷവും അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. സ്ത്രീക്കുനേരെ വിരുദ്ധമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും രണ്ടാംകിട പദവി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്ത പുരുഷാധിപത്യബോധത്തെ തട്ടിത്തകർത്തുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീപക്ഷവാദം കടന്നുവന്നത്. സ്ത്രീപക്ഷവാദം സ്ത്രീവാദത്തിലും സ്ത്രീവാദം പെണ്ണെഴുത്തിലും എത്തിനില്ക്കുന്നു. സ്ത്രീവാദം വേണ്ടുംവിധം പ്രചരിക്കുകയും പുരുഷന്മാരടക്കമുള്ള പുരോഗമന ചിന്താഗതിക്കാർ അതിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാലത്തും സ്ത്രീക്ക് മനസ്സറിഞ്ഞ് കുറച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം കല്പിച്ചു കൊടുത്തതല്ലാതെ സമാനഭാവത്തിൽ സ്ത്രീയെ കാണാനും അംഗീകരിക്കാനും പുരുഷാധീശത്വത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

> മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന രചനകൾ സ്ത്രീവിരുദ്ധമായിരുന്നു എന്ന ബോധം ഉണരുന്നതോടെ ഒരുപക്ഷെ എഴുത്തുകാരികളേക്കാൾ എഴുത്തുകാരൻമാർ സ്ത്രീപക്ഷവാദികളായി (സാറാജോസഫ്, 2000: 40).

സ്ത്രീകൾ എഴുതിത്തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ പുരുഷൻമാർ സ്ത്രീ പക്ഷം പിടിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയിരുന്നു എന്ന് മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ബോധ്യമാവും. കുമാരനാശാൻ ചിന്താവിഷ്ടയായ സീതയിലൂടെ അന്നുവരെ സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സ്ത്രീ ബോധത്തെ തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഭർതൃവിമർശനം നടത്തുക എന്നത് പതിവ്രതകൾക്ക് ചേർന്നതല്ല. പതിവ്രതയായ സീതയെക്കൊ ുതന്നെ ഭർതൃവിമർശനം നടത്തിയ കുമാരനാശാൻ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീപക്ഷരചനകൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയായിരുന്നു.

സ്ത്രീകൾ അടുക്കളയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിയാൽ പോരാ എന്ന ബോധം ആദ്യം പകർന്നുകൊടുത്തത് 'അടുക്കളയിൽനിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക്' എന്ന കൃതിയിലൂടെ വി.ടി.ഭട്ടതിരിപ്പാടാണ്. 'വാത്മീകിയുടെ രാമൻ, ലീലാനിരൂപണം' എന്നീ കൃതികളിലൂടെ കുട്ടിക്കൃഷ്ണമാരാരും 'സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവ്യവഹാരം, സാമുദായിക ചിന്തകൾ, സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി ചില ഭാവനകൾ, കേരളീയർ' എന്നിങ്ങനെ നാല് ലേഖനങ്ങളിൽ പി.കെ. നാരായണപ്പിള്ളയും സ്ത്രീപക്ഷ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുന്നു ്.

> സ്ത്രീ അവളെത്തന്നെയും പുരുഷൻ യഥാർത്ഥസ്ത്രീത്വത്തെയും അന്വേഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി സമകാലസാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീപക്ഷ രചനകളും സ്ത്രീപക്ഷ പുരുഷരചനകളും മുമ്പില്ലാത്തവിധം ശക്തമായി (സാറാജോസഫ്, 2000:45).

എന്ന തിരിച്ചറിവ് സ്ത്രീവാദത്തിലേക്കും സ്ത്രീപക്ഷഎഴുത്തിലേക്കും സാഹിത്യത്തെ കൊ ുചെന്നെത്തിച്ചു. സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ സ്വത്വാവിഷ്ക രണം ഒരു പരിധിവരെ ഈ തിരിച്ചറിവിലൂടെ സാധ്യമായി.

പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിലേക്ക് എത്തിനോക്കി പിൻതി രിഞ്ഞവരും എഴുതി തെളിച്ചം വരുന്നവരുമു ്. സ്ത്രീപക്ഷപുരുഷ രചനകളും സ്ത്രീപക്ഷ സ്ത്രീരചനകളും ഉ ായിരിക്കെ പെണ്ണഴുത്തിൽ ര ുകൂട്ടർക്കുമുള്ള സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം വിശകലനം ചെയ്യേ തു ്. സ്ത്രീപക്ഷരചനകളും സ്ത്രീകളുടെ രചനകളും പരിശോധിച്ചാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ വ്യത്യാസം മനസ്സിലാകൂ. പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ നോക്കിക്കാണുന്നതും സ്ത്രീ അവളെത്തന്നെ നോക്കിക്കാണുന്നതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണത്. യഥാർത്ഥ ലോകം സാഹിത്യത്തിലൂടെ തുറന്നുകാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ പുരുഷന് പുറത്തുനിന്നുക സ്ത്രീയുടെ ലോകം മാത്രമേ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതുകൊ ് പെൺകാഴ്ചയിലുളവാകുന്ന അനുഭവങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണം ആൺക്കാഴ്ചക്കു ായി എന്നു വരില്ല. പുരുഷ കാഴ്ചകൾ എന്നും ലിംഗാസമത്വത്തിൽ

അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കും. "സ്ത്രീ വർഗ്ഗം ഒരു വർഗ്ഗമെന്ന നിലക്ക് ആത്മാവിന്റെ സൂക്ഷ്മമേഖലയി ലനുഭവിക്കുന്ന ശക്തമായ ആവിഷ്കാരമാണ് സ്ത്രീരചന" (പ്രശാന്ത് കുമാർ, 1998: 39). പുരുഷൻ ഈ മേഖലക്കു പുറത്തുമാത്രം കഴിയുന്ന വനാണ്. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നുതന്നെ പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ധ്വനി ഉയർന്നാൽ മാത്രമേ പുരുഷനിർമ്മിത ചട്ടക്കൂടിന് പുറത്തുവരാനാവൂ. തങ്ങൾക്കന്യമായ ഇടം കണ്ടെത്തേണ്ടത് സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. ഇതുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന പുരുഷമാതൃകകളെ അതിജീവിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഇടംകണ്ടെത്തൽ കൂടിയാണിത്. സ്ത്രീക്ക് നില്ക്കാനൊ രിടവും വെളിപ്പെടുത്താനൊരു ഭാഷയും ആവശ്യമില്ലെന്നു കരുതു ന്നവർക്കേ പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ അനിവാര്യത നിരാകരിക്കാനാവൂ. സമൂഹ ത്തിൽ അടിയുറച്ചുപോയ സ്ത്രീസങ്കല്പങ്ങളെ പൊളിച്ചെഴുതാൻ എഴുത്തുകാരി ആയാൽ മാത്രം പോരാ സ്ത്രീത്വത്തിലുള്ള അഭിമാനവും ആവശ്യമാണ്.

> എഴുതുന്നത് സ്ത്രീയാണെന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം രചനകൾ ഫെമിനിസ്റ്റ് എന്ന വിശേഷണം അർഹിക്കുന്നില്ല. പഴയ പുരുഷാധിപത്യവിവസ്ഥിതിയുടെ നീതികളെ പിൻതാങ്ങുന്ന രചനകൾ ഫെമിനിസ്റ്റ് രചനകളല്ല (ലീലാവതി, 2000: 165).

പുരുഷാധിപത്യപ്രവണതകളെ അനുകരിക്കാതെ പൂർണ്ണമായും സ്ത്രീയ നുഭവം കൊണ്ടുവരുന്നവരാണ് പെണ്ണെഴുത്തുകാർ.

മാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കലാപം കൂട്ടുന്നവരാണ് പെണ്ണെഴുത്തുകാർ. പീഡിതവിഭാഗമെന്നനിലക്ക് സ്ത്രീ വീണ്ടെടുക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വത്വത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള കലാപമാണിത്. സ്വയം തിരിച്ചറിയുകയും ആത്മാഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു അവർ. സ്ത്രീപക്ഷചിന്തകളും സ്ത്രീ സ്വാതന്ത്ര്യവും വേണ്ടുവോളം വേരൂന്നിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും രചനയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് എഴുത്തുകാരികളെ വിടാൻ മടിക്കുന്ന ഒരു പൊതു ബോധമാണ് കേരളത്തിലിന്നുള്ളത്. സ്വതന്ത്രമായി നില്ക്കാൻ ഒരിടത്തി നുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ട ത്തിലാണ് ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ. രചനാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും നിലനില്പനുംവേണ്ടി ഈ അധീശത്വത്തെ മറികടക്കുന്ന വരാണ് പെണ്ണെഴുത്തുകാർ. സ്ത്രീകേന്ദ്രീകൃതമായ പെണ്ണെഴുത്ത് കൃതിയുടെ സാഹിത്യപരതയെക്കാൾ ഊന്നൽകൊടുക്കുന്നത് വിമോചന ത്തിനാവും.

> തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളോട് നീതിപുലർത്തുമ്പോഴേ അത് പെണ്ണെഴുത്താവൂ. പെണ്ണെഴുത്തിനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന വിമർശനരീതിക്ക് സാമ്പ്രദായിക ചട്ടക്കൂട് വേണം (ഷോ വാൾട്ടർ, 1993: 92).

ഇതുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന പുരുഷമാതൃകകളെ അതിജീവിച്ചു കൊ ുള്ള ഇടംക െത്തലാണ് പെണ്ണെഴുത്ത്. പുരുഷമാതൃകകളെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊ ുള്ള പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ രചനാസങ്കേതങ്ങൾ മനസ്സും ശരീരവുമായപ്പോൾ പുരുഷസങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ഇടിവുസംഭവിച്ചു. പ്രത്യേക രചനാരീതിയും ഭാഷയും പ്രമേയവുംകൊ ് പെണ്ണെഴുത്ത് വേറിട്ടു നില്ക്കുന്നു. അതുകൊ ുതന്നെ സ്ത്രീപക്ഷവിശകലനത്തിനുമപ്പുറം പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ വൈവിദ്ധ്യവും പ്രത്യേകതയും പരിശോധി ച്ചറിയേ തു ്. സ്ത്രീപക്ഷപാതപരമായ പെണ്ണിന്റെ എഴുത്താണ് പെണ്ണെഴുത്ത്. പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ സവിശേഷതകളായി സ്ത്രീ ശരീരത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം, ഭാഷാപരമായ സന്ദിഗ്ദ്ധത, ആൺകോയ്മ യോടുള്ള പ്രതിഷേധം എന്നിവയെ കാണാവുന്നതാണ്. ശരീരം ഭാഷയാക്കി രചന നടത്തി ആൺകോയ്മയെ വെല്ലുവിളിച്ച അഡ്രീന റിച്ച് (Adrienne Rich 1977), എലെയ്ൻ ഷോ വാൾട്ടർ (Elian Shaw Walter 1977) ടോറിൽ മൂർ (ഠീൃശഹ ങീശ 1985) ഇവരൊക്കെ പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ ഈ സവിശേഷതകളെ പിന്താങ്ങിയവരാണ്.

പെണ്ണെഴുത്തിനെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്ന വിമർശനശാഖകൾ ഉ ായി ക്കഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീവാദവിമർശനം (feminist criticism) എന്നറിയപ്പെടുന്ന വിമർശനരീതി ര ുതലത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

ഫെമിനിസ്റ്റു ക്രിട്ടിസിസം:- പുരുഷാധിപത്യജടിലമായ വിമർശനത്തോടുള്ള എതിർപ്പിൽനിന്ന് രൂപംകൊ വിമർശനശാഖയാണ് ഫെമിനിസ്റ്റ് ക്രിട്ടിസിസം. എല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്ന വായനക്കാരിയാവാതെ എന്തിനെയും പ്രതിരോധിക്കുകയും ചെറു ത്തുനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വായനക്കാരിയായിത്തീരാൻ ഇത് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

> പുരുഷന്റെ പരികല്പനകളാൽ നിർമ്മിതമായ പാഠങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാനുള്ള വിസമ്മതത്തിലൂടെ ഫെമിനിസ്റ്റ് വിമർശക നമ്മൾ ഓരോരുത്തരിലും രൂഢമൂലമായിട്ടുള്ള പുരുഷമനസ്സിന്റെ ബാധയൊഴിക്കൽ നടത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് (ജാൻസിജെയിംസ്, 2001:114-115).

ഗൈനോ ക്രിട്ടിസിസം:- എലെയ്ൻ ഷോ വാൾട്ടറാണ് ഈ പദം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത്. സ്ത്രീകളുടെ രചനകളെ സ്ത്രീകൾ തന്നെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന പ്രക്രിയ എന്നതാണിതിനർത്ഥം. സ്ത്രീക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു ഭാഷ ഉ ന്നും അത് തികച്ചും സ്ത്രൈണമാണെന്നും പുരുഷന് ആ മേഖലയിൽ കടന്നെത്താനാവില്ല എന്നും എലെയ്ൻ ഷോ വാൾട്ടർ പറയുന്നു. പുരുഷകാഴ്ചയും പുരുഷ ഭാഷയും സ്ത്രീയെ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. സ്ത്രീക്ക് സ്ത്രീയെയും പുരുഷനെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ദ്വന്ദ്വമുഖമാണുള്ളത്. സാമ്പ്രദായിക അർത്ഥങ്ങളെ മറികടക്കുന്ന ഒരു ഭാഷ സ്ത്രീവാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രൂപം കൊ ിരിക്കുന്നു.

1.2.2. സ്ത്രൈണഭാഷ

ഇന്നുനില്ക്കുന്ന പദങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളും അവയെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥവും പുരുഷനിർമ്മിതമാണ്. അതുകൊ ുതന്നെ അവ പുരുഷ സങ്കൽപ്പങ്ങളുടെ പ്രകടനങ്ങൾ മാത്രമാണ് നടത്തുന്നത്. പുരുഷാധിപത്യപ്രവണതകൾ ഏറ്റുവാങ്ങേ ിവന്നതുകൊ ് സ്ത്രീക്ക് ഭാഷ വശമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഭാവങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും അധീശ ത്വത്തിൽ നിന്ന് പകർന്നുലഭിച്ചവയാണ്. കുടുംബത്തിലെന്നപോലെ വൈജ്ഞാനികതലങ്ങളിലും പുരുഷന്റെ അധീശത്വം പ്രകടമാണ്. അർത്ഥതലങ്ങൾ തേടിയുള്ള പ്രയാണം സ്ത്രീകൾ ആരംഭിച്ചത് അടുത്ത കാലത്താണ്. പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ മുമ്പുതന്നെ സ്ത്രീരചനകൾ (ണീാലി'െ ൃശശേിഴ) കടന്നുവന്നിരുന്നു. ആസ്വാദന ഉപാധികളായി സ്ത്രീയും സാഹിത്യവും നിലകൊ കാലത്ത് അവയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേക ഭാഷാപദങ്ങളും നിർമ്മിതമായി. കൃത്യമായ അർത്ഥങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങളാണ്. ഇന്ന് സ്ത്രൈണത ഭാഷയിൽ കടന്നു വരികയും നിലനിന്നിരുന്ന അടുക്കും ചിട്ടയും തെറ്റിച്ചുള്ള ഒഴുക്കിൽ സുന്ദരമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

> വാക്കുകളുടെ, നാമങ്ങളുടെ കണിശമായ അർത്ഥത്തെ - എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളെയും ഇപ്പോഴും നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്ന അർത്ഥത്തെ - ഒരു സ്ത്രൈണഭാഷ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്ന കൃത്യമായ അർത്ഥം ഉ ായിരിക്കണമെങ്കിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു ഏകത്വം കൂടിയേ തീരൂ. പക്ഷെ സ്ത്രൈണഭാഷയെ തിരിച്ച് ഒരു ഏകത്വത്തിലാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നുെ ങ്കിൽ അതിനെ എളുപ്പത്തിൽ വിവരിക്കുവാനോ നിർവ്വചിക്കുവാനോ കഴിയില്ല. ഭാഷയെ പുറമെനിന്ന് വീക്ഷിക്കാ നുതകുന്നതുമായ ഒരു സ്ത്രൈണപരിഭാഷ ഇല്ല. പുരുഷത്വത്തിന് ഭാഗികമായെങ്കിലും പുറത്തുനിന്ന് അതിനെ നോക്കുവാനും അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുവാനും അതിനെത്തന്നെ പ്രതിനി ധാനം ചെയ്യുവാനും അതിനെത്തന്നെ വിവരിക്കുവാനും കഴിയും. സ്ത്രൈണതക്ക് പുതിയ ഒരു ഭാഷയിൽ അതിനോടുതന്നെ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാമെങ്കിലും പുറത്തുനിന്നോ ചിട്ടപ്രകാരമോ അതിനെത്തന്നെ വിവരിക്കാൻ കഴിയില്ല. പുരുഷത്വത്തോടു താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാതെ, അങ്ങനെ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഇതു സാധ്യമല്ല (ഇറിഗറേ, 1977: 64).

സ്ത്രൈണഭാഷ സാമ്പ്രദായിക അർത്ഥങ്ങളെ തെറ്റിക്കുന്നതാണ്. പരമ്പരാഗതത്വത്തിൽനിന്നുള്ള വഴിവിട്ട സഞ്ചാരമാണ് ഇതിലെത്താ നുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. ഈ സഞ്ചാരം നടത്താൻ സ്ത്രീക്ക് ഇതുവരെയുള്ള ചിട്ടകളും ക്രമങ്ങളും തെറ്റിക്കേ ിവന്നു. പുരുഷനിർമ്മിതമായ ഭാഷയും സ്ത്രീത്വസങ്കല്പവും ഇവിടെ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീഎഴുത്തുകാർ സ്വയംപ്രകാശനത്തിനുപകരിക്കുന്ന സ്ത്രൈണഭാഷയുടെ പ്രയോഗത്തി ലൂടെ നിലനില്ക്കുന്ന മൂല്യബോധങ്ങളെത്തന്നെ തകർക്കാൻ തയ്യാറായി. സ്വയംപ്രകാശനത്തിന് ഭാഷയുടെ പരിഷ്കരണതലം തേടേ തു ്. പുരുഷകാഴ്ചയിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്ന സ്വത്വമാണ് സ്ത്രീക്കുള്ളത് എന്നിരിക്കെ സ്ത്രൈണഭാഷ അനിവാര്യമായിത്തീർന്നു.

> ഇന്ന് എഴുത്തുകാരികൾ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രതിസന്ധി ഭാഷയാണ്. അധി കാരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പുരുഷനും അതിരുകളിൽ സ്ത്രീയും നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ പുരുഷന്റെ അധികാരത്തെ അതേപടി നിലനിർത്തിപോരാൻ കെല്പുള്ള ഒരു ഭാഷയ്ക്കാണ് ആധിപത്യം ഉ ാവുക (ചന്ദ്രിക, 1999: 61).

ഭാഷയിലെ പുരുഷ മേൽക്കോയ്മയെ മറികടന്നാൽ മാത്രമേ സ്ത്രൈണഭാഷയ്ക്ക് അംഗീകാരം ലഭിക്കൂ. എഴുത്തിലെന്നതുപോലെ ഭാഷയിലെ അധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യേ തു ്.

> പുരുഷഭാഷയുടെ രൂപീകരണത്തിൽതന്നെ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സന്ദിഗ്ദ്ധതയെ അടക്കമില്ലാതെ ആശ്രയിക്കുന്ന പ്രവണതയെ അമർച്ച ചെയ്തുകൊ ് കൃത്യമായ അർത്ഥങ്ങളും ശ്രേണീവൽ കൃതനിയമങ്ങളും നടപ്പിലാക്കുമ്പോഴാണ് പുരുഷമേധാവിത്ത നിർമ്മിതമാകുന്നത്. പിതൃമേധാ വിത്തഭാഷയുടെ ലൈംഗികതയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ദമിതമാകുന്ന ബഹുത്വത്തിലും അനേകതയിലും അടക്കമില്ലാത്ത ഒഴുക്കുകളിലുമാണ് ഇറിഗറെ സ്ത്രൈണം ക ത്തുന്നത് (ദേവിക, 2000:91).

സ്ത്രൈണഭാഷ വ്യവസ്ഥാപിത ഭാഷയിലെ സ്ത്രീവിരുദ്ധപ്രയോഗങ്ങളെ മാത്രമല്ല, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങളെത്തന്നെ നിരാകരിക്കുന്നു (ഹെലൻ സിക്സ്). ബിംബകല്പനകൾ ശരീരനിർവ്വചനം നടത്തുമ്പോൾ ഭാഷയിലെ സ്ത്രൈണത പൂർണ്ണമായും സ്ത്രീയുടേതാകുന്നു. ശരീര ഭാഷയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലേക്കെത്തുന്ന ഭാഷാക്രമമാണ് തീവ്ര (ഞമറശരമഹ) പെണ്ണെഴുത്തുകാർ സ്വീകരിക്കുന്നത്. നിലനിൽക്കുന്ന ബിംബകല്പന കളെ തകിടംമറിക്കാനുള്ള പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ ശ്രമമാണിത്. മലയാള ത്തിലും ഇത്തരം എഴുത്തിന്റെ സ്വാധീനം പ്രകടമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. സ്ത്രീകൾ സ്പർശത്തിലൂടെയാണ് അനുഭവം കാംക്ഷിക്കുന്നത്. പുരുഷ ന്മാർ കാഴ്ചയിലൂടെയും. അതുകൊ ാണ് പെണ്ണെഴുത്തുകാർ സ്പർശ സ്വഭാവമുള്ള ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. "സ്ത്രീ തന്റെ ശാരീരികാനുഭവങ്ങളെകൊ ് പുരുഷപ്രധാനമായ പ്രതീകവ്യവഹാരങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതാണ് സ്ത്രീവാദസാഹിത്യമെന്നും അത് മെയ്യെഴുത്താണെന്നും" എലെയ്ൻ ഷോ വാൾട്ടർ (1971 : 13) അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നിലനിന്നിരുന്ന ഭാഷാക്രമങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു ് പെണ്ണെഴുത്തുകാർ. സ്ത്രീ - ശരീരം - മനസ്സ് എന്നീ ക്രമത്തിലേക്ക് ഭാഷ കടന്നുവരുന്നു. ശരീരഭാഷ മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപാധിയാണെന്ന് മാധവിക്കുട്ടി തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീ യുടെ എഴുത്ത് അവളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നാണ് വരുന്നത് എന്ന് കരോളിൻ ജി. ബർത് (സാറാജോസഫ്, 1990 : 21) അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

> എഴുതൂ, എഴുത്ത് നിങ്ങൾക്കുവേ ിയാണ്. നിങ്ങളുടെ ശരീരം നിങ്ങളുടേതാണ്. സ്ത്രീ അമ്മയുടെ മുലപ്പാലാകുന്ന വെളുത്ത മഷി കൊ ു തങ്ങളെത്തന്നെ എഴുതണം (ഇറിഗാറേ, 1977 :74).

ഈ ആഹ്വാനം സ്ത്രീശരീരത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം എഴുത്തിലും ഭാഷയിലും എത്രമാത്രം അനിവാര്യമാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ലൂസി ഇറിഗാറേയുടെ വാക്കുകളാണിത്. പുരുഷൻ/സ്ത്രീ എന്ന ദ്വന്ദ്വവൈപരീത്യത്തിൽ സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ മൂല്യം കുറഞ്ഞ വിപരീതമായി ത്തീരുന്നു. "പുരുഷനിർമ്മിത ഭാഷയുടെ അപനിർമ്മാണം സ്ത്രൈണ ഭാഷയുടെ ആധികാരികതയാണെന്നു വായിക്കാം" (ജാൻസി ജെയിംസ്, 2000: 105). ലൂസി ഇറിഗാറേ തന്റെ Speculum of the other women (1974), The sex which is not one, (1974) എന്നീ ലേഖനസമാഹാരങ്ങൾ ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നത് സ്ത്രൈണ ഭാഷയുടെ അപരത്വത്തിലേക്കാണ്.

> എന്താണ് നിങ്ങൾ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഒന്നുമില്ല.. ..എല്ലാം? .. ..അതെ ക്ഷമിക്കൂ.. .. നിങ്ങൾക്കതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം പറയാം. ഇപ്പോൾതന്നെ നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതു പറഞ്ഞു തുടങ്ങൂ (ഇറിഗാറേ 1977 :75).

'When our lips speak together' എന്ന ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന "നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുക" എന്ന ആഹ്വാനം ഭാഷയിൽ ശ്രദ്ധേയമായി. സ്ത്രീ തന്റെ സ്വത്വം ഭാഷയിലൂടെ തെളിയിച്ചിരിക്കണം എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ ഭാഗ ധേയത്തെ സ്ത്രീയുടെ മറ്റൊരു പ്രശ്നമായി കാണുന്നു ഇറിഗാറെ. അമ്മയോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്നതാണ് ഇറിഗാറേ യുടെ താത്പര്യം.

> ഇന്നുനിലനില്ക്കുന്ന സംവിധാനത്തിൽ അമ്മ എങ്ങനെ മാറണമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയാണ് പ്രധാനം. അസംഭവ്യം; അവൾക്കു മാറാനാവില്ല. സാന്താക്ലോസിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരില്ലേ? നമു ക്കെന്തു ചെയ്യാനാവും ? അവളെ അൽപം കൂടി ശിക്ഷിക്കണമോ? ഫ്രോയ്ഡ് പറയുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്കാരം ഒരു പിതൃഹത്യയി ന്മേലാണ് (ഈഡിപ്പസ് കഥ) പണിതുയർത്തിയിരിക്കുന്നത് (ഇറിഗറേ, 1977: 84).

സ്ത്രീ സ്വത്വം ക ത്താൻ മാതൃത്വം പുനസൃഷ്ടിക്കുകയും അതിൽനിന്ന് ഭാവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും വേണം എന്ന് പറയുന്നു. സ്ത്രീക്ക് ഒരു സംസ്കാരം

തന്നെ നിർമ്മിക്കപ്പെടണം. സ്ത്രീ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും ഉൾക്കൊ ുകൊ ് രചന നടത്തുന്നു. പുരുഷൻ തന്നെത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോൾ സ്ത്രീ മറുഭാഗം കൂടി ഉൾക്കൊ ള്ളുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷസംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ സ്ത്രീക്കു കഴിയും എന്നും ഇറിഗാറേ പ്രസ്താവിച്ചു.

1.2.3. സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനം

പ്രാചീനസാഹിത്യങ്ങളൊക്കെത്തന്നെ സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങൾ കേവല മായി കൈകാര്യംചെയ്ത് വായനക്കാരെ ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുകമാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. രസിപ്പിക്കുന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് സ്ത്രീക്ക് എന്തെങ്കിലും കർത്തവ്യമുള്ളതായി ആർക്കും അറിവില്ലായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യ സങ്കല്പങ്ങളിൽ ഒരു കാലത്ത് സ്ത്രീക്ക് ആദർശപരതയാണ് കല്പിച്ചുപോന്നത്. അമ്മ, കാമുകി, ഭാര്യ, മകൾ ഈ പദവിയിലപ്പുറം ഒരു വ്യക്തിത്വം കല്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. പ്രാചീനതത്വ ചിന്തകരും എഴുത്തുകാരും സ്ത്രീയെ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാവാതിരി ക്കുകയോ അമ്മ, ഭാര്യ എന്നീ പദവികൾകൊ ് വേലിക്കെട്ടുകൾ തീർക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നതായി കാണാം. അരിസ്റ്റോട്ടിൽ തന്റെ "On the generation of the animals' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ലിംഗവ്യത്യാസം പ്രതിപാദിക്കുന്നു ്. അരസ്റ്റോട്ടിലിന്റെ കൃതിയിൽ പറയുന്നതുപോലെ സ്ത്രീയെ ശരീരം മാത്രമായിക്കാണുന്ന പ്രവണത ചുരുക്കം ചില കൃതികളിലെങ്കിലും ഇന്നും കാണാം. ഷേക്സ്പിയറും ഇബ്സനുമെല്ലാം ശക്തരായ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെ ആവിഷ്കരിച്ച വരാണ്.

പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും ദേവിയായും ആദർശനാരി യായും സങ്കല്പിച്ച് അടിമത്തത്തെ പാതിവ്രത്യത്തിന്റെ പേരിൽ പവിത്രീ കരിക്കുന്നതായി കാണാം.

> ജൈവശാസ്ത്രപരമായ സ്ത്രൈണ വിശേഷതകളും സാമൂ ഹികവും മതപരവുമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും രൂപപ്പെടുത്തിയ സ്ത്രീ സങ്കല്പങ്ങളെ ഭാവനകൊ ് നിറം പിടിപ്പിച്ച് ആദർശാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് മുൻകാല സാഹിത്യകാരന്മാർ ശ്രമിച്ചത് (പ്രമീളാ മഹേഷ്, 1998).

പ്രാചീനഭാരതം സ്ത്രീയെ ഉത്തമഭാര്യയായാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചി രിക്കുന്നത്. ശീലാവതി, സാവിത്രി, സുനീതി, ചന്ദ്രമതി, സതി, ഉമ എന്നീ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ പുരാണങ്ങളിലൂടെ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ നിലനില്ക്കുന്ന പൊതുബോധത്തിൽ ആരാധന കലരുന്നതുകാണാം. സഹനത യിൽകവിഞ്ഞ് മറ്റൊരു മനഃസ്ഥിതി

സ്ത്രീക്ക് സങ്കല്പിക്കാനായില്ല. 'തൊൽക്കാപ്പി'യത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമു ്. ഈ വിശ്വാസ ങ്ങളിലടിയുറച്ച ഭാരതീയ സാമൂഹ്യബോധത്തിൽനിന്നു രൂപം കൊ വ യാണ് ഭാരതീയ സാഹിത്യകൃതികൾ പലതും.

ഋഗ്വേദത്തിലുംമറ്റും സ്ത്രീകളെ കുടുംബത്തിന്റെ പ്രധാനിയാ യാണ് ക രിുന്നത്. ശിശുവിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നേയില്ല. തുല്യ വിദ്യാഭ്യാസ സാഹചര്യങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നു. ബഹുഭാര്യാത്വവും ബഹുഭർതൃത്വവും നിലനിന്നിരുന്നു. പുരുഷന്റെ ലൈംഗിക സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ത്രീക്കു ായിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകളുടെ ചര്യകളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്

'അധ: പശ്യസ്വമോപരി[2]
സന്തം പാദകൗഹര
മാതേ കശപ്ലകൗദൃശ
ന്മ് സ്ത്രീ ബ്രഹ്മാബഭുവിഥ (ഋഗ്വേദം 10. 95,15).

സ്ത്രീയുടെ വിധേയത്വം, ഒതുക്കം എന്നിവയെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പരാമർശം. പാതിവ്രത്യം എന്ന ചരടിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കാനേ സ്ത്രീക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. "സ്ത്രീമേധാവിത്തത്തിൽ തുടങ്ങി പുരുഷമേധാവിത്ത ത്തിലവസാനിക്കുന്ന കഥയാണ് ഋഗ്വേദത്തിലുള്ളത്" (ഡോ. ധർമ്മരാജ്, 1997).

പുരാണേതിഹാസങ്ങൾ മാതൃകയാക്കി, സ്ത്രീയെ ചിട്ടപ്പെടുത്താ നുള്ള ശ്രമം സഫലമായി. സ്ത്രീയെ പുരുഷാധിപത്യ താല്പര്യങ്ങ ളനുസരിച്ച് നിലനിർത്തുകയും വ്യവസ്ഥിതിയുടെ വരുതിയിൽ നിർത്താൻ തന്ത്രങ്ങളാവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അനുസരണയും വിധേയത്വവും ലൈംഗികാടിമത്തവും പരിപാലനവുമാണ് സ്ത്രീയിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. പുരുഷനെ ദൈവതുല്യം കാണാനുള്ള ഭാരത സ്ത്രീയുടെ മഹാമനസ്കതയെ ചൂഷണം ചെയ്തു. മാർക്സിസ ത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും കടന്നുവരവോടുകൂടി സാഹിത്യ ത്തിലും പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകളും അവതരണരീതികളുമു ായി. സ്ത്രീയെ ജീവിതത്തിന്റെ കണ്ണിയായി ആവിഷ്കരിക്കാനും സാമൂഹ്യ മാറ്റങ്ങൾക്ക് അവളും കാരണമാകുന്നു എന്ന് പ്രതിപാദിക്കുവാനും തുടങ്ങി. സ്ത്രീവാദചിന്തകൾ പടർന്നുപിടിച്ചപ്പോഴേക്കും

[2] സ്ത്രീകൾ എപ്പോഴും കിഴ്പോട്ട് നോക്കണം, ഒരിക്കലും മേല്പോട്ട് നോക്കരുത്. അവർ കാലുകൾ കൂട്ടിയണച്ചു വെക്കണം. അവരുടെ കാൽമുട്ടും ഞെരിയാണിയും പുരുഷൻ കാണാത്ത തരത്തിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യണം.

സ്ത്രീയുടെ സ്വത്വം തുറന്നാവിഷ്കരിക്കാനുള്ള പ്രവണത സാഹിത്യലോകം കാണി ച്ചുതുടങ്ങി.

1.2.4. പ്രകൃതി വർണ്ണനകൾ സാഹിത്യത്തിൽ

മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായിരിക്കയും സാഹിത്യം മനുഷ്യ പ്രകൃതികളുടെ സമ്മിളിതാവിഷ്ക്കരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തുപോന്നു. ആദ്യ കാലം മുതൽ സാഹിത്യത്തിൽ മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പ്രതിപാദിച്ചുപോന്നിട്ടു ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പച്ചപ്പ് പ്രകൃതിയുടെ നിഗൂഢഭാവങ്ങളിലിഴുകിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. പഴയകാല സങ്കല്പങ്ങളും സാഹിത്യവും മനുഷ്യപ്രകൃതിബന്ധങ്ങളുടെ ആഴത്തെ അളന്നു കുറിക്കുന്നവയാണ്. കാട് അല്ലെങ്കിൽ നാട് എന്ന വേർതിരിവു മാത്രം നിലനിന്നിരുന്ന കാലം. അതുകൊ ണ്ടാണ് മനുഷ്യനും കാട്ടാളനും കൃതികളിൽ (രാമായണം) സ്ഥാനം പിടിച്ചത്.

കാളിദാസന് പ്രകൃതി മനുഷ്യഭാവങ്ങളുടെ ദർപ്പണം തന്നെയാ യിരുന്നു. മനുഷ്യ/പ്രകൃതി ബന്ധത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്നുകൊ ണ്ടാണ് കാളിദാസൻ രചന നടത്തിയത്. മുല്ലവള്ളിയും തേൻമാവും മാൻ കിടാവും ശകുന്തളക്കൊപ്പം പ്രാധാന്യം നേടി. ശകുന്തളയുടെ വേർ പാടിൽ പ്രകൃതിയുടെ ദുഃഖം ആഴത്തിലുള്ളതാണ്. നദി, ജലം, വൃക്ഷം, കുന്ന്, തുടങ്ങിയവയെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ അനുരണനങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയു ായി കാളിദാസൻ. മനസ്സിന് സുഖം തരുന്നതും, രൗദ്രഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുമായ പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങളെ സ്ത്രീയോടുപമിക്കുന്ന രീതി പ ുമുതൽ നിലനിന്നിരുന്നതായി കാണാം. സംഭോഗ വിഷയങ്ങൾക്കുമാത്രം പ്രാധാന്യം നല്കിവന്ന മണിപ്രവാളകൃതികളിൽ പ്രകൃതി/സ്ത്രീ തുലനം കാണാം. സ്ത്രീ തുലനത്തിൽനിന്ന് സ്ത്രീയെ പറയുന്നിടത്ത് പ്രകൃതിയെ സൂചിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. രത്യനുഭവങ്ങൾ പകരുന്ന വർണ്ണനകളാണ് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നടത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ സ്ത്രീക്കും പ്രകൃതിക്കുംമേൽ നടക്കുന്ന അതിക്രമങ്ങളും ചൂഷണ ങ്ങളുമാണ് പിൽകാലത്ത് അവതരിപ്പിച്ചുപോന്നത്. ടാഗൂറിന് പ്രകൃതി ഈശ്വരനാണ്. മനുഷ്യനെയും പ്രകൃതിയെയും വേറിട്ടുകാണുവാൻ ടാഗൂറിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈശ്വരചൈതന്യം പ്രകൃതിയിലെവിടെയും മനുഷ്യനിലും ദർശിക്കാൻ ടാഗൂർ ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. ആദ്യകാല മലയാളനോവലുകളിൽ പ്രകൃതി ഒരു ഘടകമായി നിലനിന്നിരുന്നു.

ചന്തുമേനോനും സി.വി.യും പ്രകൃതിയെ വേറിട്ടൊരു ഘടക മായാണ് ക ിരുന്നത്. പിൽക്കാലനോവലുകളിലാണ് പ്രകൃതിയുടെ മുഴുവൻ ഭാവങ്ങളെയും സ്ത്രീയുമായി താരതമ്യം ചെയ്തുകൊ ുള്ള വിവരണങ്ങൾ കടന്നുവന്നത്. എസ്.കെ.പൊറ്റക്കാട് 'വിഷകന്യക' എന്ന നോവലിൽ മണ്ണ്, കുന്ന്, ചെടി, ഇവയൊക്കെ സ്ത്രീപ്രതീകങ്ങളായി കാണുന്നു. "നല്ല പച്ചമാംസം പോലത്തെ ആ മണ്ണിന് അളവിനല്ല തൂക്കത്തിനുതന്നെ വിലകൊടുക്കണം" (പൊറ്റെക്കാട്, 1996: 51). മണ്ണും പെണ്ണും സ്വന്തമാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന പുരുഷബോധമാണ് അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുന്നത്. സ്ത്രീയെ ഭോഗവസ്തുവായി ക മണിപ്രവാള - ജന്മിത്ത പാരമ്പര്യങ്ങളെ - ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന കാഴ്ചപ്പാ ടാണിത്. ആസ്വാദ്യതയുടെ മേഖലയിൽ നിന്നുകൊ ല്ല സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീ പ്രകൃതി തുലനം നടത്തുന്നത്. സ്ത്രീ സ്വന്തം ശരീരത്തെ (പ്രകൃതിയെ) സ്വത്വബോധത്തിൽനിന്ന് അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ പുരുഷ കാഴ്ചക്ക് ഇടം നഷ്ടമാകുന്നു. സ്ത്രീ പറയാൻ മടിച്ചിരുന്ന ശരീരക്കാഴ്ചകളും അനുഭവങ്ങളും പ്രകൃതിയിൽ ദർശിച്ചു തുടങ്ങി. നിശബ്ദമാക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീത്വം പ്രകൃതിയുടെ പുനർവായനയിലൂടെ വീ െടുക്കപ്പെട്ടു.

1.2.5. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും

ജീവന്റെ ഉറവിടമാണ് പ്രകൃതി. അതുകൊ ുതന്നെ പ്രകൃതിയുടെ തുടിപ്പാണ് ജീവൻ. ജീവന്റെ ഉറവിടവും പ്രകൃതിയുടെ തുടിപ്പും സാഹിത്യത്തിന് വിഷയീഭവിക്കുന്നു പുരുഷൻ + സ്ത്രീ = പ്രകൃതി എന്ന സമവാക്യത്തിലാണ് സാഹിത്യവും എത്തിനില്ക്കുന്നത്. ജനിമൃതികളുടെ നിഗൂഢതയെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യൻതന്നെ അന്വേഷണമാരംഭിച്ചു. പ്രകൃതി തന്റെ അചേതന ശരീരമാണെന്നും തനിക്ക് ആവശ്യമുള്ള ജീവധാതുക്കൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത് അവളാണെന്നും കെ ത്തി.

> മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് വിഭജിതരാകുകയും പ്രത്യുല്പാദന പ്രക്രിയയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടിപരത ബഹിഷ്കൃത മാവുകയും ചെയ്തു. സൃഷ്ടി പരത ഉത്പാദനത്തിൽ ഇടപെടുന്ന വരെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ കുത്തകയായി. പ്രത്യുല്പാദന ധർമ്മമുള്ള സ്ത്രീകൾ ഉദ്പാദന ക്ഷമതയില്ലാത്ത വരുമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടു (വന്ദനശിവ, 2003 : 144).

പ്രകൃതിയെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന മനുഷ്യൻ അവന്റെ ജീവഘടക ങ്ങൾക്കുവേ ി അദ്ധ്വാനിക്കാൻ തുടങ്ങി. വിത്തും ഭൂമിയും വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ നിലനില്പിന്റെ ഉറവിടമായി ഭൂമിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു പ്രകൃതിയെ ഉല്പാദനത്തിനും സ്ത്രീയെ പ്രത്യുല്പാദനത്തിനുമായി കരുതി കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങൾക്കായി ഭൂമിയെ ചൂഷണം ചെയ്തു തുടങ്ങി.

> വിത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയെ വിഭജിക്കുകയും സ്ത്രീകളുടെ സഹനശീലത്തെ വന്ധ്യവും ശൂന്യവുമായ ഭൂമിയോടിണക്കുകയും പ്രവർത്തനക്ഷമതയെ പുരുഷാധിഷ്ഠിത പ്രക്രിയായി വാർത്തെ ടുക്കുകയും ചെയ്തു (വന്ദന ശിവ, 2003 : 144).

മനുഷ്യൻ-പ്രകൃതിബന്ധത്തിന്റെ ഊഷ്മളതയെ മറന്നുകൊ ് പ്രകൃതിയെ ഉപയോഗിക്കുന്ന അവസ്ഥവരെ വന്നു. മനുഷ്യ ഭാവങ്ങളെ അതേപോലെ ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ കഴിവുള്ള ഭൂമി നാശത്തിലേക്കു കൂപ്പുകുത്തി. മനുഷ്യൻ-പ്രകൃതി ബന്ധത്തിന്റെ ആഴം നമ്മുടെ സാഹിത്യ കൃതികളിലും മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രകടമാണ്.

കാളിദാസൻ മുതൽ ടാഗൂർ വരെ തങ്ങളുടെ കൃതികൾ പ്രകൃതി പ്രതിഭാസവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ടാഗൂറിന് പ്രകൃതി മനു ഷ്യന്റെ

ജന്മദാതാവായിരുന്നു. കാളിദാസനാകാട്ടെ, മനുഷ്യനൊപ്പം നില്ക്കുന്ന, എല്ലാ വികാരങ്ങളുമുള്ള കഥാപാത്രമാണ് പ്രകൃതി. ആരാധിച്ചും പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളേറ്റു വാങ്ങിയും മുന്നേറിയ മനുഷ്യൻ പിന്നീട് അധിപന്മാരായി. വേദകാലസാഹിത്യത്തിൽത്തന്നെ കുട്ടികളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ ഭൂമിയുമായി താരതമ്യം ചെയ്തു (യജുർവ്വേദം 1.2). അഥർവ്വവേദത്തിലാട്ടെ പുരുഷന് ജീവദാനത്തിനുള്ള ഉർവ്വരതയാണ് ഭൂമി എന്നും പറഞ്ഞുവെക്കുന്നു. പ്രകൃതി, അദ്ധ്വാനം, ആധിപത്യം - ഇങ്ങനെ നീളുന്നു മനുഷ്യന് പ്രകൃതിയുമായുള്ള ബന്ധം. വിലക്കപ്പെട്ട കനി ഭക്ഷിച്ചതിനാൽ ദൈവകോപം മൂലം ബൈബിളിൽ ഭൂമി അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ വിളനിലമായി രൂപം പ്രാപിച്ചതാണ്. ഉപജീവനത്തിനുവേ ിയായി രുന്ന അദ്ധ്വാനം ലാഭത്തിനു വേ ിയായപ്പോൾ പ്രകൃതി വിഭവങ്ങൾ സ്വാർത്ഥതയ്ക്കുവേ ി ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. സ്ത്രീ പ്രകൃതി സാദൃശ്യം നടത്തി ര ിടത്തും വിത്തുപാകുന്നത് എന്ന അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നാണ് ആധിപത്യഭാവം രൂപംകൊ ത്. "സ്ത്രീയുടെ ഭ്രൂണം നിഷ്ക്രിയമാണ്. ഈ നിഷ്ക്രിയ ഭ്രൂണത്തിൽ ചൈതന്യം സൃഷ്ടി ക്കുന്നത് പുരുഷബീജമാണ്. അതുപോലെ നിഷ്ക്രിയമായ പ്രകൃതിയിൽ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ചൈതന്യമാണ് സൃഷ്ടി നടത്തുന്നത് എന്ന് മാർക്സ് പറയുന്നു" (ഉദ്ധരണം: പിയേഴ്സൺ 2003: 124). അസ്ഥിര മൂലധനമായ അദ്ധ്വാനമാണ് എല്ലാ ലാഭത്തിനും ആധാരം. പ്രകൃതി മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള അചേതന ശരീരമാണ്. സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിവർത്തിക്കാൻ പോന്ന സചേതന ശരീരവും. സ്ത്രീ-പ്രകൃതി ഉർവ്വരത വളരെ ആഴത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസമാണ് നിലനില്ക്കു ന്നത്. വന്ധ്യയായ സ്ത്രീയെ പ്രധാനചടങ്ങുകളിലോ മംഗളകർമ്മ ങ്ങളിലോ പങ്കെടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കുമായിരുന്നില്ല. പ ുകാലത്ത് വന്ധ്യത സ്ത്രീക്കുമാത്രം വിധി ച്ചിരുന്ന ഒരു പോരായ്മയാണ്.

> ഉത്തരകേരളത്തിൽ സമീപകാലത്തിൽ സൂര്യഗ്രഹണദിവസം പുരുഷന്മാർ നഗ്നരായി കായ്ക്കാത്ത വരിക്ക പ്ലാവിൻചുവട്ടിൽ നിന്ന് 'നീ പെറുമല്ലേ മച്ചീ' എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊ ് ഉലക്കകൊ ് തടിയിൽ കുത്തുമായിരുന്നു (റഹിം, 2003: 177).

വന്ധ്യരായ സ്ത്രീകൾ മഴപെയ്യുമ്പോൾ നഗ്നരായി നിന്ന് മഴകൊള്ളുന്ന സമ്പ്രദായവും നിലനിന്നിരുന്നു. വന്ധ്യത സ്ത്രീയുടെ മാത്രം കുറ്റമായി കരുതി ഒരു കാലത്ത് കേരളത്തിൽ വളരെയധികം മാനസിക സംഘർഷത്തിന് വഴിപ്പെട്ടിരുന്നു സ്ത്രീകൾ.

പ്രകൃതി/സ്ത്രീ തുലനത്തിൽനിന്നും പ്രകൃതിയുടെ ഘടകങ്ങളെ സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നു. ചെന്നാർ വള്ളിയെ സീതയുടെ തലമുടിയായി ഇന്നും ജനങ്ങൾ കരുതിവരുന്നു. പനങ്കുല (തലമുടി) കമുങ്ങിൻ പൂക്കുല (പല്ല്) മഞ്ഞൾ, കുരുത്തോല (നിറം) ഇവയൊക്കെ സ്ത്രീസൗന്ദര്യത്തെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും തന്റെ ചൂഷണത്തിനു വിധേയരായപ്പോൾ പുരുഷൻ അവയെ സാദൃശ്യപ്പടുത്താനാരംഭിച്ചു. സ്ത്രീയെ അവന്റെ ആവശ്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീയുടെ ആത്മസത്തയെ അവൻ മറികടക്കുന്നത് വസ്തുവല്ക്കരണത്തിലൂടെയാണ്. സ്ത്രീയെ സാമൂഹ്യ വസ്തുവായി കരുതി അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സേവനങ്ങൾ ക്കുവേ ി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആധിപത്യത്തിന്റെ പ്രഥമ നടപടി സ്വന്ത മാക്കുക എന്നതാണ്. സ്ത്രീയെയും ഭൂമിയെയും അവൻ പകുത്തെ ടുത്തു.

പരിസ്ഥിതിചിന്ത 20-ാം നൂറ്റാ ിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണ് ശക്തമായത്. മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയോടുള്ള മനോഭാവവും അതിനോടു ള്ള ചൂഷണവും നാശത്തിലേക്കു നയിച്ചു. സ്ത്രീയോടുള്ള ചൂഷണവും പ്രകൃതിചൂഷണവും ഒരേ കാലഘട്ടത്തിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കണം. പുരുഷ മേധാവിത്തഘടനയുടെ സാമൂഹ്യവല്ക്കരണമായാണ് ഇതിനെ ക ു വരുന്നത്.

മലയാളനോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യകാലകൃതികൾ പ്രകൃതിക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകാണുന്നു. സി.വി യുടെ കൃതികളിൽ പ്രകൃതി യുടെ ചിത്രം വിരചിതമായിട്ടു ്. കാക്കനാടന്റെ 'ഒറോത', എസ്.കെ യുടെ 'വിഷകന്യക', വത്സലയുടെ 'നെല്ല്' തുടങ്ങിയ നോവലുകളിൽ പ്രകൃതി സജീവഘടകമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെ ടുന്നു.

1.2.6. സാഹിത്യവും രതിയും

കലയ്ക്ക് പല അർത്ഥകല്പനകൾ നടന്നിട്ടു കിലും ആത്മപ്രകാ ശനത്തിനു മാത്രമല്ല ആനന്ദത്തിനും മനുഷ്യന്റെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും കൂടിയാണ് അതു നില കൊള്ളുന്നത്. മനുഷ്യൻ അവനവനെത്തന്നെയും തന്റെ സ്വത്വത്തേയും കലയിലൂടെ തിരിച്ചറിയുന്നു . ആത്മാനുഭവ ങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ ആത്മരതിയും അവതരിപ്പിക്കാനിടയാകുന്നത് അതുകൊ ു മാത്രമാണ്. ചിന്ത, ബുദ്ധി, ശക്തി, സ്നേഹം, വികാരം, രതി എന്നിവ പ്രതിപാദ്യങ്ങളാകുമ്പോൾ മാത്രമേ കലയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അതിന്റെ ആഴങ്ങളുടെ അതിർവരമ്പ് വിഛേദിക്കാ നിടയുള്ളൂ. മനുഷ്യനെ ക ത്തുകയും പുനരവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹിത്യം യഥാർത്ഥമനുഷ്യനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനു പകരിക്കുന്ന പ്രഥമകലയായിത്തീരുന്നു.

> ആദിമമനുഷ്യൻ ആണും പെണ്ണുമായി വ്യവഛേദിക്കപ്പെടുകയായിരു ന്നു. അതിനുശേഷം അവർ സദാ സുരതക്രിയയിലൂടെ ഒന്നാകാൻ ശ്രമിച്ചുകൊ ിരിക്കുകയാണ് (ഫ്രോയിഡ്, 2003: 23).

പുരാണത്തിലെ അർദ്ധനാരീശ്വര സങ്കല്പത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തയാണത്. മനുഷ്യസത്തകളുടെ ഒന്നാകലാണ്, യഥാർത്ഥ സത്ത തേടിയുള്ള യാത്രയാണ് രതിയെങ്കിൽ ജീവിതം എന്നത് അന്വേഷണ ത്തിന്റെ അർത്ഥതലങ്ങൾ തേടിയുള്ള യാത്രയാകുന്നു. ആസ്വദിക്കാനുള്ള കാമം മനുഷ്യന്റെ (പുരുഷൻ) ബലഹീനതയായി മാറുമ്പോൾ സ്നേഹത്തിന് സ്ഥാനമില്ലാതെ വരുന്നു. പ്രണയമില്ലാത്ത കാമത്തെ ഓഷോയെപ്പോലുള്ള ദാർശനികർ എതിർക്കുന്നു .

പ്രപഞ്ചധർമ്മങ്ങളിൽ ഏറെ ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രത്യുല്പാദനം രതി പ്രക്രിയയിലൂടെ നടക്കുന്നു. സൃഷ്ടി എന്ന പ്രക്രിയക്കാധാരമായ തുകൊ ് പവിത്രമായ അനുഷ്ഠാനമായി രതിയെ ക ുവന്നിരുന്നു. "പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ശരീരൈക്യം സൃഷ്ടിയുടെ പ്രാപഞ്ചികധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മാനവീയ പ്രതിരൂപമാണ്" (കരുണാകരൻ, 2001: 82). പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയുടെ പരിണാമ വിധേയമായ രൂപങ്ങളുടെ ഒന്നാകലും പ്രപഞ്ചലയവുമായിവരുന്നു രതി.

> ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് രൂപം പ്രാപിച്ചതേ ഉണ്മ. ഈ ഉണ്മയെയും ഇല്ലായ്മയെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ചരടാണ് കാമം (മാത്യു വെല്ലൂർ, 2003: 68).

ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ഉണ്മയിലേക്കും ഉണ്മയിൽനിന്ന് ശൂന്യത യിലേക്കും സഞ്ചരിക്കാനാവാതെ വെറും വികാരത്തിന്റെ ഉപരിതലസ്പർ ശിയാകുന്നതുകൊ ാണ് കൈയേറ്റസമാനമായ രതിസംഗമം നടന്നു വരുന്നത്. പ്രണയത്തിന്റെ അവാസ്തവികമായ, വികാരത്തിന്റെ ഇളക്കം തട്ടലായ കാമം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴാണ് ആധിപത്യ മനോഭാവങ്ങളും ബലാത്സംഗങ്ങളും കടന്നുവരുന്നത്. സത്തയിലേക്കുള്ള യാത്ര പെണ്ണിന്റെ ലൈംഗികതയിലേക്കുള്ള യാത്രയാകലും ആവുന്നു. സ്വത്വം തേടിയുള്ള യാത്രയുടെ പ്രതിഫലനങ്ങളാകുമ്പോഴാണ് കാമത്തിന് ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി കൈവരുന്നത്. അതുകൊ ാണ് എമിലിസോള, റിച്ചാർഡ്സൻ, ടോണി മോറിസൻ, മാധവിക്കുട്ടി എന്നിവരുടെ കൃതികൾക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയുടെ പരിധി യിൽ നിലകൊള്ളുവാനായത്. ഈ യാത്ര വൈകാരികതലങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുകൊ ് വ്യക്തിതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് മുൻതൂക്കം നല്കി എഴുത്തുകാരൻ സ്വന്തം സുഖവും വായനക്കാരന്റെ സുഖവും ഊട്ടിയുറ പ്പിക്കുമ്പോഴാണ് കാമം ജീവിയുടെ ഉപരിതല ആവശ്യങ്ങളിലൊന്നായി തീരുന്നത്.

> കാമോദ്ദീപകമായ സ്നേഹത്തിന് ഒരൊറ്റ അർത്ഥമേയുള്ളൂ. ഞാനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ എന്റെ സത്തയിലുണരുന്ന എന്റെ പങ്കാളിയുമായി അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ അവളുടെ സത്തയിൽ ലയിച്ചുചേരുക (എറിക് ഫ്രോം, 2002: 52).

അവസ്ഥകളുടെ ഒന്നാകലാണ് രതി. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലനില്പ് തന്നെ സത്ത വീ ടുക്കുന്നതിലാണ്. അവിടെ പ്രകൃതിയിലേക്കു മടങ്ങുക എന്ന ദിവ്യരഹസ്യം ഉടലെടുക്കുന്നു. "പ്രകൃതിക്ക് പുരുഷനെക്കാൾ ആവശ്യം സ്ത്രീയെക്കൊ ാണ്" (ഓഷോ, 2000: 147). പ്രകൃതിഭേദങ്ങളുടെ ഒന്നാകൽ പ്രകൃതിതന്നെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഭേദങ്ങൾക്ക് വിവിധ രൂപങ്ങളാണ്. ഭേദങ്ങൾ പും-സ്ത്രീ ലിംഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവരാണ്. കർതൃത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുരുഷഭേദങ്ങൾക്ക് അമിതപ്രാധാന്യം നല്കി

സ്ത്രീഭേദത്തിന് പ്രാധാന്യം കുറച്ച് ഉപകരണസമാനമായ പങ്കാണ് സ്ത്രീക്ക് രതിയിൽ നല്കിപ്പോന്നത്.

പ്രകൃതിഭേദങ്ങളായ ആൺപെൺഭേദങ്ങളുടെ നിരാസത്തിലൂടെ ഒന്നാകുക എന്നത് സർവ്വ ഐശ്വര്യങ്ങൾക്കും നിദാനമാണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഈശ്വരനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടയിടങ്ങളെല്ലാം രതിക്രീഡക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുപോന്നത്. പ്രകൃതിഭേദങ്ങളുടെ പ്രതീകാരാധന ലോകം മുഴുവൻ തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നതായി കാണാം. മിക്കദേവാലയങ്ങളും രതിക്രീഡാചിത്രങ്ങൾ പതിച്ച ചുവരുകളോടു കൂടിയവയാണ്. ഈശ്വരന് കന്യകാദാനം നടത്തുന്ന വിവിധ ചടങ്ങുകൾ ആരാധനാലയങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. പ്രകൃതിഭേദങ്ങളിലൊന്നായ സ്ത്രീഭേദത്തെ കേവല വികാരത്തിന്റെ ശമനമാർഗ്ഗമായി കാണുന്നതു കൊ ാണ് സ്ത്രീയുടെ കന്യകാത്വം തകർക്കൽ പുരുഷന്റെ അല്ലെങ്കിൽ പുരുഷപ്രകൃതിയുടെ കർമ്മമായി അധഃപതിച്ചത്. കന്യകയെ ദേവന് നേദിക്കുക, കന്യകാത്വം ആരാധനാലയങ്ങളുടെ പടിക്കൽ കാഴ്ച വെക്കുക, കന്യകയുമായി ആവശ്യാനുസരണം രതിക്രീഡയിലേർപ്പെടാൻ അധികാരംകൊടുക്കുക തുടങ്ങിയ ചടങ്ങുകൾ നടത്തിവന്നത് ഇത്തരമൊരു മനോഭാവത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. രതിയെ പാപബോധ വുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും സദാചാരസങ്കല്പത്തിലൂടെ സ്ത്രീയെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. സദാചാരസംരക്ഷണം സ്ത്രീ യുടെ മാത്രം കടമയായി മാറ്റപ്പെട്ടു. അത് സ്ത്രീയെ സ്വന്തം സത്തയിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കളയുകയും പുരുഷന് ആവശ്യത്തിന് രതി സ്വീകരിക്കാനുള്ള ഉപകരണമായി മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പ്രകൃതി ഭേദങ്ങളിലൊന്നായി സ്വന്തം സത്ത ഉൾക്കൊ സ്ത്രീകളുടെ സാഹിത്യ ത്തിൽ യഥാർത്ഥ പ്രകൃതിഭേദങ്ങളുടെ വിലയം ക െടുക്കാം.

മനുഷ്യന്റെ ആന്തരിക ചോദനകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് സമൂഹം കുടുംബം മതം തുടങ്ങിയവയാണ്. ആത്മപ്രകാശനത്തിനുള്ള ഉപാധി യാണ് കല എന്നിരിക്കെ ആത്മചോദനകളുടെ സ്ഫൂർത്തീകരണവും സാഹിത്യത്തിലൂടെ സാധ്യമാകുന്നു ്. കാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈശ്വ രൻമാർ തന്നെ കല്പിതമായി. പുരാതന ഗ്രീസിലെ പാൻ, മധ്യകാല ഗ്രീസിലെ പ്രിയാപൂസ്, ഇറ്റലിയിലെ മ്യൂട്ടിനുസ്സ്, ട്യൂട്ടോണിക്ക് വർഗ്ഗക്കാ രുടെയും സ്ക്കാൻഡിനേവിയക്കാരുടെയും ഫ്രിക്കോ, സ്പെയിനിലെ ഹോർട്ടനെസ്സ് എന്നീ ഈശരന്മാരെല്ലാം ലിംഗസ്വരൂപന്മാരാണ് (നാരായണമേനോൻ, 1983: 227).

ഭാരതത്തിന്റെ കാമദേവനും രതീദേവിയും ഈ സങ്കല്പത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്. ശിവന്റെ ലിംഗപൂജയാണ് നടത്തി വരുന്നത്. അതുകൊ ുതന്നെ കാമവും ഭക്തിയും ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നതായി കാണാം. ദേവദാസി സമ്പ്രദായം തന്നെ രൂപംകൊ ത് ഭക്തിയുടെ നിറവിലാണ്. സ്ത്രീകളെ ഈശ്വര തുല്യമായി കരുതുകയും ജന്മം കൊടുക്കുക എന്ന പ്രക്രിയ ഈശ്വരന്റെ കനിവായി മാറുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നിലനില്പിന്റെ ആവശ്യാർത്ഥം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ യോനിലിംഗങ്ങൾ പൂജാവിഷയങ്ങളായി. സംഭോഗങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ ആവശ്യത്തിലപ്പുറം ലിംഗങ്ങളുടെ ആവശ്യമായി മാറി. "ജീവാത്മവും പരമാത്മാവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായി, മോക്ഷത്തിന്റെ പ്രതീകമായി സംഭോഗശില്പങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരു " (കരുണാകരൻ, 2001:78). ജീവാത്മാവ് സ്ത്രീയും പരമാത്മാവ് പുരുഷനു മായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സംഭോഗത്തിന് സത്തനഷ്ടമാവുകയും ലൈംഗികസുഖം എന്ന അർത്ഥ കല്പന കൈവരുകയും ചെയ്തു.

"അമ്പലങ്ങളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും ഭക്തജനങ്ങളെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്നതിനാണ് രതിക്രീഡകൾ വർണ്ണിക്കുന്ന ചാരുശില്പങ്ങളും കൊത്തുപണികളുമെല്ലാം ഉ ായിരിക്കുന്നത് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ചിന്തകന്മാരു " (കരുണാകരൻ, 2001). കാമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കൊ ാണ് നാഗാരാധനപോലുള്ള ക്രമങ്ങളും നിലവിൽവന്നത്. ബൈബിളിൽ പാമ്പ് കാമത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായി മാറുന്നു . സർപ്പം പാപത്തിന്റെ ഫലം ഹവ്വ എന്ന സ്ത്രീയെ തീറ്റിച്ച് വഴിപിഴച്ചവളാക്കി മാറ്റി. സ്ത്രീകൾ മുടിയഴിച്ച് തുള്ളുന്ന രീതികളും നിലനില്ക്കുന്നു. കന്യകാത്വം ഈശ്വരന് കാഴ്ചവെക്കുന്ന ഏർപ്പാട് നാടിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനായി നടത്തിവരുന്നു . ഈശ്വരൻ താൻതന്നെയായപ്പോഴാണ് ദേവദാസി സമ്പ്രദായം എന്ന വേശ്യാവൃത്തി നിലവിൽവന്നത്. കന്യകയെ ദാനം ചെയ്യുക, കന്യകാത്വം നശിപ്പിക്കുക തുടങ്ങിയവ തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യ ങ്ങളായി ഈശ്വരന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ കരുതിപ്പോന്നു. സ്ത്രീക്ക് സ്വന്തം ശരീരത്തിന്മേലും സ്വത്വത്തിന്മേലും അധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടു. സ്വാതന്ത്ര്യവും അവസരങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ലൈംഗികബന്ധങ്ങളൊക്കെ പീഡനങ്ങളായി അവൾക്ക്. യഥാർത്ഥസത്തയിലേക്കുള്ള യാത്ര സുഗമമല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ സ്ത്രീകൾ അവനവനിലേക്കും സ്വന്തം വർഗ്ഗത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞു. പ്രകൃതിഭേദങ്ങൾ ഒന്നാകുന്നതിനു പകരം ഭേദങ്ങളിൽതന്നെ നിലനിന്നു.

സ്ത്രീപുരുഷഭേദങ്ങൾ അവനവന്റെ സ്വത്വത്തിലുൾച്ചേരുമ്പോ ഴാവണം സ്വവർഗ്ഗരതിയിലേക്ക് തിരിയുന്നത്. പ്രകൃതിഭേദങ്ങളുടെ ഈ തിരിച്ചറിവിന് വ്യത്യസ്തമായ തലങ്ങളു ്. സ്ത്രീ തന്റെ ഇണയായി സ്ത്രീയെത്തന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ തനിക്കു നഷ്ടമായ സ്വത്വവും അധികാരവും തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്നു ്. അത് തന്നെ ഉപകരണമാക്കിയ പുരുഷനോടുള്ള പകപോക്കലോ സ്വാത ന്ത്ര്യവും അവസരങ്ങളും നേടിയെടുക്കുന്നതോ സംഭോഗത്തിലെ അവയവ പ്രാധാന്യത്തെ നിഷേധിക്കലോ ആയി കണക്കാക്കുന്നു. ഈ പ്രവണതകളെല്ലാം സ്ത്രീയെ പ്രണയിക്കുന്ന സ്ത്രീകളിൽ ക ുവരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ ഇടപെടലും സദാചാര വികലചിന്തകളും സ്ത്രീ പ്രണയിനികൾക്ക് കടുത്ത നിരാശത സമ്മാനിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ സ്വവർഗ്ഗ സംഭോഗം നടത്തുന്ന പതിവ് പ ുതന്നെ നിലനിന്നിരുന്നു.

> പ ത്തെ റോമിൽ ലജ്ജയുടെ അതിദേവതയായിരുന്ന പോഡിസിറ്റയ്ക്കും സൗശീല്യത്തിന്റെ അതിദേവതയായ ബോണാഡീക്കും വഴിപാടായി സ്ത്രീകൾ സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗം നടത്തുക പതിവായിരുന്നു (നാരായണമേനോൻ, 1983: 234).

ക്രിസ്തുവിനുശേഷം നാലും അഞ്ചും നൂറ്റാ ുകളിൽ രചിക്കപ്പെട്ട വാത്സ്യായനന്റെ "കാമസൂത്ര"ത്തിൽ 'ഔപരിഷ്ടിക' എന്ന അദ്ധ്യായ ത്തിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദ്യം കാണാം. ഫ്രോയിഡിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ എല്ലാവ്യക്തികളിലും സ്ത്രൈണവും പൗരുഷവുമായ ഘടകങ്ങളുെ ന്നും സ്ത്രീക്ക് സ്ത്രീയിലും പുരുഷന് പുരുഷനുള്ളതുമായ പൗരുഷ/സ്ത്രൈണ ഭാവങ്ങളോടുള്ള താത്പര്യങ്ങളാണ് സ്വവർഗ്ഗ രതിക്കാധാരം എന്നുമാകുന്നു

> ഒരാളുടെ സ്വവർഗ്ഗരതീവാസന ദുരീകരിക്കുക എന്നതാണ് അനുഭവം എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിശേഷിച്ച് അനുകൂലകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇത് സാധ്യമാകൂ എന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം (ഫ്രോയ്ഡ്, 2003 : 501).

സ്വവർഗ്ഗരതിയെ സമൂഹം ഇന്നും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. സ്വവർഗ്ഗരതി കുറ്റകരമായി കരുതുന്ന ഒരു നിയമസംഹിതയാണ് ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്നത്. ഇന്ത്യൻ പീനൽ കോഡിന്റെ 377 വകുപ്പു പ്രകാരം സ്വവർഗ്ഗരതി കുറ്റകരമാണ്. സാമൂഹിക

സദാചാരമൂല്യങ്ങളോ നിയമ സംവിധാനമോ തങ്ങൾക്ക് പിന്തുണ നല്കുന്നില്ലെന്ന് കാണുന്ന പ്രണയിനികൾ ആത്മഹത്യയുടെ വഴി തേടുന്നു.

സ്ത്രീയെ ശരീരം മാത്രമായി കാണുകയും ശരീരത്തിനുമേൽ, സ്ത്രീയുടെ സ്വകാര്യതയ്ക്കുമേലുള്ള അക്രമമാണ് അവളെ തകർ ക്കാനുള്ള പ്രധാന പോംവഴി എന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്ത ആധിപത്യബോധം ബലാത്സംഗങ്ങൾക്ക് കളമൊരുക്കി. സർവ്വ ഐശ്വര്യ ങ്ങൾക്കും കാരണക്കാരായി ക ിരുന്ന സ്ത്രീയെ തകർക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പ്രതികാര നടപടി എന്നു ക ത്തി. യുദ്ധങ്ങളും വർഗ്ഗീയ കലാപങ്ങളും ഏതുതരത്തിലുമുള്ള പകരം വീട്ടലുകൾക്കും സ്ത്രീകളെ കരുവാക്കി. സ്ത്രീപുരുഷസംഗമങ്ങൾ പ്രകൃതിസത്തയുടെ അനിവാര്യതകളല്ലാതായി. സത്തതേടിയുള്ള സഞ്ചാരമാർഗ്ഗം അവഗണന യുടെയും പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും നിർബന്ധിത വേഴ്ചയുടെയും ഊടു വഴികളായപ്പോൾ സ്ത്രീകൾ പരസ്പരം പ്രണയിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടു.

> പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള അകലം തുടരുകയും പുരുഷന്റെ മേധാവിത്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം പുരുഷനോടുള്ള വെറുപ്പും അവിശ്വാസവുമായി വളരുകയും എതിർലിംഗത്തിൽപെട്ടവരോട് എന്തും തുറന്നുപറയുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുകയും വിവാഹ ത്തിലൂടെയല്ലാതെ സ്ത്രീപുരുഷ സംഭോഗം വിലക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വർത്തമാന സാഹചര്യത്തിൽ സ്വവർഗ്ഗരതി വർദ്ധിക്കുവാൻ സാധ്യത നിലനില്ക്കുന്നു (സെബാസ്റ്റ്യൻ, 2003:25).

സ്വവർഗ്ഗരതി പ്രകൃതിഭേദങ്ങളിൽ ര ുകൂട്ടരുടെയിടയിലുമ ങ്കിലും സ്ത്രീകളെ സദാചാരത്തിന്റെ വിലക്കുകൾ ഏറെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതു കാണാം. പുരുഷ പ്രകൃതിയുടെ ഭേദത്തിന് സാമൂഹികമായ അനു ശാസനങ്ങൾ അത്രത്തോളം ഏല്ക്കേ ിവരുന്നില്ല. വിവേചനത്തിനെതിരെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേ ിയുമുള്ള പോരാട്ടം ഇവിടെയും സ്ത്രീകൾ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

1.3. നോവൽസാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീസങ്കല്പം

"ഓരോ കാലത്തും സമൂഹത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് അതാതു കാലത്ത് അധീശത്വം വഹിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആശയങ്ങളായിരിക്കും" എന്ന

മാർക്സിസ്റ്റുവചനം സാഹിത്യത്തിനും ബാധകമാണ്. സാഹിത്യ ശാഖകളിലൊക്കെത്തന്നെ അതതുകാലത്തെ അധീശത്വസങ്കൽപങ്ങ ളാണ് മുഴങ്ങിക്കേട്ടിരുന്നത്. സമഗ്രജീവിതാവിഷ്ക്കരണമാണ് നോവലെ ന്നിരിക്കെ വിവിധ ജീവിതാവസ്ഥകളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നോവലിസ്റ്റുകൾ സ്ത്രീക്ക് ജീവിതം ഉ ന്നോ സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം അവതരിപ്പി ക്കേ താണ് എന്നോ കരുതിയിരുന്നില്ല. പുരുഷ സുഖങ്ങൾക്കു വേ ിയും സമൂഹത്തെ തീറ്റിപ്പോറ്റുവാനും മാത്രമുള്ള ജീവിതങ്ങളാണ് അവരുടേത് എന്നാണ് കരുതിപ്പോന്നത്. വികാരവിചാരങ്ങളും തനത ഭിപ്രായവുമുള്ള സ്ത്രീകളെ ആവിഷ്ക്കരിച്ചുതുടങ്ങിയത് വളരെക്കാല ങ്ങൾക്കുശേഷമാണ്. പാശ്ചാത്യലോകത്ത് ടോൾസ്റ്റോയ്, ദസ്തേയ്വ്സ്കി, മൊറോവിയ, ഡി.എച്ച്.ലോറൻസ്, കാമു തുടങ്ങിയവർ പ്രസിദ്ധരാണ്.

ഭാരതീയ നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ദേവീത്വം കല്പിച്ചുകൊ ് അടിമയാക്കിമാറ്റുന്ന സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. ടാഗൂറും പ്രേംചന്ദും ബങ്കിംചന്ദ്രനുമെല്ലാം സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ വിഭിന്ന മുഖങ്ങൾ ചിത്രീകരിച്ചവരാണ്. ടാഗോറിന്റെ 'ഗോറ'യിലെ ആനന്ദമയി, 'റിറെകി'ലെ ക്ഷേമങ്കരി തുടങ്ങിയവർ മാതൃത്വത്തിന്റെയും സ്നേഹ ത്തിന്റെയും പ്രതിരൂപങ്ങളാണ്. അന്ന് സമൂഹത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന സ്ത്രീസങ്കല്പങ്ങളിൽ ഒരുചുവടുകൂടി മുന്നോട്ടുവെച്ച് ടാഗോർ ശക്തരായ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയു ായി. സ്വാത ന്ത്ര്യവും മോചനവും നേടാൻ എന്തും വെടിയാൻവരെ തയ്യാറാവുന്ന അമ്മയെ ടാഗോർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. 'യോഗായോഗി'ൽ "സന്താന ത്തിനുവേ ിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളയാൻ വയ്യാത്തതായി ഒന്നു ് ലോകത്തിൽ, മനുഷ്യൻ മോചനമാഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അവനെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ ഒന്നിനുമാവില്ല" (ടാഗോർ, 305) എന്ന് പറയുന്ന അമ്മയെ കാണാം. ഇത്തരം അമ്മമാർ വ്യക്തിത്വബോധമുള്ളവരും സ്ത്രീത്വം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമാണ്. പ്രേംചന്ദും വൈവിധ്യമാർന്ന മാതൃഭാവങ്ങൾക്ക് ജന്മമേകി. 'രംഗഭൂമി'യിലെ നല്ല അമ്മ (ജാഹ്നവി), മകൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞ പെൺകുട്ടിയെ ജാതിമത ചിന്തകൾ വെടിഞ്ഞ് പുത്രവധുവായി സ്വീകരി ക്കുന്ന ധനിയ (ഗോദാൻ), വിവാഹം കഴിച്ചയക്കാത്ത പെൺകുട്ടികളെ ക്കൊ ു ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന അമ്മ കല്ല്യാണി (നിർമ്മല) തുടങ്ങിയ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ ശക്തമായി നിലകൊള്ളുന്നു. മുൽക്ക്രാജ് ആനന്ദിന്റെ 'ഗൗരി' രാജറാവുവിന്റെ 'ലിറ്റിൽ മദർ', ആർ.കെ.നാരായണന്റെ 'ദി ഡാർക്

റൂം'തുടങ്ങിയ നോവലുകളിലെല്ലാം സ്നേഹമയികളായ അമ്മമാ രെയാണ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. കുടുംബത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഒതുങ്ങി പോകുന്ന, സ്ത്രീത്വത്തിൽ വേവലാതികൊള്ളുന്ന അമ്മമാരാണ് ആധുനിക നോവലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

മാതൃത്വമെന്നതുപോലെ ഭാര്യാത്വവും സ്ത്രീത്വത്തിലൂന്നിക്കൊ ് ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ വാഴ്ചയിൽ അടിമ ത്തവും വിവേചനവുമനുഭവിക്കുന്ന ഭാര്യമാർക്ക് എറെപറയുവാനു ാകും. എന്നാൽ അതൊന്നു കേൾക്കുവാനോ അംഗീകരിക്കുവാനോ ആരും തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്സാഹിത്യത്തിൽ ചാസറുടെ 'കാന്റർബ റിടെയിൽസി'ലെ ഗ്രിസിൽഡ, ഷേക്സ്പിയറുടെ 'ടെയ്മിങ് ഓഫ് ദ ഷറൂവി'ലെ കെയ്റ്റും ആദർശഭാര്യമാരാണ്. പാതിവ്രത്യം സംരക്ഷിക്കു ന്നവളും പതിഹിതം അനുസരിക്കുന്നവളുമായ ആദർശഭാര്യമാരെ സൃഷ്ടിച്ച് സ്ത്രീയുടെ ലോകം ചുരുക്കിക്കളയാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ വ്യക്തിത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും മോഹിച്ച, പ്രകടിപ്പിച്ച ഭാര്യമാരെ സൃഷ്ടി ക്കാൻ ബങ്കിംങ്ചന്ദ്രന് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. ഭർത്താക്കൻമാരുടെ സ്വാർത്ഥത യ്ക്കെതിരെ പ്രതികരിക്കുന്ന ഭാര്യമാരാണ് 'വിഷവൃക്ഷം, ചന്ദ്രശേഖർ' എന്നീനോവലുകളിലുള്ളത്. എന്നാൽ ഏതു പ്രതികരണവും ഭർതൃപദ ത്തിൽ സമർപ്പിക്കേ അവസ്ഥയിലേക്ക് നോവൽ കൊ ുചെന്നെ ത്തിക്കുന്നു. സ്ത്രീക്ക് സമൂഹത്തിന്റെ വിലക്കുകളെ അതിജീവിക്കുക അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. അതിന് സംഘടിത ശക്തിയുടെ പിന്തുണ വേണം. അവിടെയാണ് ശക്തിപകരുകയും കരുത്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നോവലിസ്റ്റുകൾക്ക് കഴിയുന്നത്. ഇബ്സനെപ്പോലെ തെളിഞ്ഞവ്യക്തിത്വവും ജീവിതത്തോടുള്ള വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടും സാമൂഹ്യസ്ഥിതികളിൽ മാറ്റംവരണമെന്ന വാഞ്ഛയുമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ അത്തരത്തിൽ രചനയിലേർപ്പെടാൻ കഴിയൂ. വീടിനുള്ളിലെ സ്ത്രീവ്യക്തിത്വങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുക എന്ന രീതിയിൽ നിന്നുവിട്ട് വീടിനുപുറത്ത് ജീവിതം ക െത്തുന്നവരാണ് ആർ.കെ. നാരായണന്റെ സാവിത്രി (ദി ഷെൽട്ടർ), മുൽക്കരാജ് ആനന്ദിന്റെ ഗൗരി (ഗൗരി) എന്നിവർ. ബിമൽമിത്രയും ആശാപൂർണ്ണാ ദേവിയുമെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യ മോഹികളായ ഭാര്യമാരെ സൃഷ്ടിച്ചവരാണ്. 'വിലയ്ക്കുവാങ്ങാം', 'പ്രഥമപ്രതിശ്രുതി', 'സുവർണ്ണലത', തുടങ്ങിയ നോവലുകളിലെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ ആധിപത്യവും യാഥാസ്ഥിതിത്വവും രൂഢമൂലമായി ത്തീർന്ന്

അവയുടെ പ്രതീകങ്ങളായ അമ്മായിയമ്മയോടും ഭർത്താവി നോടും ജീവിതാന്ത്യംവരെ ഏറ്റുമുട്ടാൻ തയ്യാറായവരാണ്.

നോവലിൽ സ്ത്രീക്ക് കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭാവം കാമുകീ ഭാവമാണ്. ആത്മബന്ധവും പ്രണയവും ഈ കാമുകീത്വത്തിലാവിഷ്ക രിക്കാൻ നോവലിസ്റ്റുകൾ ശ്രമിക്കുന്നു. സർവ്വഗുണസമ്പന്നകളായ കാമുകിമാരെയല്ലാതെ നോവലിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നില്ല. 'അന്നാകരീന' യിലെ അന്ന (ടോൾസ്റ്റോയ്) 'പാവങ്ങളി'ലെ കൊസാത്ത് (വിക്ടർ യൂഗോ) 'കാമിലെ'യിലെ മാർഗരറ്റ് (അലക്സാ ർഡ്യൂമ) എന്നിവർ വിശ്വപ്രസിദ്ധരായ കാമുകിമാരാണ്. കാമുകിമാരില്ലാത്ത നോവലുകൾ വിരളമാണ്. കാമുകീത്വത്തിന് പ്രണയനോവലുകളിൽ മാത്രമാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുവരുന്നത്. നല്ല അമ്മ, നല്ല ഭാര്യ, നല്ല കാമുകി, എന്നിങ്ങനെ സ്ത്രീയിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന സ്ത്രീകർതൃത്വമുഖങ്ങളെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കാനേ പലനോവലു കൾക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. സ്ത്രീയെ സ്വതന്ത്രയാക്കുന്ന സ്ത്രീത്വാവിഷ്കരണത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാൻ അക്കാലത്ത് സാധ്യമായില്ലെന്നു കാണാം.

1.3.1. പാശ്ചാത്യനോവലിൽ സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനം

ലൈംഗികത വ്യക്തിയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന വൈകാരികാ നുഭവമാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്ന നോവലുകളാണ് പാശ്ചാത്യലോകത്ത് ആദ്യം വിരിഞ്ഞത്. സ്ത്രീയും സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജീവിത ക്രമങ്ങളും മുഖ്യ വിഷയമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ് ആ നോവലു കളിൽ. മൊറൊവിയയുടെ 'കഥയും കാമവും' ഡി.എച്ച്. ലോറൻസിന്റെ 'കന്യകയും ജിപ്സിയും, ലേഡി ചാറ്റർലിയുടെ കാമുകൻ' എമിലി സോളയുടെ 'നാന' എന്നിവയൊക്കെ ആ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവയാണ്. ഭാര്യാഭർതൃബന്ധത്തിന്റെ ഉള്ളുകള്ളികൾ തുറന്നു കാണിക്കുന്ന നോവ ലാണ് 'കഥയും കാമ'വും. ഭാര്യയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിൽ നിന്നും അനുഭൂതിയു ാകുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ നായകൻ ചിന്തിക്കുന്നത് "ചിലർ എന്റെ വീട്, എന്റെ നായ, എന്റെ മോട്ടോർ എന്നൊക്കെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തോടെ പറയാറുള്ളത് തികച്ചും അവിവേകത്തോ ടെയാണ് എന്നാണ് എനിക്കാദ്യം തോന്നിയത്" (മൊറോവിയ, 2002 : 53). പുരുഷാധിപത്യബോധം സ്ത്രീക്കുമേൽ നേടുന്ന ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ എതിർക്കുന്നു ് ഈ നോവൽ.

ഭാര്യയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവനും സൗന്ദര്യം മാത്രമല്ല കുറവുകൾ ഓർക്കുമ്പോൾപോലും സംതൃപ്തി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭർത്താവാണ് ഇതിലുള്ളത്.

സദാചാരസങ്കല്പത്തിന്റെ വഴിവിട്ട മൂല്യബോധത്തെ തന്റെ തുരു ഷുചീട്ടുകൊ ് വെട്ടിവീഴ്ത്തുന്ന കാഴ്ചയാണ് ഡി.എച്ച് ലോറൻസ് നല്കുന്നത്. സ്ത്രീക്കുമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന ലൈംഗികത ഒരിക്കലും അവർക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നില്ല. ഡി.എച്ച് ലോറൻസിന്റെ 'കന്യകയും ജിപ്സിയും', ഒരു നാടോടിയുടെ ഭൗതികസാന്നിദ്ധ്യം കുലീനയായ കന്യകയിൽ ഉണർത്തിയ തീക്ഷ്ണവികാരങ്ങളാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. വിവാഹത്തോടും ലൈംഗികബന്ധത്തോടും താല്പര്യമില്ലാത്ത നായിക മാർ പ്രണയിക്കുന്ന കഥയാണിത്. മനസ്സും പ്രണയവും വിഭിന്നമായി ക്കാണാൻ ലോറൻസിന് കഴിയില്ല എന്നതിനുദാഹരണമാണ് 'ലേഡി ചാറ്റർലിയുടെ കാമുകൻ'. വിവാഹം മുഷിപ്പനാണെന്നും കെട്ടുപാടുകളില്ലാത്ത ജീവിതമാണ് സ്ത്രീകൾക്ക് ആനന്ദം നല്കുന്നതെന്നും ഈ നോവൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സെക്സിന്റെ പോരായ്മയാണ് സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊക്കെ കാരണം എന്ന് ലോറൻസ് സമർത്ഥിക്കുന്നു. വിവാ ഹത്തെ ഭീരുത്വത്തിന്റെയും അടിമത്തത്തിന്റെയും അടയാളമായി ക്കാണുന്നു ്. ശരീരമുൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ചേർച്ചകളുടെയും ബന്ധമായിരിക്കണം വിവാഹം. അന്നുവരെ ലൈംഗികതയുടെമേൽ ആധിപത്യം നടത്തിയ കുടുംബസാഹചര്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ നോവൽ. സ്ത്രീലൈംഗികതയെ അംഗീകരിക്കുന്ന ആളെ മാത്രമേ തനിക്കു സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ലേഡിചാറ്റർലി കപടസദാചാരബോധത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിയായി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. സ്വന്തം നിസ്സഹായത പുരുഷന്റെ രതിയോ ടുള്ള ആർത്തിയുടെ വെല്ലുവിളിയാക്കിയ നാനയുടെ കഥയാണ് 'നാന' (എമിലി സോള). മാംസളശരീരത്തിനു പിന്നിൽ സർവ്വതും മറന്ന് മണം പിടിച്ചെത്തുന്ന കാമകഥയാണിത്. നാനയുടെ നഗ്നത വിറ്റ് കാശു ാ ക്കുന്ന നാടകക്കാരനും വേശ്യകൾക്കു പിന്നാലെ നടന്ന് വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ പാതിവ്രത്യം സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭാര്യയെ ക ് വിറളിപിടിച്ച മുഷ്ത്താഫ് എന്ന കുടുംബനാഥനും സ്ത്രീകൾ പുരുഷപരിചരണത്തിന് മാത്രമുള്ളതാണെന്ന വിശ്വാസം വെച്ചുപുലർ ത്തുന്നവരാണ്. പുരുഷന്റെ കാമാസക്തിയോടുള്ള വെല്ലുവിളിയായി ജ്വലിച്ച് എരിഞ്ഞടങ്ങുന്ന സ്ത്രീയുടെ കഥയാണ് 'നാന'.

ഇറാനിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ട പെൺപക്ഷനോവൽ എന്നറിയപ്പെടുന്ന കൃതിയാണ് 'ആണുങ്ങളില്ലാത്ത പെണ്ണുങ്ങൾ' സാമൂഹിക ക്രമക്കേടുകൾ, വൈവാഹിക, ലൈംഗിക പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവ ചൂ ിക്കാണിക്കാൻ തയ്യാറായതുകൊ ുമാത്രം നിരോധിക്കപ്പെട്ട കൃതിയാണിത്. പുരുഷന്റെ മാത്രം കുത്തകയായിരുന്ന ലൈംഗികാനുഭവം സ്ത്രീ ഈ നോവലിൽ അവകാശപ്പെടുന്നു ്. ആജ്ഞാനുവർത്തിയായിരുന്ന സ്ത്രീ ലൈംഗി കാനുഭവം തങ്ങളുടെയും ആവശ്യമാണെന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കൃതിയാണ് ഇത്. ചാരിത്ര്യം എന്ന മിഥ്യാബോധത്തെ അത് ഒരു ദ്വാരം മാത്രമാണെന്ന ക ുപിടുത്തത്തിൽ അവരോധിക്കുന്ന മുനിസിന്റെ കഥയാണിത്. ചാരിത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ സ്ത്രീയെ ചലിക്കാനനുവദി ക്കാത്ത സമൂഹത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു ് ഈ നോവൽ.

ലൈംഗികത വ്യക്തിത്വത്തിന് അനിവാര്യമായിത്തീരുകയും പുരുഷ ചെയ്തികൾ സ്ത്രീക്ക് അസഹനീയമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വവർഗ്ഗലൈംഗികതയിൽ ആശ്രയം ക െത്തും എന്ന ചിന്തയ്ക്ക് ആക്കം കൂട്ടുന്നു ഈ നോവൽ. സ്ത്രീക്ക് രതി എന്നത് സ്വത്വത്തി ലുൾച്ചേർന്ന മാനസിക ശാരീരിക പ്രക്രിയയാണ്. പുരുഷന് അത് കേവലാനന്ദവും വികാരശമനവുമായി മാറുമ്പോഴാണ് അസഹനീയ മാകുന്നത്. പുരുഷവർഗ്ഗരതിയും സ്ത്രീവർഗ്ഗരതിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം സെക്സിനോടുള്ള പുരുഷബോധവും സ്ത്രീബോധവും തമ്മിലുള്ള അന്തരമാണ്. മാനസികമായും ശാരീരികമായും അംഗീകരി ക്കുന്ന അപരനുവേ ി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലേഡിചാറ്റർലിയും നാനയും 'ആണുങ്ങളില്ലാത്ത പെണ്ണുങ്ങൾ' എന്ന കൃതിയിലെ നായികമാരും യഥാർത്ഥ സ്ത്രീനിലപാട് വ്യക്തമാക്കിയവരാണ്.

1.3.2. ആദ്യകാല പാശ്ചാത്യ നോവലിസ്റ്റുകൾ

ശാസ്ത്ര, മനഃശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളും മനസ്സിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ചു സ്ത്രീമനസ്സുകളുടെ നിഗൂഢതകളും ആദ്യകാല ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. 1536-ൽ റാബലേ എഴുതിയ 'ഗാർഡൻവായും പാന്റുഗ്രൂവലും' (ഫ്രഞ്ച്) എന്ന നോവലാണ് പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ നോവൽ. ക്രിസ്തുവർഷം 1001 നും 1015 നും ഇടയിൽ ജപ്പാൻ ഭാഷയിൽ രചിച്ച ലേഡിപികി ബുമാറാസ്കിച്ച് രചിച്ച Tale of Geni എന്ന നോവലാണ് ആദ്യത്തേത് എന്നും

തർക്കമു ്. ഡാനിയൽ ഡിഫോയുടെ റോബിൻസൻക്രൂസോ (1719), സ്വിഫ്റ്റിന്റെ ഗളിവേഴ്സ് ട്രാവൽസ് (1726) റിച്ചാഡ്സന്റെ പമീല (ഇംഗ്ലീഷ്, 1740) ജോൺ ബനിയന്റെ പിൽഗ്രിംസ് പ്രോഗ്രസ്സ് (1768) എന്നിവ ആദ്യ നോവലുകളായി എണ്ണപ്പെടുന്നു. വാട്ടർസ്കോട്, ജയിൻ ഓസ്റ്റിൻ, വില്യം താക്കറെ, ബ്രോ ി സഹോദരിമാർ, ജോർജ്ജ് എലിയഡ്, ഹെൻട്രി ജയിംസ്, ജോസ് ഗ്യാൽസ് വർത്തി, എച്ച്.ജി.വെൽസ്, വെർജീനിയ വൂൾഫ് എന്നിവരാണ് ആദ്യകാല ഇംഗ്ലീഷ് നോവലിസ്റ്റുകൾ.

മനസ്സിന്റെ വ്യാപ്തിയിലേക്കും ജീവിതത്തിന്റെ ഗഹനതകളിലേക്കും തുടക്കം മുതൽത്തന്നെ വ്യാപരിക്കുന്നതായിരുന്നു ഫ്രഞ്ച്, റഷ്യൻ നോവലുകൾ. വിക്ടർ യൂഗോ, ബത്സാക്ക്, മൊപ്പസാങ്ങ് എന്നീ ഫ്രഞ്ച് നോവലിസ്റ്റുകളും ടോൾസ്റ്റോയ്, ദസ്തേയ്വ്സ്കി, തുടങ്ങിയ റഷ്യൻ നോവലിസ്റ്റുകളും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ച്ചെന്നവരാണ്. തോമസ്മാൻ, ഹെർമൻ ഹെസ്സെ, കാമു, സാർത്ര് തുടങ്ങിയ ജർമ്മൻ നോവലിസ്റ്റുകൾ നോവലിനെ ഉന്നതമായ ബൗദ്ധികവ്യാപാരമാക്കി.

1.3.3. ആദ്യകാല പാശ്ചാത്യ സ്ത്രീ നോവലിസ്റ്റുകൾ

1752-ൽ ജനിച്ച ഫാനി ബേർണി ഇംഗ്ലീഷ് നോവലിസ്റ്റാണ്. 'എമലീന സിസിലിയ, കാമില്ല ദി വാർഡൻ' എന്നീ നോവലുകൾ ഇവർ രചിച്ചിട്ടു ്. ഇവരുടെ ഡയറിയും കത്തുകളും സംഭവങ്ങൾ നാടകീയമായി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിലെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. ജയിൻ ഓസ്റ്റിൻ (1775-1817) 'പ്രൈഡ് ആന്റ് പ്രെജുഡീസ് എന്ന നോവലിലൂടെ പ്രശസ്തയായ ഇംഗ്ലീഷ് നോവലിസ്റ്റാണ്. 'എമ്മ മാൻസ് ഫീൽഡ് പാർക്ക്, പെർലുവേഷൻ, സെന്റ് ആന്റ് സെൻസിബിലിറ്റി' തുടങ്ങിയവയാണ് പ്രധാന നോലവുകൾ. ഷാർലറ്റ് ബ്രോ ി (1815-55) എമിലി ബ്രോ ി (1818-48) ആനി ബ്രോ ി (1820-49) എന്നിവരടങ്ങുന്ന ബ്രോ ി സഹോദരിമാർ ശക്തമായ നാടകീയത നിഴലിക്കുന്ന പ്രേമ നോവലുകൾ എഴുതി പ്രശസ്തരായവരാണ്. ജോർജ് എലിയഡ് (1819-80) 19-ാം നൂറ്റാ ിലെ വനിതാ നോവലിസ്റ്റുകളിൽ ഏറ്റവും പാണ്ഡിത്യം നേടിയ നോവലിസ്റ്റാണ്. ആഡം ബഡോ, ദി മിൽ ഓൺ ദി ഫ്ളോസ്, സൈലാസ് മാർനർ തുടങ്ങിയവയാണ് ഇവരുടെ പ്രസിദ്ധ കൃതികൾ.

ഉള്ളടക്കം

	ആമുഖം		1 - 7
അദ്ധ്യായം ഒന്ന്	- **സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീപക്ഷ വിചാരം ചരിത്രവും വർത്തമാനവും**		8 - 83
1.1	**സ്ത്രീവാദം**		9
	1.1.1	പശ്ചാത്തലം	9
	1.1.2	സ്ത്രീവാദം കേരളീയ പശ്ചാത്തലം	12
	1.1.3	സ്ത്രീവാദം - നിർവ്വചനം	16
	1.1.4	സ്ത്രീവാദത്തിന്റെ ചരിത്രം	28
	1.1.5	കേരളത്തിലെ സ്ത്രീമുന്നേറ്റങ്ങൾ	33
	1.1.6	മതവും സ്ത്രീവാദവും	35
	1.1.7	നിയമവും സ്ത്രീവാദവും	40
	1.1.8	സ്ത്രീ സാഹിത്യത്തിൽ	41
1.2	**സ്ത്രീവാദസാഹിത്യം**		44
	1.2.1	പെണ്ണെഴുത്ത്	46
	1.2.2	സ്ത്രൈണഭാഷ	51
	1.2.3	സാഹിത്യത്തിൽ സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനം	57
	1.2.4	പ്രകൃതിവർണ്ണനകൾ സാഹിത്യത്തിൽ	59
	1.2.5	സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും	62
	1.2.6	സാഹിത്യവും രതിയും	66
1.3	**നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീസങ്കൽപം**		74
	1.3.1	പാശ്ചാത്യ നോവലിൽ സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനം	78
	1.3.2	ആദ്യകാല പാശ്ചാത്ത്യ നോവലിസ്റ്റുകൾ	81
	1.3.3	ആദ്യകാല പാശ്ചാത്യ സ്ത്രീ നോവലിസ്റ്റുകൾ	82

അദ്ധ്യായം ര ് - മലയാള നോവൽ - സ്ത്രീവാദസമീപനം 84 - 137

2.1 മലയാളനോവൽ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ 84

2.1.1 ആദ്യകാല മലയാള നോവലുകൾ 86

2.1.2 ര ാം ഘട്ട നോവലുകൾ 95

2.1.3 ആധുനിക നോവലുകൾ 99

2.2 കേരളത്തിലെ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ 103

2.2.1 കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല സ്ത്രീ എഴുത്തുകൾ 103

2.2.2 സ്ത്രീനോവലിസ്റ്റുകൾ 107

2.3 കീഴാളപരിപ്രേക്ഷ്യം മലയാള നോവലുകളിൽ 112

2.3.1 ദലിത്പ്രമേയം മലയാളനോവലിൽ 113

2.3.2 ആദിവാസി പ്രമേയം നോവലുകളിൽ 115

2.4 സ്ത്രീ - മണ്ണ് ബന്ധം 120

2.4.1 ര ിടങ്ങഴി - മണ്ണിന്റെ മാറിൽ - നെല്ല് 120

2.4.1.1 സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ 123

2.4.1.2 സ്ത്രീപ്രശ്നം 124

2.5 കുടിയേറ്റം നോവലുകളിൽ 125

2.5.1 വിഷകന്യക - നെല്ല് - ഒറോത 127

2.6 സദാചാരബോധം മലയാള നോവലിൽ 130

അദ്ധ്യായം മൂന്ന് - വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - പൊതു സവിശേഷതകൾ 138 - 155

3.1 വത്സലയും മലയാള നോവലും 138

3.2 പ്രമേയം 141

3.3 വത്സലയുടെ നോവലുകൾ പൊതുസവിശേഷത 151

അദ്ധ്യായം നാല് - വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - ഒരു സ്ത്രീപക്ഷപഠനം 156 - 291

4.1 ഇതിവൃത്തഘടന 156

4.1.1 നെല്ല് 156

4.1.2 ആഗ്നേയം 158

4.1.3 കൂമൻകൊല്ലി 159

4.1.4 പാളയം 160

4.1.5 ചാവേർ 161

4.1.6 റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ 163

4.1.7 ഇതിവൃത്തഘടന - സാമൂഹ്യ പശ്ചാത്തലം 164

4.2 ആഖ്യാനം - പരിചരണം 165

4.2.1 സാമൂഹ്യ പരിസരം 165

4.2.2 സ്ത്രീപ്രധാനം 170

4.2.3 സ്ത്രീകളുടെ പദവി 176

	4.2.4	മനസ്സ് - ശരീരം	183
4.3	**സാമൂഹ്യാവസ്ഥകൾ**		188
	4.3.1	കുടുംബം	188
	4.3.2	ജാതി	196
	4.3.3	ജന്മിത്തം	200
	4.3.4	വിവാഹം	206
4.4	**സാമ്പത്തികഘടന**		216
4.5	**വിദ്യാഭ്യാസം**		224
4.6.	**സദാചാരം - ലൈംഗികത**		231
4.7	**മണ്ണ് - പെണ്ണ് - കാർഷിക ജീവിതം**		240
	4.7.1	മണ്ണ് - പെണ്ണ് - സാദൃശ്യം	240
	4.7.2	സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും	246
	4.7.3	പെണ്ണിടങ്ങൾ	260
	4.7.4	പെണ്ണധികാരം - മണ്ണധികാരം	265
	4.7.5	പെണ്ണ് - കലഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ	273
	4.7.6	കൗമാരക്കാരായ പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ	280
4.8	**ആദിവാസി പ്രശ്നം**		283

അദ്ധ്യായം അഞ്ച് - ഉപസംഹാരം 292-299

ഗ്രന്ഥസൂചി 300-312

അനുബന്ധം 313-316

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

അദ്ധ്യായം ര ്

മലയാള നോവൽ - സ്ത്രീവാദസമീപനം

2.1. മലയാളനോവൽ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ

ഇംഗ്ലീഷ് നോവലുകളുടെ ചുവടുപിടിച്ചാണ് മലയാളത്തിൽ നോവൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. നോവൽ എന്ന പുതുരൂപം സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കൊ ുവരാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഭാവനാത്മക സംസ്കാരത്തിന് മുതലാളിത്തം നല്കിയ അതിപ്രധാന ദാനമാണ് നോവലെന്ന് റാൽഫ്ഫോക്സി (1954:80) നെപ്പോലുള്ള പ്രമുഖർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു ്. മഹാകാവ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നോവലിനുള്ള തുറന്ന ഘടനയും വാമൊഴി വരമൊഴി ഭേദമില്ലാതെയുള്ള ആവിഷ്കാരസാധ്യതയും ആണ് ഇതിന് നിദാനം. അതുകൊ ുതന്നെ സാമൂഹ്യചലനങ്ങളെ സൂക്ഷ്മവും സ്ഥൂലവുമായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ നോവലിനു കഴിഞ്ഞു. എച്ച്.ജി. വെൽസിനെ പ്പോലുള്ളവർ നമ്മുടെ വികസനപ്രക്രിയ ഉയർത്തുന്ന നിരവധി പ്രശ്നങ്ങ ളെക്കുറിച്ച് സ്വന്തമായി ചർച്ചചെയ്യാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ഏകമാധ്യമം നോവലാണ് എന്ന അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ഈ അടിസ്ഥാന ത്തിലാണ്. മനുഷ്യൻ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും സാമൂഹ്യമായി സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ അനിവാര്യ തയും നമ്മുടെ ആദ്യകാല നോവലുകളിൽതന്നെ മുഖ്യവിഷ യമായിട്ടു ്. "മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയാണ് നോവലിന്റെ പ്രഥമവും അഗ്രവ്യവുമായ കർത്തവ്യം" (പോൾ, 1980: 108). സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻ വ്യവസ്ഥാപിതഘടനകളിലും മൂല്യ ബോധത്തിലും നിർവ്വഹി ക്കുന്ന ഇടപെടലുകളുടെയും അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ദർശനങ്ങളു ടെയും വാങ്മയ സാക്ഷാത്ക്കാരമായാണ് നോവൽ രൂപപ്പെട്ടത്.

കൊളോണിയൽ വാഴ്ചയുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ഒരുപോലെ പ്രക ടമായ കാലത്താണ് നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപം ജന്മം കൊ ത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വ്യാപനം, അയിത്തം അടിമത്തം എന്നിവയോടുള്ള എതിർപ്പ് തുട ങ്ങിയ അനുകൂല ഘടകങ്ങൾക്കിടയിലാണ് മലയാള നോവൽ പിറവിയെടുത്തത്. അച്ചടി

യുടെ കടന്നുവരവും അതിനുലഭിച്ച വ്യാപകമായ സ്വീകാര്യതയുമാണ് നോവലിന് ശക്തമായ അടിത്തറ യായിത്തീർന്നത്. മതപ്രചാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന രചനകളും വിവർത്തനങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ഗദ്യസാഹിത്യത്തെ പ്രസക്തമാക്കിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്‌വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരണം പാശ്ചാത്യ നോവൽ പ്രസ്ഥാനവുമായി കൂടുതൽ ഇടപഴകുന്നതിന് കേരളീയരെ സഹായിച്ചു. അതുകൊ ാണ് നമ്മുടെ ആദ്യകാല നോവലുകളിൽ പലതും പാശ്ചാത്യ അനുകരണസ്വഭാവമുളളവയായിത്തീർന്നത്. വ്യാവസായിക വിപ്ലവത്തെ ത്തുടർന്ന് യുക്തിചിന്തയ്ക്കു ലഭിച്ച അംഗീകാരവും നോവലിന്റെ തുറന്ന ഘടനയും സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിലെ നിഗൂഢതകൾക്കെതിരായ എതിർപ്പുകൾക്കിടയാക്കി. ഇത് അനാചാരങ്ങൾക്കും അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കുമെതിരായ പുതിയ സാമൂഹ്യചിന്തയുടെ ഭാഗമാക്കി മലയാള നോവലിനെ മാറ്റി.

2.1.1. ആദ്യകാല മലയാളനോവലുകൾ

മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും ചിന്താസരണി കൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയായിരുന്നു മലയാളത്തിൽ ആദ്യകാല നോവലുകൾ. നാടുവാഴിത്ത ജീവിതത്തിന്റെയും മൂല്യബോധത്തി ന്റെയും ജീർണ്ണതകൾക്കെതിരായ അങ്കംകുറിക്കലായി അതുമാറി. മതം, ജാതി, വർണ്ണം എന്നിവയുടെ പേരിൽ വിവേച നവും അടിമത്തവും അവസാനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാലത്താണ് മലയാളത്തിൽ നോവലുകളു ായിത്തുടങ്ങിയത്. സാമൂഹ്യതിന്മകൾക്കെതിരായ സമരത്തിന്റെ വേദി യായി നോവൽ മാറുകയായിരുന്നു. സമൂഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും സ്ത്രീകളനുഭ വിച്ചുപോന്ന ചൂഷണം ഇക്കാലത്തുതന്നെ നോവലിസ്റ്റുകൾക്ക് വിഷയമായി.

മലയാളത്തിലെ ആദ്യകാല നോവലുകൾ, 'ആൾമാറാട്ടം' (കല്ലൂർ ഉമ്മൻ ഫിലിപ്പോ സ്, 1866), 'പുല്ലേലി കുഞ്ചു' (ആർച്ചു ഡീക്കൻ കോശി, 1882), 'പരിഷ്കാരപ്പൊതി' (കൊ ച്ചുതൊമ്മൻ അപ്പോത്തിരി, 1882), 'ഘാതകവധം' (കോളിൻസ് മദാമ്മ, 1887), 'കുന്ദലത' (അപ്പു നെടുങ്ങാടി, 1887), 'ഇന്ദുലേഖ' (ചന്തുമേനോൻ, 1890), 'മീനാക്ഷി' (ചാത്തുനാ യർ, 1890), 'ലക്ഷ്മീ കേശവം' (പാദു മേനോൻ, 1892), 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ' (സി.വി. രാമൻപിള്ള, 1891), 'സരസ്വതീ വിജയം' (പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പു, 1892), 'ശാരദ' (ചന്തുമേ നോൻ, 1892), 'പറങ്ങോടീ പരിണയം' (കിഴക്കേപ്പാട്ടുരാമൻ, 1892), 'അക്ബർ' (കേരള വർമ്മ, 1894), 'സുകുമാരി' (ജോസഫ്, 1897), 'ബാലികാസദനം' (കൊച്ചീപ്പൻ തരകൻ, 1898), 'ധർമ്മരാജാ' (സി.വി.രാമൻപിള്ള, 1912), 'രാമരാജാബഹദൂർ' (സി.വി.രാമൻപിള്ള, 1920) 'ചേരമാൻ പെരുമാൾ' (കപ്പന കൃഷ്ണമേനോൻ, 1926) 'അപ്ഫന്റെ മകൾ' (ഭവത്രാ തൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, 1930) എന്നിവയാണ്.

ആദ്യകാല നോവലുകൾ സ്ത്രീപക്ഷ ആവിഷ്കാരങ്ങളെന്ന് കരുതാനാവില്ലെ ങ്കിലും സമൂഹത്തിലെ സ്ഥൂലവും സൂക്ഷ്മവുമായ സാമൂഹിക സംഘർഷങ്ങൾക്ക് വിധേ യമാകുന്ന സ്ത്രീയനുഭവങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നവയാണെന്ന് കാണാം. പുരു ഷാധിപത്യ സംസ്കാരത്തെ നിശിതമായി വിചാരണ ചെയ്യുന്ന 'ഘാതകവധം' (കോ ളിൻസ് മദാമ്മ, 1876) സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ പൊതു ഇടങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക് ലഭ്യമായി രുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത കൂടി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ലിംഗവിവേചനം വളരെ രൂക്ഷമായി രുന്ന കേരളീയ സന്ദർഭത്തെ വരച്ചു കാണിക്കാൻ ഈ നോവലിന് സാധിച്ചിട്ടു ്.

> ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ഒരു പുരുഷനാകും. അപ്പോൾ എന്റെ കാര്യം എന്റെ മനോഭാവപ്രകാരം ചെയ്യാൻ എനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യ മു ാകും. എന്നാൽ നീ ഒരു പെണ്ണ്. നിന്റെ കാര്യങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും അന്യന്മാർതന്നെ. അതിനു കീഴടങ്ങുവാനേ നിനക്കുപാടുള്ളൂ. ഇനിക്കു മുന്നറിവു ് (കോളിൻസ് മദാമ്മ, 1987: 88).

പുരുഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊ ല്ലാതെ ഒരു നിലനില്പ് സ്ത്രീക്കു ാകുന്നില്ല എന്ന ചരിത്രമാണ് ഇവിടെ വെളിപ്പെടുന്നത്. മാത്രമല്ല

> നീ അറിയാത്ത ഒരാൾ നിന്നെ കെട്ടും. പിന്നെ നീ ഒരു വെറ്റില തീറ്റക്കാരിയായി തീരുകയോ തനിച്ചു പാർത്തു അല്പായസ്സു സമ്പാദിക്കുകയോ ചെയ്യും (കോളിൻസ് മദാമ്മ, 1987 : 68).

എന്നിങ്ങനെ സ്ത്രീ ജീവിതത്തിന് കൃത്യമായ നിർവ്വചനവും കൊടുത്തിരുന്നു. സ്ത്രീവിമോചനാശയങ്ങൾ ലോക സാഹചര്യത്തിൽ സജീവമായി ത്തുടങ്ങുന്നതിനുമു മ്പുതന്നെ സ്ത്രീയുടെ ഇടം വിമർശനാത്മകമായി അടയാളപ്പെടുത്താൻ ഈ നോവ ലിസ്റ്റ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു ്. സ്ത്രീവാദചിന്തകൾ ശക്തിപ്പെടുംമുമ്പുതന്നെ ലക്ഷണമൊത്ത നോവലായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഇന്ദുലേഖയിൽ പോലും പെണ്ണാൺഭേദത്തിന്റെ പ്രശ്ന ഭൂമിക ഇത്രരൂക്ഷമായി വെളിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പഴയസദാചാര സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിത്തരില്ല എന്ന് തുറന്നടിക്കുന്ന മറിയം

> ഇല്ലില്ല സഹോദരാ ഈ പഴയ പൊട്ടിയ കല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുവാൻ മനസ്സില്ല. നിനക്കായാൽ എന്താണു വർഗ്ഗീസ് (പു.86).

എന്ന് മുഖത്തുനോക്കി ചോദിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. 'കോശി കുര്യൻ ചെയ്തുവന്നതുപോലെ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും ഭക്ഷണത്തിനിരുത്തുക അവിടെ പതിവില്ലായിരുന്നു (പു.68). എന്നിങ്ങനെ യുള്ള പരാമർശത്തിലൂടെ നിലവിലു ായിരുന്ന ഗാർഹികചര്യകളിൽ പോലും സ്ത്രീയുടെ ഇടം പൊളിച്ചുപണിയാനുള്ള ഒരു ശ്രമം എഴുത്തുകാരൻ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടു ്. "എനിക്കു വിവാഹത്തിനു മനസ്സില്ല. എന്തെന്നാൽ അത് എന്നെ കൊല്ലും" (പു. 87) എന്നുപറയുന്ന മറിയം ഇഷ്ടമല്ലാത്തത് തുറന്നുപറയുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമു ള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയിരുന്നു.

> ഇനിക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനു ഞാൻ വിരോധം പറയാതെ സമ്മതിച്ചേക്കാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതുതെറ്റുതന്നെ. എന്റെ മനസ്സ് നിന്റേതുപോലെ ശക്തിയുള്ളതും എതൃപ്പാൻ കഴിയാത്തതുമാണ് (പു : 87).

ശക്തിയുള്ള ഹൃദയവും സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സും അവകാശപ്പെടുന്ന മറിയവും മറിയത്തിന്റെ പിതാവ് കോശികുര്യനും സ്ത്രീജീവിതത്തിന് പുതിയ അർത്ഥംനല്കുന്നു. കോശികുര്യൻ തന്റെകൂടെ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും ഭക്ഷണത്തിനിരുത്തുന്നത് ലിംഗവിവേചനത്തോടുള്ള കണക്കുതീർക്കലാണല്ലോ. ഭർത്താവിന്റെ ഉച്ഛിഷ്ടം ഭക്ഷിക്കുകയും പകൽ മുഴുവൻ അടുക്കളയിൽ തളച്ചിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പരമ്പരാഗത കേരളീയ ജീവിത രീതിക്കുമേൽ സമത്വചിന്തയുടെ വിപ്ലകരമായ ദർശനം ഘാതകവധത്തിൽ മേൽകൈ നേടുകയാണ്. 'ഘാതകവധ'ത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന പെണ്ണുണർവ്വിന്റെ തുടർച്ച 'ഇന്ദുലേഖ'യിലും കാണാം. വിദ്യ അഭ്യസിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം വിവാഹംതീരുമാനിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം തുടങ്ങിയവ നായർസമുദായത്തിൽതന്നെ എല്ലാവരും അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. 'ഇന്ദുലേഖ'യിൽ ചിന്നന് വിദ്യാഭ്യാസം നല്കാൻ അനുവദിക്കാത്ത അടിമത്തം അന്നു നിലനിന്നിരുന്നു. സാമൂഹികാടിമത്തവും സദാചാര ബോധസങ്കല്പങ്ങളും സ്ത്രീബോധത്തെ ഇരുട്ടിലടച്ച കാലത്താണ് പെണ്ണുണർവ്വിന്റെ ചിന്തകളുമായി ചന്തുമേനോൻ എത്തിയത്. 'ഘാതകവധ'ത്തിലെ മറിയത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരിയാണ് ഇന്ദുലേഖ. സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ പ്രാപ്തി നേടുന്നുെ ങ്കിലും ദാസികളെ സ്വതന്ത്ര സ്ത്രീഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചുകാണുന്നില്ല. പെണ്ണിനെ ചരക്കാക്കുന്ന മുതലാളിത്തമൂല്യബോധം, ദാസിയെ കൊടുത്ത് അകത്തമ്മ രക്ഷപ്പെടുന്ന ഇന്ദുലേഖയുടെ അതിജീവിനതന്ത്രത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നു. പുരുഷനു നല്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ത്രീക്ക് നിഷേധിക്കുന്നതിനെതിരെ ഇന്ദുലേഖയെക്കൊ ് ചന്തുമേനോൻ സംസാരിപ്പിക്കുന്നു ്.

> യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതി ആലോചിച്ചു നോക്കൂ. ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും പഠിപ്പ്, അറിവ്, സ്വതന്ത്രത ഇവയെല്ലാം ഒരുപോലെയല്ലേ (ചന്തുമേനോൻ, 1998 : 44).

സ്ത്രീയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിച്ച് മാടുകളെപ്പോലെ വളർത്തിയിട്ടാണ് പ്രശ്നങ്ങളു ാകുന്നതെന്ന് ഇന്ദുലേഖ തുറന്നടിക്കുന്നു. പുരുഷാധിപത്യസമൂഹത്തിന് പ്രിയപ്പെട്ട സ്ത്രീമാതൃകകൾ സൃഷ്ടിക്കാനാണ് ചന്തുമേനോൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. "ആരെക്കൊ ും

ദോഷം പറയിപ്പിക്കാത്ത വിനയം, എളിമ, താഴ്മ, ഗർവ്വില്ലായ്മ എന്നിവയുടെ ഉടമയാണ് ഇന്ദുലേഖ" (പു.87). മാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിരുന്നതിനാൽ താൻ ഒരു മലയാള സ്ത്രീയാണെന്നുള്ള നില ലേശം വിട്ടിട്ടില്ല. ഹിന്ദുത്വമതദ്വേഷമാകട്ടെ, നിരീശ്വരമതമാകട്ടെ" എന്നാണ് പറയുന്നത്. പഠിപ്പു ായിട്ടും മാധവൻ കരുതുന്നതോ "എത്രതന്നെ പഠിപ്പു ായാലും സ്ത്രീസ്വഭാവമല്ലേ എന്നാണ്" (പു:145). തന്റെ അധികാരത്തിനും ചിന്തയ്ക്കും അതീതയാവാൻ സ്ത്രീയെ വിലക്കുന്ന മേധാവിത്തബോധം ചന്തുമേനോനെ നയിക്കുന്നത് പലപ്പോഴും കാണാം. ആത്മരക്ഷയ്ക്കായുള്ള ആയുധമെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഇന്ദുലേഖ സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ആധുനിക സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ഒന്നാംഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. കൊളോണിയൽ വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുന്ന സ്വതന്ത്ര്യബോധമാണ് ഇന്ദുലേഖക്കു ായിരുന്നതെങ്കിൽ ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ ലിംഗവിവേചനത്തോടുള്ള എതിർപ്പാണ് മറിയത്തിനു ായിരുന്നത്.

മലയാളത്തിലെ ആദ്യചരിത്രനോവലിസ്റ്റെന്ന് ഖ്യാതിനേടിയ സി.വി.രാമൻപിള്ള സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയുള്ള സ്ത്രീകളായ സുഭദ്ര (മാർത്താണ്ഡവർമ്മ) അരത്തമ്മപ്പിള്ളത്തങ്കച്ചി (ധർമ്മരാജ) ത്രിപുരസുന്ദരിക്കുഞ്ഞമ്മ (ധർമ്മരാജ) എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ജന്മം നല്കിയിട്ടു ്. അനുഭവിച്ചുസഹിച്ചുകഴിയുന്ന സ്ത്രീമാതൃകകളല്ല, അനുഭവങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുന്ന, പ്രതിഷേധനിലപാടും പ്രതികാരനിലപാടുംവരെ കൈക്കൊള്ളുന്ന സുഭദ്രയെപ്പോലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളാണവർ. അധികാരത്തിന്റെയും കുലമഹിമയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യമെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചു എന്നല്ലാതെ ഒരു സ്ത്രീയനുഭാവകാഴ്ചപാട് സി.വി ക്കു ായിരുന്നില്ല എന്നു കാണാം.

സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ അടിമത്തം വിതയ്ക്കുന്ന, കുടുംബം എന്ന ചട്ടക്കൂടു പൊളിച്ച് രംഗത്തിറങ്ങാനും സ്ത്രീധനത്തിനും ജാതീയതക്കുമെതിരെ പോരാടാനും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന നോവലാണ് 1922 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൊച്ചീപ്പൻ തരകന്റെ 'ബാലികാസദനം'. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തമായ ശബ്ദമെന്ന നിലയിൽ ഈ നോവൽ ആദ്യകാലത്ത് വേ ്ര പരിഗണിക്കപ്പെടുകയു ായില്ല. സ്ത്രീവിമോചനാശയങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനും ഒരു നൂറ്റാ ുമുമ്പുതന്നെ ഈ ആശയങ്ങൾ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നു ്. "ബാലികാസദനത്തിലെ മുഖ്യപ്രമേയങ്ങളിലൊന്ന് വനിതാ വിമോചന

മാണ്" (കൊച്ചീപ്പൻ തരകൻ, 1993: 5). സ്ത്രീവിമോചനം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അമ്മിണി തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാൻ കഴിവുള്ള പെൺകുട്ടിയാണ്. സ്ത്രീധനത്തിന്റെ പേരിൽ ബലിയാടാകുന്ന പെൺകുട്ടികൾക്ക് അഭയം നല്കുന്ന 'ബാലികാസദനം' വിവാഹം എന്ന വ്യവസ്ഥയുടെ ദൗർബല്യങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂ   ുന്നു. സ്ത്രീകളുടേതായ സ്ത്രീധനത്തുക സംഘടിപ്പിച്ച് ബാലികാസദനം നിർമ്മിക്കുകയും സ്ത്രീക്ഷേമ പ്രവർത്തനത്തിന് സ്ത്രീകളെ സജ്ജരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നോവലിൽ കാണാം.

മലയാളത്തിൽ ക   ടുക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ കീഴാള നോവലാണ് പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പുവിന്റെ 'സരസ്വതീവിജയം' (1892). സമൂഹത്തിലെ സാംസ്കാരികച്യുതിയുടെ പ്രതിഫലനവും കീഴാളനീതി സൃഷ്ടിക്കുന്ന മേലാള വിധിക്കെതിരായ പ്രതിഷേധവുമാണ് ഈ നോവൽ. "മദിരാശിയിലും മറ്റുമുള്ള പറയരെക്കാൾ കഷ്ടതയിൽ ഇരിക്കുന്ന പുലയരുടെ സങ്കടാവസ്ഥ ഓർത്ത് ഈ പുസ്തകം എഴുതാൻ ഇടവന്നതാണ്" (കുഞ്ഞമ്പു, 2004: 26). പുലയന്മാർക്കുമേൽ തികഞ്ഞ ആധിപത്യം പുലർത്തിയിരുന്ന ഒരു നമ്പൂതിരി പാട്ടുപാടി എന്ന കാരണത്താൽ ഒരു പുലയനെ അടിച്ചു കൊല്ലുകയും അതിനെത്തുടർന്ന് നമ്പൂതിരിക്ക് നാടുവിട്ടുപോകേ ിവരികയും, നമ്പൂതിരിയുടെ മകളെ ദുഷ്പ്രചരണംകൊ ് ഭ്രഷ്ടാക്കി നാട്ടിൽനിന്നു തന്നെ പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാട്ടിലുള്ള മുഴുവൻ മര്യാദകളും സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന പ്രതിപാദ്യം നോവലിലു ്.

> മലയാളത്തിൽ സ്തനാച്ഛാദനം ചെയ്യുന്നത് അമര്യാദ. പരദേശത്തിൽ സ്തനാച്ഛാദനം ചെയ്യാത്തത് അമര്യാദ. അന്യപുരുഷനോട് സംസാരിക്കുന്നതും അന്യ പുരുഷന്റെ ഒന്നിച്ച് സവാരി ചെയ്യുന്നതും യൂറോപ്യൻമാരുടെ ഭാര്യമാർക്ക് അമര്യാദയല്ല. അത് ഇന്ത്യയിലും മറ്റും അമര്യാദ. സ്ത്രീകൾ വെളിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത് മുസൽമാരുടെ ഇടയിൽ അമര്യാദ. അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് മര്യാദ. സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ ഒന്നിച്ച് നൃത്തം ചെയ്യുന്നത് യൂറോപ്യൻമാർക്ക് സന്തോഷകരവും ബഹുമാനവുമാകുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾക്കും മുസൽമാന്മാർക്കും അത് പരിഹാസം (കുഞ്ഞമ്പു, 2004 :53).

അക്കാലത്ത് മലയാളത്തിൽ സ്ത്രീകൾ ആചരിക്കുന്ന മര്യാദകളിലെ അപമര്യാദകളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രസ്താവ്യം.

> എത്ര ദീർഘകാലം നിലനിന്നു പോന്നതായാലും അതു കാലത്തിനും ന്യായത്തിനും പരിഷ്കൃതബുദ്ധിക്കും ഒക്കാത്തതാണെന്നു കാണുമ്പോൾ ഉടനെ മാറ്റേ തു ് (കുഞ്ഞമ്പു, 2004 : 53).

എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് നോവലിസ്റ്റിനെ നയിച്ചിരുന്നത്. വളരെ ശക്തമായ സാമൂഹ്യവിമർശനമാണ് നോവലിസ്റ്റ് ഉന്നയിക്കുന്നത്. കൊളോണിയൽ ആധുനികത നല്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാടുതന്നെയാണ് ഈ വിമർശനത്തിനും കാരണമായിത്തീർന്നത് എന്നു കാണാം. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാ ിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലു ായ നോവലുകൾ മറ്റു പുരോഗമനാശയങ്ങൾക്കൊപ്പം ലിംഗവിവേചനത്തെ സംബന്ധിച്ച പോരാട്ടത്തെയും കേന്ദ്രവിഷയമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

കപ്പന കൃഷ്ണമേനോന്റെ "ചേരമാൻ പെരുമാൾ" രാജഭരണ കഥയാണ്. ദേശസ്നേഹമാണ് മുഖ്യവിഷയമെങ്കിലും ധൈര്യമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തെത്തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു ്. കേരളസ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരേക്കാൾ ധൈര്യമുള്ളവരാണെന്നു നോവലിൽ സൂചനതരുന്നു ്. ഏതു സന്നിഗ്ദ്ധഘട്ടങ്ങളെയും സധൈര്യം നേരിടുന്ന അംബിക, ദേവി, തങ്കം എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങൾ ഉദാഹരണമാണ്. രാജരക്തത്തിൽ പിറന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് വീരത്വം കൽപ്പിക്കുന്ന പതിവ് ഇവിടെയും ക െത്താം. അംഗീകാരവും സാഹചര്യവും സ്ത്രീകളെ ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തി ധീരജീവിതത്തിന് സജ്ജരാക്കിത്തീർക്കുന്നു ്.

പേരുകൊ ും പാരമ്പര്യംകൊ ും കേരളസ്ത്രീയുടെ ഉന്നമനം ലക്ഷ്യമാക്കികൊ ് അവരുടെ അവസ്ഥ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നോവലാണ് 'അപ്ഫന്റെ മകൾ' (ഭവത്രാതൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, 1930) നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിലെ സ്ത്രീയനുഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന നോവലാണിത്. സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ചൂ ിക്കാണിക്കുകയും നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളെപ്പോലും വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കാൻ പ്രാപ്തയായ സുലോചന എന്ന 'അപ്ഫന്റെ മകളെ' രംഗത്തെത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും "സ്ത്രീ പനിനീർ പൂവാണ്. അവൾ ആരെയും ആകർഷിക്കും ആനന്ദിപ്പിക്കും എന്നാൽ ക്ഷണത്തിൽ വാടുകയും ചെയ്യും" (ഭവത്രാതൻ നമ്പൂതിരി, 2004: 40) എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീസംബന്ധിയായ ദ്വിമുഖകാഴ്ചപ്പാട് നോവലിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതായി കാണാം.

സാഹിത്യത്തിൽ പുരുഷ എഴുത്തുകാരുടെ ആധിപത്യത്തെ തകർക്കുന്ന സ്ത്രീയനുഭവങ്ങളുമായി ആയിരത്തൊള്ളായിരത്തി പതിനഞ്ചു മുതൽ മലയാളത്തിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ നോവൽരചനയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതായി കാണാം. ആയിരത്തൊള്ളായിരത്തി പതിനഞ്ചു മുതൽ ആയിരത്തൊള്ളായിരത്തി അറുപതുവരെ നീളുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഇരുപത്തിയഞ്ചോളം നോവലിസ്റ്റുകൾ[1] രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടു ണ്ടെങ്കിലും തങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന സ്ത്രീസമൂഹത്തിന്റെ തീഷ്ണാനുഭവങ്ങളോ പ്രധാനപ്രശ്നങ്ങളോ അവതരിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും തങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുകൾ വ്യക്തമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന കൃതികളായി അവയെ പരിഗണിക്കാം.

സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാനചിന്തകൾക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊ ണ്ടും ശക്തമായ ജീവിതാവബോധം പുലർത്തിക്കൊ ണ്ടും സാമൂഹ്യാടിമത്തം ഏറ്റുവാങ്ങിയ കീഴാള സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ ശോചനീയസ്ഥിതിയാണ് ആദ്യകാലനോവലുകളിൽ വെളിപ്പെട്ടിരുന്നത്. മികച്ച അവതരണശൈലിയോ രൂപഘടനയോ കഥാപാത്രവൈദഗ്ദ്യമോ ഒന്നും അവകാശപ്പെടുവാനില്ലെങ്കിലും മേലാള കീഴാള വൈരുദ്ധ്യവും ലിംഗഭേദവും എടുത്തു കാണിക്കുവാൻപോന്ന നോവലുകളായിരുന്നു അവ. സ്ത്രീയനുഭവങ്ങൾക്ക് തുല്യപ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു ണ്ടെങ്കിലും കാലഘട്ടത്തിന്നധീനമായ ആധിപത്യമൂല്യങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അവരനുഭവിക്കുന്ന സാമ്പത്തികാടിമത്തവും കുടുംബ സാമൂഹ്യ അടിമത്തരീതികളും എടുത്തുകാണിക്കുവാനോ അവയെ നോക്കിക്കാണുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

2.1.2. ര ണ്ടാംഘട്ട നോവലുകൾ

ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി നാൽപതുകളിൽ ആരംഭിച്ച ര ണ്ടാംഘട്ടം സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളുടെ സമ്പന്നതകൊ ണ്ട് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവയാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ദർശനങ്ങളോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തിയിരുന്ന വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിവേചനങ്ങൾക്കെതിരെ പോരാടാൻ നോവൽ എന്ന മാധ്യമത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗ ജീവിതത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്ന പരിമിതമായ സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം, തൊഴിൽ സമത്വം, അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യം ലൈംഗികസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവ കീഴാളസ്ത്രീകൾക്ക് വരേണ്യവിഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ അനുവദിച്ചിരുന്നു.

[1] മലയാളത്തിലെ സ്ത്രീനോവലുകൾ എന്ന ഭാഗത്ത് വിശദമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഇതുൾപ്പെടെയുള്ള സ്ത്രീയുടെ വ്യത്യസ്താനുഭവങ്ങൾ തകഴിയുടെ നോവലുകളിൽ പ്രകടമാണ്. അടക്കാനാവാത്ത കാമാവേശം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന തങ്കമ്മ (ഏണിപ്പടികൾ) മോളി (ചുക്ക്) തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങൾ തകഴിയുടെ സ്ത്രീബോധത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കൈയൂക്ക് സ്ത്രീ ലൈംഗികത യ്ക്കുമേൽ പരമാധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നത് 'ര ിടങ്ങഴി'യിൽ (1948) പ്രകടമാണ്. ജന്മി മാരുടെ കൈയേറ്റവും സ്വന്തം സമുദായത്തിന്റെ വിലപേശലും ഒരുപോലെ അനുഭവി ക്കുന്ന ചിരുതയും (ര ിടങ്ങഴി) മുതലാളിത്ത ബന്ധങ്ങളിലെ ദയാരഹിതമായ ഇടപെട ലുകൾ പ്രണയഭംഗത്തിനിരയാക്കിയ കറുത്തമ്മ(ചെമ്മീൻ)യും വ്യത്യസ്ത ചിത്രങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് സ്ത്രീയുടെ സദാചാരത്തിലാണ് എന്ന മട്ടിലുള്ള സാമൂഹ്യചിന്തകൾക്ക് തകഴി നോവലിൽ ഇടംനല്കി. സാമ്പത്തികാടിമത്ത ത്തെക്കുറിച്ചോ കുടുംബം എന്ന ചട്ടക്കൂട് സ്ത്രീക്കു നല്കുന്ന ലിംഗാടിമത്വത്തെക്കു റിച്ചോ അല്ല വർഗ്ഗകോയ്മയെക്കുറിച്ചാണ് തകഴി കൂടുതൽശ്രദ്ധിച്ചത്. സൗന്ദര്യബോധ ത്തിൽ തന്റെ മുൻഗാമികളെ പിൻതള്ളിക്കൊ ് ആരോഗ്യത്തിന്റെയും അദ്ധ്വാന ത്തിന്റെയും മഹിമയാണ് നായികയെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ തകഴി സ്വീകരിച്ചത്. "നല്ല പെണ്ണാണ്, ഒന്നാന്തരം വേലക്കാരി നല്ല ആരോഗ്യം" (തകഴി, 2000 : 9) എന്ന് ചിരുതയെ തകഴി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.

പരമ്പരാഗത സ്ത്രീവീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നും വിഭിന്ന കാഴ്ച നല്കുന്നില്ലെങ്കിലും സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളോട് പടവെട്ടാൻപോന്ന സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ജന്മം കൊടു ക്കാൻ കേശവദേവിന് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. 'ഒരു സുന്ദരിയുടെ കഥ' (കേശവദേവ്, 1960) യിലെ ഭവാനി തനിക്കാവശ്യമില്ലാത്ത വിവാഹക്കാരോട് ഇറങ്ങിപ്പോകാൻ പറയാൻ തയ്യാറായ കഥാപാത്രമാണ്. എല്ലാവരെയും കീഴ്പ്പെടുത്തി വിജയിച്ച മാടൻ എന്ന റൗഡിയെ കീഴടക്കാനും ധൈര്യം കാണിച്ചു ഭവാനി. ഗ്ലാസ്സുകൊ ് എറിഞ്ഞു രക്ഷ പ്പെടുന്ന ഭവാനി പ്രതിരോധത്തിന്റെ കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ സുരക്ഷിതയാകുന്നു ്. നന്മ എന്നത് പെണ്ണിനോടു കാണിക്കുന്ന മര്യാദയായി കാണാൻ ദേവ് ശ്രമിക്കുന്നു ്.

മുസ്ലീം സമുദായത്തിലെ സങ്കീർണ്ണ പ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ കുടുംബത്തിൽ പ്രധാന റോളുകൾ സ്ത്രികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്ന് ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു ്. സ്ത്രീകളെ അംഗീകരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുരുഷ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് ബഷീറിന്റെത്. ബാല്യകാലസഖി (1944) പാത്തു

മ്മയുടെ ആട് (1959) മതിലുകൾ (1965) തുടങ്ങിയനോവലുകൾ ശക്തമായ സ്ത്രീകഥാ പാത്രങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനം നല്കുന്നുവയാണ്. സുഹറ (ബാല്യകാലസഖി) എന്ന കഥാപാത്ര ത്തിന്റെ മനക്കരുത്തും വ്യത്യസ്തചിന്താമണ്ഡലവും മലയാളനോവലിലെ സ്ത്രീ വൈവിദ്ധ്യത്തിന് ഉദാഹരണമായിത്തീരുന്നു.

മലയാളനോവൽസാഹിത്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ സ്വരം കേൾപ്പിച്ച എഴുത്തുകാ രനാണ് ഉറൂബ്. നോവലിസ്റ്റുകൾ അധികാരബന്ധത്തിന്റെ യും അടിമഉടമബന്ധത്തി ന്റെയും കഥപറഞ്ഞ് സ്ത്രീകളെ കുടുംബ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ തളച്ചിട്ടകാലത്താണ് സ്വ തന്ത്രമനസ്സുള്ള സ്ത്രീകളെ ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. ആരു ടെയുംമുന്നിൽ തലകുനിക്കാത്ത ഉമ്മാച്ചുവും ചിന്നമ്മു (ഉമ്മാച്ചു) വുമെല്ലാം സ്വതന്ത്രമനസ്കരാണ്. സാമൂഹ്യസങ്കീർണ്ണതകളൊക്കെ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതരത്തിൽ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം വ്യക്തിത്വമുള്ളവരാകണമെന്ന് ഉറൂബിന് നിർബന്ധമു ായിരു ന്നു. കുട്ടികളെയും സ്ത്രീകളെയും അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ പോലും ആ നിർബന്ധം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഉറൂബിനെയാണ് കാണുന്നത്. ഭിന്നവും സ്വതന്ത്രവുമായ വ്യക്തിത്വ ത്തിനുടമകളായാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബാല്യത്തിൽ ഉമ്മാച്ചു കാണി ക്കുന്ന ഉശിര് ബഷീറിന്റെ സുഹറ (ബാല്യകാലസഖി) യിൽ ക ത്തുന്ന ഉശിര് തന്നെ യാണ്. ബാല്യത്തിലെ ഉശിര് ജീവിതത്തിലു ാകുന്ന പ്രതിസന്ധികൾക്ക് പോംവഴി ക ത്താൻ ഉപകരിക്കുന്നു ്. ലോകത്തു ാകുന്ന ഏതു ദുരന്തവും സ്ത്രീകളെ ബാധിക്കുന്നു എന്നതിനുദാഹരണമാണ് 'ആമിന' (1950). "ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. അവളുടെ വയറ്റിന്നരികിലായ് ഏറ്റ ഒരു വെട്ടിലൂടെ ഒരു കൊച്ചു കൈ വയറ്റിലേക്കു തള്ളിനിന്നു. അതിന്നു ചോരപുര കൊച്ചു വിരലുകളാണ്" (ഉറൂബ്, 2000: 10). കാഴ്ചയിലെ വർഗ്ഗീയ ഭീകരത വെളിപ്പെടുത്തുന്ന, ആമിന കാണുന്ന ഈ ദുരന്തം കാലം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന പെണ്ണനുഭവത്തിന്റെ തീവ്രതയാണ്.

മണ്ണിന്റെ മണം വഴിയുന്ന നോവലെഴുതിയ ചെറുകാടിന്റെ 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ' (1954) ജന്മി കുടിയാൻ ബന്ധത്തിന്റെ അധികാരച്ചങ്ങല അറുത്തുകളയാൻ ശ്രമിക്കു ന്നു ്. ചെറുകാടിന്റെ സ്ത്രീകൾക്ക് കുടുംബത്തിലും അദ്ധ്വാനത്തിലും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു ്. ബഹുഭർതൃത്വം ഒരു പോരായ്മയായി കാണുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണ് നോവലിലുള്ളത്.

സാമൂഹിക മാറ്റങ്ങളും ജീവിതരീതികളും പ്രകടമാക്കുന്ന നോവലുകൾ രചിച്ചുകൊ ാണ് എസ്. കെ. പൊറ്റെക്കാട് കടന്നുവന്നത്. കുടിയേറ്റ, നഗരകഥകൾ പറഞ്ഞുവെക്കുന്ന പൊറ്റെക്കാടിന്റെ കൃതകിളിൽ സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച് പരമ്പരാഗതസങ്കല്പമാണുള്ളത്. തറവാടിന്റെ തകർന്ന ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കഥകളാണ് എം. ടി.യുടെ നോവലുകൾ. സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ വിവിധ മുഖങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലുകളിൽ കെ ത്താം.

2.1.3. ആധുനിക നോവലുകൾ

കാക്കനാടൻ, ഒ.വി.വിജയൻ, മുകുന്ദൻ, ആനന്ദ് എന്നിവർ വ്യക്തി ജീവിതത്തിലെ അന്യഥാത്വവും മൂല്യത്തകർച്ചയും നഗരവത്കരണത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും പകർത്തി നോവൽ സാഹിത്യത്തിന് പുതുജീവൻ നല്കുന്നു ്. ലൈംഗികസ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്ന നായകൻമാരുടെ നിര തന്നെയു ് ഇവരുടെ നോവലുകളിൽ. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നിരകളായിത്തീരുന്നത് സ്ത്രീകളാണ്. അവരുടെ ജീവിത സഫലീകരണമായ ലൈംഗികതയ്ക്കുവേ ി നിലകൊള്ളുന്നവർ മാത്രമായിത്തീരുന്നു ് സ്ത്രീകൾ. എം.മുകുന്ദന്റെ 'ഒരു ദലിത് യുവതിയുടെ കദനകഥ' (1996) കാക്കനാടന്റെ 'ഒറോത' (1982) എന്നിവ സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നോവലുകളാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ തീവ്രത വിവിധതരത്തിൽ സ്ത്രീയിലേൽപ്പിക്കുന്ന മുറിപ്പാടുകളുമായാണ് ഇവ നിലകൊള്ളുന്നത്.

തറവാടിന്റെ ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ നിരാശ്രയത്വവും നിശ്ശബ്ദതയും അനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ മാത്രമാണ് ആഭിജാത്യമുള്ളവരായി കരുതിയിരുന്നത്. അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ആഭിജാത്യം എന്ന സങ്കല്പത്തിന് പുറത്തുനില്ക്കുന്നവരാണ്. കരുത്തും തന്റേടവും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന സ്ത്രീയിൽ കെ ത്താൻ 'കള്ളിച്ചെല്ലമ്മ' (1956) എന്ന നോവലിലൂടെ ജി.വിവേകാനന്ദൻ ശ്രമിക്കുന്നു ്. ഭർത്താവിന്റെ നിരാശ്രയയായ ആദ്യഭാര്യയോട് കള്ളിച്ചെല്ലമ്മയ്ക്കുതോന്നുന്ന അനുകമ്പ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെയും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെയും കഥപറയുന്ന കെ.സുരേന്ദ്രൻ പതിനഞ്ചോളം നോവലുകൾ മലയാളത്തിന് സംഭാവന ചെയ്തിട്ടു ്. കുടുംബസാഹചര്യങ്ങൾ സ്ത്രീമനസ്സിനെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നതിനുദാഹരണങ്ങ

ളാണ് ആ കൃതികൾ. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ ത്രാണിയില്ലാത്ത സ്ത്രീകളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവൽ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ക   ത്താം.

ജീവിതപോർക്കളത്തിൽ അടരാടി കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്ന സ്ത്രീകളെ പാറപ്പുറത്തിന്റെ നോവലുകളിൽ ക   ത്താം. ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിന്റെ ദുഷ്ചിന്തകളുടെ ഒരു നിശ്ചലചിത്രം തളംകെട്ടിനിൽക്കുന്ന നോവലുകളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെത്. "രണഭൂമിയിൽ രക്തം ചിന്തുന്ന പടയാളികളെപ്പോലെ ജീവിത രണഭൂമിയിൽ രക്തമൊഴുക്കുന്ന ഭട സ്ത്രീകളാണിവർ" (ലീലാവതി, 1993:152). 'അന്വേഷിച്ചുക   ത്തിയില്ല' (പാറപ്പുറം, 1958) എന്ന നോവലിലെ സൂസി പൊതുരംഗത്തേക്കിറങ്ങുന്ന സ്ത്രീകൾ ഏല്ക്കേ ിവരുന്ന അപമാനത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്.

ഒ.വി.വിജയന്റെ പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ലൈംഗിക അരാജകത്വത്തിലേക്ക് വഴുതിയവരാണ്. കിളച്ചുമറിക്കാനുള്ള കറുത്തമണ്ണാണ് ഖസാക്കിൽ രവി (ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം, 1969) ക   ത്തുന്നത്. രതിസ്നേഹങ്ങൾ ജീവിതത്തിന്റെ ര ുവശങ്ങളായി സ്ത്രീക്കനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ സ്നേഹരഹിത ജീവിതത്തിൽ രവിക്ക് രതിമാത്രമാണ് ആശ്വാസം നല്കുന്നത്. നീലഞരമ്പോടിയ തണലുകൾ രവി തേടിച്ചെല്ലുന്നു. "തലയിൽ തട്ടമില്ലാതെ നീലഞരമ്പോടിയ കൈകളിൽ കരിവളയിട്ട് അവൾ പിന്നെയും നടുപ്പറമ്പിലൂടെ നടന്നു" (വിജയൻ, 2000 :57). മൈമൂനയുടെ കൈകളിലെ നീല ഞരമ്പുകൾ രവി ഒപ്പിയെടുക്കുന്നു. ലൈംഗികതയുടെ പ്രതീകമായ നീലഞരമ്പുകൾ സ്ത്രീകളിലൊക്കെ രവി ക   ത്തുന്നു. രവിയുടെ ഇടപെടലുകളിൽ താല്പര്യമുള്ള സ്ത്രീകൾ മാത്രമാണ് 'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തി'ലുള്ളത്. ആനന്ദിന്റെ കൃതികൾ സ്ത്രീകളെ പരതന്ത്രകളാക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. സ്ത്രീകളെ ബഹുമാനിക്കാനറിയാവുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണ് 'ആൾക്കൂട്ട'ത്തിൽ (1970) കാണുന്നത്. രാധയും ലളിതയും ചിന്തയിലും പ്രവൃത്തിയിലും സ്വതന്ത്രരാണ്.

സ്ത്രീയനുഭവങ്ങളെ ഗ്രാമീണ നാഗരിക തലത്തിൽ നിന്നുകൊ ് അവതരണം ചെയ്യുന്ന നോവലിസ്റ്റാണ് സി.രാധാകൃഷ്ണൻ. ജാതീയതക്കുള്ളിലും ശൂദ്ര സ്ത്രീയുടെ പ്രേമ മഹത്വം വെളിവാക്കുന്ന കഥാസന്ദർഭങ്ങളോടെ രചിച്ച നോവലാണ് 'എല്ലാം മായ്ക്കുന്ന കടൽ' (1972). നഗരത്തിന്റെ മടുപ്പിൽ വഞ്ചിതരാകുന്ന സ്ത്രീകളുടെ ചിത്രം 'പുള്ളിപ്പുലികളും വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങളും' (1984) എന്ന കൃതിയിൽ ക   ത്താം.

സ്വന്തം തീരുമാനങ്ങളും ലൈംഗിക താല്പര്യങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന മായ (പുളളിപ്പുലി കളും വെള്ളിനക്ഷത്രങ്ങളും) മലയാള നോവൽസാഹിത്യ ത്തിൽ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്ന കഥാപാത്രമാണ്.

മലയാളത്തിലെ നോവലുകൾ പൊതുവെ സ്ത്രീയുടെ വിവിധകർതൃത്വങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുന്നവയാണ്. എങ്കിലും മുഖ്യരചനകളിലെല്ലാം മാതൃകാപത്നി, മാതൃകാഭാര്യ എന്നിങ്ങനെയുളള കുടുംബഘടനക്കകത്തെ ഇടങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കു മ്പോൾ അവ മിക്കപ്പോഴും പുരുഷാധിപത്യസമൂഹത്തിന്റെ പൊതുഘടനകളുടെ സാധൂ കരണമായിത്തീരുന്നു.

സ്വന്തം സമുദായത്തിലും കുടുംബത്തിലും ഭിന്നവും സ്പഷ്ടവുമായ വ്യക്തിവ്യതിരിക്തതകൾ പുലർത്താനാവാതെ ഈ പൊതു വാർപ്പുകളുടെ സ്വാധീനത കൾക്കു വിധേയമാവുകയാണ് സ്ത്രീജീവിതം. വ്യക്തി പരമായ അസ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമല്ല ലൈംഗികാടിമത്വവും സ്ത്രീകൾ പേറേ ിവന്നു. കുടുംബത്തിൽ തുല്യപ്രാധാന്യം നേടിത്തുടങ്ങിയിട്ടും സാമ്പത്തികമുന്നേറ്റമോ തൊഴിൽസമത്വമോ സ്ത്രീകൾക്കു ാ യില്ല. മുഖ്യധാരാ നോവലുകളിൽ കേരളീയ സ്ത്രീജീവിതം അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രശ്നമ ണ്ഡലം ഭിന്നരീതികളിൽ അവതീർണ്ണമാവുകയാണ്.

പുരുഷാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയുടെ നിർമ്മിതികളായ സങ്കല്പങ്ങളും രചനാ രീതി കളും നിലനില്ക്കെത്തന്നെ തങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന വിവേചനം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ ആഖ്യാനരീതികളും ആശയധാരകളും തേടാൻ കേരളത്തിലും ചില എഴുത്തുകാരികൾ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. സാമുദായികവും സാമൂഹികവുമായ അടി മത്തം നീ നാൾ പേറേ ിവന്ന ജീവിതങ്ങളുടെ ശക്തമായ പ്രതിഷേധത്തെയാണ് അവർ പുനരാവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. കെ.സരസ്വതിയമ്മ, രാജലക്ഷ്മി, ലളിതാംബിക അന്തർജനം, വത്സല, മാധവിക്കുട്ടി, സാറാജോസഫ് എന്നിവർ ശക്തമായ പ്രതിഷേധപ്ര കടനം നടത്താൻ എഴുത്തിനെ ഉപയോഗിച്ചവരാണ്. മലയാളിയുടെ പൊതുബോധമു ണർത്തുന്ന അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു കരകയറാൻ കഠിനയത്നം തന്നെ വേ ിവന്നു അവർക്ക്. പുരുഷനിർമ്മിത സാംസ്കാരിക ചുറ്റുപാടിൽനിന്നും മോചനം നേടാൻ, സ്വത്വം കെ ടുക്കാൻ കലാപം കൂട്ടേ ിവന്ന എഴുത്തുകാരികൾ ഒരു പുതിയ മുന്നേ റ്റത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു.

2.2 കേരളത്തിലെ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ

2.2.1. കേരളത്തിലെ ആദ്യകാല സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ

കേരളത്തിൽ സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർക്ക് അംഗീകാരം വളരെ വൈകിയാണ് ലഭിച്ചത്. സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലുമെന്നതുപോലെ സാഹിത്യത്തിലും അവർ പിൻതള്ളപ്പെട്ടു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കിളിമാനൂർ ഉമാദേവിത്തമ്പുരാട്ടി (1832-81) കുട്ടിക്കുഞ്ഞുതങ്കച്ചി (1820-1904) കടത്തനാട്ട് ലക്ഷ്മിയമ്മ (1845-1909) റാണീ ലക്ഷ്മീഭായി (1848 -1901) എന്നിവരാണ് സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം എന്നീ മേഖലകളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ചുരുക്കം ചിലർ. കീർത്തനങ്ങളും ദേവസ്തുതികളുമൊക്കെയാണ് വിഷയമെങ്കിലും സാഹിത്യലോകത്തെ ആദ്യത്തെ സ്ത്രീ പ്രാതിനിധ്യമായി ഇവരെ കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

കാലാകാലങ്ങളായി അടുക്കളയും അകത്തളവുമായി ഒതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിന്റെ കെട്ടഴിക്കാൻ സാഹിത്യലോകത്ത് ഇടംകെ ത്തി. കവിത എന്ന മാധ്യമമാണ് അവർ ആദ്യമായി തെരഞ്ഞെടുത്തത്. സ്ത്രീ മാസികകളും സ്ത്രീ പ്രശ്നങ്ങളടങ്ങുന്ന ലേഖനങ്ങളും രംഗത്തു വന്നു. സ്ത്രീ, ശാരദ, ലക്ഷ്മീഭായി എന്നിവ അക്കാലത്ത് സ്ത്രീകൾക്കുവേ ി പുറത്തിറങ്ങിയ മാസികകളിൽ ചിലതാണ്. ധാരാളം സ്ത്രീകൾ മാസികകളിൽ എഴുതിതുടങ്ങി. പുരോഗമനാശയക്കാരായ പുരുഷന്മാരും മാസികയിൽ എഴുതിയിരുന്നു. കെ. പത്മാവതിയമ്മ സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചും, കെ.ദേവകിയമ്മ ശൈശവ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചും എഴുതുകയു ായി. പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സ്ത്രീകൾക്കനുകൂലമായി വരുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യമൊരുക്കിയതിന് ഈ മാസികകൾ സ്തുത്യർഹമായ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടു ്.

ചെറുകഥകളിലേക്കും പിന്നീട് സ്ത്രീകൾ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. 1911 ൽ സരസ്വതീഭായി 'തലച്ചോറില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ' എന്ന കഥയിലൂടെ കഥാലോകത്തേക്കു കടന്നുവന്നു. ചിന്തയും വികാരവുമില്ലാതെ, തലച്ചോറുതന്നെയില്ലാത്ത സ്ത്രീസമൂഹത്തെ ചിത്രീകരിക്കുകയായിരുന്നു കഥയുടെ ലക്ഷ്യം. ആദ്യപെണ്ണെഴുത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്താവുന്ന ഈ കഥ ഭാഷാപോഷിണി എന്ന മാസികയിലാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. 1920- ൽ കൈരളിയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത 'മനസ്സാക്ഷിയും മോഹവും' എന്ന കഥ രചിച്ചത് അമ്പാടി കാർത്യായനിയമ്മയാണ്. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം, കെ.സരസ്വതി

യമ്മ, രാജലക്ഷ്മി, മാധവിക്കുട്ടി, പി.വത്സല, മാനസി, സാറാജോസഫ്, സാറാ തോമസ്, കെ.ബി.ശ്രീദേവി, പി.ആർ. ശ്യാമള, അഷിത, എം.ഡി.രത്നമ്മ, ഗ്രേസി, എന്നീ പ്രതിഭകൾ മലയാള കഥാ സാഹിത്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കിയവരാണ്.

ചെറുകഥ എന്ന സാഹിത്യരൂപം സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രതിഷേധ പ്രകടനത്തിനും സവി ശേഷാനുഭവവിവരണത്തിനും കളമൊരുക്കുകയു ായി. ഒന്നാംഘട്ടം ഇടം ക ത്തു ന്നതിനുള്ള കലാപമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ര ാംഘട്ടവും മൂന്നാംഘട്ടവും ലിംഗവ്യവസ്ഥ യ്ക്കുള്ളിലെ അടിമത്തം, സ്ത്രീലൈംഗികതയുടെ തെറ്റായ നിർവചനം, സ്ത്രീലൈംഗി കതക്കുമേൽ പുരുഷൻ നേടിയ അനിയന്ത്രിത സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടമായിരുന്നു. സ്ത്രീവാദപരമായ ആധുനിക വീക്ഷണങ്ങൾ ഈ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ആവിഷ്കൃതമാവുന്നു ്. സാറാജോസഫ് തന്റെ കൃതികളിലൂടെ സാക്ഷാത്കരിച്ചത് ഈ വീക്ഷണങ്ങളാണ്.

പുരുഷന് സാമൂഹികവെല്ലുവിളികളെ മാത്രം നേരിടേ ിവന്നപ്പോൾ സ്ത്രീക്ക് പുരുഷനിർമ്മിത സ്ത്രീവാർപ്പ് മാതൃകകളെക്കൂടി അതിജീവിക്കേ ി വന്നു. നിലനിന്നി രുന്ന സങ്കല്പങ്ങളെ പിൻതള്ളിക്കൊ ാണ് മാധവിക്കുട്ടി കഥാരചനയിലേർപ്പെട്ടത്. സമൂഹം നിയന്ത്രണം വെച്ച രതി, സ്നേഹം എന്നിവയിൽ ഏറെ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവ രിച്ച രചനകളാണ് മാധവിക്കുട്ടിയുടേത്. ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും തനത്വ്യാപാരങ്ങൾ സ്ത്രീകൾ അവതരിപ്പിക്കാനാരംഭിച്ചപ്പോൾ സാഹിത്യലോകം ഉൾക്കൊള്ളാൻ മടിച്ചു. മാധവിക്കുട്ടി, സാറാജോസഫ്, ഗ്രേസി, ചന്ദ്രമതി, കെ.ആർ. മീര എന്നിവർ സ്ത്രീയുടെ കലർപ്പില്ലാത്ത ചിത്രങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചു. 'എന്റെ കഥ' (1973) യിൽ വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ച മാധവിക്കുട്ടി പുരുഷലോകത്തിന് ശക്തമായ തിരിച്ചടി നല്കി. 'ഭ്രാന്തൻ പൂക്കൾ' എന്ന കഥയിൽ ഗ്രേസി "ആണുങ്ങളുടെ ഉപകരണമാവുക എന്ന തിൽ കവിഞ്ഞ് പെണ്ണുങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന് ഒരർത്ഥവുമില്ലേ എന്നാണ് അവളുടെ ആലോചന" (ഗ്രേസി, 1999 :71) എന്ന് തുറന്നെഴുതി. 'ഹൃദയ ത്തിലേക്കുള്ള വഴി ശരീര ത്തിലൂടെ'യാണെന്നും (ഗ്രേസി, 2004: 44) 'രക്തവും മാംസവും' എന്ന കഥയിലൂടെ ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുമു ് അവർ. ലൈംഗികതയിൽ ഉപകരണമാകാനല്ല പങ്കാളിയാ കാനാണ് സ്ത്രീകൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന കഥയാണിത്. കേരള സംസ്കാരം സ്ത്രീയോട് പാതിവ്രത്യം സൂക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതു തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്ത്രീ ബോധമാണ് 'അഗ്നി'

(സിതാര, 2000:15) എന്ന കഥയിലെ നായികയ്ക്കുളളത്. സിതാര എന്ന കഥാകാരി പാതിവ്രത്യം സംരക്ഷിക്കുന്നവനായും തകർക്കുന്നവനായും പുരുഷന്റെ സ്ഥാനം അട യാളപ്പെടുത്തുന്നു. ബലാത്സംഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ് 'അഗ്നി' എന്ന കഥയിലൂടെ കഥാകാരി ചെയ്യുന്നത്. ബലാത്സം ഗത്തെ നിസ്സാരവത്ക്കരിക്കുന്ന ബോധത്തിൽനിന്നുകൊ ് പെൺകുട്ടി അവരിൽ ഒരാളെത്തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാനൊരുങ്ങുന്നു. കഥാകാരിയുടെ സ്ത്രീസ്വത്വബോധം നവീന സ്ത്രീദർശനത്തോട് ചേർന്നു നില്ക്കുന്നതാണെന്നു കാണാം. സ്ത്രീയനുഭവത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങൾ ക ത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ കെ. ആർ.മീരയുടെ കൃതികളിൽ കാണാം. വലിയ മുലകളുള്ളതിന്റെ പേരിൽ ശൂർപ്പണഖ എന്ന് പരിഹസിക്കപ്പെടുമ്പോൾ തന്നെയും സമൂഹത്തെയും ബാധിച്ചിരുന്ന ക്യാൻസർ മുറിച്ചുമാറ്റി എല്ലാം ഒന്നു മാറ്റിയെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ കഥയാണ് കെ.ആർ.മീരയുടെ 'ശൂർപ്പണഖ'. ആധുനിക സ്ത്രീവാദം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഭിന്ന ലൈംഗികതാവാദത്തിനും മുമ്പ് വത്സല, സാറാജോസഫ് എന്നിവർ സ്ത്രീ ജീവിത്തിന്റെ പ്രകൃതി, പ്രാന്തീയ ബന്ധങ്ങൾ നിർവ്വചിച്ചുകൊ ് രംഗത്തെത്തി. പ്രകൃതി, മനുഷ്യ, കീഴാളബന്ധത്തിന്റെ ആഴം ക ത്തുന്ന കൃതികളാണ് അവരുടെ ത്.

2.2.2. സ്ത്രീനോവലിസ്റ്റുകൾ

സ്ത്രീ സ്വത്വബോധത്തിലുൾച്ചേർന്ന സ്ത്രീവാദത്തിനു പ്രാമുഖ്യം വന്നതോടെ നോവൽ സാഹിത്യത്തിലും സ്ത്രീകൾ ഇടംക ത്തി. അന്നുവരെ രൂപപ്പെട്ടിരുന്ന പുരുഷധാരണകളെ തിരുത്തിക്കൊ ് യാഥാർത്ഥ്യ ചിത്രീകരണത്തിനുള്ള സാധ്യതകളാണ് അവർ ക ത്തിയത്. സ്ത്രീമൂല്യങ്ങളോട് കൂറുപുലർത്താനാവാതെ അനുഭവ സാക്ഷാത്കാരത്തിനായുള്ള വേദി ക ത്തിയിരുന്ന ആദ്യകാല നോവലി സ്റ്റുകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി സ്വാനുഭവങ്ങളുടെ പച്ചപ്പുമായി പിൽകാല സ്ത്രീനോവലിസ്റ്റുകൾ രംഗത്തെത്തി. മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീസാന്നിദ്ധ്യം പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ അനുകരണത്തിന്റെ തലത്തിലാണ് നിലനിന്നിരു ന്നത്.

1915 മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന അനുകരണഘട്ടം ബി.കല്യാണിയമ്മയുടെ 'താമര ശ്ശേരി അഥവാ അമ്മുവിന്റെ ഭാഗ്യം' എന്ന കൃതിയോടെയാണ്. തെരവത്തു ജാനകിയമ്മ യുടെ 'കമലാഭായി അഥവാ ലക്ഷ്മീ വിലാസത്തിലെ കൊലപാതകം' 1089 മുതൽ 1090 വരെ ആത്മപോഷിണിയിൽ ഖണ്ഡശ്ശ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതിയാണ്. നോവൽ രചന യിൽ പുരുഷനെ അനുകരിക്കുന്ന ഒരു കുറ്റാന്വേഷണ കഥയാണിത്. തിരുവല്ല ജി.കമലമ്മാളിന്റെ 'സുശീലൻ ഒരു പുതിയ കഥ'യും 1920 ൽ ജാനകിയമ്മ കല്പകശ്ശേരി യിൽ രചിച്ച 'സൂര്യാഭായി' എന്ന നോവലും ഈ കാലത്തിലെ സംഭാവനകളാണ്. മിസ്സിസ് ടി. രാമൻതമ്പിയുടെ 'സുകുമാരി', അംബാദേവിത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ 'ശൂരസിം ഹൻ' (1925) തെരവത്ത് അമ്മിണിയുടെ 'വീരപത്നി' (1927) കെ.ജി.ഭഗവതിയമ്മയുടെ 'അദൃഷ്ടം അഥവാ വേലുപ്പിള്ള പോഷ്കർ', ലീലാ ജെയുടെ 'ലീലാവതി', പി.കാവമ്മയും വി.ഗൗരിയമ്മയും ചേർന്നെഴുതിയ 'മായാവിലാസം', ബി.ഭാഗീരഥിയമ്മയുടെ 'നളിനി അഥവാ വിധിയുടെ ഗതി' (1932) 'ആനന്ദവല്ലി' (1936) എം.കെ. ദേവകിയമ്മയുടെ 'ധർമ്മ ദേവൻ' കാത്തുള്ള വീട്ടിൽ ദേവകിയമ്മയുടെ 'ശകുന്തളാദേവി' (1936) 1937 ൽ എം. കമ ലാഭായിയുടെ 'രാജലക്ഷ്മി', എം. കല്യാണിയമ്മയുടെ 'ഇന്ദുമതി' കെ.ഭാരതിയമ്മയുടെ 'ലതിക' എന്നിവയും പുറത്തിറങ്ങുകയു ായി. 'ഓമന അഥവാ പുനർവിവാഹം ശ്രീ വിലാസചന്ദ്രൻ കമലത്തിന്റെ കാമുകൻ, വെണ്മണി, മോഹനവല്ലി, ഭാസ്കരസിംഹൻ, വെൺമാടത്തിലെ റാണി, കൃഷ്ണവേണി, വാടാത്ത പൂമാല, സെക്രട്ടറി, ശ്യാമളാദേവി' എന്നിവ 1947 മുതൽ 1960 വരെ ഇറങ്ങിയ നോവലുകളാണ്. സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീസങ്ക ല്പത്തെ പൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കാതെ തന്നെ പെണ്ണനുഭവത്തിന്റെ വിസ്ഫോടനങ്ങ ളായിരുന്നു ആദ്യകാല സ്ത്രീനോവലുകളുടെ പ്രമേയം. പുരുഷ വിരചിതങ്ങളായ നോവലുകളുടെ പൊതുഘടനയെ മാതൃകയാക്കുമ്പോൾ തന്നെ പ്രമേയത്തിൽ ഇത്ത രമൊരു പരീക്ഷണം നടത്താൻ അവർക്കു സാധിച്ചു.

ആദ്യകാല സ്ത്രീനോവലിസ്റ്റുകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി പുതിയ തിരിച്ചറി വിന്റെ ലോകത്തേക്കാണ് പിന്നീട് എഴുത്തുകാരികൾ എത്ത പ്പെട്ടത്. 1944 ൽ കെ.സരസ്വതിയമ്മയുടെ 'പ്രേമഭാജനം' എന്ന നോവലാണ് പ്രതിഷേധ ത്തിന്റെ ധ്വനികളുമായി രംഗത്തെത്തിയ ആദ്യനോവൽ. സ്ത്രീയുടെ ദയനീയാവസ്ഥ കൾ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ എഴുത്തുകാരിയിൽനിന്നുള്ള പ്രതികരണമാണ് ആ നോവൽ. തന്റെ നിലപാടുകൾ വ്യക്തമാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി നോവൽ എന്ന മാധ്യമത്തെ

കണ്ടെത്തിയ എഴുത്തുകാരിയാണ് സരസ്വതിയമ്മ. അടുക്കളത്തളവും കുടുംബജീവിതവും പ്രണയവുമല്ലാതെ സ്ത്രീക്ക് മറ്റൊരു മേഖല കണ്ടെത്താനാവാതിരുന്ന കാലത്താണ് എഴുത്തിൽ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ട് സരസ്വതിയമ്മ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. ജീവിക്കാനനുവദിക്കാത്ത സാമൂഹ്യസാഹചര്യങ്ങളെ വെല്ലുവിളികളോടെ നേരിട്ടുകൊണ്ടാണ് രാജലക്ഷ്മി കടന്നുവന്നത്. 'ഒരു വഴിയും കുറെ നിഴലുകളും (1959), ഞാനെന്ന ഭാവം (1964) ഉച്ചവെയിലും ഇളനിലാവും' (1964) തുടങ്ങിയ നോവലുകൾ ആത്മ പ്രകാശത്തിനായുള്ള ഉപാധികളായി കണ്ടു. 'ഒരു വഴിയും കുറെ നിഴലുകളും' എന്ന നോവലിൽ നായിക രമണി എല്ലാ അലിഖിത നിയമങ്ങളെയും തെറ്റിച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യമനുഭവിക്കുന്നു. വിവാഹം നിഷേധിക്കാൻ ധൈര്യം കാണിച്ച് സ്വതന്ത്രയാകാനാഗ്രഹിക്കുന്ന രമണി നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ വ്യക്തിത്വമാർന്ന കഥാപാത്രമാണ്. പുരുഷനിർമ്മിത വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ സ്വന്തം നിലയിലുള്ള രചനാവൈഭവം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ രാജലക്ഷ്മിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വ്യവസ്ഥയോടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ സമുദായത്തെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാകുമ്പോൾ അധികാരകോട്ടകൾ തകരാൻ തുടങ്ങും എന്നതിന്നുദാഹരണമാണ് 'അഗ്നിസാക്ഷി' (1976) വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവിശകലനവുമായി കടന്നുവന്ന എഴുത്തുകാരിയാണ് ലളിതാംബിക അന്തർജനം. സ്ത്രീയുടെ മനുഷ്യത്വരഹിത ജീവിതത്തിന് നിദാനമായ സമുദായം വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന്റേതായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളും അവർക്ക് നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. കുടുംബം, സമുദായം തുടങ്ങിയ പുരുഷാധികാര ഇടങ്ങളെ തകർത്തുകൊണ്ടാണ് ദേവകിമാനമ്പിള്ളിയുടെ രംഗപ്രവേശം. സ്വാതന്ത്ര്യ സമരമുഖത്തെത്തുന്ന ജീവിതം വിരക്തിയുടെ പ്രതീകമായ ആത്മീയതയിലെത്തി നില്ക്കുന്നു എന്ന പോരായ്മ എണ്ണപ്പെടുന്നുമുണ്ട് നോവലിൽ. സ്വന്തം പരിമിതികളെ അവഗണിച്ച് രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും, സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിലേക്കും തിരിയുന്നതിന് കഴിഞ്ഞു ദേവകിക്ക്. പ്രതിഷേധഘട്ടത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്ത മായി സ്ത്രീയുടെ തനത് മൂല്യം കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയത് മാധവിക്കുട്ടി, വത്സല, സാറാജോസഫ് തുടങ്ങിയവരാണ്. കുടുംബവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ പൊരുൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നുണ്ട് മാധവിക്കുട്ടിയുടെ നോവലുകൾ. സ്നേഹത്തിന്റെയും വികാരത്തിന്റെയും സ്ത്രീസ്പർശ മാതൃകകളാണ് മാധവിക്കുട്ടികൃതികളിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. ലൈംഗികതയുടെ മേൽ നിലനിന്നിരുന്ന ആധിപത്യം പൊട്ടിച്ചെറിയാനാണ്

അവർ ശ്രമിച്ചത്. എഴുത്തിലും ജീവിതത്തിലും ലൈംഗികതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെല്ലാം പുരുഷനുമാത്രം അനുവദിക്കപ്പെട്ട കാലത്താണ് 'എന്റെ കഥ'യുമായി അവർ രംഗത്തെത്തിയത്. സ്ത്രീലൈംഗികതക്ക് മറ്റൊരു മാനം ക   ത്തിയ 'മാനസി'യും പുരുഷന്മാർക്ക് സ്നേഹിക്കാനറിയില്ല എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ സ്ത്രീയെ കൂടെകൂട്ടുന്ന ജയിൽവാർഡനും (അമാവാസി) കേരളീയ സദാചാരമണ്ഡലത്തെ ഇളക്കി മറിച്ചു. അന്നുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന സ്ത്രീകാഴ്ചയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി പാതിവ്രത്യം എന്ന ഉച്ഛിഷ്ടം ഭക്ഷിച്ച് അസംതൃപ്ത ജീവിതത്തിൽ ഒടുങ്ങാനാണ് സ്ത്രീയുടെ വിധി എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഡോക്ടർ ഷീല, വൃദ്ധനായ ഭർത്താവിന്റെ അതിരുകവിഞ്ഞ സ്നേഹത്തിൽ വീർപ്പുമുട്ടനുഭവിക്കുന്നു (ചന്ദനമരങ്ങൾ). സ്ത്രീശരീരത്തിന്റെ സ്ഥിരം കാഴ്ചകളിൽനിന്നും വേറിട്ട് ഒരു സ്ത്രീയുടെ കാഴ്ചകളവതരിപ്പിക്കുന്ന മാധവിക്കുട്ടിയിൽനിന്നും ഭിന്നമായ സ്വരമാണ് സാറാ ജോസഫിന്റേത്. വ്യവസ്ഥാപിതമൂല്യങ്ങളോട് സ്ത്രീവാദചിന്തയുടെ പിൻബലത്തിൽ ഏറ്റുമുട്ടാൻ തയ്യാറാവുന്നു   ് അവർ. പുരുഷബോധ മൂല്യനിർണ്ണയം അപ്രധാനമാക്കിക്കൊ   ് ആനി (ആലാഹയുടെ പെൺമക്കൾ) കടന്നുവരുമ്പോൾ ഒരു ജനതയുടെ സ്ത്രീസങ്കല്പത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്നു   ്. പാർശ്വവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയിടം ക   ത്തിയ സ്ത്രീപക്ഷനോവലുകളാണ് സാറാജോസഫിന്റേത്.

ഈ വിഭാഗത്തിൽ ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനത്തിനുശേഷം കടന്നുവന്ന എഴുത്തുകാരിയാണ് വത്സല. കുടുംബത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്ന് രചനയെ വിപുലമായ സാമൂഹ്യാ ന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് വത്സല മാറ്റിപ്രതിഷ്ഠിച്ചു. വരേണ്യ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രമേയങ്ങൾക്കുപകരം പ്രാന്തീയവും കീഴാളവുമായ ജീവിതാവസ്ഥകൾ കടന്നുവന്ന നോവലിൽ ഭിന്നമായ ഒരു ലാവണ്യപരിസരം രൂപപ്പെട്ടുവരികയായിരുന്നു. ഇതിനെ സ്ത്രീവിമോചനത്തിന്റെയും പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദത്തിന്റെയും കീഴാള പരിപ്രേക്ഷ്യങ്ങളുടെയും വിപുലമായ ഭൂമികയിൽ പരിശോധിക്കാൻ കഴിയും വിധത്തിലുള്ള ഒരു മേഖലയാണ് വത്സല രൂപപ്പെടുത്തിയത്.

മലയാളി ജീവിതത്തിന് അപരിചിതമായ നഗരവല്ക്കരണം, ആധുനീകരണം, അസ്തിത്വദുഃഖം, അന്യവല്കരണം തുടങ്ങിയ ആശയത്തിന് മേൽകൈ ലഭിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് വത്സല വയനാടൻ മണ്ണിന്റെ കഥ പറയാനാരംഭിച്ചത്. മണ്ണിനെയും പെണ്ണിനെയും സംബന്ധിച്ച കാല്പനികമോ, ആദർശാത്മകമോ ആയ ആവിഷ്കാരങ്ങളുടെ

പരിവേഷങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചു മാറ്റുകയായിരുന്നു വത്സല. കാക്കനാടൻ, മുകുന്ദൻ, ഒ.വി. വിജയൻ എന്നിവരൊക്കെ ആവിഷ്കരിച്ച നാഗരികതയും വയനാടൻ മണ്ണും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം മലയാള നോവലിന്റെ മുഖം സംഘർഷഭരിതമാക്കി. സ്ത്രീക്ക് സമൂഹത്തിൽ, കുടുംബത്തിൽ, ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കുകയും വേർതിരിച്ചെടുക്കാനാവാത്ത സാമൂഹ്യമൂല്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ സ്ത്രീ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ പ്രാന്തവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കഥാകാരിയായി മാറുന്നു അവർ. അന്നുവരെ ആരും കൈകാര്യം ചെയ്യാനിഷ്ടപ്പെടാതിരുന്ന ആദിവാസി/സ്ത്രീ ജീവിതത്തിന്റെ പൊരുൾ തേടുന്നുമു ്. ആദിവാസി ചൂഷണം (നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി), മധ്യവർഗ്ഗജീവിതം (നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ, ആരും മരിക്കുന്നില്ല), മനുഷ്യ-പ്രകൃതിബന്ധം (നെല്ല്), സ്ത്രീ-പ്രകൃതി ബന്ധം (നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി), അടിയാത്തി ജീവിതം (നെല്ല്, ചാവേർ) തുടങ്ങിയവ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നോവലുകളാണ് വത്സല രചിച്ചിട്ടുള്ളത്.

2.3. കീഴാളപരിപ്രേക്ഷ്യം മലയാള നോവലുകളിൽ

കീഴാള/സ്ത്രീ/പ്രകൃതി പ്രതിനിധാനങ്ങളൊക്കെയും ഇപ്പോഴും ചൂഷണത്തിന്റെ ഇരകളാവുന്നു ്. അനുഭവങ്ങളുടെ സമാനതകൊ ് അവ ഒരേ തട്ടിൽ നില്ക്കുന്നുമു ്. അതുകൊ ് പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴും കീഴാളനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴും സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തികൊ ുമാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകൂ. സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ കീഴാളനെക്കുറിച്ച് പറയാതെ വയ്യ. നോവലുകളിലെ കീഴാളപരിപ്രേക്ഷ്യം അന്വേഷിക്കാൻ കാരണമായതിതാണ്.

കേരളസംസ്കാരം മേലാളന്റെ സംസ്കാരമാണ്. കീഴാളജീവിതംമേലാളന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാമൂഹികക്രിയകളിലോ സാഹിത്യാ ദികളിലോ കീഴാളന് പ്രവേശമു ായിരുന്നില്ല. മലയാള കാവ്യപാരമ്പര്യത്തിൽത്തന്നെ ഒരുഘട്ടംവരെ സാഹിത്യം ഉന്നതകുല ജാതീയരുടെ ആനന്ദത്തിനുവേ ി നിലകൊ ിരുന്നു. ചണ്ഡാലനായ എഴുത്തച്ഛനും കൃഷ്ണഗാഥാകാരനും കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുമൊക്കെയാണ് കുലമഹിമയിൽനിന്ന് സാഹിത്യത്തെ മോചിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായി ആദ്യം രംഗത്തിറങ്ങിയവർ. കവിത്രയങ്ങളിൽ കുമാരനാശാനും (ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി, ദുരവസ്ഥ) പിന്നീട് ചങ്ങമ്പുഴയും (വാഴക്കുല) കീഴാള ജീവിതത്തെ മുഖ്യധാരയിലേക്കുയർത്തി. കടമ്മനിട്ട കീഴാള സ്വത്വത്തിന്റെ (കുറത്തി, കാട്ടാളൻ) വ്യവസ്ഥാപിതവും ദരിദ്ര

വുമായ മുഖം തുറന്നുകാട്ടി. കീഴാളവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശക്തിസ്വരൂപിണിയായ കുറത്തി മല കളിറങ്ങുന്നത് സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിന്റെ അതിരുകൾ ലംഘിച്ചാണ്.

2.3.1. ദലിത് പ്രമേയം - നോവലുകളിൽ

ദലിതന്റെ ജീവിതവും സ്ത്രീയുടെ അവസ്ഥയും ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്ന നോവലു കൾ മലയാളത്തിൽ ആദ്യകാലത്തുതന്നെ ഉ ായിട്ടു ്. 1877 ൽ ത്തന്നെ മലയാളനോവൽ കീഴാളപ്രതിപാദ്യവുമായി രംഗത്തെത്തി. കീഴാള ജീവിത പ്രയാസങ്ങൾ പ്രമേയമാകുന്ന ആദ്യത്തെ കൃതിയാണ് 'ഘാതകവധം'. ജീവിതംമുഴുവൻ വേലയെടു ക്കുകയും ഭക്ഷണം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കീഴാളൻ ജന്മിയുടെ ഏതു ക്രൂരതയും അനുഭവിക്കേ ിവരുന്നു ്. 'സരസ്വതീവിജയം' (പോത്തേരി കുഞ്ഞമ്പു) കീഴാള മേലാള വേർതിരിവിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ ഭേദിക്കുന്നു. വിദ്യകൊ ു നേടാവുന്ന ദലിതന്റെ വിജയത്തിന് മതസംസ്കാരത്തിന്റെ കനിവുനല്കുന്ന ദാക്ഷിണ്യം കൂടി അനുഭവിക്കേ ിവരുന്നു. സ്ത്രീയും അധസ്ഥി തരും സമൂഹത്തിൽ ഇരകളാകുന്നു എന്ന സങ്കല്പമാണ് തകഴിയുടെ നോവലുകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. ചെറുകാടിന്റെ 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ' അടിമയുടെ ജീവിതം വരച്ചു കാണിക്കുന്ന നോവലാണ്. നാരായന്റെ 'കൊച്ചേരത്തി' ദലിതപക്ഷത്തുനിന്നു രൂപ പ്പെട്ട കീഴാള നോവലാണ്.

ദലിത് എന്ന വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെങ്കിലും ആദിവാസിയുടെ അതിജീവന ത്തിന്റെ കഥകൾ രംഗത്തുവരുന്നത് പ്രകൃതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിലനില്പിന്റെ പ്രശ്നവുമായാണ്. പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായ ആദിവാസികൾ സ്വന്തം മണ്ണിൽനിന്ന് കുടി യിറക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ സ്ത്രീകൾ വന്ദവാസികളുടെ അതിക്രമത്തിനിരയാകു കയും ചെയ്ത വസ്തുതകൾ കോർത്തിണക്കുന്ന ആദ്യത്തെ കൃതി വത്സലയുടെ നെല്ലാണ്. ദലിതന്റെ സ്വരം മുഴങ്ങിക്കേട്ട് നാളിതുവരെയായിട്ടും ആദിവാസിപ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യമാണ് നോവലുക ളിലെ ആദിവാസി പ്രമേയത്തെ പരിശോധിക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നത്.

2.3.2. ആദിവാസിപ്രമേയം - നോവലുകളിൽ

പരിസ്ഥിതി-ദലിത്-സ്ത്രീവാദ ചിന്തകൾ മലയാളത്തിൽ വേരുപിടിച്ചത് ഏകദേശം ഒരേ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. സാമൂഹിക മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമാകാതെകിടന്ന ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങൾ നോവലിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമായിത്തീർന്നു. ജന്മിത്ത-വൈദേശിക ആധിപത്യങ്ങൾക്കെതിരായ പോരാട്ടങ്ങൾ സമൂഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തിൽ ഏറെ പ്രതിഫലനങ്ങളുളവാക്കി. സാമൂഹ്യനീതിക്കു വേ ിയുള്ള പോരാട്ടം സാഹിത്യവും കലകളും ഏറ്റെടുത്തുതുടങ്ങി. സ്വന്തം സംസ്കാരത്തിലുൾച്ചേർന്നവരും ഏറ്റവുമധികം ചൂഷണത്തിന് വിധേയരുമായ ആദിവാസികളുടെ പ്രശ്നത്തെ നോവലിൽ പ്രതിപാദിക്കാൻ വത്സലക്കുശേഷം പലരും രംഗത്തെത്തി.

മണ്ണിന്റെ പൂർവ്വിക ഉടമസ്ഥത കൈയാളിയിരുന്ന ആദിവാസികൾ കേരളത്തിലെ വനങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്നവരാണ്. കേരളത്തിൽ നാല്പത്തിയെട്ട് ആദിവാസി വർഗ്ഗങ്ങളു െ ന്ന് പറയുന്നുെ ങ്കിലും മുപ്പത്തിയഞ്ച് വർഗ്ഗങ്ങളെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. പ്രാകൃത സംസ്കാരത്തിനുടമകളായ അവർ പല വിധത്തിലുള്ള കുടിയേറ്റങ്ങളെയും തുടർന്നാണ് മണ്ണിൽ നിന്നും അകറ്റപ്പെട്ടത്.

നാളിതുവരെ ആദിവാസികളെ മനുഷ്യരായി അംഗീകരിക്കാനോ അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർത്തികൊ ുവരാനോ പൊതുസമൂഹം വിമുഖത കാണിച്ചുപോന്നു. ആദിവാസിജീവിതത്തെ അവരുടെ മണ്ണിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്താനാണ് വത്സല ശ്രമിച്ചത്. ആദിവാസി പ്രശ്നത്തിന്റെ രൂക്ഷത വെളിപ്പെടുത്തികൊ ് എഴുതിയ 'നെല്ല്' (നോവൽ), 'പേമ്പി', 'പംഗുരുപുഷ്പത്തിന്റെ തേൻ' (കഥകൾ) തുടങ്ങിയ കൃതികൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. പാലക്കാട് അട്ടപ്പാടി മേഖലയിലെ ആദിവാസി ജീവിതത്തിന്റെ പച്ചപ്പുകൾ വിവരിക്കുന്ന 'പൊന്നി' (മലയാറ്റൂർ, 1967) സ്ത്രീവിരുദ്ധ പാരമ്പര്യബോധത്തെ വെല്ലുവിളിച്ച മുഡുഗ യുവതിയുടെ കഥയാണ്. നോവലിസ്റ്റിന്റെ വാക്കുകളിൽ "പൊന്നി തെറിച്ച പെണ്ണാണ്" (മലയാറ്റൂർ, 2003 : 30) കാരണം "നഞ്ചൻ മവൾ പിന്നാടി ചെല്ലൻ നടന്താ ഒനക്കെന്നാവാം" (പു.30). നഞ്ചന്റെ മകളുടെ പിന്നാലെ ചെല്ലൻ നടന്നാൽ നിനക്കെന്താണ് എന്ന് ഊരിലെ മറുതലഹനുമാനോട് തുറന്നു ചോദിക്കുന്നു ്. ആചാരങ്ങളെ നിഷേധിക്കാൻ കെല്പുള്ള പൊന്നി വിദ്യ നേടിയവളാ

ണ്. സ്ത്രീയുടെ പ്രണയം, വിവാഹം, ലൈംഗികത തുടങ്ങിയ വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്ന ങ്ങൾക്ക് പൊന്നി മറുപടി കൊടുക്കുന്നു ്.

എഴുപതുകളിൽ ആദിവാസി ജീവിതം പ്രമേയമാക്കിയ നോവലിസ്റ്റാണ് ടി.സി. ജോൺ. 'നെല്ല' (1985), 'തേക്ക്' (1981) 'ഉറാട്ടി' (1979) എന്നിവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. ആദിവാസി സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നുകൊ ് അവരുടെ ഭാഷ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് ടി.സി.ജോണിന് സാധിച്ചിട്ടു ്. ഭൂമി സ്വന്തമാണ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ചിങ്ങൻമൊത ലിക്ക് മകളുടെ വയസ്സറിയിക്കൽ കല്യാണം നടത്താൻ പാങ്ങില്ലാതെ ആ ദുഃഖം പേറി മരിക്കേ ിവന്നു. നെല്ലയെ സ്വീകരിക്കാൻ ആരും തയ്യാറാവുന്നുമില്ല. കുടിയേറ്റക്കാർ കന്നി മണ്ണിന്റെ വികാരം ശമിപ്പിക്കാൻ ബസ്സിറങ്ങിവന്നു. കമ്പനിക്കാരന്റെ പട്ടാള ഭരണം കുടിയേറ്റക്കാരന്റെ തീരാശാപമായിത്തീരുന്നു. മണ്ണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും മേൽ കുടിയേറ്റംനടത്തുന്ന അതിക്രമങ്ങൾ നോവലിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു ്. നഗരവാസി കൾക്ക് ര ിനോടും നീതി കാണിക്കാനാവുന്നില്ല. ദലിത് സംസ്കാരത്തെ കൈയേ ല്ക്കാൻ തയ്യാറായ മത്തായിയാണ് നെല്ല എന്ന കഥാപാത്രത്തിന് താങ്ങായിത്തീരു ന്നത്.

സ്ത്രീപീഡനത്തിന്റെയും ആദിവാസി ചൂഷണത്തിന്റെയും കഥ വ്യക്തമാക്കുന്ന കൃതിയാണ് 'തേക്ക്'. മാതൻ എന്ന ആദിവാസിക്ക് യജമാനനായ ഫോറസ്റ്ററുടെ മുമ്പിൽ തന്റെ മകളെക്കൂടി കാഴ്ചവെക്കേ ിവരുന്നു. കാട്ടിലുള്ള ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളേ ക്കാൾ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾ നാട്ടിലു ് എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന മാതൻ പ്രതികരണശേഷി കൈവരിക്കുന്ന ആദിവാസികളുടെ പ്രതിനിധിയാണ്. മകൾ വള്ളിയുടെ അവി ഹിതഗർഭം വളരാനനുവദിക്കുന്ന തന്റേടിയായ പിതാവണയാൾ. നീതിനിഷേധത്തെ ക്കുറിച്ച് ബോധംനേടിയ കുങ്കൻ നഗര സംസ്കാരത്തിൽ നിന്നുൾക്കൊള്ളുന്ന പാഠവു മായി കടന്നുവരുന്നു. ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങളോടൊപ്പം കുടിയേറ്റ ചരിത്രത്തിന്റെ ദയ നീയ ചിത്രവും ലഭിക്കുന്നു ് നേവലിൽനിന്ന്. സ്വന്തമായി കൃഷി ചെയ്യാനുള്ള മോഹം മാതനെ ഫോറസ്റ്റുകാരുടെ അതിക്രമങ്ങൾക്ക് കൂട്ടുനിൽക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്. ആദിവാസി ജീവിതത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾ സ്പർശിച്ച നോവലാണ് 'ഉറാട്ടി'. അദ്ധ്വാനത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന മേലാളനും ഇതിൽ കഥാപാത്രമായി വരുന്നു ്. ആദിവാസി ആശങ്കകളും പുതിയ സംസ്കാരത്തോടുള്ള ഭയവും വ്യക്തമാകുന്ന നോവലാണിത്. ആദിവാസി ജീവിതത്തെ തൊട്ടറിയുന്നുെ ങ്കിലും ടി.സി. ജോണിന്റെ

ആവിഷ്ക്കാരത്തിൽ കുടിയേറ്റ സംസ്കാരവും കൂടിച്ചേർന്നിട്ടു ്. സ്ത്രീയെ ലൈംഗിക ഉപകരണമായി കാണുന്ന മേലാളന്റെ ക്രൂരതക്കെതിര പോരാടാൻ ടി.സി. ജോണിന് കഴിഞ്ഞിട്ടു ്.

ഏതു പ്രശ്നവും അതനുഭവിക്കുന്നവരുടെ കാഴ്ചനല്കുന്ന വാസ്തവികത പുറംകാഴ്ചകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. നീതിനിഷേധം അതനുഭവിക്കുന്നവരുടെ വാക്കുകളിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങളുടെ തീവ്രത ആഴത്തിൽ സ്പർശിക്കുന്നതായി കാണാം. ആദിവാസിയായ നാരായൻ എഴുതിയ 'കൊച്ചേരത്തി' (1998) സ്വാനുഭവങ്ങളുടെ തീവ്രതയാർന്ന നോവലാണ്. ഒരു പ്രണയത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽ ആദിവാസിജീവിതവും അവരുടെ സംസ്കാരവും ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു ്. പുതു സംസ്കാരത്തിന് തനത് സംസ്കാരത്തിന്റെ ഊർജ്ജം സ്വീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന വസ്തുത വെളിപ്പെടുന്നു ് നോവലിൽ. തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ, കാടിന്റെ സംസ്കാരം തമസ്കരിക്കപ്പെടുന്ന കാഴ്ച നല്കുന്ന നോവലാണ് 'ചെങ്ങാറും കൂട്ടാളും'

(നാരായൻ, 2000) എന്ന കൃതി. ആദിവാസി, ആദിവാസിസ്ത്രീ പ്രശ്നത്തെ സവിശേഷ പ്രശ്നമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു ് ഈ കൃതി. മേലാളന്റെ സ്ത്രീവിരുദ്ധപ്രവർത്തനങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന സുധ എന്ന ആദിവാസി സ്ത്രീയുടെ കഥയാണ് 'ചെങ്ങാറും കൂട്ടാളും' എന്ന കൃതി, അച്ഛനില്ലാത്ത കുട്ടികൾ, അതിക്രമത്തിനിരയായ സ്ത്രീകൾ, അവരുടെ കൊലപാതകങ്ങൾ എന്നിവ ചിട്ടയായി ക്രമീകരിക്കുന്ന നോവലാണിത്. ആദിവാസി പെണ്ണിനെ വളക്കൂറുള്ള മണ്ണായി കരുതുന്ന മാലോകരോട് പടവെട്ടുന്നു ് സുധ. സാസ്കാരിക ലോകത്തിന്റെ കണ്ണുതുറക്കുകയും വാസ്തവവികതയുടെ പുറംതോടു പൊളിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പര്യാപ്ത മാണ് ഈ നോവൽ.

ആദിവാസിപ്രശ്നത്തെ പ്രമേയമാക്കുന്ന മറ്റൊരു നോവലാണ് 'മാവേലി മന്റം' (ബേബി, 2000) ആദിവാസിക്ക് അവരുടെ ജന്മം തമ്പുരാനുവേ ി ചെലവഴിക്കേ ിയിരുന്നു. "ഈ ജന്മവും അടുത്ത ജന്മവും നമ്മളെന്തു ചെയ്യണമെന്ന് തമ്പുരാനാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത്"

(ബേബി, 2000: 22) ആരും അടിമകളല്ലാത്ത ഒരു കാലം ഉ ായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ച അവർക്ക് "ഓരോ തല്ലു കൊള്ളുമ്പോഴും മൃഗങ്ങളാകുന്നത് നിങ്ങളാണ് തമ്പുരാനേ" (പു. 228) എന്നു വിളിച്ചു പറയാനുള്ള കരുത്തു ായിരുന്നു.

ആദിവാസി പ്രശ്നം ഏറ്റവും അധികം പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നത് വത്സലയുടെ 'നെല്ലി'ലാണ്. സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരികൾ മാത്രമല്ല പൊതുവെ നോവലിസ്റ്റുകൾ മടിച്ചു നിന്ന വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കരുത്തുകാണിച്ച നോവലിസ്റ്റാണ് വത്സല. തന്റെ നോവലുകളിൽമാത്രമല്ല, 'കാവൽ, ശത്രു, ധവളവിപ്ലവം, കണ്ണാമന്റെ പോത്തു കൾ, പംഗുരുപുഷ്പത്തിന്റെ തേൻ' എന്നീ കഥകളിലും ഈ വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയു ായി. പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളും പുതിയ സമീപനങ്ങളും രൂപപ്പെടുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ വയനാടൻ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ വത്സല നോവലെഴുതി തുടങ്ങിയിട്ടു ്. നാല്പതുകളിൽ

എസ്.കെ. പൊറ്റെക്കാടു ക വയനാടൻ കുടിയേറ്റത്തിന്റെ തുടർച്ചയും മറുഭാഗജീ വിതവും കൂടെയാണ് നെല്ലിലുള്ളത്. അത് തുടർന്നുള്ള ഭാഗത്ത് പരിശോധിക്കുന്നു ്.

2.4. സ്ത്രീ-മണ്ണ് ബന്ധം

മലയാളത്തിലെ ആദ്യകാല നോവലുകളിൽ മണ്ണ് കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുവരുന്നില്ല. സാമൂഹ്യ അനാചാരങ്ങളും ജാതിമതചിന്തയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധങ്ങളിലെ അസമത്വവുമൊക്കെ കടന്നു വരുന്നു ്. ര ാംഘട്ട നോവലുകൾ പൊതുവെ മണ്ണ് കേന്ദ്രമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇരുപതുകൾ മുതൽ ഇന്ത്യൻ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കൃഷിഭൂമി കർഷകന് എന്ന മുദ്രാവാക്യം മുഴ ങ്ങിയ അന്തരീക്ഷം സംജാതമായിരുന്നു. മണ്ണിനുവേ ിയും മണ്ണിൽ ജീവിക്കാനും, അദ്ധ്വാനിക്കാനും, അദ്ധ്വാനഫലം അനുഭവിക്കാനുമുള്ള അവകാശത്തിനുവേ ിയും ഉള്ള സമരങ്ങൾ സജീവമായിരുന്നു. സാമൂഹികാവസ്ഥകളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന നോവലു കളിൽ മണ്ണും പെണ്ണും കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു വന്നുതുടങ്ങി.

2.4.1. ര ിടങ്ങഴി - മണ്ണിന്റെ മാറിൽ - നെല്ല്

സ്ത്രീ-മണ്ണ് ബന്ധത്തിന്റെ കഥപറയുന്ന മലയാള നോവലുകളിൽ പ്രമുഖങ്ങ ളാണ് തകഴിയുടെ 'ര ിടങ്ങഴി'(1948), ചെറുകാടിന്റെ 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ'(1954), വത്സല യുടെ 'നെല്ല്'(1972) എന്നിവ. മനുഷ്യനും മണ്ണും തമ്മിലുള്ള തീവ്രബന്ധത്തിന്റെ ആഴം വ്യക്തമാക്കുന്നു ് 'ര ിടങ്ങഴി'. മണ്ണിന്റെ അവകാശികൾ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരാണ് എന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ'. മണ്ണ്, പ്രകൃതി, പെണ്ണ് ഇവയോടുള്ള

ചൂഷണത്തിന്റെ കഥയാണ് 'നെല്ല്'. സ്വകാര്യസ്വത്തിന്റെ ആവിർഭാവവും ആര്യാധിനിവേശവും കേരളത്തെ ജന്മിത്ത മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്ക് നയിക്കുകയു ായി. അടിയാന്മാരായ പറയനും പുലയനുമടങ്ങുന്ന ദലിത് ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളെ അടിമപ്പണി ചെയ്യിച്ച് പത്തായം നിറക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ കഥയാണ് മൂന്നു നോവലുകളും സ്പർശിക്കുന്നത്. കാലാകാലങ്ങളിലുള്ള അടിമത്തം പ്രതിഷേധത്തിലെത്തിച്ച ഒരു ജനതയ്ക്ക് സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും സ്ത്രീവാദത്തിന്റെയും ആഗമനം പ്രതീക്ഷനല്കി. വർഗ്ഗവിമോചന സമരങ്ങൾ കേരളത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. മണ്ണ് അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവന് എന്ന മുദ്രാവാക്യം നിലവിൽ വന്നു. ഈ പാശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 'ര ിടങ്ങഴി'യും 'മണ്ണിന്റെ മാറി'ലും പുറത്തിറങ്ങിയത്. ഒരേ തട്ടകത്തിൽ നിന്നുകൊ ് ര ുതരം വിമോചനസ്വഭാവം പ്രകടമാക്കുന്ന നോവലുകളാണ് ഇവ ര ും. വത്സലയാകട്ടെ മനുഷ്യനെന്നുപോലും സമൂഹം ഗണിച്ചുതുടങ്ങാത്ത ആദിവാസികളുടെ കഥ പറഞ്ഞ് മലകയറി. സ്ത്രീ, പ്രകൃതി, ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരു പോലെ അവതരിപ്പിച്ച് സാമൂഹികാവസ്ഥകളെ വെല്ലുവിളിച്ചു. മൂന്നു നോവലുകളും ചൂഷണരഹിത സമൂഹത്തെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു ്.

പറയന്റെയും പുലയന്റെയും വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുകൊ ് അടിമവേലയുടെ നെഞ്ചുതകർക്കുന്ന ചിത്രംവരയ്ക്കാൻ തകഴിക്ക് 'ര ിടങ്ങഴി'യിലൂടെ സാധിക്കുന്നു ്. മണ്ണുമായുള്ള കൃഷിക്കാരന്റെ ബന്ധം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലൂടെ അവകാശബോധമാർന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെയും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. കുടുംബപശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുകൊ ് കഥപറയുന്ന ചെറുകാട് മണ്ണിന്റെ അവകാശികളാകാനുള്ള കൃഷിക്കാരന്റെ മോഹമാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. മണ്ണ്-മനുഷ്യൻ, അടിമ-ഉടമ ഈ ദ്വന്ദങ്ങൾ ര ു നോവലിലും നിരക്കുന്നു ്. നെല്ലിലാവട്ടെ മണ്ണ്-പെണ്ണ് ബന്ധത്തിന്റെ ആഴമളക്കുക മാത്രമല്ല അവയെ ചൂഷണത്തിനു വിധേയരാക്കുന്ന കഥയും കൊ ുവരുന്നു.

മണ്ണ് അടിയാന് സ്വന്തം എന്നും മണ്ണും അടിയാനും ജന്മിക്ക് സ്വന്തം എന്നുമുള്ള വിശ്വാസത്തിലെത്തിനിൽക്കുന്ന അടിയാന്മാരുടെ കഥയാണ് 'നെല്ല്'. പ്രകൃതിയിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന് പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗങ്ങളായി വളരുന്നവരാണവർ. ആവശ്യത്തിനു മാത്രം കൃഷിചെയ്യുകയും സമമായി വീതിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗോത്രസ്വഭാവ

മാണ് ആദിവാസികൾക്കു ായിരുന്നത്. സ്വതവേ കൃഷിക്കാരനായ അടിയാനെയാണ് തകഴിയും ചെറുകാടും മുന്നിൽകാണുന്നത്. ജന്മിത്വത്തിന്റെ പത്തായം നിറയ്ക്കാൻ കൃഷി ചെയ്യേ ി വന്ന ആദിവാസികളാണ് നെല്ലിലുള്ളത്. കൃഷി ചെയ്യാനുള്ള അവ കാശം, കൃഷിഭൂമി കൃഷിക്കാരന്, അടിയാന്റെ മോചനം ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി മൂന്നു നോവലുകളിൽ ദർശിക്കാം.

പേരുകൊ ് ജീവനോപാധിയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നോവലുകളാണിവ. 'ര ിട ങ്ങഴി' കൂലിയിലെ നിസ്സാരതയെയും 'മണ്ണിന്റ മാറിൽ' കൃഷിചെയ്യാനുള്ള അവകാശ ത്തെയും 'നെല്ല്' അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു ്. അന്നു നിലനിന്നിരുന്ന അടിമത്ത വ്യവസ്ഥയിലെ ചൂഷണത്തെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നവയാണ് നോവ ലിലെ പേരുകൾ.

അവകാശബോധമാർന്നവരും ജന്മിത്തത്തിന്നെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ കഴി വുള്ളവരുമാണ് 'ര ിടങ്ങഴി', 'മണ്ണിന്റ മാറിൽ' എന്നീ കൃതികളിലെ കുടിയാന്മാർ. മാനു ഷികമായ യാതൊന്നും കൈമോശംവരാത്തവരും തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ചൂഷ ണത്തെ തിരിച്ചറിയാത്ത ആദിവാസികളുമാണ് 'നെല്ലി'ലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. ജന്മിത്ത ത്തോട് പടപൊരുതുന്ന വീരനായകന്മാരാണ് ആദ്യകൃതികളിലെങ്കിൽ ആദിവാസി കളും സ്ത്രീകളും പ്രകൃതിയുമടങ്ങുന്ന നിശ്ചലസമൂഹത്തിന്റെ കഥയാണ് 'നെല്ല്'.

2.4.1.1. സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ

അടിയാന്റെ ജീവിതമാണല്ലോ മൂന്നു നോവലുകളിലെയും പ്രതിപാദ്യം. മണ്ണുമാ യുള്ള ബന്ധം ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു ് ഈ കൃതികളിൽ. അവകാശബോധ മാർന്ന തൊഴിലാളികളാണ് കോരനും (ര ിടങ്ങഴി) കൊ രനും (മണ്ണിന്റെ മാറിൽ). നാടിന്നാവശ്യമായാണ് ജോലിചെയ്യുന്നതെന്ന മൂല്യബോധമാണ് കോരനെയും കൂട്ട രേയും നയിക്കുന്നത്. അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ഭൂമിയും ഫലവും തങ്ങളുടേതാണ് എന്ന ചിന്ത കൊ രനെയും നയിക്കുന്നു ്. പ്രാകൃതനെന്ന് കരുതുന്ന ആദിവാസി മല്ലനാ വട്ടെ കിട്ടുന്നതെല്ലാം വീതിച്ചെടുക്കുകയും കിട്ടിയാൽ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്ന അടിമ യാണ്. അടിയാന്മാരുടെമേൽ ജന്മിത്തം നടത്തുന്ന തേർവാഴ്ചയുടെ കഥയാണ് ര ി ടങ്ങഴി. പറയന്റെ ജന്മം മുജ്ജന്മം നല്ലതു ചെയ്താലേ കിട്ടൂ എന്ന് അവർ കരുതുന്നു.

വർഗ്ഗരഹിത സമൂഹത്തിനു വേ ി കെട്ടിയ പെണ്ണിനെ ഒഴിവാക്കി വിപ്ലവത്തിലിറങ്ങിയ കോരൻ ജയിലിലാകുന്നു. ചിരുത അതേ പാത പിൻതുടരാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

അന്തിക്കാടേറ്റു വാങ്ങിയ കൊര രൻ എന്ന ചെറുമന്റെയും കൂട്ടരുടെയും കഥയാണ് 'മണ്ണിന്റെമാറിൽ'. കൊര രൻ, കൊ , അയ്യപ്പൻ, രാമൻ, ചങ്കരൻ ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ആ കുടുംബം. മണ്ണ് സ്വന്തമാക്കാൻ, മണ്ണിൽ അദ്ധ്വാനിക്കാൻ എന്തു വിട്ടു വീഴ്ചക്കും തയ്യാറായ ഇവർ പിന്നീട് ജന്മിയുടെ അനുവാദത്തിന് കാത്തുനില്ക്കാതെ കൃഷി ചെയ്യുന്നു. ജന്മിത്തമെന്ന ദുരന്തം ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ വഴിക്കല്ല, ചെറുത്തുനില്പു കൊര സാധിക്കൂ എന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു.

ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി അൻപത്തിനാലിൽതന്നെ പറയനും പുലയനും ചെറുമനുമടങ്ങുന്ന ദളിത് വിഭാഗങ്ങൾ അവകാശബോധം ആർജ്ജിച്ചിരുന്നു. അപ്പോഴും പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായ ആദിവാസികൾ ജന്മിത്ത കുടിയേറ്റ അതിക്രമ ത്തിന് വിധേയമായിരുന്നു. അന്നുവരെ വത്സലയൊഴികെ മറ്റാരും ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇത്ര തീവ്രമായി നോവലിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ല.

2.4.1.2. സ്ത്രീപ്രശ്നം

സ്ത്രീക്കു ാകുന്നതും പുരുഷനെ ബാധിക്കുന്നതുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ര ിട ങ്ങഴിയിൽ പ്രതിപാദ്യ വിഷയമായിട്ടു ്. പുരുഷധനം, അതിനുവേ ിയുള്ള വിലപേ ശൽ, ജന്മിയുടെ ആക്രമണം എന്നിവ ക്രമമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ സാമൂഹ്യപ്രശ്നത്തിലേക്ക് എത്തിനോക്കുന്നില്ലെങ്കിലും 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ' അന്ന് ചില സമുദായങ്ങളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ബഹുഭർതൃത്വത്തിന്റെ അസംതൃപ്തി വെളിവാക്കു ന്നു. ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ ഒരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ എതിർക്കു ന്നു ്. പെണ്ണിന്റെ മേലുള്ള അധികാരം പങ്കുവെക്കപ്പെടാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത പുരുഷബോ ധമാണ് ഉണർന്നുവരുന്നത്.

സ്ത്രീയുടെ അദ്ധ്വാനവും കരുത്തും സൗന്ദര്യമായികാണാൻ തകഴിക്കു കഴി യുന്നു ്. എന്നാൽ പെണ്ണിന്റെമേലുള്ള അതിക്രമത്തെ സ്ത്രീയുമായിബന്ധപ്പെട്ട വിഷയം എന്നനിലയ്ക്കല്ല തകഴി കാണുന്നത്. പുരുഷാധികാരത്തിൻമേലുള്ള കടന്നു കയറ്റമായാണ് കാണുന്നത്. പാതിവ്രത്യം, ചാരിത്ര്യം എന്നിവക്ക് അമിതപ്രാധാന്യം

കൊടുക്കുന്നുമു ്. വത്സല 'നെല്ലി'ൽ ആദിവാസി പ്രശ്നത്തോടൊപ്പം ആദിവാസി സ്ത്രീ പ്രശ്നവും അവതരിപ്പിക്കുന്നു ്. ആദിവാസികൾക്കിടയിലും പൊതുസമൂഹ ത്തിലും സ്ത്രീ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുന്നു ്. സ്ത്രീയായിരിക്കെ സ്ത്രീ പ്രശ്ന ങ്ങളെ ആഴത്തിൽ അനുഭവിച്ചറിയാനും പ്രതിപാദിക്കാനും വത്സലക്കു കഴിയുന്നു ്. ഒരു കഷണം പുകയിലക്കോ, സോപ്പിനോ വേ ി ശരീരം വെച്ചു കീഴടങ്ങുന്ന സ്ത്രീയുടെ നിസ്സഹായത, അവിവാഹിതരായ അമ്മമാർ, തീർത്തും ദരിദ്രമായ അവ സ്ഥയിൽ നിലനിർത്തിക്കൊ ് ജന്മിഗൃഹങ്ങളിൽ ദാരിദ്രമനുഭവിച്ചുകൊ ുള്ള അടിമ വേല, തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെല്ലാം പുറത്തു കൊ ുവരാൻ വത്സലക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. സ്വന്തം സമുദായത്തിൽ മാര അനുഭവിക്കുന്ന ഒറ്റപ്പെടൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നു ്.

2.5. കുടിയേറ്റം - നോവലുകളിൽ

പ്രകൃതിയെ സംബന്ധിച്ച്, കൈയേറ്റമാണ് കുടിയേറ്റം. കുടിയേറ്റം കൊ ് ആ പ്രദേശത്തെ സ്ത്രീകളെ കൈയേറ്റം ചെയ്യുന്ന രീതിയും ക ുവരുന്നു. സ്ത്രീക്കും പ്രകൃതിക്കും നേരെയുള്ള കൈയേറ്റം കുടിയേറ്റത്തിൽ നടക്കുന്നു. പ്രകൃ തിയുമായുള്ള സ്ത്രീയുടെ സമാനതയാണ് നോവലുകളിലെ കുടിയേററത്തെ പ്രതി പാദിക്കാൻ ഇടയാക്കിയത്.

സ്ത്രീ പ്രകൃതിബന്ധത്തിന്റെ മാറ്റുരക്കുന്ന, ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യമർഹി ക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമായിരുന്നു കുടിയേറ്റം. കുടിയേറ്റത്തിന് സാംസ്കാരികവും മതാത്മകവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഒരു പാശ്ചാത്തലമു ്. ഇവയെ ഏകോപിപ്പിച്ചു കൊ ് നവീനമായ ഒരു സംസ്കാര രൂപീകരണമാണ് ഇവിടെനടന്നത്. കേരളത്തി ലേക്കുള്ള വൈദേശിക കുടിയേറ്റമാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാ ുവരെ ഇവിടെ പ്രബലമായി നടന്നിരുന്നത്. വൈദേശികാധിപത്യവും രാജഭരണം സൃഷ്ടിച്ച ഭീകരതയും ദാരിദ്ര്യവും സ്വന്തം ഭൂമിവിട്ട് മലയോരങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാൻ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി പ്രവിശ്യകളിലെ ജനങ്ങളെ നിർബന്ധിതരാക്കി. വനഭൂമിയിലേക്കു ായ പറിച്ചു നടലി നെയാണ് കുടിയേറ്റം എന്നു പറയുന്നത്. ഒരർത്ഥത്തിൽ അധിനിവേശം തന്നെയാണി ത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാ ിന്റെ പകുതിയിൽ കോട്ടയത്തുനിന്ന് ഹൈറേഞ്ചിലേക്ക് കുടിയേറിപാർത്ത തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി പ്രവിശ്യകളിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രവാഹമാ ണ് ആദ്യത്തെ കുടിയേറ്റമായി കണക്കാക്കുന്നത്.

കുടിയേറ്റം കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ്ഘടനയെയും ജീവിതാവബോധത്തേയും ഗണ്യമായി ബാധിച്ച പ്രതിഭാസമാണ്. അദ്ധ്വാനത്തിനും മണ്ണിനും പെണ്ണിനും പ്രാധാന്യം കൈവന്നിരുന്ന കാലഘട്ടമാണത്. സസ്യവിളയിൽനിന്ന് നാണ്യവിളയുടെ പ്രാധാന്യത്തിലേക്ക് കുടിയേറ്റ മനസ്സ് കടന്നുവന്നു. ജന്മിത്തത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് മണ്ണും പ്രകൃതിയും കുടിയേറ്റ സംസ്കാരത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്നു. കുടിയേറ്റ കാലത്ത് മണ്ണിനും അദ്ധ്വാനത്തിനും പെണ്ണിനും രതിക്കും പ്രാധാന്യം വന്നു. അദ്ധ്വാനിക്കുവാനും ഫലം കൊയ്യുവാനുമുള്ള ഇടമായി ഭൂമിയെക ിരുന്നതുപോലെ സ്വന്തമാക്കി ഇഴുകിചേരാനുള്ള സാധ്യത പെണ്ണിലും ക ത്തി. അന്നുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന ബ്രാഹ്മണ പുരുഷമേധാവിത്വത്തിനും കൊളോണിയൽ പുരുഷമേധാവിത്വത്തിനുമൊപ്പം കുടിയേറ്റ മേധാവിത്വം കൂടി വളർന്നുവന്നു.

അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും ഉടമബോധത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പ്രകൃതിനാശത്തിന്റെ വിഷവിത്തുകളും കുടിയേറ്റത്തിൽ വിതക്കപ്പെട്ടു. പ്രകൃതിനാശവും മണ്ണ്, സ്ത്രീ അടിമത്തവും സ്ത്രീ അദ്ധ്വാനവും ഫലവത്താകുന്നിടത്താണ് കുടിയേറ്റ കഥയും സ്ത്രീവാദവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴം പ്രകടമാകുന്നത്. കുടിയേറ്റ കഥകൾ നോവലാക്കിയ എഴുത്തുകാർ മലയാളത്തിലു ്. പ്രകൃതിനാശവും കുടിയേറ്റ ജനതയുടെ ദാരിദ്ര്യവും അദ്ധ്വാനത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ പങ്കും വ്യക്തമാക്കുന്ന കൃതികളാണിവ. കുടിയേറ്റവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സ്ത്രീകൾ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും കരുത്തിന്റെയും ഉറവിടങ്ങളായി മാറുന്നു ് ഈ നോവലുകളിൽ. കറുത്തമണ്ണും വനനിബിഡതയും കാട്ടുമൃഗങ്ങളും എല്ലാം പ്രതിരോധിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച സ്ത്രീകളാണ് കുടിയേറ്റ സ്ത്രീകൾ. കാക്കനാടന്റെ 'ഒറോത'. എസ്.കെ.പൊറ്റെക്കാടിന്റെ 'വിഷകന്യക', വത്സലയുടെ 'നെല്ല്', ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി', എന്നീ കൃതികൾ കുടിയേറ്റം പ്രതിപാദിക്കുന്ന നോവലുകളാണ്.

2.5.1. വിഷകന്യക - നെല്ല് - ഓറോത

മലയാളത്തിലെ കുടിയേറ്റ കർഷകരുടെ ജീവിതം ആവിഷ്കരിക്കുന്ന മൂന്നു നോവലുകളാണ് 'വിഷകന്യക' (പൊറ്റെക്കാട്, 1948), 'നെല്ല്' (വത്സല, 1972) 'ഒറോത' (കാക്കനാടൻ, 1982) എന്നിവ. അദ്ധ്വാനത്തിലെ സ്ത്രീക്കരുത്താണ് ഒറോത. എന്നാൽ അദ്ധ്വാനത്തിനും അംഗീകാരത്തിനുമിടയിൽ വിഷം വമിക്കുന്ന പ്രകൃതി-പെണ്ണ് ബന്ധ

ത്തിന്റെ കഥയാണ് വിഷകന്യകയിൽ. സ്ത്രീ-പ്രകൃതി-ആദിവാസി ചൂഷണത്തിന്റെ കഥ യാണ് നെല്ലിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അദ്ധ്വാനവും കൃഷിയും മേൽനോട്ടവുമെല്ലാം തനിക്കു വഴങ്ങുമെന്നു കാണിച്ചു തന്ന സ്ത്രീ വൈവിധ്യമാണ് ഒറോത. 'ഈ പെണ്ണി നെവിടുന്നാ ഇത്ര കരുത്ത്' (കാക്കനാടൻ, 1982: 52) എന്നു ചോദിച്ചുപോകുന്ന വിധ മുള്ള സ്ത്രീയാണ് ഒറോത. മനുഷ്യനോടും മണ്ണിനോടും മല്ലിടുന്ന സ്ത്രീയാണവൾ. സ്ത്രീകരുത്തിന്റെ ആർജവം വിഷകന്യകയിൽ കണ്ടെത്താമെങ്കിലും മണ്ണിനോടു മല്ലി ടുന്ന മനുഷ്യനും മനുഷ്യനെ തോല്പിക്കുന്ന മണ്ണും വിഷകന്യകയിൽ പോരാടുന്നുണ്ട്. കുടിയേറ്റകഥ നോവലിൽ മുഖ്യ വിഷയമാക്കിയ ആദ്യത്തെ മലയാള നോവലിസ്റ്റ് എസ്. കെ.പൊറ്റെക്കാടാണ്. മണ്ണിലിഴുകിച്ചേർന്ന ആദിവാസികളുടെ ജീവിത സമരവും കുടി യേറ്റ കർഷകന്റെ ഗതികേടിന്റെ കഥയുമാണ് 'നെല്ലി'ലെ പ്രമേയം.

കുടിയേറ്റ ചരിത്രാരംഭമാണ് 'വിഷകന്യക'യിലെ പ്രതിപാദ്യം. ജന്മിയിൽ നിന്ന് ഭൂമി വാങ്ങി പണിയെടുത്ത് പരാജയപ്പെട്ടൊടുങ്ങുന്ന കുടിയേറ്റ ചരിത്രമാണ് 'വിഷ കന്യക'യിൽ കാണുന്നതെങ്കിൽ പാട്ടത്തിനെടുത്തും മേലാളന്റെ അടിമവേല ചെയ്തും ഒടുങ്ങുന്ന അടിയാന്മാരുടെ കഥയാണ് 'നെല്ലി'ലേത്. കുടിയേറ്റത്തിനും വഴങ്ങാത്ത ഒരു മുഖമാണ് 'നെല്ലി'ലെ കർഷകരുടേത്. കുടിയേറ്റക്കാരുടെ അദ്ധ്വാനവും മണ്ണുമാ യുള്ള തീവ്രബന്ധവുമാണ് 'ഒറോത'യിലെ പ്രതിപാദ്യം.

മൂന്നു നോവലുകളും കർഷക സമൂഹത്തെയാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. മണ്ണി നോടേറ്റുമുട്ടിയും കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്തു മരണം വരിച്ചിട്ടും ദാരിദ്ര്യം ഒഴിയാത്ത സ്ത്രീജീവിതങ്ങളാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ആരും തൊടാത്ത കന്നിമണ്ണിന്റെ സ്പർശം കുടി യേറ്റക്കാരിൽ കോരിത്തരിപ്പു ണ്ടാക്കി. "പ്രകൃതിയുമായി ഒത്തിണങ്ങി സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവിക്കാം, സുഖിക്കാം സമ്പാദിക്കാം, ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാം" (പൊറ്റെക്കാട്, 1979 : 11) എന്ന മോഹവുമായാണ് കുടിയേറ്റക്കാർ കടന്നുവരുന്നത്. മണ്ണിലും പെണ്ണിലും കുടിയേറ്റക്കാർ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നത് ഒരു സ്ത്രീ എന്ന നില യിൽ വത്സലക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ആദിവാസിസ്ത്രീയുടെ മേലുള്ള ആധിപത്യത്തിന്റെ കഥയും വത്സല 'നെല്ലി'ൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. സ്ത്രീമുന്നേറ്റംകൊണ്ട് മണ്ണും മനുഷ്യനും കീഴടങ്ങുന്ന കഥാ വൈവിധ്യമാണ് കാക്ക നാടന് പറയാനുണ്ടായിരുന്നത്.

മണ്ണും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി പിൻവാങ്ങുകയും ജന്മിമാർ കുടിയേറ്റക്കാരെ ചതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ് 'വിഷകന്യക'യിൽ. ജന്മിമാർ അടിയാനെ ചതിച്ച് മുന്നേറുന്ന ചിത്രത്തോടൊപ്പം കുടിയേറ്റത്തിന്റെ അഭാവംകൊ ് ശ്രദ്ധേയമായ വയനാടിന്റെ ചിത്രവും 'നെല്ലി'ൽ ആവിഷ്കൃതമാകുന്നു. കുടിയേറ്റ മനസ്സിന്റെ അത്യുജ്ജ്വല ചിത്രത്തോടൊപ്പം ജന്മിത്ത, കുടിയേറ്റ ആധിപത്യത്തിനുമേൽ വഴങ്ങികൊടുക്കാത്ത പെൺകരുത്തിന്റെ ചിത്രമാണ് 'ഒറോത'യിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്.

സ്ത്രീവീക്ഷണങ്ങളിൽ മൂന്നുതരം നിലപാടുകളാണ് ഇവയോരോന്നും കൈക്കൊള്ളുന്നത്. മണ്ണ്-സ്ത്രീബന്ധത്തിന്റെ ആഴം അളന്ന് മണ്ണിനെയും പെണ്ണിനെയും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ബോധമുൾക്കൊ കുടിയേറ്റ, ജന്മിത്ത ചിത്രം 'വിഷകന്യക'യിൽ പ്രകടമാണ്. മാത്തന് മറിയത്തെ ഭയമാണ്. താൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ വഴങ്ങിത്തരാൻ മറിയം തയ്യാറാവാത്തതുതന്നെയാണ് മാത്തന്റെ ഭയം. കുടിയേറ്റ കരുത്തിനു മുന്നിൽ പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തു നില്ക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് മാധവി (വിഷകന്യക) മാധവിയെ സദാചാരത്തിന്റെ ദണ്ഡുകൊ ളക്കാനാണ് എസ്. കെ. ശ്രമിച്ചത്. നെല്ലിലെ കുറുമാട്ടി മാധവിയെ സ്മരിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രം വശംവദയാകുന്ന പെണ്ണാണ് കുടിയേറ്റ സദാചാരത്തിന്റെ സങ്കല്പം. മാധവി രതി ഇങ്ങോട്ടാവശ്യപ്പെടുന്നു. കുറുമാട്ടിയും രതി ആവശ്യപ്പെട്ട് മല്ലന്റെ സമീപത്തെത്തുന്നു ്. കുടുംബത്തിനുവേ ിയും സമൂഹത്തിനു വേ ിയും ജീവിതം ഹോമിക്കുവാനും ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ വഴികൾതേടി മുന്നോട്ടു പോകാനും ഒറോതയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു. സ്തീയെ ലൈംഗിക വസ്തുവായി കാണുകയും കരുത്തുറ്റ പുരുഷനെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു ് എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു 'വിഷകന്യക'യിലെ സ്ത്രീബോധം. അടിമത്വത്തിന്റെയും ലൈംഗികചൂഷണങ്ങളുടെയും ഇരകളാവുന്ന സ്ത്രീനിസ്സഹായതയുടെ ചിത്രീകരണമാണ് 'നെല്ലി'ൽ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും സ്ത്രീകരുത്തിനുമുന്നിൽ നിഷ്പ്രഭമാവുന്ന ബോധമാണ് 'ഒറോത'യിലെ സ്ത്രീബോധം.

2.6. സദാചാരബോധം മലയാള നോവലിൽ

സമൂഹത്തിന്റെ സദാചാരനിലവാരം അളക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡമായി മിക്കപ്പോഴും നിരീക്ഷണവിധേയമാക്കുന്നത് സ്ത്രീകളെയാണ്. സ്ത്രീകളുടെ ധർമ്മം കുടു

ബത്തിനകത്ത് നിയന്ത്രണ വിധേയമായിരുന്നു. ഭർതൃപരിപാലനം, പാതിവ്രത്യനിഷ്ഠ, കുട്ടികളെ പരിപാലിക്കൽ, പാചകം തുടങ്ങിയ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും അനുസരണ, വിനയം, ക്ഷമ തുടങ്ങിയ സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളും സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. ഇതിനു പുറത്തുള്ള അനുഭവങ്ങളാകെ സദാചാര വിരുദ്ധങ്ങളായി ഗണിച്ചിരുന്നു. "ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊ ി രിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ കാണുന്നതുപോലും സദാചാരവിരുദ്ധമായി" (ഭാസ്കരനുണ്ണി, 1986 : 61) കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ദോഷങ്ങളും സ്ത്രീയിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്ത്രീ ആചരിക്കേ പ്രധാന നിഷ്ഠ പാതിവ്രത്യമാണ്. ഇതിന് ഭംഗം വന്നാൽ സമൂഹത്തിനാകെ ദോഷഫലമു ാകുന്നു എന്ന വിശ്വാസം പല സമൂഹങ്ങളിലും പ്രബലമാണ്. വിവാഹം കുടുംബജീവിതം, സാമൂഹ്യജീവിതം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധപാളികളിലെല്ലാം പുരുഷാധിപത്യഘടനയുടെ വ്യാവഹാരികരീതികൾ സ്ത്രീയെ ഭോഗവസ്തുവും ഇരയും ചരക്കുമൊക്കെയാക്കി വിലയിടുന്ന സാഹചര്യവും ദൃഢപ്പെടുത്തുകയാണ്. "പല സാഹിത്യ രചനകളിലും കലാപരമായ സാധ്യതയ്ക്കുവേ ി ലൈംഗികത ബോധപൂർവ്വം ഉപയോഗിക്കുന്നതുകാണാം" (കേശവദേവ്, 1973 : 84). രതിക്കുമേലുള്ള മുൻകൈ പുരുഷനവകാശപ്പെട്ടതും സ്ത്രീക്കു നിഷിദ്ധവുമായിരുന്ന സാഹചര്യമായിരുന്നു ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നത്.

ഇന്ദുലേഖയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത് പ്രധാനമായും നായർ സ്ത്രീകളുടെ അനുഭവമാണ്. മരുമക്കത്തായം നിലനിന്നിരുന്ന സമൂഹങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു നായർസമൂഹം. പുരുഷാധിപത്യഘടനയുടെ അമ്മാവൻകേന്ദ്രിത പുരുഷമേധാവിത്വം പിതൃകേന്ദ്രിത പുരുഷാധിപത്യത്തിലേക്ക് മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പിതൃദായക്രമത്തിനകത്തെ സ്ത്രീകൾക്ക് പാതിവ്രത്യംപോലുള്ള സന്മാർഗ്ഗം നിർബന്ധിതമായിരുന്നു. മരുമക്കത്തായ കാലത്തെ സ്ത്രീകളുടെ സന്മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് ഇളം കുളം കുഞ്ഞൻപിള്ള സൂചന നല്കുന്നു.

> നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സ്വജാതിയിലോ ഉയർന്ന ജാതിയിലോ പെട്ട പുരുഷനു വശംവദയാകാത്ത സന്മാർഗ്ഗഹീനകളായ സ്ത്രീകൾ ഉ ങ്കിൽ അവരെ ഉടൻ വധിക്കേ താകുന്നു എന്ന കാർത്തികപ്പള്ളി നാടുവാഴിയുടെ വിളംബരം (കുഞ്ഞൻപിള്ള, 1970 : 149).

മരുമക്കത്തായ ദായക്രമത്തിൽ സംബന്ധമാണ് നിലനിന്നിരുന്നത്. അതുകൊ ാണ് നായർസ്ത്രീകൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ ഭർത്താവിനെ എടുക്കാനും ഒഴിവാക്കാനും സ്വാതന്ത്ര്യമു ായിരുന്നു എന്ന് ഇന്ദുലേഖയിൽ പറയുന്നത്. ഇന്ദുലേഖ സദാചാര വിരുദ്ധമായി ഒന്നും ചെയ്യരുത് എന്ന് മാധവന് നിർബന്ധമു ായിരുന്നു. മദിരാ ശിക്കു പോകാൻ തയ്യാറായ ഇന്ദുലേഖയെ മാധവൻ വിലക്കുന്നു ്. "എന്റെ ഓമന യെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് ചീത്ത അഭിപ്രായമു ാകുന്നത് എനിക്ക് അതിലും വേദന യാണ്" (ചന്തുമേനോൻ, 1998: 56). പിതൃദായക്രമത്തിലെ സദാചാരബോധത്തെയാണ് ചന്തുമേനോൻ പിന്തുണക്കുന്നത്.

തകഴിയുടെ സദാചാരസങ്കല്പം പുരുഷമൂല്യങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടതാണെന്ന് 'ര ി ടങ്ങഴി'യിലെ ചിരുതയും 'ചെമ്മീനി'ലെ കറുത്തമ്മയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു ്. പിഴ യ്ക്കുന്ന പെണ്ണിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശ്വാസം തകഴിയുടെ മിക്കനോവലുകളിലും കട ന്നുവരുന്നു ്. പിഴച്ച പെണ്ണിനെ സംബന്ധിച്ച സാമ്പ്രദായിക ധാരണകളെ തിരു ത്തുന്ന കഥാപാത്രസൃഷ്ടിക്ക് തകഴി തയ്യാറാവുന്നുമില്ല. 'ര ിടങ്ങഴി' എന്ന നോവലിൽ ജയിലിൽ പോയി തിരിച്ചുവരുന്ന കോരന്, തന്നെ സൂക്ഷിക്കാനേല്പിച്ച ചിരുതയെ കൈപിടിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ ചാത്തനെക്കുറിച്ച് നോവലിസ്റ്റ് തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തു ന്നത് "പൗരുഷത്തിന്റെയും സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെയും തന്റേടത്തോടെ അവൻ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ആങ്ങളയും പെങ്ങളുമായിരുന്നു" (തകഴി, 2000 : 116). സന്മാർഗ്ഗികളായ കഥാ പാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും സന്മാർഗ്ഗജീവിതത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എടുത്തുകാണി ക്കയും ചെയ്യുന്നു ് തകഴി. പെണ്ണിന്റെ ചാരിത്ര്യത്തിന് സംസ്കാരത്തിന്റെ ചുവടുറപ്പി ക്കാൻ പോന്ന കരുത്ത് തകഴി ക ത്തുന്നു ്.

> കുട്ടനാടൻ പറയന്റെയും പുലയന്റെയും പരമ്പരാഗത സംസ്കാരത്തിന്റെ ജീവ നാഡി ചാരിത്ര്യ ബോധമാണ്. അവന്റെ പെണ്ണിന്റെ ചാരിത്ര്യം അപകടത്തിലാണെ ന്നറിഞ്ഞാൽ ആ അതിമാനുഷമായ കരുത്ത് ഏതെല്ലാം വഴിക്ക് തിരിയുകയില്ല (പു : 89).

ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെ ജന്മിത്ത വിരുദ്ധസമരത്തിന്റെ കീഴാള പ്രതിരോധ മാക്കിമാറ്റാൻ ഈ നോവലുകളിലൊക്കെ തകഴി ശ്രമിക്കുന്നു ങ്കിലും ഈ വിശ്വാസ ത്തിന്റെ സ്ത്രീവിരുദ്ധഘടനയിൽനിന്നും സ്ത്രീയെ മോചിപ്പിക്കാൻ തകഴി ശ്രമിച്ചുകാ ണുന്നില്ല.

കാക്കനാടൻ സ്വതന്ത്ര ലൈംഗികത ആഗ്രഹിക്കുന്ന പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെങ്കിലും സ്ത്രീയെക്കുറിച്ച് പഴയ സദാചാരസങ്കല്പമാണ് വെച്ചുപുലർത്തുന്നത്. "സ്ത്രീ വിഷമാണ്, സർഷമാണ്, മനുഷ്യൻ കാൽവഴുതി വീണടിയുന്ന വലിയ കൊക്കയാണ്. വന്യമൃഗങ്ങളും വിഷസസ്യങ്ങളും മുൾപ്പടർപ്പുകളും മാത്രമുള്ള അഗാധമായ കൊക്ക" (കാക്കനാടൻ, 2002 : 180) എന്ന് 'ഉഷ്ണമേഖല' എന്ന നോവലിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുമു ്. സ്ത്രീലൈംഗികതയെ എന്നും ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന പുരുഷബോധം സ്ത്രീക്ക് സദാചാരപരിധി നിശ്ചയിക്കുന്നുമു ്. സദാചാര സങ്കല്പത്തിൽ നിന്നു വിരിയുന്ന പാപബോധവും കാക്കനാടന്റെ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് ചാർത്തികൊടുക്കുന്നു ്. ഒറോത (ഒറോത, 1982) ശക്തിയുടെ പ്രതീകമാണ്. സ്വതന്ത്ര ലൈംഗികത പുലർത്തുന്ന കഥാപാത്രമെങ്കിലും 'പാപത്തിന്റെ ഫലം' എന്ന ക്രിസ്ത്യൻ മിത്തിന്റെ സന്നിവേശം ഒറോത എന്ന കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്നു. ഒറോത ആദ്യമായി പരപുരുഷന് വഴങ്ങുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് ര ു കുട്ടികളും മരിക്കുന്നത്. മുത്തുകൃഷ്ണൻ എന്ന പൂർവ്വ കാമുകനുമായി ലൈംഗികബന്ധം പുലർത്തുമ്പോഴാണ് ഭർത്താവും മരിക്കുന്നത്. ലൈംഗികത പാപമാണെന്ന ബോധത്തെ ദുരന്തവുമായി കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ കാക്കനാടൻ ശ്രമിച്ചു കാണുന്നു.

'ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസ'ത്തിൽ (ഒ.വി.വിജയൻ, 1967) പാപബോധം നിരന്തരം വേട്ടയാടുമ്പോഴും കൂടുതൽ പേരുമായി ലൈംഗികമായി ബന്ധപ്പെടാനാണ് നായക കഥാപാത്രമായ രവി ശ്രമിക്കുന്നത്. ഫ്യൂഡൽ സദാചാരത്തിന്റെ പൊതുപ്രവണതകളാണ് എം.ടി.യുടെ നോവലുകളിൽ അധീശത്വം പുലർത്തുന്നത്. അതേസമയം പുതിയ മൂല്യബോധമുള്ള സംഘർഷങ്ങൾ ആ നോവലിലെമ്പാടും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നുമു ്. സദാചാരത്തിന്റെ കണ്ണിലൂടെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുന്ന വിമലയും ആ നോവലിലെ സംഭവ സാഹചര്യങ്ങളുമെല്ലാം 'മഞ്ഞിനെ' (എം. ടി. 1964) പരമ്പരാഗത സദാചാര സങ്കല്പത്തിനുള്ളിൽ നിർത്തുന്ന നോവലാക്കി മാറ്റുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി രശ്മി, വിമലയുടെ അമ്മ, അനുജത്തി, സിങ്ങിന്റെ ഭാര്യ എന്നിവരെല്ലാം അഴിഞ്ഞാട്ടക്കാരാണെന്ന് വിമല ധരിക്കുന്നുമു ്. 'അസുരവിത്ത്, കാലം' എന്നീ നോവലുകളിൽ ഫ്യൂഡൽ ആധിപത്യത്തെ ചെറുക്കുന്ന നായക കഥാപാത്രങ്ങൾ പോലും ലിംഗവിവേചനപ്രശ്നത്തിൽ സാമ്പ്രദായിക മൂല്യബോധത്തിന്റെ പക്ഷത്താണ് ചായുന്നത്.

സ്വവർഗ്ഗരതിയുടെ പുരുഷ പ്രത്യയങ്ങൾ കടന്നുവരുന്ന 'ആവിലായിലെ സൂര്യോദയം' (മുകുന്ദൻ, 1987) ലൈംഗികതയുടെ വിചിത്രമായ വിഭിന്നത പ്രദർശിപ്പി ക്കുന്ന നോവലാണ്. പരസ്പരം ക ുമുട്ടുന്ന എല്ലാവരും ഇണചേരുന്ന സാഹ ചര്യത്തിലേക്കാണ് നോവൽ സന്ദർഭങ്ങൾ എത്തിച്ചേരുന്നത്. സദാചാരസങ്കല്പത്തി ലൂന്നി നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിലും രതി സ്ത്രീയെ പാപിയാക്കുന്നു എന്ന മിത്തുതന്നെ യാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. പലരുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്ന മാതുവമ്മയെ മകൻ ഗോവിന്ദൻ പാപിയായി കാണുന്നു ്. ഗോവിന്ദന് കുട്ടിപിറന്നപ്പോൾ "കുഞ്ഞ് ആദ്യം ക ത് പാപത്തിന്റെ മുഖമാണ്, മാതുവമ്മയുടെ" (മുകുന്ദൻ, 2003: 76) എന്നാണ് വില യിരുത്തുന്നത്. മാതുവമ്മയുടെ സ്വരവും പാപത്തിന്റെ സ്വരമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീജീവിതം സദാചാരനിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് നിശ്ശബ്ദമായി വഴങ്ങിനിന്ന കാല ത്താണ് ഈ അവസ്ഥ തുറന്നുകാട്ടികൊ ് സ്ത്രീ എഴുത്തുകാർ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. മാധവിക്കുട്ടി, സാറാജോസഫ്, ചന്ദ്രമതി, സിതാര എന്നിവർ കലർപ്പില്ലാത്ത വികാരങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു ്. സമൂഹം സ്ത്രീക്ക് ര ുതരത്തിലുള്ള അംഗീകാരമേ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. പതിവ്രത അല്ലെങ്കിൽ വേശ്യ. സ്വീകാര്യമോ നിഷേധതാത്മകമോ ആയ ര ് അംഗീകരങ്ങൾക്കും പുരുഷനു വഴങ്ങുന്നതിലെ രീതിഭേദമാണ് അടിസ്ഥാ നം. മാധവിക്കുട്ടിയുടെ നായികമാർ ര ് അംഗീകാരങ്ങൾക്കും വശംവദരാണ്. രുക്മി ണിക്കൊരു പാവക്കുട്ടി (മാധവിക്കുട്ടി, 1997) എന്ന നേവലിൽ "വേശ്യ എന്നു പറയു മ്പോൾ ആയിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല. നമ്മളെല്ലാം വേശ്യമാരാണെന്ന് ആയിക്ക് നന്നായറിയാം. സത്യം തുറന്നുപറയുകയും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന പക്ഷക്കാരിയാണു ഞാൻ" (മാധവിക്കുട്ടി, 1997:15) എന്ന് രാധ പറയുമ്പോൾ പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ കപട സദാചാരബോധം തകർന്നടിയുന്നു ്. വേശ്യ എന്ന് പുരുഷനു വിളിക്കാനും നിശ്ചയിക്കാനുമുള്ള അധികാരത്തെ സ്വന്തം അവകാശമായി കരുതുന്ന സ്ത്രീമുന്നേ റ്റമാണ് ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

സ്ത്രീമുന്നേറ്റ കഥകൾ പറഞ്ഞുവെക്കുന്ന വത്സല ലൈംഗികതയുടെ കാര്യത്തിൽ അടിയുറച്ച സാമൂഹ്യബോധമാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. സദാചാരസങ്കല്പ ത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടാത്ത മല്ലൻ(നെല്ല്) ചിന്തിക്കുന്നത് തനിക്കുവരുന്ന ഓരോ ആപത്തും കുറുമാട്ടിയുമായുള്ള ലൈംഗികബന്ധത്തെ തുടർന്നു ാക്കുന്ന പാപ ത്തിൽ നിന്നാണെന്നാണ്. സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾ സദാചാര സങ്കല്പത്തിൽനിന്ന് വിട്ടു

നിന്ന് സ്വതന്ത്രലൈംഗികത ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി കാണാം. കുറുമാട്ടി (നെല്ല്) സുനന്ദ (കൂമൻകൊല്ലി) ലില്ലിക്കുട്ടി (തൃഷ്ണയുടെ പൂക്കൾ) തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം വേറിട്ടൊരു ചിന്തക്ക് വഴിതെളിച്ചവരാണ്. മലയാള നോവൽചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യകാലഘട്ടങ്ങൾ സദാചാരബോധത്തോട് ഇടഞ്ഞുകൊ ാണ് നിലനിന്നിരുന്നത്. ഫ്യൂഡൽ കാലത്തുനിന്ന് കുറച്ചുകൂടി വ്യത്യസ്തമായ സ്വാതന്ത്ര്യം വ്യാവസായിക കാലത്തു നല്കുന്നു െങ്കിലും പഴയ സദാചാരബോധത്തിൽ തന്നെയാണ് അടിയുറച്ചു നില്ക്കുന്നത്.

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - പൊതുസവിശേഷതകൾ

3.1. വത്സലയും മലയാളനോവലും

വത്സലയുടെ നോവലുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരവലോകനമാണ് ഈ ഭാഗത്തു നടത്തുന്നത്. സൂക്ഷ്മപഠനം നാലാമദ്ധ്യായത്തിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു ്. മലയാള നോവൽസാഹിത്യം വിവിധഘട്ടങ്ങൾ കടന്ന് അറുപതുകളിൽ അസ്തിത്വ ദുഃഖത്തിലേക്കും അന്യഥാബോധത്തിലേക്കും വഴുതി, ആയിരത്തി തൊളളായിരത്തി നാല്പതുകളിൽ തകഴി,ദേവ്,പൊറ്റെക്കാട് തുടങ്ങിയവർ മുഖ്യ ശ്രദ്ധനല്കിയ കാർഷിക ജീവിതത്തെ പുതിയ എഴുത്തുകാർ ഏറെക്കുറെ കൈവിട്ടിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രകൃതിയിലേക്കും ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനധാരയിലേക്കും നോവലിനെ പ്രത്യാനയിക്കേ തു ായിരുന്നു. ആ ദൗത്യമാണ് വത്സല ഏറ്റെടുത്തത്.

എൺപതുകളിലാണ് കേരളത്തിൽ സ്ത്രീവാദത്തിന് ഇടംലഭിച്ചത്. ഇതേകാലത്തുതന്നെ സൈലന്റ്‌വാലി പ്രശ്നത്തിലൂടെ പരിസ്ഥിതിവാദവും കേരളത്തിനു പരിചിതമായി. എന്നാൽ ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ സ്ത്രീവിമോചനത്തിന്റെയും പരിസ്ഥിതി അവബോധത്തിന്റെയും രചനാദൗത്യം തന്റെ നോവലുകളിൽ വത്സല നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നിട്ടു ്. അധികാരബന്ധങ്ങളെയും ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളെയും ആഴത്തിൽബാധിച്ച ആധുനികതയുടെ അവമാനവീകരണ വ്യതിയാനങ്ങൾ മനുഷ്യ-പ്രകൃതി-സ്ത്രീബന്ധങ്ങളെ പിടിച്ചുലച്ചു. ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മരേഖകൾ ആവിഷ്കരിക്കാൻ 'നെല്ലും കൂമൻകൊല്ലിയും ആഗ്നേയവു'മൊക്കെ രചിക്കാൻ വത്സല തയ്യാറായി.

സ്ത്രീവാദ ചിന്തക്കും പി.വത്സലയുടെ രചനകൾക്കും മുമ്പുതന്നെ സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേ ിയുള്ള കലാപം നമ്മുടെ നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. കഥയിൽ സരസ്വതിയമ്മ തുടങ്ങിവെച്ച പോരാട്ടം രാജലക്ഷ്മിയും ലളിതാംബികഅന്തർജ്ജനവും നോവലിലേക്കു വികസിപ്പിച്ചവ

രാണ്. മധ്യവർഗ്ഗ സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം ചിത്രീകരിച്ച രാജലക്ഷ്മിക്കും അന്തർജ്ജനങ്ങ ളുടെ സമുദായത്തിനകത്തെ പ്രശ്നങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെച്ച ലളിതാംബികഅന്തർജ്ജന ത്തിനും പിന്നാലെ വന്ന വത്സല ഒരു സവിശേഷപ്രദേശത്തെ കീഴാളജീവിതത്തി ലേക്കാണ് നെല്ലിലൂടെ കടന്നുകയറിയത്. മുഖ്യധാരയിലിടം കിട്ടാതിരുന്ന ഒരു ജീവിത ത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുക വഴി ആ ജീവിതത്തിലെ ലിംഗവിവേചനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൂക്ഷ്മസംഘർഷങ്ങൾ മലയാളനോവലിന്റെ മുഖ്യപ്രമേയങ്ങളിലേക്ക് വത്സല ഉയർത്തി. മധ്യവർഗ്ഗസ്ത്രീക്ക് ജീവിതത്തിൽ നഷ്ടങ്ങൾമാത്രം സംഭവിച്ചുകൊ ിരുന്നപ്പോൾ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ കരുത്ത് കെ ത്താൻ വത്സലയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു. പാരമ്പര്യമായി കിട്ടിയ കരുത്താണ് തന്റെ മിക്ക സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾക്കും പകർന്നു കൊടുത്തതെന്ന് വത്സല പറയുന്നുമു ്. ആദിവാസി സ്ത്രീജീവിതവും വയനാടൻ മണ്ണിന്റെ കരുത്തും ഒരു പോലെ സമ്മേളിക്കുന്ന 'നെല്ലും' അധിനിവേശ, ജന്മിത്ത വാഴ്ചകൾ മണ്ണും- പെണ്ണും അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്ന കഥപറയുന്ന 'ചാവേറും' ഒരു നവ സ്ത്രീത്വ നിർമ്മിതിക്ക് വത്സല കെ ത്തിയ നേർവഴിയാണ്. സ്ത്രീ പുരുഷ ബന്ധ ത്തിന്റെ ചുരുളഴിയുമ്പോൾ കുടുംബം എന്ന ചട്ടക്കൂട്ടിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ഹനിക്കപ്പെട്ട് വ്യവസ്ഥിതിക്കടിപ്പെടുന്ന മാധവി (നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ) ഗിരിജ (ആരും മരിക്കുന്നില്ല), സാവിത്രി (അരക്കില്ലം) ലില്ലി (തൃഷ്ണയുടെ പൂക്കൾ), അനുരാധ (കനൽ) തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം പുറത്തു ചാടുന്നു.

യന്ത്രവത്കരണവും ജീവിതത്തിലെ യാന്ത്രികതയും പുരുഷന്മാരെ അലസത യിലേക്കും സ്ത്രീകളെ ദാരിദ്ര്യം, ശരീരചന്ത എന്നിവയിലേക്കും തള്ളി വിടുന്ന കാഴ്ച യാണ് 'നമ്പരുക'ളിലേത്. സ്ത്രീപാരമ്പര്യങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുകൊ ് സ്വതന്ത്രത മോഹിച്ച് സാമൂഹ്യ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്ന റോസ് മേരിയും (റോസ് മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) വത്സലയുടെ സൃഷ്ടിയാണ്. ജീവന്റെ ഉറവിടം ജലമാണ്; സ്ത്രീ-പുരുഷ ബന്ധവുമാണ് - ഈ ആപ്തവാക്യ സമർത്ഥനമാണ്. 'ആദിജല'ത്തിലുള്ളത്. കുടിയേറ്റ സംസ്കാരം ജീവിതത്തിലാവാഹിക്കേ ി വന്ന സുനന്ദ (കൂമൻകൊല്ലി)യും ബ്രാഹ്മിണി യമ്മയും (കൂമൻകൊല്ലി) പാരമ്പര്യ നിഷേധ കർതൃത്വങ്ങളായി മാറുന്നു ്. പാരമ്പര്യ നിഷേധത്തിൽ നിന്നുകൊ ുതന്നെ കുടുംബത്തിന്റെ പ്രധാന ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കുന്നവരാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ.

3.2. പ്രമേയം

3.2.1. പ്രമേയപരമായ നിരവധി സവിശേഷതകൾ വത്സലയുടെ കൃതികളിൽ ദർശിക്കാം. "സാധാരണങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് അസാധാരണങ്ങളായ പ്ലോട്ടുകളുണ്ടാക്കി സാഹിത്യസൃഷ്ടി നടത്തുന്ന വത്സല മനുഷ്യന്റെ ആർജ്ജിത സംസ്കാരം അവനെ സാമൂഹ്യ ജീവിയാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു എന്ന അടിസ്ഥാന പ്രമാണത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നു" (പവനൻ, 1987 : 386). നിത്യജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന സാധാരണ അനുഭവങ്ങളാണ് കൃതികളിലെ പ്രമേയം. ഒരു പ്രത്യേക ഭൂപ്രദേശത്ത് പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയിൽ നടക്കുന്ന സാധാരണ അനുഭവങ്ങളാണവ. മനുഷ്യപ്രകൃതികളുടെ ആത്മബന്ധം ആ കൃതികളിൽ ദർശിക്കാം. മനുഷ്യനും മണ്ണും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ തീവ്രമായ അനുഭവമാണ് 'നെല്ല്'(1972)ലെ പ്രമേയം. അടിയാന്റെ ജീവിതം മാടിന്റെ ജീവിതത്തിന് സമാനമാണ്. എന്നും അടിയാന് കഷ്ടതയും ദാരിദ്ര്യവും മാത്രമേ അനുഭവിക്കാൻ വിധിയുള്ളൂ. മണ്ണിനോടു മല്ലിടുന്ന അടിയാനും അവരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന മേലാളനും ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യമൊഴിച്ചാൽ അടിയാളവർഗ്ഗത്തിന്റെ കൃത്യമായ ആവിഷ്കരണം വത്സലയ്ക്ക് സാധ്യമായിട്ടു ്. കാർഷികവൃത്തി കൊ ് ജീവിക്കാനാവാത്ത സ്ഥിതിയാണ് മേലാളനും അടിയാനുമുള്ളത്.

3.2.2. മണ്ണിനോടും മനുഷ്യനോടും പ്രകൃതിയോടുമുള്ള ചൂഷണം ഏറ്റവുമധികം നടന്നിട്ടുള്ളത് വയനാട്ടിൽതന്നെയാണ്. ചൂഷണത്തിന്നെതിരെയുള്ള പോരാട്ടങ്ങളും അവിടെത്തന്നെയാണ് നടന്നിട്ടുള്ളത്. അന്നുവരെ മലയാളനോവൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അടിയാന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കാൻ വത്സലയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുമു ്. ചാവേറി(1991)ലെ അടിയാന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും ജന്മിത്തവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ദുർവാഴ്ചയും പ്രതിപാദിച്ചുകൊ ് സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളെ അതിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയോടെ അവതരിപ്പിക്കാൻ വത്സല ശ്രമിച്ചുകാണുന്നു. സ്ത്രീയനുഭവങ്ങളുടെ പച്ചയായ ആവിഷ്കരണവും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിട്ടു ്. സ്ത്രീകളോടുള്ള ചൂഷണം മിക്കനോവലുകളിലെയും പ്രതിപാദ്യവിഷയമായിട്ടു ്.

> വയനാടിന്റെ കഥാകാരി എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുവെച്ചാൽ പോരാ അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ചൂഷിതമായ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ കഥാകർത്രിയാണ്. അവരുടെ

> കഥകളിലും നോവലുകളിലും ആവർത്തിച്ചുവരുന്നത് അശരണരും അവശതയനു ഭവിക്കുന്നവരുമായ സ്ത്രീകളാണ് (പവനൻ, 1987 : 390).

'നെല്ലി'ലും 'ആഗ്നേയ'ത്തിലും 'ചാവേറി'ലുമെല്ലാം ഇത്തരം സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കൊ ുവരാൻ വത്സലയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടു ്. മദ്ധ്യവർഗ്ഗ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടു ഭേദിച്ച് പുറത്തുവരുന്ന നങ്ങേമ(ആഗ്നേയം, 1978) സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനിയാകുന്നു. കുടിയേറ്റ കർഷകൻ അനുഭവിക്കുന്ന വൈഷമ്യവും, തന്റേടം കൈമുതലാക്കിയ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ മുന്നേറ്റവും ഒരുപോലെ പ്രമേയമാക്കുന്ന നോവലാണ് 'ആഗ്നേയം'. സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുത്തിന്റെയും ഉറവിടമായ സുനന്ദ, (കൂമൻകൊല്ലി, 1981). കൂമൻകൊല്ലിതാഴ്വരയുടെ സൗന്ദര്യം ഒന്നാകെ ആവാഹിച്ചവളാണ്. പഴയകാല തറവാടിത്തബോധം സ്ത്രീയെ ചൊല്പടിക്കുനിർത്തുവാനും പുത്തൻ സാമ്പത്തിക നയങ്ങൾ സ്ത്രീയെ ചട്ടുകമാക്കിമാറ്റുവാനും ശ്രമം ചെയ്യുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

3.2.3. പുരുഷചെയ്തികൾക്കൊപ്പം സ്ത്രീചെയ്തികളും വഞ്ചനയുടെ ലോകത്ത് സ്ഥാനം പിടിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീയുടെ നിസ്സഹായത തകർച്ചയിലേക്കെത്തിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് 'തകർച്ച' (1968) എന്ന നോവലിലുള്ളത്. രാരുക്കുട്ടി എന്ന കാരണവർ കുടുംബത്തിന്റെ നന്മക്കുവേ ി ജീവിച്ചിട്ടും കുടുംബം തകരുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ നെരിപ്പോടുകത്തുന്ന ചിത്രം രാരുക്കുട്ടിയുടെ ഭാര്യയുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നു. ദിവസത്തിൽ പതിനഞ്ചു മണിക്കൂർ അടുപ്പെരിക്കുന്ന അവർ തറവാട്ടിലെ വയറുകളുടെ വിശപ്പടക്കുന്ന യന്ത്രം മാത്രമായിരുന്നു. തറവാടിത്തം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനാവാതെ രാരുക്കുട്ടിയും പാതിവ്രത്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനാവാതെ സരസുവും ജീവിതത്തിൽ പരാജയം ഏറ്റുവാങ്ങുന്നു. പുത്തൻ മുതലാളിത്ത സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥ നല്കുന്ന തകർച്ചയുടെ പൂർണ്ണരൂപം 'തകർച്ച' എന്ന നോവലിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

3.2.4. ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ സ്ത്രീവ്യക്തിത്വം പ്രകടമാക്കുന്ന, മുതലാളിത്തം വിലക്കെടുക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് മാധവി (നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ, 1975). മദ്ധ്യവർഗ്ഗ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ നിസ്സഹായതയും നിരാശ്രയത്വത്തിന്റെ ദയനീയതയും വ്യക്തമാക്കുന്ന കൃതിയാണ് ഇത്. രോഗിയായ ഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യാപദം മാധവിക്ക് നിഷേധി

ക്കാനാവുന്നില്ല. മദ്ധ്യവർഗ്ഗ സംസ്കാരം അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ നിയന്ത്രണങ്ങൾ മാധവിയുടെ ജീവിതത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതായികാണാം.

3.2.5. സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി പെണ്ണിന് എന്നും ചങ്ങല തീർക്കുന്ന ഒന്നായി ഭവിക്കുന്നു. വിവാഹം ചങ്ങലയുടെ കുരുക്ക് മുറുക്കാനല്ലാതെ അഴിയാൻ സഹായിക്കാറില്ല. ഏതെങ്കിലും, ഒരു പുരുഷന്റെ അടിമയാവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട സാവിത്രിയാണ് 'അരക്കില്ലം'(1977) എന്ന നോവലിന്റെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രം. കാമുകന്റെ നിസ്സഹായതയും ഭർത്താവിന്റെ തന്റേടമില്ലായ്മയും രോഗവും സാവിത്രിയെ ആർത്തിയോടെ നോക്കുന്ന അച്ചുവേട്ടന്റെ മുൻപിൽ മുട്ടുകുത്തിക്കുന്നു. സ്വതസിദ്ധമായ മനോധൈര്യത്തിൽനിന്നുയിർക്കൊ വാക്ശരങ്ങൾക്കൊന്നും സാവിത്രിയെ രക്ഷിക്കാനാവുന്നില്ല. സ്വതന്ത്രമായ ജീവിതമാണ് സാവിത്രി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. പുരുഷന്റെ കൈക്കരുത്തുകളെ അതിജീവിക്കാൻ സാവിത്രിക്കു കഴിയുന്നില്ല.

3.2.6. സ്ത്രീലൈംഗികതയുടെ മേൽ അനാഥത്വം എന്ന ദണ്ഡുകൊ ് പ്രഹരമേല്പിക്കുന്ന കാഴ്ച 'തൃഷ്ണയുടെപൂക്കൾ' (1979) എന്ന കൃതിയിൽ കാണാം. ഒരു വീട്ടിലെ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത പുരുഷന്റെ ഭാര്യയായിത്തീരേ ി വന്ന അഞ്ചു മക്കളുടെ അമ്മയായ ലില്ലിക്കുട്ടിക്ക് ഭർത്താവിന്റെ പോരായ്മകൊ ് ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടതയും അനുഭവിക്കേ ി വരുന്നു. ഏട്ടത്തിയമ്മയുടെ ശാപവചനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മോചനതന്ത്രവുമായാണ് വാടകവീട്ടിലെത്തിയത്. പുരുഷന്മാർ ഒരുക്കുന്ന വലകൾ ഭേദിക്കാൻ ലില്ലിക്കുട്ടിക്കും കഴിയാതെ വരുന്നു . സ്ത്രീകളുടെ ആന്തരിക ധൈര്യവും കഴിവും ഒരിക്കലും അവൾ പുറത്തു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്ന വത്സലയുടെ നിലപാട് ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നു. സദാചാരത്തിന്റെ വേലിക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ പെടാൻ മടിക്കുന്നവരാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീകൾ. കുറുമാട്ടി (നെല്ല്), സുനന്ദ (കൂമൻകൊല്ലി), സാവിത്രി വാരസ്യാർ (നെല്ല്) തുടങ്ങിയവരുടെ ഒപ്പം നില്ക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് ലില്ലിക്കുട്ടിയും (തൃഷ്ണയുടെ പൂക്കൾ). ഭർതൃജ്യേഷ്ഠനും, മീൻകാരനുമെല്ലാം ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടാൻ നിർബന്ധിതയാക്കിയിട്ടും കുറ്റബോധം ലില്ലിക്കുട്ടിയെ വേട്ടയാടുന്നില്ല എന്നു കാണാം. വീട്ടുപകരണങ്ങൾ വിറ്റ് ചെലവുകഴിയുന്ന ലില്ലിക്കുട്ടി ചിന്തിക്കുന്നത് ഒരു സ്ത്രീയായി വീ ും ജനിക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്നു തന്നെയാണ്.

3.2.7. വീട് ഒരു തടവറയായി മാറുന്ന പെണ്ണിന് നഗരത്തിന്റെ വിശാലതയും അനന്തസാധ്യതയും ഒരുക്കികൊടുക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മരുപ്പച്ചയാണ് 'കനൽ' (1979). ഒരു ശിപായിയുടെ മകളായി പിറന്ന അനുരാധ പെണ്ണാണെന്ന ഭീഷണിക്കുള്ളിലാണ് വളർന്നത്. ചേച്ചിയെ വിവാഹം കഴിച്ചയച്ചത് ആണും പെണ്ണും മി ിക്കൂടാത്ത, തീ ാരി സമയങ്ങളിൽ പെണ്ണുങ്ങൾ ആട്ടിൻകൂട്ടിൽ കഴിയേ തറവാട്ടിലേക്കെന്നറിഞ്ഞ അനുരാധ ഞെട്ടുന്നു. ചേച്ചിയുടെ ആത്മഹത്യ അനുരാധയെ തളർത്തുന്നു ്. ചിന്തകനായ ശിവപ്രസാദിനോടുള്ള പ്രണയം മനസ്സിന്റെ വിശപ്പുമാത്രമാണെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. സ്വതന്ത്രമായ ജീവിതം ആഗ്രഹിക്കുന്ന അനുരാധ ഒരു പെണ്ണിന്റെ വിലക്കുകളെക്കുറിച്ചും കെട്ടുപാടുകളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുന്നു. വിവാഹം, കുടംബജീവിതം എന്നിവയെ അതിജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അനുരാധ കുടുംബം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ മരിക്കാൻ പോലും അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഭാര്യയാകാതെ അമ്മയാകാൻ പറ്റാത്ത സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിക്കെതിരെ ചിന്തിച്ച് തന്റെ വ്യക്തിത്വം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനും സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീമുന്നേറ്റമാണ് 'കനലി'ൽ പ്രകടമാകുന്നത്.

3.2.8. കുടുംബത്തിനകത്തും പുറത്തും തൊഴിൽ ചെയ്യേ ിവരുന്ന ഒരു പറ്റം സ്ത്രീകളുടെ കഥയാണ് 'നമ്പരുകൾ' (1980). കാഴ്ചയിലില്ലാത്ത കുടുംബഭാരം താങ്ങാനാവാതെ വിഷമിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ നിരതന്നെയു ് ഇതിൽ. സ്ത്രീയുടെ അദ്ധ്വാനവും കുടുംബനേതൃത്വവും ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യവും പേറേ ി വരുന്ന കുടുംബങ്ങൾ സ്ത്രീഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതും 'നമ്പരുകളി'ൽ വായിച്ചെടുക്കാനാവും. അദ്ധ്വാനത്തിൽ ഭർത്താക്കന്മാരെ പങ്കാളികളാക്കാനുള്ള കഠിനശ്രമവും നടക്കുന്നു ്. ഒരു വിഭാഗം പുരുഷന്മാർ അലസതയുടെയും അധമബോധത്തിന്റെയും അവകാശികളായി മാറുന്നു. അദ്ധ്വാനിച്ച് കുടുംബം പോറ്റാനാവാതെ ശരീരചന്തകളിലേക്ക് വഴിമാറിപ്പോവുന്ന സ്ത്രീയുടെ ദുരന്തം അനാവൃതമാവുന്നു ്. സുന്ദരിയും നാരായണിയുമെല്ലാം ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങളാണ്.

3.2.9. ഉദ്യോഗത്തിനും കുടുംബജീവിതത്തിനുമിടയിൽ ഈ ര ു യോഗ്യതകളും ഒരുമിപ്പിക്കാനാകാതെ നില്ക്കുന്ന സീതാലക്ഷ്മിയും, അനാഥത്വംമൂലം പരാശ്രയം തേടേ ിവന്ന അംബികയുമടങ്ങുന്ന ഒരു പറ്റം സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കഥ

യാണ് 'പാളയം' (1981), നിത്യദാരിദ്ര്യവും പൈത്തഗോറസ് തത്വവും തമ്മിൽ ചേരാത്ത ചേരുവകളാകുന്നു കുട്ടികൾക്ക്. വിശക്കുന്നവയറിൽ ദഹിക്കാതെ കിടക്കുന്ന തത്വങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് വത്സല ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. കഥാഗതിയെ നിയന്ത്രിക്കാനോ വ്യതിചലിപ്പിക്കാനോ ഒരൊറ്റ പുരുഷകഥാപാത്രം പോലുമില്ലാത്ത നോവലാണ് 'പാളയം'. നോവലിലെ സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത് വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഭാഗമായ ആധിപത്യ നിലപാടുകൾ കൊ ു തന്നെയാണ്. സാമ്പത്തികമായി സുരക്ഷിതത്വമനുഭവിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപികമാരും ദരിദ്രരായ കുട്ടികളുമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. സർക്കാരിന്റെ പുതിയ പുതിയ പദ്ധതികൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും ഈ കോട്ടക്കുളളിലാണ്. ആധുനിക സംസ്കാരത്തിന്റെ കുതിച്ചുചാട്ടവും ഉപഭോഗസംസ്കാരവും വിദ്യാർത്ഥിനികളെ ലക്ഷ്യമാക്കി കടന്നുവരുന്നു . നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്കാരച്യുതികളെല്ലാം കോട്ടയ്ക്കുളളിലെ സ്ത്രീകളിലും വിദ്യാർത്ഥിനികളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു .

3.2.10. ഭർതൃഗൃഹം തന്റെ തടവറയാണ് എന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ഗിരിജയുടെ കഥയാണ് 'ആരും മരിക്കുന്നില്ല' എന്ന നോവൽ. പെണ്ണിനെന്തിനാണ് ബുദ്ധി എന്നു ചോദിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിലാണ് ഗിരിജ കഴിയുന്നത്. വല്ലപ്പോഴും വിരുന്നുകാരനായെത്തുന്ന ഭർത്താവ് തന്റെ ശരീരത്തെ മാത്രം അന്വേഷിക്കുന്നവനാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവ് അവൾക്ക് വേദന നല്കി. ഭർത്താവിന്റെ അനുജൻ അരവിന്ദന്റെ പ്രകടനപരമായ വിപ്ലവചിന്തയെ പരിഹസിക്കുന്നു ് ഗിരിജ. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ കാഴ്ചപ്പാടു ായിരുന്ന ഗിരിജ തന്റെ ജീവിതം തടവറയിലാക്കിയ വിവാഹത്തോട് എതിർപ്പുപ്രകടിപ്പിക്കുന്നു . വീട് എന്ന തടവറ അറിവും വിനോദവും വേ ാത്ത മാടുകൾക്കുസമാനമാക്കുന്ന തൊഴുത്തുകളായി പരിണമിക്കുന്നതിനെ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്ന കൃതിയാണ് ആരും മരിക്കുന്നില്ല എന്ന നോവൽ. ഭർതൃഗൃഹത്തിൽ ഒരിക്കലും സ്ത്രീകൾ സ്വാസ്ഥ്യം അനുഭവിക്കുന്നില്ല, നടിക്കുന്നതേയുള്ളൂ എന്ന സത്യം വിളിച്ചു പറയുന്ന നോവലാണിത്

3.2.11. നിശ്ശബ്ദതയിൽനിന്നുയിർകൊ ആദിവാസി സമൂഹത്തിന്റെ അവകാശപോരാട്ടങ്ങളുടെ കഥയാണ് 'റോസ്മേരിയുടെആകാശങ്ങൾ' (1993). മതപരിവർത്തനം മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാന ബോധത്തിന് ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുന്നില്ല എന്നതിനുതെളിവാണ് യെൽസങ്കിയച്ചൻ. അച്ചൻ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച് മതംമാറി പാതിരി ആയ ആളാണ്.

എങ്കിലും തന്റെ ഗോത്രത്തിന്റെ 'കാമപൂജ നൃത്തത്തിനും' അവരുടെ രഹസ്യ മീറ്റിങ്ങുകൾക്കും പോകുന്നുമു ്. സിസ്റ്റർ ആലീസും ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കാളിയാകുന്നു. ആദിവാസികൾക്ക് സ്വന്തം സംസ്ഥാനവും സ്വന്തം മന്ത്രിയും വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു ് ഇവർ. കേരളത്തിനു പുറത്ത് കഥാപാശ്ചാത്തലമൊരുക്കുന്ന കഥയാണ് 'റോസ് മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ'.

3.2.12. കലാപങ്ങളുടെ നാടായ മലബാറിന്റെ മണ്ണിൽ വർഗ്ഗീയതയുടെ വിത്തുപാകാൻ കാരണമാക്കിയ വിദേശാധിനിവേശ സംസ്കാരവും പ്രത്യാഘതങ്ങളുമാണ് 'വിലാപ'(1987)ത്തിലെ പ്രമേയം. വർഗ്ഗീയത മനുഷ്യനാശം വരുത്തിവെക്കുന്ന കാഴ്ച സ്വന്തം ഓർമ്മയിൽ പരതിയെടുക്കുമ്പോൾ നഷ്ടമായ ബാല്യവും സ്വപ്നങ്ങളും മനുവിനോട് പങ്കുവെക്കുന്ന മാളുണ്ണിയാണ് പ്രധാന സ്ത്രീകഥാപാത്രം. ഇത്തരം ഭീതിതമായ അവസ്ഥകൾ മനുഷ്യമനസ്സും ജീവിതവും പിച്ചിപ്പറിക്കുന്നു. ആമിനയെ വിഭ്രാന്തിയിലെത്തിച്ചത്, മാളുണ്ണിയെ പറിച്ചു നട്ടത്, കോവിലമ്മയെ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമാക്കിയത് ഈ അവസ്ഥയാണ്. ഭിന്നിച്ചു ഭരിക്കുക എന്ന തന്ത്രത്തിന്നടിപ്പെട്ടുപോയ ഖിലാഫത്തും ദേശീയപ്രസ്ഥാനവും തമ്മിൽ തല്ലി തകർന്നടിയുന്ന കാഴ്ചയും അവിടെ സാധ്യമാണ്.

3.2.13. സ്ത്രീയുടെ വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളും കാഴ്ചകളും മിഴിവോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന വത്സല പുരുഷ കേന്ദ്രപ്രധാനമായ മൂന്നു നോവലുകളും രചിച്ചിട്ടു ്. 'ഗൗതമൻ' (1987), 'ഗ്രീഷ്മത്തിലെ മഴ' (1976), 'വേനൽ' (1979) എന്നിവയാണവ. ആധുനിക സംസ്കാരം മനുഷ്യന് പകർന്നു നല്കുന്ന അന്യഥാത്വവും അസ്തിത്വ ദുഃഖവും ഗൗതമനിൽ ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞുട്ടു ്. അടുക്കള ജോലികൊ ് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ പേരറിയാനാവാത്ത അമ്മയും അനാഥാലയത്തിൽ പഠിച്ചു വളർന്ന മകനും പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. നവീന വിദ്യാഭ്യാസം മനുഷ്യന് ജീവിതത്തെ പുണ്യം നല്കുന്നില്ല എന്ന ആശയവും നോവലിൽ കടന്നു വരുന്നു ്. നഗരസംസ്കാരം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്പെട്ട് പ്രകൃതിയുടെ മടിയിൽതന്നെയാണ് ഗൗതമൻ ആശ്രയം കെ ത്തുന്നത്.

3.2.14. താൻ പഠിച്ച സ്ക്കൂളിൽ തന്നെ അദ്ധ്യാപകനാകാൻ ഭാഗ്യം ചെയ്തിട്ടും നഗരസംസ്കാരത്തിന്റെ കാതലിൽനിന്ന് വിട്ടുനില്ക്കുവാൻ കഴിയാത്തവനാണ് ശൂലപാണി (ഗ്രീഷ്മത്തിലെ മഴ). തന്റെ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ അമ്മ ചമ്പയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി

ലൈംഗികതയുടെ രുചിഭേദങ്ങളിലേക്ക് കുതിക്കുവാനാണ് മനസ്സ് കൊതിച്ചത്. മര്യാദ ക്കാരനാവാൻ "വ ിക്കുതിരക്ക് കണ്ണടവെക്കും പോലെ" (പു 7) കല്യാണം കഴിപ്പിക്കു ന്നുെ ങ്കിലും കൂട്ടുകാരന്റെ സഹോദരി രാധയിൽ തന്റെ അന്വേഷണം പൂർത്തികരി ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു ്. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം സ്ത്രീയുടെ മാറിലും യൗവനത്തിലും കെ ത്തുന്നു ശൂലപാണി.

3.2.15. കൊടിയ വരൾച്ച സഹിച്ച് കുന്നിനെ ഹരിതാഭമാക്കാൻ ശ്രമിച്ച രാമൻകുട്ടി യുടെ കഥയാണ് വേനൽ. നഷ്ടപ്പെട്ട പശുവിനെ അന്വേഷിച്ച് രാമൻകുട്ടി വേനൽ കത്തിയെരിയുന്ന കുന്നിലാണെത്തിയത്. അവിടെ വെള്ളവും പച്ചപ്പും മാതുക്കുട്ടി യുടെ വളപ്പിൽ മാത്രം. മൊട്ടക്കുന്ന് വിലക്കുവാങ്ങി അവിടം ഹരിതാഭമാക്കാൻ രാമൻ കുട്ടി ശ്രമം തുടങ്ങി. മനസ്സിൽ പച്ചപ്പുള്ള മാതുക്കുട്ടിക്കും അനുജത്തി ദേവിക്കും രാമൻകുട്ടിയുടെ ശ്രമം അത്ഭുതകരമായി. ഉപജീവനത്തിന് ലൈംഗികത വില്പനച്ചര ക്കാക്കിയ മാതുക്കുട്ടിക്ക് പിന്നീട് പെണ്ണാടിനെ സ്വീകരിക്കുന്ന മുട്ടനാടിനെ വളർത്തി ജീവിക്കേ ി വരുന്നു. അതും തകർന്നപ്പോൾ ദൈവത്തിനു കോവിൽ നിർമ്മിച്ചു മാതു ക്കുട്ടി. അനുജത്തി ദേവി, കുട്ടിയെ പോറ്റാനുള്ള താല്പര്യത്തിൽ പ്രസവിച്ചു വരുന്നു. രാമൻകുട്ടി ദേവിക്ക് ആശ്രയം കൊടുക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ മിഥ്യാബോധ ങ്ങൾക്കെതിരെ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന കൃതിയാണ് വേനൽ. ലൈംഗികതയും ഭക്തിയു മെല്ലാം മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ലഹരിയിലാഴ്ത്തുന്ന വിഷയങ്ങളാണ് എന്ന ബോധം കൊ ു വരുന്ന പരിഹാസത്തിൽ വിരിയുന്ന കഥയാണ് വേനലിലെ പ്രമേയം.

മണ്ണ് - മനുഷ്യ പ്രകൃതിബന്ധത്തിന്റെ ആഴം അളന്ന് സ്ത്രീവിഷയങ്ങൾ സ്വത ന്ത്രമായി കൈകാര്യംചെയ്യുന്ന രീതിയാണ് പ്രമേയത്തിലും ആവിഷ്ക്കരണത്തിലും വത്സല കൈക്കൊള്ളുന്നത്. "സ്വന്തം മണ്ണിൽ സുരക്ഷിതത്വമില്ലാത്ത ജനതയുടെ ഭയവും നിലവിളിയും വത്സലയുടെ കഥകളിൽ മുഴക്കമാവുന്നു" (ഓണക്കൂർ, 1995: 20). സുരക്ഷിതത്വം ആവശ്യപ്പെടുന്ന, പ്രാന്തവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ട മണ്ണ്-സ്ത്രീ രോദനം ആ കൃതി കളിൽ മുഴങ്ങുന്നു ്. സ്ത്രീക്ക് കുടംബത്തിലും സുരക്ഷിതത്വം നഷ്ടപ്പെടുന്ന അവ സ്ഥയാണ് നോവലിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സാമൂഹ്യമായ പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ തന്റെ നോവലിൽ വത്സല വിഷയമാക്കിയിട്ടു ്. സ്ത്രീപ്രശ്നങ്ങളെ സാമൂഹ്യ പശ്ചാത്തല ത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കാനും വത്സല ശ്രമിച്ചുപോന്നിട്ടു ്.

3.3. വത്സലയുടെ നോവലുകൾ പൊതുസവിശേഷത

3.3.1. നിശ്ചിതമായ അനുകരണത്തിന്റെ സമഗ്രമായ ആവിഷ്ക്കാരമല്ല വത്സലയുടെ നോവലുകൾ. "സമൂഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണത്തോടൊപ്പം വ്യക്തിജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളും വത്സല ചിത്രീകരിക്കുന്നു " (ജോർജ്ജ്, 1978: 179). വ്യക്തിയും സമൂഹവും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ ലോകമാണ് വത്സലയുടെലോകം. പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ വത്സലയുടെ ധാരണപ്പുറത്തു തന്നെയാണ് നില്പുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്ത്രീകരുത്ത് വിളംബരംചെയ്യുന്ന പ്രമേയം, പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും മണ്ണുമായുള്ള അഭേദ്യബന്ധം, വിപ്ലാവേശംപൂ കഥാസാഹചര്യം, ജന്മിത്ത നാടുവാഴിത്ത പ്രതിരോധചിന്തകൾ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന കഥാസന്ദർഭങ്ങൾ, സ്ത്രീകർതൃത്വ മുന്നേറ്റം, വ്യത്യസ്തതനല്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങൾ, പ്രാന്തവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ചൂഷണകഥ എന്നിവയെ വത്സലകൃതികളുടെ പ്രത്യേകതകളായി ക ത്താം.

3.3.2. "ഓരോ നോവലിസ്റ്റും തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രാധാനവും ഗഹനവും സുന്ദരവുമായതിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ആധാരം സ്വന്തം ജീവിതവീക്ഷണം അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതദർശനം ആയിരിക്കും" (തരകൻ, 1992: 61). പച്ചയായ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിലേക്കും സ്ത്രീ, പ്രകൃതി, ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കും കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ, കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ കഥപറയുമ്പോൾ, വത്സലയുടെ ജീവിതവീക്ഷണം ആവിഷ്കൃതമാവുകയാണ്. കേരളത്തിൽ മാറിമാറി വന്നുകൊ ിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ പാശ്ചാത്തലങ്ങൾ കൃത്യമായും അവതരിപ്പിക്കാൻ വത്സല ശ്രമിക്കുന്നു . ആര്യാധിനിവേശവും കൊളോണിയൽ സംസ്കാരവും ജന്മിത്ത, മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയും പ്രദാനംചെയ്ത പാശ്ചാത്തലമാണ് കേരളത്തിലു ായിരുന്നത്. സമത്വം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമൂഹത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിലും പിരിച്ചയച്ച അധിനിവേശ, മുതലാളിത്ത, ജന്മിത്ത സംസ്കാരം ഇവിടെ പുനരാഗമിക്കുന്നു . പുതിയ ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ, പരിവർത്തനത്തിനു വിധേയമാകുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ കഥ പറയാൻ വത്സല പലപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്നു . "സമൂഹ നിഷ്ഠമായ വീക്ഷണത്തിലൂടെ പരിവർത്തനത്തിന്റെ പാത തുറക്കാനുള്ള പുരോഗമനചിന്തയാണ് വത്സലയ്ക്കുള്ളത്" (പരമേശ്വരൻപിള്ള, 1998 : 290). തീർത്തും പുരോഗമനാശയങ്ങളും ചിന്തകളും നോവലിൽ വായിച്ചെടുക്കാനാവുന്നു .

3.3.3. പ്രാകൃതസംസ്കാരം വ്യക്തിസത്തയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാത്ത, ഗോത്രമഹിമയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന ഒന്നാണ്. സംസ്കാരത്തിന്റെ പുതുവീചികൾ സ്പർശിച്ച ആധുനികസംസ്കാരം മധ്യവർഗ്ഗ ജീവിതച്യുതിയുടെ മാറ്റൊലി കൂടിയാകുന്നു ്. നിശ്ശബ്ദരും ചൂഷണവിധേയരുമായ ആദിവാസി സമൂഹവും അവരുടെ അദ്ധ്വാനംകൊ ് വയർ (പത്തായം) നിറക്കുന്ന മുതലാളി വർഗ്ഗവും മിക്കനോവലുകളിലും കടന്നുവരുന്നു. കുടുംബ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ സ്ത്രീയോടുള്ള അനീതി കാണാതെ പോകുന്നില്ല വത്സല. വർഗ്ഗത്തിനുമേൽ മറ്റൊരു വർഗ്ഗം നടത്തുന്ന ചൂഷണവും സ്ത്രീക്കുമേൽ സ്വവർഗ്ഗ അന്യവർഗ്ഗ പുരുഷവ്യവസ്ഥിതി നടത്തുന്ന ചൂഷണവും നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് നോവലുകളിൽ ക ത്താവുന്നത്. വ്യക്തിസത്തയിലും മൂല്യബോധത്തിലും പുരുഷാധിപത്യത്തിന്നെതിരായ ഒരു വീക്ഷണം ഇതൾവിരിയുന്നു ്ആ കൃതികളിൽ. “ഓരോ നോവലും ഓരോ ജീവിത വീക്ഷണത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്” (തരകൻ, 1992 : 70) എന്ന അഭിപ്രായം വത്സലയുടെ കാര്യത്തിൽ അനുയോജ്യമാകുന്നു ്.

മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചുമക്കുന്ന (ചാവേർ) വൃത്തികെട്ട ഒരേർപ്പാട് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലു ്. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവൻ വിശപ്പു സഹിക്കുകയും മേലാളൻ അറ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സംസ്കാരം ഇവിടെ (നെല്ല്, ചാവേർ) ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. മനുഷ്യനും മണ്ണും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഉലച്ചിൽ അവന്റെ ജീവനത്തിലും പ്രകടമാകുന്നു ് (നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി, ആഗ്നേയം). കേരളീയ പാശ്ചാത്തലത്തിൽ കർഷകരനുഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ അതിന്റെ തീഷ്ണതയിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു ് വത്സല. ആധുനികവല്ക്കരണവും നഗരവല്ക്കരണവും ഹിന്ദുത്വ അജ കളും മനുഷ്യനെ വളരെയധികം മാറ്റിമറിയ്ക്കുന്നു ്(കൂമൻകൊല്ലി).

വത്സലയുടെ നേവലുകൾ പൊതുവെ പ്രാന്തവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗത്തിന്റെ കഥയാണ് പുറത്തുവിടുന്നത്. സാമൂഹ്യമായും സാമുദായികമായും അടിമത്തം അനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, ആദിവാസികൾ, നിരന്തരം ചൂഷണത്തിനു വിധേയമാകുന്ന പ്രകൃതി, ഇതൊക്കെ കൃത്യമായും രേഖപ്പെടുത്തികാണുന്നു. മധ്യവർഗ്ഗ സംസ്കാരച്യുതിയിൽ അടർന്നു വീണ സ്ത്രീകളുടെ കഥകൾ പറഞ്ഞുവെക്കുന്ന മറ്റ് സ്ത്രീ എഴുത്തുകാരികളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി മലചവുട്ടി ജീവിതത്തുടിപ്പ് പകർത്തിയ എഴുത്തുകാരിയാണ് വത്സല. അവരുടെ നോവലുകളാണെങ്കിലും, കഥകളാണെങ്കിലും

ജീവിതത്തിലലിഞ്ഞുചേരുന്ന, നെഞ്ചിലമരുന്ന സാമൂഹ്യ സത്യങ്ങളായിത്തീരുകയാണ് പതിവ്. "പി. വത്സലയുടെ കഥകൾക്ക് ഒരു സവിശേഷതയു ്. സാറാജോസഫിന്റെ കഥ കൾപോലെ അവ മുറിപ്പെടുത്തുന്നവയല്ല. ഒരു ഭാരംപോലെ വായനക്കാരന്റെ നെഞ്ചി ലമരുകയും ആ ഭാരം അലിഞ്ഞുതീരാൻ അതിന്റെ സമയമെടുക്കും" (ഗ്രേസി, 2002 : 5). ആദിവാസി ചരിത്രം പറയുന്ന നെല്ല് ഒരു നവസ്ത്രീത്വനിർമ്മിതിക്ക് വത്സല ക െത്തിയ ഉപായമാണ്. സ്ത്രീയെ തുറന്നു കാണിക്കുക എന്നാൽ പ്രകൃതിയെ തുറന്നു കാണിക്കുക എന്നുതന്നെയാകണം അർത്ഥം. മണ്ണ്, വയൽ, നദി, കാറ്റ് എന്നിവയൊ ക്കെ സ്ത്രീയുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായി കാണാനും വത്സലയ്ക്കു കഴിയുന്നു ്.

3.3.4. കുടുംബം എന്ന ചട്ടക്കൂട്ടിൽ മനുഷ്യൻ വാസം തുടങ്ങുകയും ഉല്പാദന പ്രത്യുല്പാദനപരമായി തൊഴിൽവിഭജനം നടത്തുകയും ചെയ്ത അന്നുമുതൽ വരു മാനം ആർജ്ജിക്കുന്ന തൊഴിലുകൾ പുരുഷനും സേവനവ്യവസ്ഥാതൊഴിലുകൾ സ്ത്രീക്കും നല്കിത്തുടങ്ങി. മണ്ണിന്റെ അവകാശത്തോടൊപ്പം പെണ്ണിന്റെ അവകാ ശവും അവൻ ചാർത്തിയെടുത്തു. മണ്ണും പെണ്ണും വിനിമയോപകരണങ്ങളായി മാറി ക്കഴിഞ്ഞു. അദ്ധ്വാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മേഖലകൾ പുരുഷൻ കീഴടക്കി. കുടുംബ ത്തിലും സമൂഹത്തിലും പ്രധാന കർതൃത്വം സ്ത്രീക്കാണ് എന്ന് ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്ന വത്സല തന്റെ കൃതികളിൽ ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തിന് ഇടം നല്കികാണുന്നു. 'ആഗ്നേയ'ത്തിലെ നങ്ങേമ, 'നെല്ലി'ലെ വാരസ്യാർ, 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലെ ബ്രാഹ്മണിയമ്മ 'ആരും മരിക്കുന്നില്ല' എന്ന കൃതിയിലെ ഗിരിജ, നമ്പരുകളിലെ അമ്മിണി, നാരായണി, തുടങ്ങിയവർ ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. മനുഷ്യന് മണ്ണിനോടും അദ്ധ്വാനത്തോടും ഏറെ ആഭിമുഖ്യം കൃതികളിൽ കാണുന്നു ്.

ആധുനികവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട കാലത്തിന്റെ സന്തതിയായിട്ടുകൂടി കച്ചവടതന്ത്രപ്ര ധാനങ്ങളായ ജീവിതോപാധികൾ തേടിപ്പോകാതെ കൃഷി, പ്രകൃതി, സ്ത്രീ പ്രശ്നങ്ങൾ കൊ ുവരുന്ന പ്രതിപാദ്യങ്ങളാണ് വത്സല പറഞ്ഞുവെക്കുന്നത്. 'നെല്ല്, കൂമൻകൊ ല്ലി, ആഗ്നേയം, ചാവേർ, നിഴലുറങ്ങുന്നവഴികൾ, ആരും മരിക്കുന്നില്ല, അരക്കില്ലം, വിലാപം' എന്നീ കൃതികളിലെല്ലാം ജീവനോപാധി കൃഷിയാണ്. മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിലെ മണ്ണിന്റെ മണംവഴിയുന്ന ചുരുക്കം ചില കൃതികളായിത്തീരുന്നു ് വത്സലയുടെ കൃതികൾ. തകഴിയുടെ 'ര ിടങ്ങഴി' എസ്.കെ.യുടെ വിഷകന്യക, ചെറു കാടിന്റെ 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ' കാക്കനാടന്റെ 'ഒറോത' എന്നിവയും മേല്പറഞ്ഞ വിഭാഗ

ത്തിൽ പെട്ടതാണ്. കാർഷിക വൃത്തിയുടെ ചുറ്റുപാടിൽ ജനിച്ച കൃതിയാണ് 'നെല്ല്'. നെല്ലിൽ ആദിവാസികളും മേലാളരും ജീവിക്കുന്നത് കൃഷിചെയ്താണ്. ആഗ്നേയ ത്തിലും മറ്റൊന്നും ജീവിതോപാധിയായി കടന്നുവരുന്നില്ല.

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

അദ്ധ്യായം നാല്

വത്സലയുടെ നോവലുകൾ - ഒരു സ്ത്രീപക്ഷപഠനം

'നെല്ല്', ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, പാളയം, ചാവേർ, റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്നീ കൃതികളെ ആസ്പദമാക്കി നോവലുകളിലെ ഇതിവൃത്തം സ്ത്രീപരിചരണം പെണ്ണധികാര-മണ്ണധികാര വാഴ്ച എന്നിവയെ സ്ത്രീപക്ഷരീതിയിൽ പഠിക്കാനാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്.

4.1. ഇതിവൃത്തഘടന

4.1.1. നെല്ല്

വത്സലയുടെ പ്രസിദ്ധ നോവലായ 'നെല്ല്' 1972 ൽ ആണ് പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുന്നത്. വയനാടിന്റെ അതിജീവനത്തിന്റെ കഥയാണ് നെല്ല്. ഭൂമിക്കും, ആദിവാസി, സ്ത്രീ വിഭാഗങ്ങൾക്കുംമേലുള്ള കടന്നുകയറ്റവും ചൂഷണവുമാണ് 'നെല്ലി'ലെ മുഖ്യവിഷയം. ആദിവാസി ജീവിതത്തിന്റെ അകംപൊരുൾ 'നെല്ലി'ൽ അവതീർണ്ണമാകുന്നു '. അടിയാന്മാരുടെ അടിമത്തവും ജന്മിയുടെ ചൂഷണവും ആദിവാസിസ്ത്രീകളുടെ ദയനീയതയും ഒരുപോലെ വ്യക്തമാക്കുന്നു ' 'നെല്ല്'. ആദിവാസി അടിമത്തത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് മല്ലൻ. ദിവസം മുഴുവൻ അദ്ധ്വാനിച്ചാലും കൂലികിട്ടാതെ ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്നവരാണ് ആദിവാസികൾ. കുടിയേറ്റത്തിന്റെ ഭാഗമായി പ്രകൃതിനാശം സംഭവിച്ചതുകൊ ' പ്രകൃതിയിൽനിന്നും അവർക്കൊന്നും കിട്ടാതായി. ജന്മിമാരുടെ ലൈംഗികചൂഷണത്തിന്നിരയാവുന്നു ' മാരയും വട്ടയും ജവനിയുമെല്ലാം. തിരുനെല്ലിയിൽ പിണ്ഡമൊഴുക്കുവാൻ വന്ന രാഘവൻനായർ വാര്യത്തെ കാര്യസ്ഥനാവുകയും സാവിത്രിവാരസ്യാരെയും കുട്ടികളെയും ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്ന് കരകയറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെയും മകളെയും ഇട്ടിട്ടുപോയ ചാത്തനെ ഭർത്താവായി വേ എന്നു തീരുമാനിച്ച കുറുമാട്ടി മല്ലനെ പ്രണയിക്കുന്നു. മല്ലൻ വെളുത്ത ചുെ ലിയുടെ മകളായ മാരയെയാണ് പ്രണയിക്കുന്നത്. കുറുമാട്ടിയുടെ ഇടപെടൽ

കാരണം മല്ലനും മാരയും ഒരേ ചെമ്മത്തിലെ[1] അംഗങ്ങളാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുന്നു. കുടുംബക്കാർ വിവാഹത്തിനു സമ്മതിക്കാത്തതിനാൽ മല്ലൻ മാരയെ കട്ടുകൊ ുപോവുകയും വാര്യത്തെ കാര്യസ്ഥൻ അവർക്ക് ആശ്രയം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂപ്പൻമാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ആയിരം പൊൻവള തപ്പു[2]കെട്ടാൻ മല്ലൻ കൂപ്പിൽ പണിക്കുപോകുന്നു. കൂപ്പിൽനിന്നു പനിപിടിച്ചു തിരിച്ചുവരുന്ന മല്ലൻ കുറുമാട്ടിയുടെ വശീകരണ പ്രയോഗത്തിൽ മരണപ്പെടുന്നു. തുടർന്ന് മാര വാര്യത്തെ പണിക്കാരിയാവുന്നു. ആദിവാസികളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം വാങ്ങി അവർക്കാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വില്ക്കുന്ന സെയ്ത് എന്ന കച്ചവടക്കാരന് ഉണ്ണി കളപ്പുര വില്ക്കുന്നു. ഉണ്ണിയുടെ അനിഷ്ടം മനസ്സിലാക്കി രാഘവൻനായർ വേറെ വീടുവെച്ചുതാമസിക്കുന്നു. മാരയെ ഉണ്ണി ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയും മാരയുടെ ഗർഭത്തിന്നുത്തരവാദിയായി രാഘവൻനായരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. രാഘവൻനായർ ആ ഉത്തരവാദിത്തം തപ്പുകെട്ടി ഏറ്റെടുക്കുന്നു. അസുഖം വന്നപ്പോൾ വേ പരിചരണം തന്ന മാരയെ സ്വന്തംവീട്ടിൽ താമസിക്കാനനുവദിക്കുന്നു രാഘവൻനായർ.

4.1.2. ആഗ്നേയം

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേ ി പൊരുതിമരിച്ച പോരാളിയുടെ ഭാര്യയായ നങ്ങേമ അന്തർജ്ജനം കേയി[3]യുടെ അധികാരഹുങ്കിനു മുന്നിൽ ധൈര്യം സംഭരിക്കുന്നുെ ങ്കിലും, ര ു കുട്ടികളെ പോറ്റാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വയനാട്ടിലേക്ക് കുടിയേറുകയാണ്. ചേച്ചിയും ഭർത്താവും താമസിക്കുന്ന ഇല്ലത്തു താമസിച്ച് അവർ സ്വന്തമായി ഇത്തിരി ഭൂമി ഉ ാക്കുവാൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. സഹോദരൻ കുഞ്ഞപ്പുവിനെ കൂട്ടിയാണ് നങ്ങേമ വയനാട്ടിലെത്തുന്നത്. കുടിയേറ്റ സംസ്കാരവും ജന്മിത്തവും കൂടിക്കലരുന്ന ഒരു നവസംസ്കാരത്തിന്റെ രൂപരേഖയാകുന്നു 'ആഗ്നേയം'. കഥയെക്കാൾ കഥാപാത്രത്തിന് പ്രാധാന്യം നല്കുന്ന നോവലാണിത്. അടിയാത്തികൾക്ക് ഉപ്പും മുളകും ശർക്കരയും വിറ്റുകാശു ാക്കി കുഞ്ഞിനു പത്തുരൂപാ പാൽവാങ്ങാൻ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന മോഹം നടക്കുന്നില്ല. അടിയാത്തികൾ അവർക്കാവശ്യമായ ഉണക്കമീൻതേടി സെയ്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു. ദേവസ്വം മാനേജരായ പത്മനാഭ

[1] കുടുംബം.

[2] പിഴ

[3] മാപ്പിള ജന്മി

മേനോന്റെ പ്രണയത്തെ അവഗണിച്ച നങ്ങേമ ഭൂമി പാട്ടത്തിനെടുത്ത് അദ്ധ്വാനിച്ചുതുടങ്ങി. മകൻ അപ്പു പത്തുജയിച്ചിട്ടും തുടർന്ന് പഠിക്കുന്നില്ല എന്ന തീരുമാനം നങ്ങേമയ്ക്ക് വിഷമമു ാക്കി. മകൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ പാതയിലാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ആ അമ്മ മകനും കൂട്ടുകാർക്കും വേ ഭക്ഷണം ഉ ാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അപ്പു ചെരുപ്പുകുത്തിയുടെ മകളെ വിവാഹം കഴിച്ചതിൽ ദുഃഖിതയാവുന്നു ് ആ അമ്മ. അപ്പു അടങ്ങുന്ന വിപ്ലവസംഘത്തിന്റെ നേതാവ് പൗലോസ് കൊല്ലപ്പെടുന്നു. അപ്പു ജയിലിലാവുന്നു. താൻ അദ്ധ്വാനിച്ച ഭൂമി മുഴുവൻ അപ്പുവിനുവേ ി മദ്യവില്പനക്കാരനായ അമ്പുവിന് പണയം വെയ്ക്കേ ിവന്ന നങ്ങേമ തിരികെ നാട്ടിലേക്കു പോകുന്നു.

4.1.3. കുമൻകൊല്ലി

ആദിവാസികളുടെ ദാരുണാവസ്ഥയും സ്ത്രീ/പ്രകൃതി ചൂഷണത്തിന്റെ രീതിഭേദങ്ങൾക്കൊപ്പം കുടിയേറ്റക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്ന കൃതിയാണ് 'കൂമൻകൊല്ലി'. പൂകുന്നം തറവാടിന്റെ അമരത്തിരിക്കുന്ന ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ തന്റെ തറവാട് സ്വന്തം അദ്ധ്വാനം കൊ ് കരുപ്പിടിപ്പിച്ചതാണ്. ഭർത്താവിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമില്ലായ്മ ഏറെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിലും കുടുംബത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണിയമ്മ കൃത്യമായി നിറവേറ്റുന്നു ്. ജന്മികുടുംബത്തിൽപെട്ട കൃഷ്ണനുണ്ണിയും സുനന്ദയും ഗംഗാധരമാരാരുമെല്ലാം അടിയാനെ ചൂഷണം ചെയ്തു പുലരുന്നവരാണ്. കുടിയാനായ കുറിച്യൻ രാരപ്പനിൽനിന്ന് പൂകുന്നത്തെ അമ്മിണിയുടെ ഭർത്താവായ ഗംഗാധരമാരാർ ഭൂമി തട്ടിയെടുത്ത് അത് കച്ചവടക്കാരനായ അലിക്കും പൂകുന്നത്തെ ഗംഗയുടെ ഭർത്താവ് ഭരതനും വിഭജിച്ചുനല്കുന്നു. പട്ടിണിമരണവും ആദിവാസി പ്രശ്നങ്ങളും രൂക്ഷമാകുന്ന സമയത്ത് ആദിവാസി സംഘാടനത്തിനായി ബാലൻനമ്പ്യാർ കൂമൻകൊല്ലിയിലെത്തുന്നു. ആദിവാസികളെ ബോധവാന്മാരാക്കാൻ കുറച്ചൊക്കെ കഴിയുന്നുവെങ്കിലും സുനന്ദയുമായി രമ്യപ്പെടുന്നു ് ബാലൻമ്പ്യാർ. മതപ്രചരണത്തിനും മറ്റുമായി കൂമൻകൊല്ലിയിലെത്തുന്ന മിഷനറിയാണ് ഫാദർ ഡാനിയേൽ. അടിയാനായ വള്ളിയുടെ മകൾ ബന്ദിയുമായി അടുക്കുകയും യാത്രപോലും പറയാതെപോവുകയും ചെയ്യുന്നു ഡാനിയേലച്ചൻ. ഇതിൽ മനംനൊന്ത് ബന്ദി ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. പൂകുന്നം തറവാട്ടിൽ കാലിമേക്കുന്ന കുങ്കൻ കാരണവന്മാരെപ്പോലെ കൃഷിചെയ്യാൻ കാടുകയറുന്നു. പൂകുന്നം

തറവാട് അവകാശം ചാർത്തിക്കിട്ടിയ ഗംഗാധരമാരാർ പൊളിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. തന്റെ തറവാടിന്റെ പതനം ക ് ദുഃഖിതയാകുന്നു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ.

'ആഗ്നേയ'ത്തിലെ ഒരു കഥാപാത്രം ഈ നോവലിലും കടന്നുവരുന്നു ്. വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് ജയിലിൽ പോയ അപ്പുവാണത്. ഇന്നും ആദിവാസിപ്രശ്നം നിലനില്ക്കുകയും പട്ടിണിമരണം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്ത കൂമൻകൊല്ലിയിലേക്ക് തിരികെവന്ന അപ്പു ഭൂമി പാട്ടത്തിനുകൊടുക്കുന്നു. കൃഷ്ണനുണ്ണി നാടുവിടുകയും ബാലൻനമ്പ്യാരെ സ്വീകരിക്കാൻ സുനന്ദ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പഠിച്ച് ഉദ്യോഗം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന മുരളി പട്ടാളത്തിൽചേരാൻ പോവുന്നു.

4.1.4. പാളയം

കൗമാരക്കാരായ പെൺകുട്ടികളുടേയും അദ്ധ്യാപികമാരുടേയും ജീവിതം വരച്ചുകാണിക്കുന്ന നോവലാണ് 'പാളയം'. നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന പെൺപള്ളിക്കൂടമാണ് പ്രധാന നോവൽപരിസരം. ആഭിജാത്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ധ്യാപികമാരും വിവാഹം വരെ സുരക്ഷിതരായിരിക്കാൻ പെൺകുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളും ക െത്തുന്ന ഇടമാണ് ഈ കോട്ട. ഉപഭോക്തൃ സംസ്കാരവും നഗരസംസ്കാരവും പെൺകുട്ടികളെ പഠനത്തിനു പുറത്തു നിൽക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു നേരംപോലും ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളുടെ മക്കളാണ് അവിടെ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ. അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപികമാരുടെ മക്കളെല്ലാം പുറത്തുള്ള ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തുന്ന സ്ക്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്നു. ഭൂരിപക്ഷവും അദ്ധ്യാപികമാരായതുകൊ ് കുട്ടികൾക്കു വേ സുരക്ഷിതത്വം ലഭിക്കുമെന്ന ധാരണക്കുവിരുദ്ധമായി കുട്ടികൾ പുറത്തു തങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്ന ലോകം തേടിപ്പോകുന്നു ്. ഗവൺമെന്റു നടത്തുന്ന പദ്ധതി നിർവ്വഹണങ്ങളുടെ കോട്ടയായും മാറുന്നു ് ഇവിടം. പിരിവുകളും സ്റ്റാമ്പു വിതരണവും അടിക്കടി നടക്കുന്നു ്. ഇവിടത്തെ കുട്ടികൾ ലൈംഗികചൂഷണത്തിനിരയാകുന്നു. സദാചാരത്തിന്റെ കോട്ടയായ സ്കൂളിലേക്ക് രതിടീച്ചർ കടന്നുവരുമ്പോൾ അദ്ധ്യാപികമാർ ഞെട്ടുന്നു. ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ പറയാതെ ലീവെടുക്കുന്ന രതിടീച്ചർ ആരേയും ഭയപ്പെടാത്ത കഥാപാത്രമാണ്. പ്യൂൺ ശങ്കുണ്ണിനായർ സ്കൂളിൽനിന്ന് വിരമിച്ചപ്പോൾ ലഭിച്ച പൊൻവളയും കൊ ് ചെന്നപ്പോൾ മകൾ ഒളിച്ചോടിയതറിഞ്ഞ് ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു.

4.1.5. ചാവേർ

അടിമത്തത്തിന്റെ തേർവാഴ്ചയിൽ മനുഷ്യജീവനും ജീവിതത്തിനും വിലകല്പിക്കാത്ത സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കുനേരെയുള്ള പടനീക്കമാണ് 'ചാവേറി'ന്റെ കഥാതന്തു. യുവാക്കന്മാരും യുവതികളും ജന്മിത്തത്തിന്റെ കരാളഹസ്തത്തിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുന്നു. കുടിയാന്റെ അദ്ധ്വാനമുൾപ്പെടെയുള്ള സമസ്തവും ജന്മിമാർ അനുഭവിച്ചുപോരുന്നു. ജന്മിത്തത്തിനും വിദേശിയാധിപത്യത്തിനുമെതിരെ അവരുടെ വീടുകളിൽ നിന്നുതന്നെ എതിർപ്പാരംഭിക്കുന്നു. രുധിരമനക്കൽ മഹേശ്വരനും അനന്തനും രാഘവനുമെല്ലാം ജന്മിത്തം അവസാനിപ്പിക്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. വിദേശാധിപത്യത്തിന്നെതിരെ സമരം നടത്തി ജയിലിലായ മഹേശ്വരൻ ജന്മിത്തവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളും കർഷകസമരങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. കുടിയാന്മാരിൽനിന്ന് കുഞ്ഞമ്പാടി നേതൃസ്ഥാനത്ത് വരികയും കർഷകസമരത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജാതിതിരിച്ചുള്ള സ്ത്രീസംഘടനകൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുന്നതിൽ ഉണിക്കാളിയമ്മയുടെ മകൻ രാഘവൻ എതിരുനില്ക്കുന്നു. അനന്തന്റെയും രാഘവന്റെയും കോമൻനായരുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ പുരോഗമനാശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും കർഷകരെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുംവേ ി യുവകാഹളം മാസിക നടത്തിവരുന്നു. കംസൻ പട്ടേലറുടെ ഭാര്യ ഉണിക്കാളിയമ്മ, ശങ്കരൻ നായനാരുടെ ഭാര്യ ഗൗരി എന്നിവർ ഭർത്താവിന്റെ ദുർനടപടികൾ സഹിക്കാതെ വീടുവിടുന്നു. കർഷകരുടെ ദാരിദ്ര്യം അകറ്റാൻ നെല്ലുപിടിച്ചെടുക്കൽ സമരങ്ങൾ നടത്തി അവ കുടിയാന്മാർക്ക് വീതിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. പോലീസുകാരുടെ അതിക്രമത്തിൽ യുവാക്കന്മാരെല്ലാം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. കുഞ്ഞമ്പാടി കൊല്ലപ്പെടുകയും മഹേശ്വരൻ ജയിലിലാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാര്യ രുക്മിണിയുടെ അധികാരം അമ്മാവന്റെ കീഴിൽനിന്ന് തന്റെ കീഴിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊ ് കോമൻനായർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. പ്രണയിച്ച അടിയാത്തി ചെമ്മരത്തിയെ ഒഴിവാക്കി അനന്തൻ ഉച്ചിരയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു. സമരത്തിന്റെയും പോലീസ് അതിക്രമങ്ങളുടെയും നാളുകൾ കഴിഞ്ഞും ജന്മിത്തത്തിനും അടിമത്തത്തിനും യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിക്കാതെ നിലനില്ക്കുന്നതു ക ് അനന്തൻ ദുഃഖിതനാകുന്നു.

4.1.6. റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ

ക്രിസ്തീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിരിയുന്ന കഥയാണ് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്ന നോവൽ. ദരിദ്രരുടെ ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്നു പഠിക്കുന്ന റോസ്മേരി ഫൈനൽ പരീക്ഷ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ വീട്ടിലെത്തുന്നത്, അമ്മയ്ക്ക് അസുഖമാണെന്നറിഞ്ഞു കൊ ാണ്. അപ്പന്റെ മദ്യപാനംകൊ ു തകർന്നുപോയ കുടുംബമാണ് റോസ്മേരിയുടേത്. ഒരിക്കൽ അപ്പൻ റോസ്മേരിയെ കടന്നുപിടിച്ചപ്പോൾ നാട്ടിൽനിന്നു തന്നെ അവൾ രക്ഷപ്പെടുന്നു. അയൽക്കാരിയായ മറിയാമ്മചേടത്തിയുടെ സഹായത്തോടെ അവരുടെ അനുജത്തി മാർഗരറ്റിന്റെ അടുക്കലാണ് തൊഴിൽ തേടി പോകുന്നത്. മൈനീനദിയുടെ തീരമായ ദാരുപിസാ ഗ്രാമത്തിലാണ് അവർ എത്തിച്ചേരുന്നത്. തന്റെകൂടെ ട്രെയിനിലു ായിരുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെ മുഖം അവൾക്കു മറക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തൊഴിലിനെന്നും പറഞ്ഞ് മാടുകളെപ്പോലെ ശരീരചന്തയിലേക്കാണ് അവരെ കൊ ുപോകുന്നത്. ആദിവാസിഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ച യെൽസങ്കിയെ മതംമാറ്റി അച്ചനാക്കി. ഇപ്പോഴും യെൽസങ്കിയച്ചൻ തന്റെ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തുപോന്നു. സിസ്റ്റർ ആലീസ്, സിറ്റർ ദീപ്തി, സിസ്റ്റർ കരുണ എന്നിവരോടൊപ്പമാണ് റോസ്മേരി താമസിക്കുന്നത്. സിസ്റ്റർ ആലീസ് രഹസ്യമായി ആദിവാസികളുടെ മീറ്റിംഗിന് പങ്കെടുത്തുവന്നു. സ്വന്തം മന്ത്രിയും സ്വന്തം സംസ്ഥാനവും വേണമെന്നു വാദിക്കുന്ന ത്സാർഖണ്ഡ്കാരുടെ ഗ്രാമത്തിലാണ് റോസ്മേരി താമസിക്കുന്നത്. നഴ്സാകാൻ താൽപര്യമില്ലാത്ത റോസ്മേരി പഠനം നിർത്തി ഹോസ്പിററലിൽ നിന്നും സിസ്റ്റർആലീസിന്റെ സമീപത്തേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നു. സിസ്റ്റർആലീസ് ലുക്കേമിയ ബാധിച്ച് നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. ദുഃഖിതയായ റോസ്മേരിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നത് യെൽസങ്കിയച്ചനാണ്.

4.1.7. ഇതിവൃത്തഘടന - സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലം

അപ്രധാനമല്ലാത്തതും നേരിടേ ുന്ന അവസ്ഥകളോട് കൂറു പുലർത്തുന്നതുമായ ഇതിവൃത്തരീതിയാണ് നോവലുകളിൽ പിൻതുടർന്നുപോന്നിട്ടുള്ളത്. നായികാ-നായകൻ-വില്ലൻ എന്ന ഘടനക്കകത്തൊതുങ്ങുന്നില്ല വത്സലയുടെ നോവലുകളൊന്നും. ഒരു പ്രത്യേക നായികാ-നായകന്മാരെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുമല്ല ഇതിവൃത്തഘടനയുടെ വളർച്ച. 'നെല്ലി'ൽ മാത്രം കാണുന്ന നായിക-നായകൻ-വില്ലത്തി ഘടന മറ്റുനോവലുകളിൽ പിൻതുടരുന്നില്ല. നായകനായ മല്ലന്റെ മരണം കുറുമാട്ടിയെ നിശ്ശബ്ദയാക്കുന്നു ്. കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തേക്കുയർന്നുവന്ന രാഘവൻ നായരും മാരയുമെല്ലാം ഏറ്റുമു

ട്ടുന്നത് വ്യവസ്ഥിതിയോടാണ്. സാമൂഹിക അവസ്ഥകളുടെ കഥ പറയാനാണ് ഇതി വൃത്ത കല്പനകളെങ്കിലും 'ആഗ്നേയം' അതിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായി നിലകൊള്ളുന്നു. നങ്ങേമ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ ചുറ്റിപറ്റിയാണ് ഇതിവൃത്തഘടന മുന്നേറുന്നത്. നങ്ങേമയുടെ സ്വതന്ത്രമനോവ്യാപാരം കഥാഘടനയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് കാണാം. 'നോവലിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായ മനോവ്യാപരത്തോടുകൂടിയാ ണെങ്കിൽ കഥാഗതിയെ ക്ലിപ്തപ്പെടുന്നത് അവയാണെന്ന് കാണാം' (പോൾ, 1980: 110). എന്ന അഭിപ്രായത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നതാണ് 'ആഗ്നേയ'ത്തിലെ കഥാഘടന. കേന്ദ്രക ഥാപാത്രമായ നങ്ങേമയുടെ തീരുമാനങ്ങളനുസരിച്ചാണ് 'ആഗ്നേയ'ത്തിന്റെ കഥ നീങ്ങുന്നത്. 'ആഗ്നേയ'ത്തിലെ ഇതിവൃത്തഘടന 'ചാവേർ, കൂമൻകൊല്ലി, പാളയം', എന്നീ നോവലുകൾ പിൻതുടരുന്നില്ല. റോസ്മേരി (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ അനുഭവങ്ങളും ചിന്തകളും പ്രവൃത്തികളുമാണ് ആ നോവ ലിലെ ഇതിവൃത്തഘടന രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലത്തിന്റെയോ വിഭാഗ ത്തിന്റെയോ ജീവിത പ്രശ്നങ്ങളാണ് വത്സല പൊതുവെ ഇതിവൃത്തത്തിന് സ്വീകരിക്കു ന്നത്.

4.2. ആഖ്യാനം - പരിചരണം

4.2.1. സാമൂഹ്യ പരിസരം

പഠനവിധേയമാക്കുന്ന നോവലുകളിൽ 'നെല്ല്' ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്നിവ കാർഷികപശ്ചാത്തലമുള്ള നോവലു കളാണ്. പാളയമാകട്ടെ നഗരപശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള ഒരു സ്കൂൾ അന്തരീക്ഷമാണ് പ്രമേയമാക്കുന്നത്. വയനാട് കേന്ദ്രമാക്കി രചിച്ച 'നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി, ആഗ്നേയം' എന്നീ നോവലുകളിൽ വയനാട്ടിലെ ആദിവാസിജീവിതത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമാണ് കാണുന്നത്. കേരളത്തിനുപുറത്ത് കഥാപശ്ചാത്തലമൊരുക്കിയാലും കാർഷികവൃ ത്തിയോ ആദിവാസി ജീവിതമോ കാണാതിരിക്കാൻ വത്സലയ്ക്കാകുന്നില്ല. അതുകൊ ാണ് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്ന നോവലിലും ആദിവാസി ജീവിതം കട ന്നുവന്നത്.

'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി' എന്നീ നോവലുകളിൽ ജന്മിത്തത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഏറെയും അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കുടിയേറ്റത്തോടെയു ാകുന്ന വയ

നാട്ടിലെ ജന്മിത്തത്തിന്റെ അപചയഘട്ടവും ഈ കൃതികളിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നു. 'ചാവേറി'ലും മുഖ്യപ്രശ്നം ജന്മിത്തത്തിന്റെ തേർവാഴ്ചതന്നെയാണ്. മറ്റു കൃതികളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലും കാർഷികസമരങ്ങളിലും ചാവേറിലെ പോരാളികൾ പങ്കാളികളാവുന്നു ്. ചൂഷണത്തിന് വിധേയരാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവുപോലും ഇല്ലാത്ത ആദിവാസികളാണ് 'നെല്ലി'ലുള്ളത്. അതു മനസ്സിലാക്കിയ കാര്യസ്ഥനും 'നെല്ലി'ലു ്. അടിയാന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുനടത്തുന്ന ഒരു സംഘത്തോടൊപ്പം അടിയാനും പങ്കുചേർന്ന വിപ്ലവകഥയാണ് 'ആഗ്നേയ'ത്തിന്റേത്. ജന്മി, ആദിവാസി, കുടിയേറ്റ ജീവിതങ്ങൾ 'ആഗ്നേയ'ത്തിലു ്. ജന്മിത്തത്തിന്റെ പരാധീനതകൾ ഏറെയുെ ങ്കിലും അടിയാളൻ സംഘടിക്കുകയും സമരോന്മുഖരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യമാണ് 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലുള്ളത്. ജന്മികുടിയാൻ ബന്ധത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശോചനീയ രംഗങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന 'ചാവേർ' നാടുവാഴിത്തം, ജന്മിത്തം, കൊളോണിയൽ വാഴ്ച എന്നിവയെ ഒരുപോലെ നേരിടുന്നു ്.

മുൻപറഞ്ഞ നാലുനോവലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ കഥയാണ് 'പാളയ'ത്തിലേത്. കുടുംബജീവിതത്തിലെ താളക്രമങ്ങളും പെൺകുട്ടികളുടെ കൗമാരകാലഘട്ടത്തിലെ പ്രതിസന്ധികളും തുറന്നുകാണിക്കുന്നു 'പാളയ'ത്തിലൂടെ. ആദിവാസി ജീവിതവും അവരുടെ തനത് സംസ്ക്കാരവും എടുത്തുകാണിക്കുന്ന കൃതിയാണ് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ'.

'നെല്ലി'ൽ നായികാ നായകൻമാർക്ക് തുല്യപ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കേന്ദ്രനായക കഥാപാത്രമില്ല. മല്ലനും രാഘവൻനായരും നായക കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. എന്നാൽ മാരയും കുറുമാട്ടിയും നോവലിലെ കേന്ദ്രപാത്രങ്ങളാകുന്നു. നങ്ങേമ അന്തർജ്ജനം നായികയും അപ്പു നായകനുമായാണ് 'ആഗ്നേയ'ത്തിന്റെ കഥ പുരോഗമിക്കുന്നത്. 'കൂമൻകൊല്ലി'യിൽ സുനന്ദ നായികാസ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്നുവെങ്കിലും ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത കഥാപാത്രമാണ് ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ. കൃഷ്ണനുണ്ണിയും ബാലൻനമ്പ്യാരും മുരളിയുമെല്ലാം പ്രധാന കഥാപാത്രമായി അവതരിക്കുന്നു. 'ചാവേറി'ൽ മഹേശ്വരൻ നായകസ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്നുവെങ്കിലും അനന്തൻ, രാഘവൻ, കുഞ്ഞമ്പാടി എന്നിവരും പ്രധാനകഥാപാത്രങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നു. ചെമ്മരത്തി, ഉച്ചിര, ഉണിക്കാളി, ഗൗരി, രുക്മിണി എന്നിവരെല്ലാം തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. ഒരു നായികയോ നായകനോ ഇല്ലാത്ത നോവലാണ് 'പാളയം'. പുരുഷ കഥാപാത്രങ്ങളൊന്നും കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്നില്ല. അംബികയുടെ

കാമുകൻ ജഗദീഷ് ആണ് പ്രധാനമായും കടന്നുവരുന്ന പുരുഷകഥാപാത്രം. സ്ത്രീകേന്ദ്രീകൃതമാണെങ്കിലും നായകകഥാപാത്രവുമുള്ള നോവലാണ് 'റോസ്മേരി യുടെ ആകാശങ്ങൾ'. റോസ്മേരിയും യെൽസങ്കിഅച്ചനുമാണ് നായികാ നായക ന്മാർ. വത്സലയുടെ കൃതികൾ നായികമാർക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നവയും സ്ത്രീകേന്ദ്രീകൃതവുമാണ്. സ്ത്രീജീവിതം തുറന്നുകാണിക്കാനൊരു വഴിയൊരുക്കൽ കൂടിയാണ് നോവലുകളോരോന്നും.

നോവലുകളിൽ കടന്നുവരുന്ന പ്രധാന പ്രണയങ്ങളെല്ലാം ത്രികോണ പ്രണയ ങ്ങളാണ്. നായകൻ, നായിക, പ്രതിനായകൻ എന്ന സങ്കല്പത്തിനു വിരുദ്ധമായ പ്രണയഭാഷ്യമാണ് വത്സലയുടേത്. സ്ത്രീയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പുരുഷൻ എന്ന സ്ത്രീ സങ്കല്പമാണ് നോവലുകളിൽ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഒരു പുരുഷന് ര ു സ്ത്രീകളു ള്ളതും ഒരു സ്ത്രീക്ക് ര ുപുരുഷനുള്ളതുമായ ര ുതരം ബന്ധങ്ങളുടെ കഥയും വത്സലയുടെ നോവലുകളിലു ്.

മല്ലൻ — മാര, കുറുമാട്ടി - (നെല്ല്)

അപ്പു — ലീല, പാർവ്വതി - (ആഗ്നേയം)

കൃഷ്ണനുണ്ണി — ഭാര്യ, സുനന്ദ - (കൂമൻകൊല്ലി)

അനന്തൻ — ഉച്ചിര, ചെമ്മരത്തി - (ചാവേർ)

എന്നിങ്ങനെ ഒരു പുരുഷനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ര ു സ്ത്രീകളുള്ള പ്രണയബന്ധങ്ങളും

സാവിത്രി വാരസ്യാർ - (നെല്ല്)

ദാമുവാര്യർ രാഘവൻനായർ

സുനന്ദ - (കൂമൻകൊല്ലി)

കൃഷ്ണനുണ്ണി ബാലൻനമ്പ്യാർ

ഉണിക്കാളി - (ചാവേർ)

കംസൻപട്ടേലർ ഉക്കാരൻഗുരിക്കൾ

എന്നിങ്ങനെ ഒരു സ്ത്രീയെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ര ു പുരുഷനുള്ളതുമായ പ്രണയബന്ധങ്ങളുടെ കഥയും നോവലുകളിലു ്. 'പാളയത്തിലും റോസ്മേരിയുടെ ആകാശത്തിലും' ഇത്തരം പ്രണയബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ല.

മല്ലനും മാരയും പ്രണയത്തിലാണെങ്കിലും കുറുമാട്ടി മല്ലനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 'ആഗ്നേയ'ത്തിൽ അപ്പു സ്നേഹിക്കുന്നത് ലീലയെയാണ്. ലീലയെത്തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പുവിന്റെ അമ്മ നങ്ങേമ ക ുവെച്ചത് പാർവ്വതി എന്ന കുട്ടിയെയായിരുന്നു. 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലെ സുനന്ദ കൃഷ്ണനുണ്ണിയുടെ കാമുകി യാണ്. കൃഷ്ണനുണ്ണിക്ക് നാട്ടിൽ ഭാര്യയും മക്കളുമു ്. സാമ്പത്തികമേന്മ മാത്രംനോക്കിയാണ് കൃഷ്ണനുണ്ണി സുനന്ദയ്ക്കൊപ്പം കൂടുന്നത്. രോഗാതുരനായ അയാൾ നാട്ടിൽ ഭാര്യയുടെയും മക്കളുടെയും സമീപത്തേക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നു. അനന്തന്റെ (ചാവേർ) കാമുകിയാണ് ചെമ്മരത്തി. അനന്തൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ഉച്ചിരയെയാണ്. ചെമ്മരത്തി വിവാഹം ആഗ്രഹിക്കാതെ അനന്തന്റെ പ്രണയമാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഒരു പുരുഷനെ ര ു സ്ത്രീകൾ മോഹിക്കുന്നതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഉണിക്കാളിയമ്മ (ചാവേർ) തന്റെ ഭർത്താവിനെക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഉക്കാരൻ ഗുരിക്കളെയാണ്. സാവിത്രി വാരസ്യാരും (നെല്ല്) തന്റെ ഭർത്താവ് ദാമുവാര്യരെക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് രാഘവൻനായരെയാണ്. ര ുതരത്തിലുള്ള പ്രണയമാണ് ഇവിടെ കടന്നുവരുന്നതെങ്കിലും അവ സ്ത്രീയുടെ പ്രണയത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഇടങ്ങളാണ്. പ്രണയമോഹങ്ങൾ തുറന്നുപറയാനുള്ള ധൈര്യം കാണിച്ച സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് ഇവിടെയുള്ളത്.

4.2.2. സ്ത്രീപ്രധാനം

വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലുള്ളത് സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. മുഖ്യകഥാപാത്രങ്ങളായി വരുന്നതും പ്രധാനമായും സ്ത്രീകൾതന്നെ. സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ ചലനാത്മകതയാണ് വത്സലയുടെ കഥകളെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്. സാമൂഹ്യവിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നോവലുകളിൽനിന്നും നാടകങ്ങളിൽനിന്നുമെല്ലാം വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണിത്. പുരുഷലോകമാണ് നമ്മുടെ മുഖ്യധാരാ നോവലുകളിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടുപോന്നത്. ചലനാത്മകമായ സമൂഹം എന്നത് പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതവും പുരുഷന്മാർ നിറഞ്ഞതുമാണ് എന്ന ധാരണയാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ മറഞ്ഞുകിടന്ന ഒരു അനുഭവലോകം സ്ത്രീയുടെ ഇടപെടൽകൊ ് ചൈതന്യപൂർണ്ണമായി ഇരിപ്പു െന്ന് വത്സല ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു.

ആറുനോവലുകളിലായി ആകെ എൺപത്തിയേഴ് സ്ത്രീകഥാപത്രങ്ങളും അറുപത്തിയേഴ് പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളുമാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. 'നെല്ലി'ൽ അധികവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകൾ അടിയാത്തികളാണ്. ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ അകംപണിയിൽ മാത്രം വ്യാപരിക്കുന്നവരാണ്. ('നെല്ലി'ലെ സാവിത്രിവാരസ്യാർ, 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലെ ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മ). അകത്തും പുറത്തും പണിയെടുക്കുന്നവരാണ് ആദിവാസികളും ദളിതരും. സമൂഹത്തിന്റെ ഉയർന്ന തട്ടിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമോ സ്വതന്ത്രജീവിതമോ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു കാണാം. 'ആഗ്നേയ'ത്തിലെ നങ്ങേമ വ്യത്യസ്തമായ തലത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. അകത്തും പുറത്തും തൊഴിൽ ചെയ്യുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുകയും സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ തന്റെ തന്നെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു അവർ. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിനും കുട്ടികളെ പോറ്റുന്നതിനും അവർ പുരുഷനുതുല്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യമെടുത്തിരുന്നു. 'കൂമൻകൊല്ലി'യിൽ മൂന്ന് ആദിവാസി സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. നങ്ങേമയെപ്പോലെതന്നെ ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മയും കഠിനാദ്ധ്വാനിയാണ്. 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി' എന്നീ കൃതികളിൽ ആദവിവാസി സ്ത്രീകൾ ലൈംഗികചൂഷണത്തിനിരയാകുന്നു ്. മാര (നെല്ല്) കുങ്കിയുടെ മകൾ (ആഗ്നേയം) ബന്ദി (കൂമൻകൊല്ലി) എന്നിവർ അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു.

പതിനാലു സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളാണ് 'ചാവേറി'ലുള്ളത്. കർഷകരായ കുടിയാൻ കുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളും ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുമാണ് അവർ. കുടുംബത്തിൽ കുട്ടികളുടെയും പുരുഷന്മാരുടെയും ഉത്തരവാദിത്തം മാത്രം നോക്കുന്നവരാണ് ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ. എന്നാൽ കർഷകരുടെ സ്ത്രീകൾ കഠിനാദ്ധ്വാനികളും പുറത്തിറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമാണ്. ദേശീയസമരങ്ങളിലും കർഷകപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും മഹിളാസമാജങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കു ായിരുന്നു. മഹിളാസമാജത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനും നാടകം കാണുന്നതിനുമൊക്കെ അധികാരസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരുടെ അനുവാദം ചോദിക്കുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേ ി പോരാടുകയും ചെയ്യേ ിവന്നു ജന്മികുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്ക്. 'പാളയം' പ്രധാനമായും സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ മാത്രമുള്ള നോവലാണ്. മുപ്പത്തിമൂന്ന് സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളും എട്ട് പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളുമാണ് പ്രധാനമായും നോവലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. കുട്ടികൾക്കും അദ്ധ്യാപികമാർക്കും കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടു

ന്നു ്. ദാരിദ്ര്യവും പിതാക്കന്മാരുടെ മദ്യപാനവുമാണ് കുട്ടികളുടെ പ്രധാന പ്രശ്നം. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപികമാർ വിവാഹിതരും അവിവാഹിതരുമു ്. ര ുപേരുടെയും ര ുതരം പ്രശ്നങ്ങൾ 'പാളയ'ത്തിൽ കടന്നുവരുന്നു.

പതിമൂന്ന് സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളാണ് റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ എന്ന നോവലിൽ കടന്നുവരുന്നത്. അവിവാഹിതരായ സ്ത്രീകളാണ് നോവലിലെ മിക്ക കഥാ പാത്രങ്ങളും. വിവാഹം അല്ലെങ്കിൽ സന്യാസം എന്ന രീതിയിൽ ര ുവഴികളേ സ്ത്രീകൾക്കു മുന്നിലുള്ളൂ എന്ന ഓർമ്മിപ്പിക്കലിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സ്വതന്ത്രവ്യ ക്തിത്വം പുലർത്തുന്ന സ്ത്രീകളാണ് മാർഗ്ഗരറ്റും റോസ്മേരിയും.

അമ്മമാർക്ക് ഏറെ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന നോവലുകളാണ് വത്സലയുടേത്. സാവിത്രിവാരസ്യാർ (നെല്ല്) നങ്ങേമ അന്തർജ്ജനം (ആഗ്നേയം) ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണി യമ്മ (കൂമൻകൊല്ലി) റോസ്മേരിയുടെ അമ്മ (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) ഉണി ക്കാളി (ചാവേർ) എന്നിവരെല്ലാം മക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്ന അമ്മമാരാണ്. പുരുഷ നോവ ലിസ്റ്റുകളുടെ നോവലിൽ ക ുവരാത്ത മാതൃപ്രാധാന്യമാണ് വത്സലയുടെ കൃതിക ളിൽ ക ുവരുന്നത്. അവിവാഹിതരായ സ്ത്രീകളും കാമുകിമാരും ഭാര്യമാരും വെപ്പാട്ടിമാരും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന നോവലുകളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മക്കളെപോ റ്റാൻ കഷ്ടപ്പെടുന്ന അമ്മമാരുടെ ഉജ്വലചിത്രം തെളിഞ്ഞുവരുന്നു ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ. ഭാര്യ, കാമുകീ സ്ഥാനങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച് മാതൃത്വത്തെ നിലനിർത്തുന്ന വരാണവർ. രാഘവൻനായരോടുള്ള പ്രണയം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ച സാവിത്രി വാരസ്യാരും (നെല്ല്) പത്മനാഭമേനോന്റെ പ്രണയം അവഗണിച്ച നങ്ങേമയും (ആഗ്നേ യം) ഭർത്താവ് ഉത്തരവാദിത്തമേല്ക്കാതെ വന്നപ്പോഴും എല്ലുമുറിയെ പണിയെടുത്ത ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മയും (കൂമൻകൊല്ലി) മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്ന അമ്മമാരായിത്തീ രുന്നു.

വത്സലയുടെ കൃതികളിലെല്ലാം കഥയുടെ വികാസം പരമ്പരാഗതസങ്കല്പങ്ങളെ അതിജീവിച്ചുനില്ക്കുന്നവയാണ്. നായകൻ-നായിക- പ്രതിനായകൻ എന്നിങ്ങനെ വളർന്നു വികസിക്കുന്ന കഥാഗതി വ്യത്യസ്തതലത്തിലെത്തിനില്ക്കുന്നതായി കാണാം. 'നെല്ലി'ൽ നായകനായ മല്ലൻ ആദ്യം കാണുന്നത് കുറുമാട്ടിയെയാണ്. കുറുമാട്ടി

മല്ലനെ പ്രണയിക്കുന്നു. മല്ലനാവട്ടെ മാരയെ ക ുമുട്ടുകയും മാരയെ പ്രണയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുന്ന് സംഘർഷഭരിതമായിത്തീരുന്നു ജീവിതം. നായികയും പ്രതിനായികയും നായകനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രതിനായികയുടെ ഇടപെടൽ നായകനെ ഹനിക്കുന്നു. നായകന്റെ മരണത്തോടെ രാഘവൻനായർ നായകസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നു ്. ജന്മിത്തവിരുദ്ധചിന്തകൾ നയിക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് രാഘവൻനായർ. മാര ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നുെ ങ്കിലും മാരയെ ഏറ്റെടുത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന വ്യവസ്ഥയെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നു ് രാഘവൻനായർ. മനുഷ്യനന്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് രാഘവൻനായരുടെ ജീവിതം എന്ന് വായിച്ചെടുക്കാനാവും. "മനുഷ്യനന്മയിലുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസം നെല്ലിനു അസുലഭമായ ശില്പസൗന്ദര്യം നല്കുന്നു" (തരകൻ, 1990: 216). ശുഭപ്രതീക്ഷ ബാക്കിനിർത്തി അവസാനിക്കുന്ന കൃതിയാണ് 'നെല്ല്'. മാരയുടെ അനാഥത്വത്തിനും ചൂഷണത്തിനും ആശാവഹമായ ഒരു പര്യവസാനമാണ് 'നെല്ല്' നല്കിയിരിക്കുന്നത്. വളരെ പ്രതീക്ഷകളോടെ ജീവിതത്തിന്റെ പടവുകളോരോന്നും ചവിട്ടിക്കയറിയ നങ്ങേമ (ആഗ്നേയം) മക്കളെ വളർത്തുന്ന കാര്യത്തിലും സ്വന്തം കൃഷിഭൂമി അദ്ധ്വാനിച്ചു ാക്കുന്ന കാര്യത്തിലും വിജയിക്കുകയു ായി. നായികയായ നങ്ങേമയെ തകർത്ത വില്ലൻ വ്യവസ്ഥിതിയാണ്. വ്യവസ്ഥിതിയോടേറ്റുമുട്ടി മുന്നേറിയ നങ്ങേമ പ്രതീക്ഷയില്ലാതെ തിരിച്ചുപോവുകയാണ്. "നെല്ലിലെ ശുഭ പ്രതീക്ഷ ആഗ്നേയത്തിൽ അലതല്ലുന്നില്ല" (തരകൻ, 1990:217). ജീവിതത്തിൽ എത്ര കരുത്തരായാലും അവസാനം പരാജയമായിരിക്കും എന്ന താക്കീതാണ് നോവൽ നല്കുന്നത്.

ജന്മിത്തത്തിന്റെ പ്രതീകമായ സുനന്ദയും കൃഷ്ണനുണ്ണിയും (കൂമൻകൊല്ലി) ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ മക്കളുടെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം കൃത്യസമയത്തു തന്നെ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. അടിയാന്റെ പട്ടിണിക്കെതിരെ നീങ്ങുന്ന ബാലൻനമ്പ്യാർ സുനന്ദയുടെ ശത്രുവാണ്. കൂമൻകൊല്ലിക്കു പുറത്തുനിന്നു പണിയാളരെ കൊ ുവന്നിട്ടും പണിയെടുപ്പിക്കാനാവുന്നില്ല. ജന്മിത്തവും സമത്വബോധവും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഘട്ടനത്തിൽ ആരും ജയിക്കാനാകാത്ത അവസ്ഥവന്നുചേരുന്നു. എത്രതന്നെ ഏറ്റുമുട്ടിയാലും തിന്മകൾ ശക്തമായി തിരിച്ചുവരും എന്ന നിരാശ നല്കുന്ന ചിത്രമാണ് കൂമൻകൊല്ലി നല്കുന്നത്.

ജന്മിത്തവും നാടുവാഴിത്തവും കൊളോണിയൻ വാഴ്ചയുമെല്ലാം മനുഷ്യനെ, മനുഷ്യജീവിതത്തെ എതിർത്തു തോല്പിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് 'ചാവേറി'ലുള്ളത്. മഹേശ്വരനും അനന്തനും രാഘവനുമെല്ലാം സ്വപ്നം ക ജന്മികുടിയാൻ ബന്ധത്തിന്റെ തകർച്ച പഴയപടി നിലനില്ക്കുന്നതായി അനന്തൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഏതു പ്രവർത്തനവും അതിന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നില്ല എന്ന ഓർമ്മിക്കലാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്.

'പാളയ'ത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ഒരുകുന്ന് ദുഃഖം മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളൊന്നും നിലനില്ക്കുന്ന വ്യവസ്ഥക്ക് ഒരു മാറ്റവും വരുത്താൻ സഹായിക്കുന്നില്ല എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആദിവാസികളുടെയിടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന യെൽസങ്കിയും സിസ്റ്റർ ആലീസും (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടെയാണ് പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നത്. ഏതൊരു പരീക്ഷണഘട്ടത്തെയും മനസ്സാന്നിദ്ധ്യംകൊ ് വിജയിക്കാനാകും എന്ന ആഹ്വാനം നോവലിലു ്.

4.2.3. സ്ത്രീകളുടെ പദവി

ഒരു പ്രത്യേക സമയത്തോ, പ്രത്യേക സാമൂഹ്യഭൂമിശാസ്ത്ര വിഭാഗങ്ങളിലോ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള തുല്യതയുടെ/തുല്യതയില്ലായ്മയുടെ തോതിനെയാണ് പദവി എന്ന സങ്കല്പംകൊ ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. (ഏലിയാമ്മ വിജയൻ, 1995:57) സ്ത്രീയും പുരുഷനും വ്യക്തികളാണെന്നിരിക്കെ വർഗ്ഗം, മതം, ജാതി എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങൾ സ്ത്രീകളുടെ പദവിയെ സ്വാധീനിക്കുന്നു ്. ഓരോ പ്രദേശത്തെയും സാമ്പത്തികനിലവാരം, വിദ്യാഭ്യാസം, പാരമ്പര്യം, സാമൂഹ്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവ പദവിയെ ബാധിക്കുന്നു ്. സ്ത്രീപുരുഷപദവി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്നാധാരം ജൈവപരമായ വ്യത്യാസമല്ല. സാമൂഹ്യഘടന സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാഹചര്യംകൊ ് പരുവപ്പെടുന്നതാണ് (ജീറശഭീിശഴ). ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നുകൊ ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലെ സ്ത്രീപുരുഷപദവിയെ വിലയിരുത്തുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്.

സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസം പല സാഹചര്യങ്ങളിലും നിലനില്ക്കുന്നു ് എന്ന് നോവലുകളിൽ ക ത്താം. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആദിവാസിസ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാർക്കൊപ്പമോ അതിനുമേലെയോ ആണ്. എന്നാൽ കൂലിയുടെ കാര്യ

ത്തിൽ വിവേചനം നിലനില്ക്കുന്നതുകാണാം. ആണിന് കൂലിയായി മൂന്നുമാനം വല്ലിയും പെണ്ണിന് ര ുമാനം വല്ലിയും നെല്ലാണ് (നെല്ല്) കൂലികൊടുത്തിരുന്നത്. പല വേലയ്ക്കും കൂലിയുമില്ലായിരുന്നു. കൃഷിപ്പണിയിൽ ആണാളും പെണ്ണാളും ഒരു പോലെ പങ്കുചേർന്നിരുന്നു. അടിയാന് കാവലും അടിയാത്തിക്ക് ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ പുറംപണിയും അധികജോലി ചെയ്യേ ിവന്നിരുന്നു. തൊഴിലിൽ കാണിച്ചിരുന്ന വിവേചനവും നെല്ലിൽ നോവലിസ്റ്റ് കൊ ുവരുന്നു ്. കാക്കപ്പുല നടത്തുമ്പോൾ കാട്ടിൽനിന്ന് ചക്കകൊ ുവരാൻ മല്ലനെയാണ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നത്. സ്ത്രീകളെ വെള്ളം കോരാനും നെല്ലിടിക്കാനും ഏല്പിക്കുന്നുമു ്. സാഹസികവും അഭിമാനവുമുള്ള തൊഴിലുകൾ പുരുഷൻ ചെയ്തിരുന്നു എന്നതിന് സൂചനയാണത്. പണിയും വരുമാനവുമില്ലാതിരുന്ന സമയങ്ങളിൽ 'നെല്ലി'ലെ അടിയാന്മാർ അലസരായി ഇരിക്കുമ്പോഴും സ്ത്രീകൾ അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നു.

> പെണ്ണുങ്ങളും കുട്ടികളും കിഴവന്മാരും ഇല്ലാത്ത മീനുകൾ പിടിക്കാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നതിന്നിടയിൽ ചെറുപ്പക്കാർ മേലനങ്ങാതെ, നനയാതെ നദീതീരത്തു കുത്തിയിരുന്നു (വത്സല, 1999: 178).

അടിയാന്മാരിൽ മാത്രമല്ല മേലാളരിലും ഈ അഭിമാനബോധം നിലനിന്നിരുന്നു. അദ്ധ്വാനത്തിൽ അലസരായ മേലാളർ മേലനങ്ങാതെ ജീവിതം കഴിച്ചു. സ്ത്രീകൾ ശ്രദ്ധയോടെ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ നോക്കിനടത്തി. സാവിത്രി വാരസ്യാർ (നെല്ല്), ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ (കൂമൻകൊല്ലി), റോസ്മേരിയുടെ അമ്മ (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) എന്നിവ രെല്ലാം കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരാണ്. അന്തർജ്ജനമായിട്ടുപോലും ആഭിജാത്യത്തിന്റെ പരിധിവിട്ട് പുറത്തുവരുന്നു ് നങ്ങേമ (ആഗ്നേയം).

സാമൂഹ്യമായ സ്ത്രീകളുടെ അധമപദവി അവരെ അനാരോഗ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു എന്ന് കെ ത്തുന്നു വത്സല. വീട്ടിലെ മുഴുവൻ പണികളും വീടിനുപുറത്തെ പണികളും അടിക്കടിയുള്ള പ്രസവവുമെല്ലാം സ്ത്രീകളെ രോഗികളാക്കി മാറ്റുന്നു ് എന്ന നിരീക്ഷണവും നോവലിസ്റ്റ് നടത്തുന്നു. അദ്ധ്വാനവും പ്രസവവും ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുകയും രോഗത്തിനിണങ്ങാത്ത കാലാവസ്ഥയിൽ ജീവിതമവസാനിക്കുകയും ചെയ്ത കഥാപാത്രമാണ് നങ്ങേമയുടെ ചേച്ചി (ആഗ്നേയം). ഗർഭിണിയാണെന്നറിഞ്ഞ് അത് അലസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുെ ങ്കിലും തടയുന്നു നങ്ങേമ.

ലൈംഗികചൂഷണവും അവിഹിതഗർഭങ്ങളും പോഷകാഹാരത്തിന്റെ കുറവുമാണ് കൊമ്പി (കൂമൻകൊല്ലി) യെ ഗുഹ്യരോഗത്തിലെത്തിക്കുന്നത്. കഠിനാദ്ധ്വാനവും ഭർത്താവിന്റെ പീഡനവുമാണ് റോസ്മേരിയുടെ അമ്മയെ (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശ ങ്ങൾ) നിത്യരോഗിയാക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധയില്ലായ്മയുടെയും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും ലോകത്താണ്. ശാരീരികപീഡനങ്ങളും ദാരിദ്ര്യവും അവർക്ക് നിത്യവും അനുഭവിക്കേ ിവരുന്നു. അതുകൊ ാണ് സ്ത്രീകൾ അകാലചരമമടയു കയോ നിത്യരോഗികളാവുകയോ ചെയ്യുന്നത്. ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമാക്കുന്ന നോവലുകളാണ് വത്സലയുടേത്.

സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളെല്ലാം സ്ത്രീക്ക് നിഷേധിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിനുള്ളിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നിഷേധത്തെയും വത്സല കാണുന്നത്. അടിയാനും ദളിതനും വിദ്യ അഭ്യസിക്കാനനുവാദമില്ല എങ്കിലും സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ വായിക്കാനും എഴു താനും പഠിക്കുവാൻ ആൺപെൺ വ്യത്യാസമില്ലാതെ പോകുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞി രുന്നു. 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ' എന്നീ കൃതികളിലെയെല്ലാം ജന്മിഗൃ ഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്കൊന്നും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സാഹചര്യമു ായിരുന്നില്ല. 'നെല്ലി'ലെ ദാമുവാര്യരുടെ മകൻ ഉണ്ണി നഗരത്തിൽ പഠിക്കാൻ പോകുന്നു ്. എന്നാൽ മകൾ സുഭദ്രയുടെ പഠനത്തെക്കുറിച്ചൊന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. 'ആഗ്നേ യ'ത്തിൽ നങ്ങേമയുടെ മക്കൾ നഗരത്തിൽ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നുവെങ്കിലും അപ്പു വിനെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നങ്ങേമ നിർബന്ധിക്കുന്നു. അമ്മുവിന്റെ വിവാഹത്തി നാണ് നങ്ങേമയ്ക്ക് താത്പര്യം. 'കൂമൻകൊല്ലി'യിൽ മുരളി, ശിവരാമൻ എന്നിവ രെല്ലാം പഠിപ്പുള്ളവരാണ്. ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മയുടെ (കൂമൻകൊല്ലി) ഇളയ മകളും നഗരത്തിൽ വിദ്യ അഭ്യസിക്കാൻ പോയിവരുന്നു ്. മഹേശ്വരൻ, കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ, അനന്തൻ എന്നിവരെല്ലാം (ചാവേർ) നഗരവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചവരാണ്. 'പാളയവും' 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശവും' നല്കുന്ന സ്ത്രീകാഴ്ച പുതിയ നാഗരിക തയുടെ കാഴ്ചയാണ്. കൊളോണിയൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ അവർ അനുഭവിച്ചിട്ടു ്. സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറച്ചുകാണുന്നില്ല വത്സല. എഴുത്തും വായനയും അറിയാവുന്ന കുറുമാട്ടിയും (നെല്ല്) ബന്ദിയും ഗംഗയും (കൂ മൻകൊല്ലി) റോസ്മേരിയും (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) പാളയത്തിലെ സ്ത്രീകളും പെൺകുട്ടികളുമെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരാണ്. ജാതിമതവിലക്കു

കൾക്കൊപ്പം സ്ത്രീകൾക്കും വിദ്യ നിഷേധിച്ചിരുന്നു. അറിവിനാഗ്രഹമുള്ളവരും അറിവ് ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുന്നവരുമാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീകൾ.

സാമ്പത്തിക പദവിയിലും പുരുഷനെ അപേക്ഷിച്ച് സ്ത്രീകൾ വളരെ പിന്നിലാണ്. പുറത്തുപോയി പഠിക്കുവാനും തൊഴിൽ തേടുവാനും പുരുഷനുമാത്രമേ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. 'നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി, ആഗ്നേയം, ചാവേർ' എന്നീ കൃതികളിലെല്ലാം പ്രധാന വരുമാനമാർഗ്ഗം കൃഷിയാണ്. ജന്മിഗൃഹങ്ങളിൽ മരുമക്കത്തായസമ്പ്രദായമായിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്നത്. മരുമക്കത്തായദായപ്രകാരം സ്വത്തിന്നവകാശം സ്ത്രീകൾക്കായിരിക്കും. എന്നാൽ അത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് സഹോദരന്മാരായിരിക്കും. പരമ്പരാഗതമായി സഹോദരനോ പുത്രനോ, കാര്യസ്ഥനോ മാത്രം സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്തുവന്നതുകൊ ് സാമ്പത്തികഭദ്രത സ്ത്രീകൾക്കു ായിരുന്നില്ല. ഉണിക്കാളി, ഉച്ചിര, രുക്മിണി, ഉണ്ണിമായ (ചാവേർ) എന്നിവർക്കെല്ലാം സ്വത്തിന് ഉടമസ്ഥാവകാശം ഉ ങ്കിലും സ്വത്ത് കൊകാര്യം ചെയ്യാനധികാരമു ായിരുന്നില്ല. ഉടമസ്ഥാവകാശമില്ലെങ്കിലും സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നവരാണ് സാവിത്രിവാരസ്യാർ (നെല്ല്) ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മ (കൂമൻകൊല്ലി) എന്നിവർ. സ്വന്തം അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും സ്വത്തിന്റെയും കൈകാര്യകർത്താവാണ് നങ്ങേമഅന്തർജ്ജനം (ആഗ്നേയം). സ്വന്തം തൊഴിലും വരുമാനവും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന കുറുമാട്ടി (നെല്ല്) അധികാരവ്യവസ്ഥയ്ക്കു പുറത്തുചാടിയ കഥാപാത്രമാണ്. പത്മനാഭമേനോൻ (ആഗ്നേയം) അനന്തൻമാസ്റ്റർ, ഭരതൻ (കൂമൻകൊല്ലി) ചാവേറിലെ പോലീസുകാർ, പട്ടാളക്കാർ, തുടങ്ങിയവരും പാളയത്തിലെ അദ്ധ്യാപികമാരും, കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കളും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവും വരുമാനമാർജ്ജിക്കുന്നവരുമാണ്. പുറത്തുപോയി തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വതന്ത്രമായ ഒരിടം വീട്ടിലും സമൂഹത്തിലും ലഭിക്കുന്നു ്. 'പാളയ'ത്തിലെ അദ്ധ്യാപികമാരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം സ്വന്തമായി നിർവ്വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരാണ്. ഒരു തൊഴിലിനുവേ ി സ്ത്രീകൾ നാടുവിട്ടുപോകുന്ന കാഴ്ച നല്കുന്ന നോവലാണ് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ'. 'തൊഴിൽ ജീവിതമാണ്' (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) എന്ന് റോസ്മേരി സന്ദേഹമില്ലാതെ പറയുന്നുമു ്. ജീവിതത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഘടകമായി മാറുന്നു തൊഴിലും വരുമാനവും എന്ന ചിന്താപദ്ധതിക്കുള്ളിൽ സ്ത്രീയുടെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കുന്നു നോവലിസ്റ്റ്. തൊഴിലും വരുമാനവും കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും സ്വതന്ത്രത പ്രദാനം

ചെയ്യുന്നു ്. വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായി ഇവയെ കാണുന്നു വത്സല. തൊഴിലോ വരുമാനമോ ഇല്ലാതെ ജീവിതം വഴിമുട്ടിനില്ക്കുന്ന കഥാപാത്ര മാണ് കോമൻനായർ (ചാവേർ). എടപ്പത്തിലെ സംബന്ധക്കാരനായ താൻ നായയ്ക്കു തുല്യമാണെന്ന് അയാൾ കരുതുന്നു. ഭാര്യയുടെയും കുട്ടിയുടെയുമൊപ്പം ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശംപോലും കോമൻനായർക്ക് നിഷേധിക്കുന്നു ്.

വരുമാനമില്ലാത്ത, സാമ്പത്തികഭദ്രതയില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ കോമൻനായർ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ശൂന്യത തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആത്മഹത്യചെയ്യുന്നു. നോവലുകളിലെ പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം കുടുംബത്തിലെ അധികാരികളാണ്. സ്വത്തിന്നവകാശികളും. ഇതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ നിസ്സഹായതയും അടിമത്തവുമാണ് ഫലമെന്ന് രാഘവനും (ചാവേർ) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും സ്വത്തിന്റെയും അധികാരി മരുമക്കത്തായ ദായക്രമപ്രകാരം അനന്തനാണ്. അനന്തനു ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും രാഘവനില്ല. പഠിക്കാൻ പുറത്തുപോകാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പോലും രാഘവനു ലഭിക്കുന്നില്ല. സാമ്പത്തിക ഭദ്രത നല്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യന്റെ അളവാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാക്കുന്നത്.

ജന്മിത്തസമ്പ്രദായത്തിൽ സ്വത്തും അദ്ധ്വാനവും അടിയാന്മാർക്ക് സ്വന്തമല്ലായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വത്തവകാശമുണ്ടെങ്കിലും വിനിയോഗത്തിനുള്ള ചുമതല ഭർത്താവിനോ മകനോ കാര്യസ്ഥനോ (പുരുഷന്മാർ) ലഭിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയാണ് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നത്. ഈ അവസ്ഥകളുടെ ചിത്രീകരണം വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ കാണാം. നെല്ലിൽ അടിയാന്മാർ സ്വത്തിന്നവകാശികളല്ല. അവർ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന മണ്ണ് ജന്മിയുടെതാണ്. അതുവഴി അവരുടെ അദ്ധ്വാനവും ജീവിതവും ജന്മിമാർക്കുള്ള അവകാശമായിത്തീരുന്നു. സ്ത്രീകളുടെയും അടിയാന്മാരുടെയും അവകാശം ജന്മിമാർക്കുതന്നെയാണ്. ആഗ്നേയത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചിത്രമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. നങ്ങേമയുടെ പ്രയത്നം കൊ ു ായ സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ നങ്ങേമ സ്വാതന്ത്ര്യമെടുക്കുന്നു. സ്വത്തവകാശം പാലിക്കാൻ ഒരു പുരുഷനെയും നങ്ങേമ കാത്തുനില്ക്കുന്നില്ല. സ്വത്തവകാശം സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും ധൈര്യവും നല്കുന്ന അനുഭവമാണ് നങ്ങേമ, സുനന്ദ തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങളെ തിളക്കമുള്ളവരാക്കുന്നത്. ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മ, സാവിത്രി വാരസ്യാർ, 'പാളയ' ത്തിലെ അദ്ധ്യാപികമാർ എന്നിവരൊക്കെ ഈ ഗണത്തിൽപെടുന്നവരാണ്. നിരവധി

പെൺകുട്ടികളുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും കോട്ടയായ പെൺപള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ അധികാരം ഒരു സ്ത്രീയുടെ കയ്യിലാണ് അച്ചാമ്മ എച്ച്. എം. ഉം കെട്ടിലമ്മ എച്ച്. എമ്മിന്റെയും അധികാരം എടുത്തുപറയുന്നു ്.

സമൂഹത്തിൽ ഇന്നു നിലനില്ക്കുന്ന ലിംഗപദവി നിർണ്ണയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ കൊർത്തിണക്കുന്ന കഥാസന്ദർഭങ്ങളും കഥാപാത്രചിത്രീകരണവും നടത്താൻ വത്സല ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. പുരുഷന്റേതിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളാണ് സ്ത്രീകളുടേത്.

4.2.4. മനസ്സ് - ശരീരം

സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ച ആഖ്യാനങ്ങൾ പെൺമനസ്സ്, പെണ്ണുടൽ എന്നിങ്ങനെ ര ിടങ്ങളിലൂടെയാണ് വികസിക്കുന്നത്. സാധാരണ ഉടൽകാഴ്ചകളാണ് രചനകളിൽ കടന്നുവരുന്നത്. ഉടൽകാഴ്ചകൾക്കൊപ്പം മനോനിലകളും പ്രധാനമാകുന്ന ചിത്രീകരണമാണ് വത്സലയുടേത്. വ്യക്തിസത്തകളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതിനുപകരം അവയവകാഴ്ചയിൽ അഭിരമിക്കുന്ന പ്രവണത നോവൽ രചനകളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. സ്ത്രീഎഴുത്തുകാരാകട്ടെ സ്ത്രീശരീരത്തെക്കുറിച്ചും പുരുഷ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചും നിശ്ശബ്ദത പാലിച്ചിരുന്നു. നോവലിലെ ആധുനികതയുടെ വക്താക്കളായ ഒ. വി.വിജയൻ, കാക്കനാടൻ, മുകുന്ദൻ എന്നിവർ സ്ത്രീശരീരത്തെ ലൈംഗികോപകരണങ്ങളായാണ് മിക്കപ്പോഴും നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ഈ ശരീരബോധത്തെ അട്ടിമറിച്ചുകൊ ാണ് വത്സല കടന്നുവന്നത്. സ്ത്രീയെ കാണുന്നതിൽ സ്ത്രീകാഴ്ചകളും പുരുഷകാഴ്ചകളും പ്രകടമായ വ്യത്യാസം നിലനിർത്തുന്നു ്. രചനയിൽ ഈ വ്യത്യാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന എഴുത്തുരീതി രൂപപ്പെടുത്താൻ വത്സല ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. ഒ. വി. വിജയന്റെ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ രവി കുളക്കടവിൽ കാണുന്ന

> താഴത്തെ കടവിൽ ര ു ഉമ്മമാർ കുളിച്ചുനില്പാണ്. മുലയും അരയും മറയാൻ മാത്രം ഞാത്തിക്കെട്ടിയ കാച്ചിക്കീറുകൾ കാറ്റത്തു സ്ഥാനം പിഴച്ചുകൊ ിരുന്നു. അന്തിവെളിച്ചത്തിൽ അവരുടെ ചുമലുകളും തുടകളും കറുത്തു (വിജയൻ, 2000: 15).

സ്ത്രീകളുടെ വർണ്ണനയാണിത്. നെല്ലിൽ രാഘവൻനായർ "മാറിൽ ചുറ്റിക്കെട്ടിയ പുടവ, പച്ചകുത്തിയ കവിൾത്തടങ്ങൾ. കൈവണ്ണകൾ" (വത്സല, 1999: 21) മാത്രമാണ്

കാണുന്നത്. വത്സല കാണുന്ന സൗന്ദര്യം പുടവത്തുമ്പിലും കവിൾത്തടങ്ങളിലും തങ്ങി നിൽക്കുന്നു. കുറുമാട്ടിയെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ "തേനിന്റെ നിറമുള്ള തടിച്ച ഭംഗിയുള്ള ചു ുകൾ തെളിയുന്നു" (പു. 14) എന്ന രീതിയിലാണ് പോകുന്നത്. കവിൾത്തടങ്ങളിലും ചു ുകളിലും പ്രേമത്തിന്റെ, മാനസിക ഭാവങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ മിന്നിമറിയുന്നു. വീ ും "കവിളിൽ പച്ചകുത്തിയിട്ടു ായ പൊട്ടുകൾ. നീട്ടിയെഴുതിയ പുരികങ്ങൾ" (ടി.പു. 14) എന്നിവ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ ചേലയ്ക്കുള്ളിലെ മുഴുപ്പുകളെയും മിനുപ്പുകളേയും ക ുമടുത്ത മലയാള സാഹിത്യം മുഖത്തും കണ്ണിലും വിരിയുന്ന ഭാവങ്ങൾ ക ു തുടങ്ങി. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശരീരം മനസ്സിൽനിന്നു വേറിട്ടു നില്ക്കുന്നില്ല വത്സലയുടെ കാഴ്ചയിൽ. ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകളെ മുമ്പിൽ കൊ ുവന്നു നിർത്തുകയാണെങ്കിലും വത്സല അവരുടെ ബാഹ്യാലങ്കാരങ്ങളെ തഴുകിപോകുന്നു.

> ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി വന്ന പെണ്ണുങ്ങളെക്കൊ ു മുറ്റം നിറയുന്നു. അവരുടെ കൈകളിലെ വളകൾ കിലുങ്ങി. അവർ കാരണമില്ലാതെ ചിരിച്ചു. കരിങ്കല്ലിനെ അടിച്ചുടയ്ക്കാൻ ഭാവിക്കുന്ന മലവെള്ളത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പാർന്ന ചിരി (പു. 40).

സ്ത്രീയുടെ മാനസിക വികാരങ്ങളെപോലും ഇത്ര ലളിതമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നിരിക്കെ കാക്കനാടൻ 'പറങ്കിമല' എന്ന കൃതിയിൽ അപ്പു എന്ന കഥാപാത്രത്തിനുമുന്നിൽ നാണിയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് നോക്കാം.

> അവൻ അവളെക ു. ഒട്ടിയ കവിൾത്തടങ്ങൾ ക ു. കൊഴുത്തു കുലച്ച മുടി. നീ സുന്ദരമായ കഴുത്തുക ു. ഉന്തിയ മാറു ക ു. മാറിനടിയിൽ ജമ്പറിനടിയിൽ മാനിറമുള്ള വയറുക ു. വയറിന്റെ ഭാഗത്തു കുഴിഞ്ഞ ഭംഗിയുള്ള പൊക്കിളു ക ു. കള്ളിമു ിനടിയിൽ കാലുകളുടെ നിഴലു ക ു (കാക്കനാടൻ, 1971: 36).

ഉടൽദർശനം പുരുഷ കാഴ്ചകളുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. പുരുഷന്റെ ഈ കാഴ്ചക ാവാം വത്സല ഉടലിനെ ഭയക്കുന്നത്. എന്നാൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വത്സല ഉടൽ കാഴ്ചകളിലേക്ക് വഴുതി വീഴുന്നുമു ്. 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻ കൊല്ലി' എന്നീ നോവലുകളിൽ കാണാത്ത ഒരു രംഗമാണ് ചാവേറിലുള്ളത്. "ശരറാന്തലിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അവളുടെ മുലകൾ കമിഴ്ത്തിവെച്ച എണ്ണച്ചിരട്ടകൾപോലെ തിളങ്ങി" (വത്സല,

1991: 6) എന്നിങ്ങനെ പ്രകൃതിദത്തസൗന്ദര്യത്തിന്റെ നഗ്നദൃശ്യം അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു ്.

സ്ത്രീകൾ പറയാൻ പാടില്ലാത്തതും എഴുതാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ഒരു ലോകം എന്നും എഴുത്തുകാരികൾക്കു മുന്നിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. തന്റെ മുന്നിലുള്ള അരുതായ്മകളെ എതിർത്തുനിന്നിട്ടു ് വത്സല. ശങ്കരൻ നായനാർ ഗൗരിയെ (ചാവേർ) പ്രാപിക്കാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ

> അയാളുടെ വാശിയേറിയ കിതപ്പുമാത്രം മുറിയിൽ മുഴങ്ങി. എല്ലിച്ച വിരലുകളുടെ പിടിയിൽ വഴങ്ങാത്ത മുലകൾ അയാളെ ചൊടിപ്പിച്ചു. അവ ദൃഢമായിരുന്നു. അപൂർവ്വമായൊരു ആസുരഭാവം കൈക്കൊ ് ഒരു മൃഗത്തെപ്പോലെ അയാൾ മുര ു (പു. 69).

സ്ത്രീയുടെ പ്രതിഷേധം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള വിപരീത ചിത്രീകരണത്തെയും വത്സല സാധ്യമാക്കുന്നു. അവ ദൃഢമായിരുന്നു എന്ന വാക്യം മുലകളുടെ ദാർഢ്യത്തെക്കാൾ സ്ത്രീമനസ്സിന്റെ ചെറുത്തുനിൽപ്പാണ് വെളിച്ചപ്പെടുത്തുന്നത്. മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും ഏകാത്മക ഭാവത്തെ ചിത്രീകരിക്കാനാണ് ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. എന്നാൽ 'ധർമ്മപുരാണ'ത്തിൽ ഒ.വി.വിജയൻ എഴുതുന്നത് നോക്കുക.

ദുഃഖമന്ത്രി രുമണ്വാൻ ലാവണ്യയുമായി രതിവേഴ്ച നടത്തുന്നതിനുമുമ്പ് അവളെ സമീപിക്കുകയാണ്.

> അയാൾ പതുക്കെ പതുക്കെ അടുക്കളയിലേക്ക് കടന്നുവന്ന് ലാവണ്യ എന്നു പേരുള്ള അടുക്കളക്കാരിയുടെ മുലപിടിച്ചു (വിജയൻ, 2000: 60).

അയാൾ പിന്നീട് അവളോട് പറയുന്നു

> ഇരുപതുകൊല്ലം മുമ്പ് നിന്റെ മുലകൾ ഇത്തിരിയായിരുന്നു (പു. 60).

ശരീരാവയവങ്ങളുടെ പുരുഷകാഴ്ച ആസ്വാദനത്തിന്റേതാണ്. പ്രതിരോധനത്തിന്റെ വശ്യസൗന്ദര്യം വത്സല സ്ത്രീത്വവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ ഒ.വി.വിജ

യന് പെണ്ണിനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള ഊർജ്ജമായി മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പുരുഷകാഴ്ചകളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നതാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീവർണ്ണന എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

സ്ത്രീശരീരത്തിലേക്കു കടക്കാത്ത, സത്വബോധമുണർത്തുന്ന വർണ്ണനകളാണ് വത്സലക്ക് താല്പര്യം. പൂകുന്നത്തെ അമ്മിണിയെ (കൂമൻകൊല്ലി) വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ സൗന്ദര്യഘടകങ്ങൾക്കു മാറ്റം വരുന്നു ്.

> അമ്മിണി സുന്ദരിയാണ്. അമ്മിണി പൂകുന്നത്തെ കന്നിക്കനിയാണ്. അമ്മിണി വീട്ടിലിരുന്ന് കാവ്യവും സംസ്കൃതവും പഠിച്ചിട്ടു ് (വത്സല, 2000:. 26).

ഒരു വ്യക്തിയുടെ സൗന്ദര്യം ബാഹ്യസൗന്ദര്യം മാത്രമല്ല എന്നു തുറന്നു കാണിക്കുന്നു വത്സല.

പുരുഷവർണ്ണനയിലും വത്സല മാറിനിൽക്കുന്നില്ല എന്നു കാണാം. പുരുഷശരീരത്തെ നോക്കിക്കാണുന്നതിൽ സാഹിത്യലോകം എന്നും പിന്നിലാണ് നിലകൊ ത്. വത്സല പുരുഷനെ നോക്കിക്ക ത് പെൺമനസ്സിന്റെ പുരുഷ സങ്കൽപത്തിൽ നിന്നു കൊ ാണ്.

> നെടിയ ശരീരം. പൊടിപുര വേഷം വെറുതെയല്ല എല്ലാവരുമിവനെ കാട്ടാന മല്ലൻ എന്നുവിളിക്കുന്നത് (വത്സല, 1999: പു. 8).

നീ ുനിവർന്ന ആരോഗ്യമുള്ള പുരുഷനെ സ്ത്രീകൾ ആരാധനയോടെ നോക്കുന്നു. സുനന്ദ (കൂമൻകൊല്ലി) ബാലൻനമ്പ്യാരെ കാണുന്നതും അതേ രീതിയിലാണ്.

> അറ്റം കൂർത്ത വലിയ മൂക്ക്. വലിയ മീശ. മീശക്കാട്ടിൽ പതിയിരിക്കുന്ന മന്ദസ്മിതം പുര ചു ുകൾ, കലങ്ങിയ കണ്ണുകൾ, ക്ഷൗരം ചെയ്യാൻ വൈകിയ മുഖം (വത്സല, 2000: 69).

വത്സലയുടെ കാഴ്ച പുരുഷസങ്കല്പത്തിന്റെ വർണ്ണം തേടുന്നവയാണ്. ബന്ദി ഡാനിയേലച്ചനെ (കൂമൻകൊല്ലി) കാണുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. "ഡാനിയേലിന്റെ നീലിമ പടർന്ന കവിളുകളും കടഞ്ഞെടുത്ത കഴുത്തും എത്ര സുന്ദരമാണ്" (പു. 129). കരുത്തും ശക്തിയും കല്പിക്കുന്ന പുരുഷകാഴ്ചകളിൽ നിന്നും വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന

വത്സലയുടെ പുരുഷസങ്കല്പം. എഴുത്തുകാരന്മാർ സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ പുരുഷനു കാണുന്ന കരുത്തും ശക്തിയുമല്ല വത്സല കാണുന്ന പുരുഷനുള്ളത്. സ്ത്രീയുടെ വേറിട്ട പുരുഷകാഴ്ചകളും വത്സലയുടെ നോവലിൽ കാണാം.

4.3. സാമൂഹ്യാവസ്ഥകൾ

4.3.1. കുടുംബം

ഭാര്യ, ഭർത്താവ്, മക്കൾ ഇവരടങ്ങുന്ന കുടുംബഘടനയാണ് വത്സലയുടേത്. ജന്മി, കുടിയാൻ, മധ്യവർഗ്ഗ കുടുംബങ്ങളെ വത്സലയുടെ നോവലിൽ കെ ത്താം. 'നെല്ലി'ൽ മേലാളന്റെയും അടിയാന്റെയും കുടുംബങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. മേലാള കുടുംബങ്ങളേക്കാൾ അടിയാൻ കുടുംബമാണ് 'നെല്ലി'ലുള്ളത്. സാവിത്രി വാരസ്യാരും കുടുംബവും ഗോപാലവാര്യരും കുടുംബവും അച്യുതൻ നമ്പൂതിരിയും കുടുംബവും എന്നിവരാണ് പ്രധാന ജന്മികുടുംബങ്ങൾ. ചുരെ ലി, മല്ലൻ, ചാത്തൻ, ജവനി, വട്ട, വള്ളി എന്നിവരുടെ കുടുംബങ്ങളാണ് അടിയാൻ കുടുംബങ്ങൾ. 'ആഗ്നേയ'ത്തിൽ അടിയാൻ കുടുംബങ്ങൾ കുറവാണ്. കുങ്കിയുടെയും കുറിച്യൻ ചന്തപ്പന്റെയും കുടുംബം മാത്രമാണ് 'ആഗ്നേയ'ത്തിലുള്ളത്. മധ്യവർഗ്ഗ മേലാള കുടുംബങ്ങളാണ് ഏറേയും. 'കൂമൻകൊല്ലി'യിൽ ബന്ദിയും പേമ്പിയും മാത്രമാണ് കുടുംബത്തോടെ രംഗത്തുവരുന്ന ആദിവാസികൾ. മറ്റു കുടുംബങ്ങളെല്ലാം ജന്മികുടുംബങ്ങളാണ്. ചാവേറിലെ കുടുംബങ്ങൾ ജന്മി കുടുംബങ്ങളും കുടിയാൻ കുടുംബങ്ങളുമാണ്. കുടിയാൻ കുടുംബങ്ങളാണ് അധികവും കടന്നുവരുന്നത്. 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ' എന്നീകൃതികൾ കാർഷിക വൃത്തിയുമായി നിലനില്ക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളായാണ് ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ നഗരത്തിന്റെ സംസ്കാരവും സത്തയുമുൾക്കൊ ് തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമുള്ള കുടുംബമാണ് 'പാളയ'ത്തിലുള്ളത്. ക്രിസ്ത്യൻ പരിസരത്തു വിരിയുന്ന വിദ്യാസമ്പന്ന കുടുംബമാണ് റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കുന്നത്.

ശിഥിലമായ കുടുംബബന്ധങ്ങളാണ് ജന്മികുടുംബങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അടിയാൻ, കുടിയാൻ ബന്ധങ്ങളിൽ വ്യക്തി ബന്ധത്തിന്റെ ഭാര്യഭർതൃ ബന്ധത്തിന്റെ, കെട്ടുറപ്പ് പ്രകടമാണ്. നെല്ലിലെ സാവിത്രി വാരസ്യാരും ദാമുവാര്യരും കെട്ടുറപ്പില്ലാത്ത ബന്ധം മുന്നോട്ടു കൊ ുപോകുന്നവരാണ്. സുനന്ദയും ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയ

മ്മയും (കൂമൻകൊല്ലി) ഉണിക്കാളി ഉച്ചിര, രുക്മിണി (ചാവേർ) എന്നിവരും ശിഥിലമായ കുടുംബബന്ധമാണ് പുലർത്തിപ്പോരുന്നത്. ഏതുതരത്തിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ നിലനിന്നാലും കുടുംബത്തിന്റേയും കുടുംബവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നതിന്റേയും മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും സ്ത്രീകൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നു ്.

സ്ത്രീകേന്ദ്രിതങ്ങളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലധികവും. സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം ജന്മി, മദ്ധ്യവർഗ്ഗ കുടുംബങ്ങളിലില്ലെങ്കിലും കീഴാള, കുടിയാൻ കുടുംബങ്ങളിൽ ഒരു പരിധിവരെ നിലനിന്നിരുന്നു. മക്കത്തായ ദായക്രമവും മരുമക്കത്തായ ദായക്രമവും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന കുടുംബങ്ങളു ്. മരുമക്കത്തായ ദായക്രമത്തിലെ സ്ത്രീകൾ അമ്മാവന്റേയോ സഹോദരന്റെയോ ഭരണത്തിൽ കീഴിലാണ്. കുടുംബജീവിതത്തിന് ര ുതരത്തിലുള്ള ഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കിയ സമ്പ്രദായമാണ് മരുമക്കത്തായം. മരുമക്കത്തായത്തിൽ നിന്നു മാറുന്ന പരിവർത്തന കാലഘട്ടമാണ് ചാവേറിലുള്ളത്. ഉച്ചിരയും ഗൗരിയുമെല്ലാം തറവാട്ടിൽ നിന്ന് ഭർതൃഗൃഹത്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റിയവരാണ്. ഭർത്താക്കന്മാരുടെ തൊഴിലോ വരുമാനമോ അത്തരം സാഹചര്യത്തിന് കളമൊരുക്കി. ശങ്കരൻനായനാർ നാടുവിട്ടു പോവുകയും തൊഴിൽ ചെയ്ത് വരുമാനമു ാക്കിത്തിരികെവരികയും ചെയ്തിട്ടാണ് ഗൗരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചതും വേറെ വീടുവെച്ചു മാറിയതും. രൂക്മിണിയുടെ ഭർത്താവായ കോമൻനായർക്ക് വരുമാനമില്ലാത്തതു മൂലം അമ്മാവന്റെ അധികാരത്തിൽ സംബന്ധമേർപ്പാടുമായി ഒതുങ്ങിക്കൂടാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

കുടംബത്തിൽ മനസ്സും ശരീരവും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും പങ്കുവെക്കപ്പെടണം. ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെ പങ്കുവെക്കൽ വത്സലയുടെ കുടുംബത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല. അതുകൊ ് തന്നെ കുടംബാധികാരവ്യവസ്ഥയിൽ വീർപ്പുമുട്ടുന്ന സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളാണധികവും. 'നെല്ലി'ലെ സാവിത്രിവാരസ്യാർ, ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മ (കൂമൻകൊല്ലി) റോസ്മേരിയുടെ അമ്മ എന്നിവർ പുരുഷാധിപത്യത്തിനുള്ളിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നവരാണ്. കുടുംബവ്യവസ്ഥയെ പൊളിക്കാൻ ആരും തയ്യാറാവുന്നില്ല. ആരും നോക്കാനില്ലാത്ത കുടുംബത്തിൽ ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്നു ് സാവിത്രി വാരസ്യാർ. ദാമുവാര്യർ പായ് നെയ്ത്തിൽ ജീവിതം ക ത്തുന്നു. കുടുംബം നിലനിർത്താൻ പാടുപെടുന്ന സാവിത്രിവാരസ്യാർ ഒരു താങ്ങിനായി അപ്പോൾ കടന്നുവന്ന രാഘവനായരെ ആശ്രയിക്കുന്നു ്.

കുടുംബത്തിനുവേ ി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ച കഥാപാത്രമാണ് നങ്ങേമ (ആ ഗ്നേയം). നങ്ങേമക്ക് അച്ഛനില്ലാത്ത ര ുമക്കളെ പോറ്റേ ിവന്നു. ആങ്ങളയും നാത്തൂനും അമ്മയുമടങ്ങുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ അത്താണിയായിരുന്നു അവർ. നങ്ങേമയെപ്പോലെ കുടുംബത്തിലെ പുരുഷാധികാരവ്യവസ്ഥയിൽ കഴിയേ ിവന്നിട്ടില്ല 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലെ ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മക്കും. ഭർത്താവിന്റെ നിരുത്തരവാദിത്തം കൊ ് വീടുനിറയെ മക്കളുള്ള ആ അമ്മ കുടുംബം പുലർത്താൻ പാടുപെടുന്നു ്. സാധാരണ കുടുംബങ്ങളിൽ കാണുന്ന കാണാപ്പണികൾ മാത്രമല്ല അവർക്ക് എടുക്കേ ിവന്നത്. പശുവിനെ പോറ്റൽ, കൃഷി ഇവയുടെയൊക്കെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത് ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മയാണ്. 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്ന നോവലിൽ റോസ്മേരിയുടെ അമ്മ അദ്ധ്വാനിച്ചു ാക്കുന്നതെല്ലാം മദ്യപനായ ഭർത്താവ് വിറ്റുകുടിക്കുമ്പോഴും രോഗത്തിന്റെയും അവശതയുടേയും പിടിയിലായിരുന്നു. "അമ്മ നന്നേ അവശയായിരിക്കും. അവലംബമില്ലാത്ത ലത പോലെയായിരുന്നു അമ്മ. താങ്ങില്ലാതെ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരം ചുമന്നു. ഇപ്പോൾ പട്ടുപോയി" (പു. 5). മക്കൾക്കുവേ ി ജീവിക്കാൻ പ്രേരിതയായ അമ്മയാണവർ. കുടുംബത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ മുഴുവൻ പേറേ ിവന്നിട്ടും ചുമട് താഴെയിറക്കാൻ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളൊന്നും ശ്രമിച്ചുകാണുന്നില്ല.

ദാമ്പത്യത്തിൽ അസംതൃപ്തി സംഭവിക്കുന്നത് കുടംബഛിദ്രത്തിന്റെ സൂചനയാവുന്നു ്. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഛിദ്രമായേക്കാവുന്ന കുടുംബഘടനയിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും വത്സലയുടെ സ്ത്രീകൾപുറത്തുപോവുന്നില്ല. ഭർത്താവിനോടൊത്ത് ഒത്തുതീർപ്പിൽ ജീവിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്ന സ്ത്രീകളാണ് 'നെല്ല്'ലെ സാവിത്രിവാരസ്യാർ. 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലെ ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മ, 'ചാവേറി'ലെ ഗൗരി, ഉണിക്കാളിയമ്മ, 'പാളയ'ത്തിലെ അമ്മുക്കുട്ടിടീച്ചർ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം. ഭർത്താവിന്റെ അനാരോഗ്യം, ദുഷ്ടത, പ്രവാസജീവിതം എന്നിവയും ഇതിനുകാരണമാവാറു ്. അതൃപ്തമായ ദാമ്പത്യ ബന്ധത്തെ അതിജീവിച്ചാണ് മിക്ക കുടുംബങ്ങളും മുന്നോട്ടുനീങ്ങുന്നത്.

കുടുംബം എന്നത് സ്ത്രീയെ തളച്ചിടാനുള്ള ഇടമായിത്തീരാറു ്. അങ്ങനെയൊരിടം നഷ്ടപ്പെടുത്തി ജീവിതത്തിന്റെ ഊർജ്ജം തിരികെ പിടിച്ച കഥാപാത്രമാണ് കുറുമാട്ടി (നെല്ല്) തന്നെയും മകളേയും ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ ചാത്തനെ തിരികെ സ്വീക

രിക്കാൻ കുറുമാട്ടി തയ്യാറാകുന്നില്ല. പരമ്പരാഗത കുടുംബസങ്കല്പത്തിനേറ്റ ആഘാത മാണ് കുറുമാട്ടിയുടെ തീരുമാനം. ഭർത്താവ് എപ്പോൾ തിരിച്ചുവന്നാലും സ്വീകരി ക്കാൻ തയ്യാറായ ഭാര്യമാരുടെ കൂട്ടത്തിലല്ല കുറുമാട്ടി. സുനന്ദയും (കൂമൻകൊല്ലി) ചെമ്മരത്തിയും (ചാവേർ) കുടുംബം എന്ന ചട്ടക്കൂട്ടിൽ തളഞ്ഞുകിടക്കാൻ ആഗ്രഹി ക്കാത്തവരാണ്. വിവാഹത്തിലെത്തി നിൽക്കാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തി ന്റെയും പ്രതിരൂപമാണ് ചെമ്മരത്തി (ചാവേർ). പാതിവ്രത്യമെന്ന കുടുംബ സങ്ക ലപ്ത്തെ അതിജീവിച്ച കഥാപാത്രമാണ് സുനന്ദ. ഒരിക്കലും അടയ്ക്കാത്ത വാതായാന ങ്ങൾ കൂമൻകൊല്ലിക്കാർക്കുവേ ി സുനന്ദ ഒരുക്കിയിരുന്നു.

തുല്യ അദ്ധ്വാനവും തുല്യ പങ്കാളിത്തവും കുടുംബങ്ങളിൽ കാണുന്നുത് ഗ്രാമ ങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തൊഴിലിനുപോയി വരുമാനം കൊ ുവ രുന്ന കുടുംബങ്ങളിൽപോലും പാചകം, കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണം എന്നിവ സ്ത്രീകൾക്കുമാത്രം പറഞ്ഞുവെച്ചവയാണ്. നെല്ലിലെ അടിയാന്മാർ തൊഴിലില്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ പട്ടിണി കിടക്കുന്നവരാണ്. പട്ടിണി ദിവസങ്ങളിൽ ചപ്പുനുള്ളുവാനും ഞ ിനെപ്പിടിക്കാനും സ്ത്രീകൾ രംഗത്തിറങ്ങുന്നു. 'ചാവേറി'ലെ കുടിയാൻ കുടുംബ ങ്ങളിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ മാത്രമല്ല, സമരങ്ങളിലും സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു ്. കേളോർമനാശാരിയും ചിരുതേയിയമ്മയും സ്വാതന്ത്ര്യസമര ത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു ്.

വിവാഹമെന്നത് സ്ത്രീയെ ഒരു കുടുംബപഥത്തിൽ നിന്നും മറ്റൊന്നിലേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണ്. സ്വന്തമായി തുടർന്നുവന്ന ജീവിതക്രമത്തിൽ നിന്നും പാടേ പറിച്ചു നടുന്ന പ്രക്രിയയാണത്. പരിചയിച്ചതും അനുവദിച്ചതുമായ സാഹചര്യങ്ങളെ മറന്ന് പുതിയതും പരിചയമില്ലാത്തതുമായ സാഹചര്യത്തിലേക്കുള്ള പറിച്ചുനടൽ. പുരുഷൻ തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനിടിവുവരാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കേ വ്യക്തിത്വമായി പരിണമിക്കുന്നു. സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനും താൽപര്യത്തിനും അനുസരിച്ച് വിവാഹം നടക്കാതെ വരുമ്പോൾ സ്ത്രീക്ക് സ്വത്വബോധം നഷ്ടമാകുന്ന കാഴ്ചയാണ് കാണുന്നത്. മല്ലനും മാരയും (നെല്ല്) വിവാഹിതരാകുന്നത് സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചുകൊ ാണ്. അവർ നിർമ്മിച്ച പുതിയ കുടുംബത്തിൽ സ്വതന്ത്രരാണ് അവർ. നിലനിന്നിരുന്ന കുടുംബബോധത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുന്ന കുടുംബമാണവരുടേത്. മരുമക്ക

ത്തായം സ്വന്തം വീട്ടിൽ സ്ത്രീയെ നിലനിർത്തുന്ന സമ്പ്രദായമാണെങ്കിലും അമ്മാവൻ ഭരണത്തിനുകീഴിൽ തന്നെയായിരുന്നു സ്ത്രീകൾ. രുക്മിണി, (ചാവേർ) അമ്മാവന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവളാണ്. ഭർത്താവിന്റെയും അമ്മാവന്റെയും അധികാര വടംവലിയിൽ ജീവിതം ഹോമിക്കേ ിവന്നു രുക്മിണിക്ക്. വിവാഹങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക് പല സ്വത്വങ്ങളാണ് നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. കൂടുവിട്ട് കൂടുമാറുന്ന സ്ത്രീയുടെ സമൂലമാറ്റം അവളുടെ ജീവിതത്തെ തന്നെ ബാധിക്കുന്നതായികാണാം.

അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും സംഘർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾക്ക് കെട്ടുറപ്പു കുറഞ്ഞുകാണുന്നു. നെല്ലിലെ വാരസ്യാരുടെ കുടംബം ഭാര്യ-ഭർത്തൃ ബന്ധത്തിന്റെ ശിഥിലമായ അവസ്ഥയെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു ്. ഈ ശൈഥില്യാവസ്ഥ മറ്റു നോവലുകളിലും രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടു ്. കുടുംബത്തിന്റെ ശൈഥില്യം കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഭാവിയെ ബാധിക്കുന്നു ്. ഉണ്ണി (നെല്ല്) യുടെ അതിക്രമവും അപ്പു (ആഗ്നേയം)വിന്റെ എടുത്തുചാട്ടവും അതിന്റെ ഫലമായാണ് കടന്നുവരുന്നതെന്ന് സൂചന ലഭിക്കുന്നു. കുടുംബേതര ബന്ധങ്ങൾക്ക് പുരുഷന്മാർ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു ്. 'നെല്ലി'ലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളായ മല്ലൻ, രാഘവൻനായർ, ദാമുവാര്യർ തുടങ്ങിയവരൊഴികെ മറ്റു നോവലുകളിലെ പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങൾ അധികവും കുടംബത്തിനുപുറത്ത് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നവരാണ്. 'ചാവേറി'ൽ പട്ടേലറും മറ്റു ജന്മിമാരും കുടംബത്തിനുപുറത്ത് ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നു ്. സ്ത്രീകൾ കുടുംബത്തിൽ ഒതുങ്ങിനില്ക്കുമ്പോൾ പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം കുടംബത്തിനു പുറത്ത് ഇടം കെ ത്തുന്നവരാണ്. തൊഴിലുള്ളതുകൊ ് 'പാളയ'ത്തിലെ അദ്ധ്യാപികമാരെല്ലാം കോട്ടക്കുള്ളിൽ ജീവിതം കെ ത്തുന്നു. വീടും വീടുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന ഇടങ്ങളും തൊഴിൽശാലയുമല്ലാതെ സ്ത്രീകൾ ഒരു പൊതു വ്യവഹാരസ്ഥലത്തേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നില്ല. ആദിവാസികൾ അദ്ധ്വാനത്തിലും ആഘോഷത്തിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും കുടുംബത്തോടെ പങ്കെടുത്തുപോരുന്നു ്. 'നെല്ലി'ൽ ആറാട്ടിനുപോകുന്ന ആദിവാസി കുടുംബങ്ങളും കാക്കപ്പുല ആഘോഷിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഉൽസവപ്പറമ്പുകൾ ആദിവാസികുടുംബങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ ഇടങ്ങളായിരുന്നുവെങ്കിൽ ജന്മിമാർക്ക് അടിമക്കച്ചവടത്തിന് സാധ്യത നല്കുന്ന വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. രാഘവൻനായർ മല്ലനെ വിലക്കെടുക്കുന്നത് ഈ ഉൽസവസ്ഥലത്ത് വെച്ചാണ്.

കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ പീഡനകഥകൾ തെളിഞ്ഞുവരുന്നത് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്ന നോവലിൽ മാത്രമാണ്. മദ്യപാനം കൊ ു ാകുന്ന അധികാര പ്രയോഗമാണ് അവിടെയുള്ളത്. റോസ്മേരിക്ക് അച്ഛനിൽ നിന്ന് ലൈംഗിക പീഡനവും ഏല്ക്കേ ിവരുന്നു ്. കുടുംബനാഥന്റെ അഭാവംകൊ ് കുട്ടികൾ വഴിതെറ്റിപ്പോ കുന്നുവെന്ന് ആഗ്നേയത്തിൽ കാണുന്നു ്. അച്ഛനില്ലാത്ത കുട്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ നങ്ങേമക്ക് കഴിയുന്നില്ല എന്ന സൂചനയും കടന്നു വരുന്നു ്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടുപോകില്ല എന്ന വിശ്വാസത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയാണ് നങ്ങേമ ചെയ്യുന്നത്. ജന്മികുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ ഒരിക്കലും പുറ ത്തിറങ്ങുന്നില്ല. വീടും ചുറ്റുപാടും മാത്രമാണ് അവരുടെ ലോകം. പരമ്പരാഗത രീതി വിട്ട് നങ്ങേമ വയനാടൻ മല ചവിട്ടുന്നു ്. കാക്കനാടന്റെ ഒറോതയുടെ അദ്ധ്വാന ത്തിന്റെ കരുത്ത് നങ്ങേമയിലും പ്രകടമാണ്.

4.3.2. ജാതി

ഒരു വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹികമായ ഇടം നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾ വിദ്യാ ഭ്യാസം, തൊഴിൽ, ജാതി, വിനോദം, കുടുംബസ്ഥിതി എന്നിവയാണ്. തൊഴിൽ വരുമാ നമാർഗ്ഗമാവുകയും വരുമാനം ഒരു വ്യക്തിയുടെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥയെ വെളിപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്യുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു വ്യക്തിയെ പുതിയ സാമൂഹ്യക്രമത്തിലെ മുഖ്യധാ രയിൽ എത്തിക്കുന്നു. ജാതിയും മതവും വ്യവസ്ഥിതിയുമെല്ലാം വ്യക്തിയെ നിർണ്ണയി ക്കുന്ന സാമൂഹ്യഘടകങ്ങളാണ്. മനുഷ്യന് സാമൂഹ്യമായ വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതി ന്റെയും ജാതിയുടെയും പേരിൽ തമ്മിൽ തല്ലുന്നതിന്റെയും പ്രേരണകൾ ക െ ത്തു കയും അവയുടെ വ്യവസ്ഥാപിത മൂല്യത്തെ തകർക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് വത്സല യുടെ രചനകളിലു ്. 'ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ' എന്നീ കൃതികൾ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ജാതിയുടെ പേരിൽ പൂർണ്ണ അടിമത്തം അനുഭവിച്ച ഒരു ജനത യുടെ ഉദ്ധാരണം ആഗ്നേയം ലക്ഷ്യമിടുന്നു. ജാതിമത ചിന്തകൾ പാടേ തൂത്തെറിയാ നുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് 'ചാവേറി'ൽ കാണുന്നത്. കൂമൻകൊല്ലിയിൽ ഹിന്ദുത്വ അജ നട പ്പിൽ വരുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ കണക്കറ്റു പരിഹസിക്കുന്നുമു ്.

കുടിയേറ്റക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതത്തിനു വേ ിയുള്ള അലച്ചി ലാണ് പ്രധാനം. അവിടെ ജാതിമത ചിന്തയുടെ പരിഗണന കൊടുക്കേ ഒരു

സന്ദർഭംപോലും ഉ ാകുന്നില്ല. നങ്ങേമഅന്തർജനം (ആഗ്നേയം) അടിയാത്തി കുങ്കി യുമായി ഇടപഴകുന്നതും അവളോടൊന്നിച്ച് നടക്കുന്നതും ജാതിചിന്തവെടിഞ്ഞാണ്. കുങ്കിയുടെ മകൾക്ക് പ്രസവ വേദനയു ാവുമ്പോൾ സഹായത്തിനായി ചന്തനെ വിളിക്കാൻ പറയുന്നത് കുങ്കിക്ക് ഇഷ്ടമാകുന്നില്ല. ജാതിപോവുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്ന കുങ്കിയോട്

> ചന്തൻ ഏറ്റിയാ നിന്റെയും മകളുടെയും ജാതി പോണോങ്കിൽ പോട്ടെ, പ്രാണൻ പോവില്ലല്ലോ (വത്സല, 1998: 81).

എന്നാണ് നങ്ങേമഅന്തർജനം പറയുന്നത്. മനുഷ്യജീവിതത്തേക്കാൾ ജാതിക്കു വില കൽപിക്കുന്ന മൂല്യത്തിനെതിരെ പോരാടുന്നു ് നങ്ങേമ. അന്യരുടെ കാര്യം വരു മ്പോൾ മാത്രമല്ല സ്വന്തം മകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിലും നങ്ങേമ ഈ നിർബന്ധ ബുദ്ധികാണിക്കുന്നു. അടിയാന്മാർക്കായി സ്ഥാപിച്ച സ്ക്കൂളിൽ തന്റെ മകൻ അപ്പു വിനെ വിടുന്നതിൽ വീട്ടുകാരും നാട്ടുകാരും എതിർത്തപ്പോൾ "അടിയാകുട്ടികളുടെ കൂടെ വളരുന്നവൻ അടിയാനാകുമോ ആവട്ടെ" (പു. 140) എന്നാണ് നങ്ങേമ ചോദി ക്കുന്നത്. അടിയാക്കുട്ടികളുടെ സ്കൂളിനെ അദ്ധ്യാപകരും ചുമരുകളുമില്ലാത്ത, വാതിലോ ജനലോ ഇല്ലാത്ത സ്കൂൾ എന്നു മാത്രമാണ് അതിന്റെ പോരായ്മയായി നങ്ങേമ കാണുന്നത്. ഇത്ര വിപ്ലവചിന്തയ്ക്കിടയിലും ഒരിക്കലെങ്കിലും നങ്ങേമ വഴുതി വീഴുന്നു ്. അപ്പു ചെരുപ്പുകുത്തിയുടെ മകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു എന്നറിഞ്ഞപ്പോഴാ യിരുന്നു അത്.

ജാതി നിലനിർത്തുന്നതിന്റെ ആവശ്യം മുഖ്യമായും ജന്മിമാരുടേതായിരുന്നു. ഹരിജനങ്ങളെ സംസ്കാരസമ്പന്നരാക്കിയാൽ ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യം നടക്കില്ല എന്നു കരുതുന്ന ആളാണ് കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ നായർ (ചാവേർ).

> ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിന് ഷ ു ാക്കി ഹരിജനങ്ങളെയെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചുവിട്ട ആരാ വയലിലിറങ്ങി പണിയ്യാ (വത്സല, 1991: 150).

എന്നാണ് അയാൾ ചോദിക്കുന്നത്. ജാതി തിരിച്ചുള്ള മഹിളാ സമാജങ്ങൾക്ക് രൂപം കൊടുക്കുമ്പോൾ രാഘവനും (ചാവേർ) എതിർക്കുന്നു ്. മഹേശ്വരന് ജയിലിൽ ജാതി യുടെ പേരിൽ പരിഗണന ലഭിക്കുന്നു ്. ജയിലിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വന്ന മഹേശ്വരൻ അയിത്തം മാറാൻ കുളിച്ചു തൊഴണമെന്ന മോഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ, കുളിക്കാതെ

ഭക്ഷണം കഴിക്കില്ല എന്നുപറയുമ്പോൾ കിട്ടേട്ടൻ എതിർക്കുന്നു. "മഹേശ്വരൻ ര ു തോണിയിൽ നിൽക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു" (പു. 94). കറകളഞ്ഞ പ്രവർത്തകന്റെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കുകയാണ് കിട്ടേട്ടൻ ചെയ്യുന്നത്.

കിട്ടേട്ടന്റെ പ്രധാന തൊഴിൽ ഹരിജനോദ്ധാരണമാണ്. അവർക്ക് താമസിച്ചു പഠിക്കാനുള്ള സ്കൂളുതന്നെ നടത്തുന്നു ് കിട്ടേട്ടൻ. ഹരിജനങ്ങൾക്ക് കഞ്ഞിവെക്കാൻ ആളെ കിട്ടാത്തതിനാൽ കിട്ടേട്ടന്റെ അമ്മ തന്നെ അതിനു മുതിരുന്നു. "തുമ്മിയാൽ തെറിക്കുന്ന മൂക്കാണെങ്കിൽ പോവട്ടെ" എന്നാണ് ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായം. ജാതിചിന്തയെ അവരുടെ വാക്കുകൾ നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നു ്.

ജാതിചിന്തയെ എതിർത്തുമുന്നേറുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾക്കൊപ്പം ജാതിചിന്ത വരുത്തുന്ന മാറ്റങ്ങളെ കണക്കറ്റു പരിഹസിക്കുന്നുമു ് നോവലിസ്റ്റ്. മകളുടെ പേര്, ഭക്ഷണരീതികൾ, അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവയിലെല്ലാം ജാതിതിരിച്ച വേർതിരിവുകളാണ് ഭരതൻ (കൂമൻകൊല്ലി) വരുത്തുന്നത്. ഭാരതി എന്ന് മകൾക്ക് പേരിട്ടപ്പോഴും സംസ്കൃതം പഠിപ്പിച്ചപ്പോഴും, അടിയാത്തി ആട്ടിയെടുത്ത മാവുകൊ ു ാക്കിയ ദോശകഴിക്കാത്തപ്പോഴും ഹിന്ദുത്വം മലയാള മണ്ണിൽ വേരുറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കുകയാണ് ഭരതൻ. അയൽക്കാരൻ മാപ്പിളയാകുന്നതിലെ ഖേദവും അയാൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. "ഒരു മാപ്പിളയുടെ അയൽക്കാരനായിരിക്കാൻ ഇന്നാട്ടിൽ വരണോ" (വത്സല, 2000: 59) എന്ന് പറഞ്ഞുപോവുന്നു ് അയാൾ. ഭരതന്റെ ജാതിചിന്തയെ കോപത്തോടെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് കൃഷ്ണൻനമ്പീശൻ. ഭാര്യ വസുമതി മകന്റെ രോഗം അകറ്റാൻ ഭരതന് കഴിയും എന്നു വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ

> മാറ്റും അവനിവിടെ പലരുടെയും സ്വഭാവം മാറ്റിക്കളഞ്ഞല്ലോ, ഭാരതീ മന്ദിരത്തിലെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ അടിയാത്തിയെ വെള്ളം കോരാൻ അനുവദിക്കാറില്ല (പു.172).

എന്നാണ് പറയുന്നത്. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഭരതൻ കുറെ ആളുകളെ തീറ്റിപ്പോറ്റുന്നു ്.

ജാതിവ്യവസ്ഥയെ പ്രധാനമായി ക ിട്ടും അടിയാന്മാരുടെയും കുടിയാന്മാരുടെയും അദ്ധ്വാനത്തെയോ അദ്ധ്വാനഫലത്തെയോ മാറ്റിനിർത്തുന്നില്ല ജന്മിമാർ. "തീ ൽ ജാതിക്കാർ കൊ ുവന്ന തീ ലില്ലാത്ത നെൽച്ചാക്കുകൾ" (വത്സല, 1991:

203) അവർ സ്വീകരിക്കുന്നു ്. ഇല്ലത്തെ അടുക്കളയിൽ പോലും പ്രവേശനമില്ലാത്ത തീ ൽ ജാതിയിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ കിടപ്പറകളിൽ ഒരു മടിയുംകൂടാതെ സ്വീകരിക്കുന്നുമു ്.

ജാതിചിന്തയുടെ പേരിൽ ജീവിതം ഹോമിക്കേ ിവന്ന കഥാപാത്രമാണ് ദേവയാനി (ചാവേർ). ഭർത്താവിനൊപ്പം മറുദേശത്ത് പോകാനൊരുങ്ങുന്ന ദേവയാനിയെ കാരണവർ തടയുന്നു. "കോരപ്പുഴ കടന്ന് നീയവളെ കൊ ുപോയാൽ പിന്നെയിങ്ങോട്ട് കടക്ക " (പു. 120) എന്ന സുഗ്രീവാജ്ഞയ്ക്കുമുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു ദേവയാനി. അനന്തന്റെ (ചാവേർ) പ്രണയത്തെ ശിഥിലമാക്കിയതും അയാളുടെ ജാതിചിന്തയാണ്. ചെമ്മരത്തിയെ പ്രണയിക്കുമ്പോഴല്ല അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആലോചിക്കുമ്പോഴാണ് അനന്തന് ജാതിചിന്ത കടന്നുവരുന്നത്.

ജാതിയുടെ പേരിൽ നിലനിന്നിരുന്ന വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ചൂ ിക്കാണിക്കുകയും ജാതി നിർമ്മിക്കുന്ന സാമൂഹ്യാവസ്ഥകൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു വത്സല. ജാതിക്കെതിരെ ചിന്തിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ വരച്ചുകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

4.3.3. ജന്മിത്തം

ഭൂമിയുടെ അധികാരം കൈയാളി അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷവിഭാഗത്തെ പ്രാന്തവല്ക്കരിക്കുന്ന അധികാര വ്യവസ്ഥയാണ് ജന്മിത്തം. ഈ വ്യവസ്ഥിതി ആദിവാസി/ദളിത്/സ്ത്രീ/പ്രകൃതികളുടെ മേൽ ചൂഷണവും പീഡനവും അഴിച്ചുവിടുന്നു. മനുഷ്യനെ അടക്കിഭരിക്കയും അവന്റെ അദ്ധ്വാനത്തെ പിടിച്ചുപറിക്കയും ചെയ്യുന്ന ജന്മിത്തത്തിന്നെതിരായ പ്രതിരോധമാണ് വത്സലയുടെ പ്രധാന നോവലുകളെല്ലാം. ജന്മിത്തത്തിന്റെ ദുരന്തം ഏറ്റവും അധികം ബാധിക്കുന്നത് അടിയാളരിലും സ്ത്രീകളിലുമാണ്. 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ' എന്നീ കൃതികളിലാണ് ജന്മിത്തത്തിന്റെ കൊടുംക്രൂരതകൾ വെളിപ്പെടുന്നത്.

തകർന്നടിയുന്ന ജന്മിത്തത്തിന്റെ പ്രാങ്രൂപമാണ് 'നെല്ലി'ൽ പ്രകടമാകുന്നത്. അടിയാന്മാരും ജന്മികളും ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്നു ്. മണ്ണ് കനിയാതായ അവസ്ഥയാണ് ജന്മിയുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിനുകാരണം. ജന്മിയുടെ ചൂഷണമാണ് അടിയാന്റെ

ദാരിദ്ര്യത്തിന് കാരണം. രാഘവൻനായർ (നെല്ല്) എന്ന കാര്യസ്ഥൻ ജന്മിത്തരീതികളെ എതിർക്കുന്നു ്. ദിവസം മുഴുവൻ അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും ഭക്ഷണം കൊടുക്കാതെ, വിശപ്പ് സഹിക്കുന്ന അടിയാന് ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുവേ ി വാദിക്കുന്നു ് രാഘവൻനായർ.

> നമുക്കുണ്ണാനു ാക്കുന്നവർക്ക് ഒരു നേരം പണിയുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ തിന്നാൻകൊടുത്തുകൂടെ (വത്സല, 1999: 188).

എന്ന് സാവിത്രിവാരസ്യാരോട് ചോദിക്കുന്നു. മറ്റാരും അന്നുവരെ ഈ രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത ദേശത്തുകേട്ട ആദ്യത്തെ മുഴക്കമായിരുന്നു അത്. പണിയെടുക്കാതെ തിന്നുജീവിക്കുന്ന മേലാളനെക്കുറിച്ചും രാഘവൻനായർ ചിന്തിക്കുന്നു ്. അടിയാന്റെ ദാരിദ്ര്യം അവന്റെ അലസതകൊ ാണെന്ന് പറയുന്നവർക്കും രാഘവൻനായർ മറുപടികൊടുക്കുന്നു.

> ഇവിടെ അടിയാരും, എരുതുകളും ഒരുപോലെയാണ്. അലസത അവരുടെ ഓരോ അണുവിലും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. മേലാളന്റെ സ്ഥിതിയോ? ഉച്ചവരെ കിടന്നുറങ്ങി, പല്ലുതേഷും കുളിയും ഉച്ചയൂണും ഒന്നിച്ചു കഴിക്കുന്ന കിട്ടുമാരാരുടെ മകനെ ഓർത്തു (പു. 154).

മേലാളന്റെ, ജന്മിത്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവമാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാക്കുന്നത്.

സ്വത്തും അധികാരവും ജന്മിത്തത്തിന്റെ ര ുവശങ്ങളാണ്. ഭർത്താവുമരിച്ച് ഭർതൃഗൃഹത്തിൽനിന്ന നങ്ങേമ

> ഒരു കതകിനു തൊട്ടഷുറത്ത്, ഉമ്മറത്ത്, ഭഗവതിത്തറയുടെ മുമ്പിൽ മാഷിളയുടെ ഹുങ്ക്. ജന്മിത്തത്തിന്റെ ഹുങ്ക് (വത്സല, 1998: 47).

നേരിട്ടനുഭവിക്കുന്നു. ഈ അനുഭവത്തിന്റെ ചൂടും ചൂരുമാണ് മകൻ അഷുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് സഹകരിക്കാൻ പ്രാപ്തയാക്കിയത്.

ജന്മിത്തത്തിന്റെ അപചയവും അടിയാന്റെ അവബോധവും കൂടിക്കലരുന്നിടത്താണ് കൂമൻകൊല്ലി നിലകൊള്ളുന്നത്. ഏതു പണിയും ചെയ്തിരുന്ന അടിയാനെ വിളിച്ചാൽ വരാതായി എന്ന് കൃഷ്ണനുണ്ണി പരിഭവിക്കുന്നു ്. ജന്മിത്തത്തിന്റെ

തകർച്ചയ്ക്ക് ജന്മിമാരിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള മുൻകയ്യാണ് ആഗ്നേയത്തിൽ ലഭ്യമാകുന്നത്. അടിയാന്മാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരുടെ സംഘടിതശക്തി ജന്മിത്തത്തെ തുരത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ബാലൻനമ്പ്യാർ (കൂമൻകൊല്ലി) അടിയാനെ സംഘടിപ്പിക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട കഥാപാത്രമാണ്.

കർഷകരായ ദളിത് ജനതയുടെ ചൂഷണത്തിന്റെ കഥയാണ് 'ചാവേറി'ലെ മുഖ്യ വിഷയം. മണ്ണിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുകയും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമെല്ലാം തട്ടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചൂഷണത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ് 'ചാവേറി'ൽ തെളിയുന്നത്. ജന്മി, നാടുവാഴി, വിദേശിയർ എന്നിവരെല്ലാം കുടിയാന്മാരായ കർഷകനെ വഞ്ചിക്കുന്നു ്. ജന്മിയുടെ അനുവാദമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ കുടിയാന് കൃഷിചെയ്യാനവകാശമുള്ളൂ. ചെറുകാടിന്റെ 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ' എന്ന കൃതിയിൽ കാണുന്ന ജന്മിത്തസ്വഭാവമാണ് ചാവേറിലുള്ളത്. അദ്ധ്വാനിച്ച് ഫലമുണ്ടാക്കിയിട്ടും അനുഭവിക്കാൻ യോഗമില്ലാത്ത പട്ടിണിപാവങ്ങളുടെ സംഘാടനവും ചാവേറിൽ നടക്കുന്നു ്. 'മണ്ണിന്റെ മാറിൽ' (ചെറുകാട്, 1954) കർഷകൻ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കുന്ന ചിത്രമാണെങ്കിൽ ചാവേർ സംഘടിത ശക്തിയുടെ പ്രതിഷേധമായിത്തീരുന്നു ്. കൃഷിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയുടെ മാത്രമല്ല കൃഷിക്കുപയുക്തമല്ലാത്ത ഭൂമിയുടെ പാട്ടംകൂടി ജന്മിമാരും കാര്യസ്ഥൻമാരും പിരിച്ചുപോന്നു. വാരം പിരിക്കാൻ ആളെ വിടാൻപോലും ജന്മി തയ്യാറല്ല. കുടിയാന്മാർ ജന്മിമാരുടെയും തമ്പുരാക്കന്മാരുടെയും അറകളിൽ വാരം എത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട് ്.

> വാരം അളക്കാനായി തമ്പുരാന്റെ കളപ്പുരയിലേക്കു പോയവർ രാവിൽ വീണ മരത്തിന്റെ തണുപ്പറിഞ്ഞില്ല. ചിലർ സ്വകാര്യമായി വാരം മുഴുവനും അളന്നു. വിത്തുപോലും ശേഷിക്കാതെ (വത്സല, 1991: 135).

ഒന്നും ബാക്കിവെക്കാതെ വിളകൾ ജന്മിയും തമ്പുരാനും പിടിച്ചെടുക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് ഇവിടെ നല്കുന്നത്. ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന പ്രധാന കാര്യങ്ങളെല്ലാം നെല്ലുവിറ്റു നടത്തേണ്ടവരാണ് കർഷകർ. അവർക്ക് ആഹരിക്കാൻപോലും നെല്ല് കിട്ടുന്നില്ല. വാരം അളക്കാൻ പോയ ചന്തുവിന്റെ (ചാവേർ) വീട്ടിലെ ദയനീയ സ്ഥിതി വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട് വത്സല.

> പെറാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന പെണ്ണ് തിണ്ണയിലിരുന്ന് വിതുമ്മുന്നു. പേറ്റുചെലവിന് അകത്തെ മൂലയിലിട്ടിരുന്ന് നെല്ല് തിരിയെ വാരത്തിന്നളന്നിട്ടു (പു. 135).

വാരം തികഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ തമ്പുരാൻ പിണങ്ങും. തമ്പുരാൻ പിണങ്ങിയാൽ "ഒരു പൊരേന്ന് ഒരാക്കു ചൊമക്കാൻമാത്രം നാട്ടിസ്സാമാനങ്ങൾ കൊ ുപോണം കൂലോത്തേക്ക്" (പു.136). വാരമളന്നത് കുറവായതുകൊ ് അവർക്കത് ചെയ്യേ ിവന്നു. ജന്മിത്തത്തിന്റെ ക്രൂരത വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു സന്ദർഭമാണ് കാടുവെട്ടിത്തെളിക്കുമ്പോൾ അവർക്കനുഭവപ്പെടുന്നത്.

> കാടുതെളിയിച്ച് പുനത്തിൽ വള്ളിക്കാലൂന്നിയാൽ ജന്മി കണക്കുകൂട്ടാൻ തുടങ്ങും. ഇന്നേക്ക് അഞ്ചാംകൊല്ലം കുരുമുളക് പറിക്കാം (പു. 138).

കൃഷിയും വിളപ്പെടുപ്പുമെല്ലാം ജന്മിയുടെ കൃത്യമായ കണക്കുകൂട്ടലിലാണ് നടക്കുന്നത്. വാരം അളക്കുന്നതിന് കള്ളപ്പറയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ജന്മിത്തത്തിന്റെ കൊടുംക്രൂരത വെളിവാക്കുന്ന മറ്റു ചില സന്ദർഭങ്ങളും ചാവേറിലു ്. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളും ജന്മിത്തത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്നതിന് തെളിവാണത്.

> നിറയൂരെ എല്ലാ ഗ്രാമീണഭവനങ്ങളിലും ഒരു കസേര മാത്രമേകാണൂ. അത് ഗൃഹനാഥനിരിക്കാനുള്ളതല്ല. ജന്മി വരുമ്പോൾ മുറ്റത്തിട്ടുകൊടുക്കാനാണ് (പു. 195).

> വിള നിറഞ്ഞ കളങ്ങളെ പോത്തിനെ വിട്ടുചവിട്ടിപ്പിക്കുന്നു. മംഗലമുറപ്പിച്ച പെണ്ണിനെ രായ്ക്കു രായ്മാനം റാഞ്ചിക്കൊ ുപോകുന്നു (പു. 195).

എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു ക്രൂരതകൾ. സ്വന്തം വീടിന്റെ നാഥനായി ചമയുകമാത്രമല്ല ജീവിതത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കകൂടി ചെയ്യുന്നു ് ജന്മി. ജന്മിത്തത്തിന്റെ ക്രൂരതകൾക്ക് സ്ത്രീകളും കർഷകരുമാണ് ഏറ്റവും അധികം വിധേയമാകുന്നത്.

രാഘവൻനായർ (നെല്ല്) അനന്തൻ, മഹേശ്വരൻ (ചാവേർ) ബാലൻനമ്പ്യാർ (കൂമൻകൊല്ലി) എന്നിവരെല്ലാം ജന്മിത്ത ഉന്മൂലന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുെ ങ്കിലും ദൗത്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പു (ആഗ്നേയം) വും സംഘവും തീവ്രവിപ്ലവത്തിന്റെ പാതയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. വ്യവസ്ഥിതിയോടേറ്റുമുട്ടി അവർക്ക് പിൻവാങ്ങേ ിവന്നു. ജന്മിത്തത്തിന്നെതിരായ ചിന്തയും പ്രവർത്തനരീ

തികളും അവലംബിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടും ജന്മിത്ത നിലപാടിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന രാഘവൻനായരെയാണ് നെല്ലിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

> ചുര ലിയുടെ കയ്യിൽനിന്ന് മണ്ണ് തട്ടിയെടുക്കുമ്പോൾ മനസ് നൂറുവട്ടം വിലക്കി. നൂറ്റൊന്നുവട്ടം ശരിവെച്ചു (വത്സല 1999: പു. 54).

എന്നത്രെ രാഘവൻനായരുടെ അന്തരംഗം.

> ദൈവം തന്നത് ദേവസ്വം തന്നത് അടിയാനു കൊടുക്കാനല്ല (പു. 54).

എന്നിടത്ത് എത്തിനില്ക്കുന്നു അയാൾ. ബാലൻനമ്പ്യാർ (കൂമൻകൊല്ലി) ജന്മിത്തവിരുദ്ധപ്രവർത്തനത്തിൽനിന്ന് ജന്മിത്തത്തോട് കൂട്ടുചേരുന്ന തലത്തിൽ എത്തിനില്ക്കുന്നു. കുന്നത്തു കളത്തിലെ സുനന്ദയുമായി അടുപ്പത്തിലാകാൻ ബാലൻനമ്പ്യാർ തയ്യാറാവുന്നു. ജന്മിത്തം ഭീകരസ്വത്വമായി നിലകൊള്ളുകയും അതിനെ അതിജീവിക്കാനാവാതെ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളും കഥാപാത്രങ്ങളും വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ കടന്നുവരുന്നു. ജന്മിത്തത്തെ തകർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സമൂഹത്തിന്റെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽ ഒരിളക്കം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടു ്.

4.3.4. വിവാഹം

കുടുംബത്തിനകത്തും പുറത്തും പ്രത്യേക വ്യക്തിത്വമവകാശപ്പെടാനില്ലാതിരുന്ന സ്ത്രീ, വിവാഹം ഒരു മാറ്റത്തിന്റെ, അംഗീകാരത്തിന്റെ അടയാളമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. തുല്യസ്ഥാനവും സമാനഭാവങ്ങളും ആശയാഭിലാഷങ്ങളുടെ സ്ഫൂർത്തികരണവുമൊക്കെയാകേ വിവാഹം സ്ത്രീക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതമാണ് വെച്ചുനീട്ടുന്നത്. വത്സലയുടെ മിക്കനോവലുകളിലും സ്ത്രീകൾ വിവാഹത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു ്. ഈ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ സ്ത്രീകൾ അടിമയായോ, ജോലിക്കാരിയായോ സംരക്ഷകയായോ മാറേ ിവരുന്നു.

വിവാഹം സ്ത്രീയെ തടവിലാക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യാവസ്ഥയാണ്. ഈ അവസ്ഥകളോട് കലഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവരാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീകൾ. പുരുഷന് നേട്ടവും സ്ത്രീക്ക് നഷ്ടവും മാത്രം വരുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ യന്ത്രങ്ങളായി മാറുന്ന

സ്ത്രീകൾ എരിഞ്ഞടങ്ങുന്ന കാഴ്ചപ്പുറത്താണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലെ മധ്യ വർഗ്ഗ സ്ത്രീപ്രാതിനിധ്യം. നശിച്ച തറവാട്ടിന് കരുത്തുപകരാൻ കഴിവുള്ള ഗിരിജ (ആരും മരിക്കുന്നില്ല), നിസ്സഹായതയുടെ മുൾമുനയിൽ കഴിയുന്ന സാവിത്രി (അരക്കില്ലം), വിവാഹച്ചന്തയിലെ നേർച്ചക്കോഴിയായിത്തീർന്ന മാധവി (നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ) ഇവരൊക്കെ ജീവിതം നഷ്ടം വന്നവരാണ്. വിവാഹകമ്പതിൽ തല്ലിപ്പൊളിച്ച കുറുമാട്ടി, രതി, സുനന്ദ (നെല്ല്, പാളയം, കൂമൻകൊല്ലി) എന്നിവർ വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചനല്കുന്നു.

വിവാഹം പരസ്പര പങ്കാളിത്തമുള്ള ഒരു കൂട്ടായ്മയുടെ ഇടമാണ്. പിതൃസംരക്ഷണത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു പെൺകുട്ടി അന്യപുരുഷന്റെ സംരക്ഷണയിലേക്ക് എടുത്തെറിയപ്പെടുകയാണ് അതിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്. തിരിച്ചറിവിന്റെ കാലത്തിനും മുമ്പ്, വ്യക്തിത്വസ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിനും മുമ്പ് പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹം നടത്തുന്നു. പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളിലേക്ക് എറിയപ്പെടുമ്പോൾ പെൺകുട്ടികൾ അമ്പരപ്പിന്റെ ലോകത്താണ്. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ പങ്കുവെയ്ക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ, പാളയം എന്നീ കൃതികളിലു ്.

ഭർതൃഗൃഹത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളാകാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ കാണുന്ന മിക്ക സ്ത്രീകളും. അടുക്കളപ്പണിക്ക് ആളില്ലാതെ വരുമ്പോൾ മകനെക്കൊ ് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്ന പതിവു ്. ആ പതിവാണ് ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ തന്റെ കുടുംബത്തിൽ നടത്തിയത്. മകൻ വാസുദേവൻ (കൂമൻകൊല്ലി) തന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്.

> അമ്മയ്ക്ക് അടുക്കളപ്പണി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ, അവർ ആട്ടുകല്ലിനടുത്തിരുന്ന് മടുത്തപ്പോൾ വാസുദേവൻ കല്യാണം കഴിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു (വത്സല, 2000: 95).

മകന് കൂട്ടാളി എന്ന ചിന്ത അമ്മയ്ക്കില്ലായിരുന്നു എന്നാണ് വാസുദേവൻ ഓർമ്മിക്കുന്നത്. പൂകുന്നത്ത് അടുക്കളക്കാരിയെ വെയ്ക്കാമെന്നായപ്പോൾ അമ്മ അവരെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതിനും തയ്യാറായി. ദാരിദ്ര്യമാണ് വാസുദേവനെക്കൊ ് അങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തിപ്പിച്ചത്.

ഏതു ദായക്രമവും സ്ത്രീക്ക് നല്കുന്ന പരികല്പന ഉപഭോഗവസ്തു എന്നതു മാത്രമാണ്. 'നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ' എന്നീ കൃതികളിൽ സംബന്ധമെന്ന ഏർപ്പാടിൽ സ്ത്രീകൾ ജീവിതം നഷ്ടപ്പെട്ടവരായിത്തീരുന്നത് ചിത്രീകരിക്കുന്നു ്. രാഘവൻനായരുടെ അമ്മ (നെല്ല്) കുട്ടികളെ പട്ടിണിക്കിടുന്ന സംബന്ധത്തിന്റെ കരുവാണ്. തന്റെ കുട്ടികൾക്ക് ഇല്ലത്തെ കഞ്ഞിവേ എന്ന് സംബന്ധക്കാരനോട് തുറന്നുപറയുന്നുമു ് ആ അമ്മ. കുങ്കന് (കൂമൻകൊല്ലി) സംബന്ധംകൊ ് ഒന്നും നേടാനോ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനോ ആയില്ല. ഭാര്യ മാണിക്യത്തിന്റെ കാരണവർ "നാഴി നെല്ലു കൊ ുവരാൻ കെല്പില്ലെങ്കിൽ നീ വരേ " എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ "നാഴിനെല്ലിനു മാത്രം വിലകല്പിക്കുന്ന" സംബന്ധം വേ ന്നു വെയ്ക്കാൻ കുങ്കന് നിസ്സാരമായി കഴിഞ്ഞു. വിവാഹം സ്ത്രീയുടെ താത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നില്ല. അമ്മാവനും ഭർത്താവും തമ്മിൽ സംരക്ഷണത്തെ ചൊല്ലിയുള്ള തർക്കമാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. സ്ത്രീയുടെ അഭിപ്രായമാരായാനോ ഇഷ്ടം മാനിക്കാനോ ആരും തയ്യാറല്ല. ചടങ്ങുകളുടെയും വടംവലികളുടെയും ഇരയായി നിന്നുകൊടുക്കുകമാത്രമാണ് വിവാഹത്തിൽ സ്ത്രീയുടെ സ്ഥാനം എന്നതും വത്സല നിരീക്ഷിക്കുന്നു ്.

വിവാഹമെന്നത് സ്വന്തം പേരുപോലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന പ്രക്രിയയായി ഗിരിജ(ആരും മരിക്കുന്നില്ല)യ്ക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു ്. നീ ആരാണ് എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ അവൾക്കാകുന്നില്ല. വ്യക്തിത്വനിഷേധങ്ങളായിത്തീരുന്ന വിവാഹത്തെ തുറന്നുകാണിക്കുകയാണ് വത്സല ചെയ്യുന്നത്. ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്കും വിവാഹം വ്യക്തിത്വനിഷേധമായിത്തീരുന്നു ്. അനന്തന്റെ ഭാര്യ ഉച്ചിര, കോമൻനായരുടെ ഭാര്യ രുക്മിണി, ചെമ്മരത്തി, ഉണിക്കാളിയമ്മ (ചാവേർ) തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ഈ ബോധത്തിന്നുടമകളാണ്. അനന്തന്റെ ഭാര്യ ഉച്ചിര കോമൻനായരുടെ ഭാര്യ രുക്മിണിയെ കാണാനെത്തിയപ്പോൾ പറയുന്നു ്

> നാമെല്ലാം നാടകത്തിനുപോലും കൊള്ളാത്ത, ജീവനറ്റ പ്രതിമകളായി മാറിയിരിക്ക്ണു രുക്മിണീ. കുളിക്കുക, തിന്നുക, ഉറങ്ങുക, കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുക, കഷായംകുറുക്കുക, കുടിപ്പിക്കുക! (വത്സല 1991: 152).

കുടുംബത്തിൽ ഭർത്താവിന്റെയും വീട്ടുകാരുടെയും പരിപാലനം മാത്രമായിത്തീരുന്നു സ്ത്രീയുടെ ജോലി. സമൂഹം സ്ത്രീകളിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സേവന പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമാണ്. തന്റെ സംരക്ഷണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുപകരമായി തന്നിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഇതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളാണ് വത്സലയുടേത്. അനന്തന്റെ കാമുകി ചെമ്മരത്തി വിവാഹം എന്ന വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ തളച്ചിടാനാഗ്രഹിക്കാത്ത കഥാപാത്രമാണ്. സംരക്ഷണച്ചുമതലയുള്ള ഒരു ഉപകരണമാക്കി മാറ്റപ്പെടുകയാണ് സ്ത്രീകൾ വിവാഹത്തിലൂടെ എന്നാണ് ചെമ്മരത്തി വിശ്വസിക്കുന്നത്.

> തനിക്കു പിറക്കുന്ന കുട്ടികളെ സംരക്ഷിച്ചുകൊടുക്കണം. താൻ കിടക്കുന്ന വീടു വൃത്തിയാക്കി വെക്കണം, സമയത്തിന് ആഹാരം ഉ ാക്കണം, രോഗത്തിന് ചികിത്സിക്കണം, ശ്രുശ്രൂഷിക്കണം, തുണികഴുകുകയും എച്ചിലെടുക്കുകയും വേണം പകരം അവൾക്ക് കിട്ടുന്നത് എന്താണ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഓരോ ഗർഭം പ്രസവവേദന (പു.100).

ഇതൊക്കെ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചാവശ്യപ്പെടുന്നു ്. കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും വ്യക്തിത്വം സൂക്ഷിക്കാനാവാത്ത ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ചിന്തിക്കുന്നു ് ചെമ്മരത്തി. യാതൊന്നും തിരിച്ചാവശ്യപ്പെടാത്ത പ്രണയം മാത്രം മതി തനിക്കെന്നും തീരുമാനിക്കുന്നു ് ചെമ്മരത്തി.

വിവാഹം എന്നത് ഒരു കരാറാണ്. സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ പുരുഷൻ ഏറ്റെടുക്കുകയും, സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്റെ വീടുപണി ചെയ്യുക, അവനാവശ്യമുള്ള ധനം നല്കുക എന്നിവ തമ്മിലുള്ള കരാറ്. വെറുതെ സ്ത്രീകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരു പുരുഷനും തയ്യാറാവില്ല എന്നു കരുതുന്ന കഥാപാത്രമാണ് അമ്മുക്കുട്ടി ടീച്ചർ (പാളയം). തന്റെ നാത്തൂന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ

> ഒരു നേട്ടവുമില്ലാതെ ഏതോ വീട്ടിൽ പിറന്ന ഒരു പെണ്ണിന്റെ തീറ്റച്ചെലവും ഉടയാടസംരക്ഷണച്ചെലവുകളും ഇക്കാലത്ത് ഒരു പുരുഷൻ ഏറ്റെടുക്കുമോ (വത്സല, 1989: 217).

എന്നാണ് മനസിൽ വരുന്നത്. നാത്തൂന്റെ വിവാഹം എപ്പോൾ നടക്കുമെന്ന് കിട്ടുപണിക്കരെക്കൊ ് പ്രശ്നം വെച്ചുനോക്കുന്നു ് അമ്മുക്കുട്ടിടീച്ചർ. നാത്തൂന്

സ്ത്രീധനം നേരിട്ടാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. "എൻ. ഒ. സിക്ക് ചെലവായ തുകകൊടുക്കണം. അതിനു സ്ത്രീധനമെന്നു പുച്ഛിക്കേ " (പു. 217). സാമ്പത്തികാവശ്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ വിവാഹം കഴിക്കാം എന്നു തീരുമാനിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും സമൂഹത്തിലു ്. 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്ന കൃതി സ്ത്രീധനം ഒരു തീരാശാപമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു ്. സ്ത്രീധനത്തെ ഭയന്ന് നിരവധി പെൺകുട്ടികൾ നാടും വീടും വിട്ടുപോകുന്നു. ഒരു തൊഴിലിന്നുവേ ിയാണ് റോസ്മേരിയും നാടുവിടുന്നത്. "ഓടിപ്പോന്നതു നന്നായി. വിവാഹക്കമ്പോളത്തെ പിന്നിലാക്കിയതു നന്നായി" (വത്സല, 2000:31). വിവാഹമെന്നത് ചരക്ക് വില്ക്കാനുള്ള കമ്പോളമായിത്തീരുന്നു. തന്റെ അമ്മ യുടെ ജീവിതം സങ്കീർണ്ണമായ വേലിക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ ഞെരിഞ്ഞമരുകയായിരുന്നു വെന്ന് റോസ്മേരി മനസ്സിലാക്കുന്നു.

> നെല്ലുപുഴുങ്ങി വെച്ചിരിക്കുന്ന, കന്നുകാലികൾക്കു തീറ്റകൊടുക്കുന്ന, പശു വിനു പുല്ലരിയുന്ന, അരി പൊടിയ്ക്കയും, മസാല അരയ്ക്കുകയും അടുപ്പൂതു കയും ചെയ്ത് സ്ത്രീധനത്തുകയുടെ വലിപ്പത്തിൽ ആശങ്കിച്ചു കഴിയാൻ (പു.33).

തനിക്കുവയ്യ എന്നാണ് റോസ്മേരി ചിന്തിക്കുന്നത്. സ്വത്വം കാത്തുപാലിക്കാനാവാത്ത ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം റോസ്മേരി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വിവാഹത്തിന് സ്ത്രീകളുടെ ജീവതിത്തിലുള്ള പങ്കിനെക്കുറിച്ച് വത്സലക്ക് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടു ായിരുന്നു. 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്ന നോവലിൽ ആലിസിന്റെ വലിയമ്മാവൻ

> ആലീസ്, നീ വിവാഹിതയാവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വേ ! വിവാഹം ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ അൾട്ടിമേറ്റ് എയിം അല്ല. ആവുകയും അരുത് (പു. 127).

എന്ന് ആലീസിനോട് പറയുന്നു ്. വത്സല വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ കഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമാക്കുന്ന സന്ദർഭമാണ്. കെട്ടിച്ചയക്കാൻ പാകത്തിന് വളർത്തുകയായിരുന്ന ആലീസിനെ കന്യാസ്ത്രീയാക്കാൻ വീട്ടുകാർക്ക് താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു (പു.126). ഈ ബോധത്തിനെതിരെയുള്ള കലഹമാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നത്. വിവാഹം അല്ലെ ങ്കിൽ സന്യാസം എന്നതാണ് സ്ത്രീ ജീവിതത്തിൽ തെരെഞ്ഞെടുക്കേ അന്തസ്സ്. അതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ, സ്വന്തമായ നിലനില്പ് സ്ത്രീക്ക് ആവശ്യമാണ് എന്ന്

ക   ത്തുന്നു വത്സല. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് 'കനൽ' എന്ന നോവലിലെ അനുരാധ ചിന്തിക്കുന്നത് മറ്റൊരു തരത്തിലാണ്.

> അച്ഛനമ്മമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ സ്ക്കൂളിൽ പോയി. മുത്തശ്ശിമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ പഠിപ്പു നിർത്തി, കാരണവൻമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ താലിക്കു കഴുത്തുകാണിച്ചു. ഭർത്താക്കന്മാർക്കിഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ അവരുടെ മണിയറയിൽ, അല്ലാത്തപ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മൂത്രപ്പായിൽ (വത്സല, 1979: 106).

സ്ത്രീയുടെ ജീവിതത്തിലെ ജീർണ്ണിച്ച അവസ്ഥയെ ഇത്ര പ്രകടമാക്കുന്ന മറ്റൊരു കഥാ പത്രം ഉ   ാവില്ല.

സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങൾക്കുവേ   ിയും പെൺകുട്ടിയെ ബലികഴിക്കുന്ന ഏർപ്പാടായി മാറുന്നു   ് വിവാഹം. രമണിയുടെ അമ്മ (പാളയം) തന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നത് വേലായുധൻ എന്ന ചെറുപ്പക്കാരനെ സ്വന്തം താത്പര്യത്തിൽ വീട്ടിൽ പിടിച്ചുനിർത്താനാണ്. "തടഞ്ഞു നിറുത്താൻ മാർഗ്ഗം ക   ില്ല. ഏഴാം ക്ലാസിൽ പഠിച്ചുകൊ   ിരുന്ന രമണിയെ കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുത്തു" (വത്സല, 1989: 11). വേലായുധനോടുള്ള തന്റെ താത്പര്യം സംരക്ഷിക്കാനാണ് രമണിയുടെ അമ്മ അതു ചെയ്തത്.

വിവാഹത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ത്രീക്കു   ായിരുന്നില്ല. മകളുടെ വിവാഹം ഒത്തുവന്നപ്പോൾ വരന് പ്രായമധികമായതുകൊ   ് വേ   എന്നു തീരുമാനിക്കാൻ നങ്ങേമയ്ക്ക് (ആഗ്നേയം) കഴിയുന്നില്ല. മകൻ അപ്പുവിന് സ്വന്തം ഇഷ്ടം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുന്നുമു   ്. വീട്ടിലിരിക്കുന്ന പെണ്ണിനെ എങ്ങനെ വിവാഹമാർക്കറ്റിൽ ചെലവഴിക്കാം എന്ന ചിന്തയാണ് കുടുംബത്തെ മുഴുവൻ നയിക്കുന്നത്. സമ്പന്നനോ വരുമാനമുള്ളവനോ ആയ പുരുഷനെക്ക   ാൽ പെണ്ണിനെ പിടിച്ചുകൊടുക്കുന്ന രീതിയും നിലനിന്നിരുന്നു. കൂമൻകൊല്ലിയിൽ പൂകുന്നത്തെ അമ്മിണിയെ യോഗ്യനായ ഗംഗാധരമാരാരെ ക   പ്പോൾ ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ മറ്റൊന്നും ആലോചിക്കാതെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. ചാവേറിൽ നാടുവിട്ടു പോയി സമ്പന്നനായി തിരികെവന്ന ശങ്കരൻ നായനാർക്ക് ഗൗരിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു. വത്സലയുടെ മിക്കനോവലുകളിലും സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ ഇത്തരം ദുരവസ്ഥയ്ക്കു പാത്രമാവുന്നു   ്. ലില്ലിക്കുട്ടി (തൃഷ്ണയുടെ പൂക്കൾ) ഗിരിജ

(ആരും മരിക്കുന്നില്ല) മാധവി (നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ) സാവിത്രി (ആരും മരിക്കുന്നില്ല) എന്നിവരെല്ലാം വിവാഹച്ചന്തയിലെ നേർച്ചക്കോഴികളാണ്. പാളയത്തിലെ അമ്മുക്കുട്ടിടീച്ചർ തന്നെയിഷ്ടമില്ലാതെ തന്റെ അനുജത്തിയെ വിവാഹം കഴിച്ച ആളെ അനുജത്തിയുടെ മരണശേഷം വിവാഹം കഴിക്കേ ിവന്ന കഥാപാത്രമാണ്. വിവാഹത്തിലൊന്നിച്ച ഭർത്താവിനെതേടിയുള്ള കാത്തിരിപ്പ് ജീവിതമാക്കിയ കഥാപാത്രമാണ് മേരിക്കുട്ടി (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ). വിവാഹം സ്ത്രീയുടെതായ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും അന്യർക്കുവേ ി ജീവിക്കേ ിവരികയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയായിത്തീരുന്ന ്. തുല്യപങ്കാളിത്തത്തിന്റെ ആവശ്യകത സ്ത്രീയ്ക്ക് അനിവാര്യമാണെന്ന ക ത്തലാണ് ഈ കൃതികളിൽ നടക്കുന്നത്.

വത്സലയുടെ 'കനൽ, ആരും മരിക്കുന്നില്ല, നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ' എന്നീ കൃതികളിലും വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ രൂപംകൊള്ളുന്നു ്. തറവാടിത്തവും പാരമ്പര്യവും അവകാശപ്പെടാവുന്ന വീട്ടിലെ പെൺകുട്ടികൾ വളരെ കരുത്തോടെ മുളച്ചുപൊന്തിയിട്ടും പാഴ്നിലങ്ങളിൽ വേരോടിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെടുന്നു. 'കനലി'ൽ അനുരാധ ചിന്തിക്കുന്നു. "അനുരാധയുടെ ശരീരം ഏതെങ്കിലുമൊരു വീട്ടിൽ വേലചെയ്ത് ഏതെങ്കിലുമൊരു പുരുഷന്റെ ഉപകരണമായി ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ് ഉപയോഗശൂന്യമായി മണ്ണിൽ ലയിക്കാനുള്ളതാണ്" (വത്സല, 1979. 54) ശരീരം മാത്രമല്ല മനസ്സും നിഷ്പ്രഭമാകുന്നു ്. ചെറുപ്പത്തിലെ കരുത്തു നഷ്ടമാകുന്ന പാഴ്ച്ചെടികളാകുന്നു ് സ്ത്രീകൾ. ഓർമ്മവെയ്ക്കുന്ന നാൾ മുതൽ അവൾക്കുവേ ി കാത്തിരിപ്പ് വഴിയൊരുക്കുകയാണ്. "ജാതകത്തിലും ജാതിയിലും ജനുസ്സിലും പൊരുത്തമുള്ള ഒരാൾക്കുവേ ി കാത്തിരിക്കുകയാണ് എല്ലാവരും" (വത്സല, 1979: 119). കല്യാണച്ചന്തയിൽ ചരക്കെടുക്കാൻ വരുന്നവരുടെ കൺമുന്നിൽ നിന്നുകൊടുക്കുന്ന വെറും മൃഗം മാത്രമാണ് സ്ത്രീ എന്ന കാഴ്ചപ്പാടും അനുരാധയ്ക്കു ്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും വിലമതിക്കേ ഒന്നാണ് വിവാഹം. എന്നാൽ വിവാഹം ലജ്ജാകരമായി മാറുന്നു എന്നു ക ത്തലാണ് ഗിരിജക്കുള്ളത് (ആരും മരിക്കുന്നില്ല). "മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും വിലമതിക്കുന്ന വിവാഹബന്ധം ഇത്രയം ലജ്ജാകരമായ വസ്തുത ആയിത്തീർന്നതെന്തുകൊ ാണ്" (വത്സല, 1998: 84) എന്ന് ഗിരിജ വിലയിരുത്തുന്നു. വിവാഹം സ്ത്രീയുടെ വ്യക്തിത്വം പണയംവയ്ക്കുന്ന ഒരേർപ്പാടായി മാറുന്നു ്. ഒരു വളർത്തുമൃഗത്തിന്റെ പരിഗണനപോലും ഭാര്യമാർക്ക് കിട്ടുന്നില്ല

എന്നാണ് ഗിരിജയ്ക്കുതോന്നുന്നത്. "ഞങ്ങൾ പെണ്ണുങ്ങൾ മാടുകളാണോ? ആര്യ കോട് മാടിനു കിട്ടുന്നത്ര ശ്രദ്ധ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്നുേ ാ?" (പു. 100) എന്ന് ഭർത്താവിന്റെ അനുജനോട് ചോദിക്കുന്നു ്. ഒരു വീട്ടുജോലിക്കാരിയാണ് തന്റെ അമ്മയ്ക്കുവേ ിയിരുന്നത് എന്ന് പ്രഭാകരനും (നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ) മാധവി യോടു പറയുന്നു ്. "എല്ലാ പെണ്ണുങ്ങളേം കല്യാണം കഴിച്ച് ഒരു വീട്ടിലേക്ക് കൊ ുവ രുന്നത് അതിനാണല്ലോ? ശമ്പളം കൊടുക്കാത്ത ഒരു വീട്ടുജോലിക്കാരി (വത്സല, 1984: 68). എന്നാൽ വിവാഹം മാധവിക്ക് "അമ്മയുടെ തായിരുന്ന പഴയ ആഭരണങ്ങൾ അണി യുന്നതും കോടിമു ുടുക്കുന്നതും അതിരാവിലെ ഉണർന്നെഴുന്നേല്ക്കുന്നതും ഒരു മകളെ വിവാഹിതയാക്കും" (പു. 31) എന്ന ബോധം മാത്രമാണ് നല്കുന്നത്. ഈ ബോധം നല്കുന്ന പ്രായത്തിലാണ് പെൺകുട്ടികളുടെ വിവാഹം നടത്തുന്നത്. കുടും ബത്തിൽ തളയ്ക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതങ്ങളാണ് ഇവരുടേതും.

4.4. സാമ്പത്തിക ഘടന

4.4.1. നെല്ല്

മണ്ണ്, മണ്ണിലദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കുടിയാൻ അഥവാ അടിയാൻ, മണ്ണിനെയും അടിയാ നെയും ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ജന്മി എന്നിങ്ങനെ മണ്ണ് കേന്ദ്രമായുള്ള ബന്ധങ്ങളാണ് നെല്ലിലെ ജീവിതത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. നെല്ലിലെ കുടുംബങ്ങളൊന്നും വൻകിട ജന്മിമാരല്ല. മണ്ണിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും കൃഷികാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടത്തുന്നവരും അക്കൂട്ടത്തിലു ്. വൻകിട മദ്ധ്യവർഗ്ഗ ജന്മിമാർ അടിയാനോടുള്ള ചൂഷണത്തിൽ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നില്ല. മുഖ്യവരുമാനമാർഗ്ഗവും ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലക ളെയും സ്വാധീനിക്കുന്ന മുഖ്യപ്രേരണയും കൃഷിയും കാർഷികബന്ധങ്ങളുമാണ്. ഈ കാർഷിക ജീവിതത്തെ ഉപജീവിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ര ാം ക്രമമായി കൊല്ലനും ക്ഷുരകനും നെയ്ത്തുകാരനും തട്ടാനും ചെറുകിട കച്ചവടക്കാരനും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു മേഖലയു ്. കാർഷിക വരു മാനത്തിന്റെ ലഭ്യതയ്ക്ക് അകത്താണ് മറ്റു മേഖലകളെല്ലാം. പതുക്കെയാണെങ്കിലും പുതിയ നാഗരികത എത്തിനോക്കുന്നത് വത്സല അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു ്. ഖസാക്കി ലേക്ക് രവി കടന്നുചെല്ലുന്നതുപോലെ തിരുനെല്ലിയിലേക്ക് ഒരദ്ധ്യാപകൻ എത്തുന്നു ്. അയാൾക്കൊപ്പം പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസവും സ്കൂൾ നിയമങ്ങളും കടന്നുവരുന്നു.

ഏറെക്കുറെ ഒപ്പംതന്നെ പോസ്റ്റ്മാനും തിരുനെല്ലിയിലെത്തുന്നു. പുതിയ മുതലാളി ത്തത്തിന്റെ കച്ചവട നിയമങ്ങളും സെയ്തിലൂടെ തിരുനെല്ലിയിലേക്കെത്തുന്നത് വത്സല അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഗതിക്രമങ്ങൾക്കൊപ്പം വളരുകയോ മാറുകയോ ചെയ്യുന്ന വയനാടൻ ജീവിതത്തെ അതിന്റെ ആന്തരികമായ സംഘർഷങ്ങ ളോടെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയാണ് വത്സല. മണ്ണും വരുമാനവുമില്ലാതിരുന്ന ആദിവാ സിയെ കാർഷികജീവിതത്തിലേക്കും നാഗരിക ജീവിതത്തിലേക്കും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമാറ്റങ്ങളെ നോവൽഘടനയിലേക്ക് വത്സല ആനയിക്കുകയാണ്. ഗൃഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജോലിയാണ് സ്ത്രീകൾ ചെയ്തിരുന്നത്. പ്രത്യക്ഷവരുമാനമൊന്നും അവർക്കു ായിരുന്നില്ല. പച്ചകുത്തി നാണയത്തുട്ടുകൾ നേടിയിരുന്ന കുറുമാട്ടിമാ ത്രമാണ് വ്യത്യസ്തയായി നില്കുന്നത്. മറ്റ് അടിയാത്തികൾ മീൻപിടിച്ചും കതിരുപെ റുക്കിയും ഉപജീവനത്തിനുള്ള വക ക ത്തുന്നു.

4.4.2. ആഗ്നേയം

കുടിയേറ്റ കർഷകരുടെ പ്രതിനിധിയാണ് നങ്ങേമ. വൻകിട ജന്മിയായല്ല നങ്ങേമ ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. അടിയാന്മാരോടൊപ്പം അദ്ധ്വാനിക്കുകയും അവരെക്കൊ ് ജോലിചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്. കച്ചവടം ചെയ്താണ് നങ്ങേമ വയനാട്ടിൽ ജീവിതമാരംഭിച്ചത്. കച്ചവടം മുന്നോട്ടു കൊ ുപോകാനാകാതെ കൃഷി യിലേക്കു കടക്കുന്നു. നെല്ലിൽനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ സാമ്പത്തിക ഘടനയാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. കുടിയേറ്റത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായ പിടിച്ചെടുക്കൽ, അദ്ധ്വാനിക്കൽ, ജീവിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം എന്നിവ ഈ നോവലിലു ്. ജീവിക്കാനാവശ്യമായ ഭൂമി യാണ് നങ്ങേമ പിടിച്ചെടുക്കുന്നത്. കാർഷികജീവിതത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് വയനാടിന്റെ ജീവിതത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് വയനാടിന്റെ സാമ്പത്തികഘടന വളരുന്നത് 'ആഗ്നേയ'ത്തിൽ കാണാം. അലോപ്പതിയുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥവിഭാഗങ്ങളുടെയും കച്ചവടങ്ങളുടെയും വളർച്ച നോവലിലു ്. ദേവസ്വം ക്ലാർക്കാണ് പത്മനാഭമേനോൻ, അപ്പുവിന്റെ സുഹൃത്ത് കമ്പോ ർ, കച്ചവടക്കാരനായ കാസിംകുട്ടി എന്നിവർ ആഗ്നേയത്തിലു ്. അതോടൊപ്പം തന്നെ ഇവയുടെ പ്രാന്തങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മദ്യവില്പനക്കാരുമു ്. അമ്പുവും വേലായുധനും മദ്യം വിറ്റുകഴിയുന്നവരാണ്. പുതിയ ആയുധങ്ങളുപയോ ഗിക്കുന്ന വെടിക്കാരൻ വർഗ്ഗീസും ആഗ്നേയത്തിലെ കഥാപാത്രമാണ്.

4.4.3. കൂമൻകൊല്ലി

മുഖ്യമായും ര ു ജന്മി കുടുംബങ്ങളാണ് 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലുള്ളത്. സുനന്ദ, കൃഷ്ണനുണ്ണി എന്നിവരുടെ കുന്നത്തുകളം തറവാടും ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മയും മക്കളുമടങ്ങുന്ന പൂങ്കുന്നം തറവാടും. വൻകിട ജന്മിത്തമാണ് കൃഷ്ണനുണ്ണി പ്രകടിപ്പി ക്കുന്നത്. എന്നാൽ ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന, അദ്ധ്വാനിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. ആഗ്നേയത്തിലെ സാമ്പത്തികഘടനതന്നെയാണ് കൂമൻ കൊല്ലിയിലും പ്രകടമാകുന്നത്. അലി എന്ന കച്ചവടക്കാരൻ, ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥ നായ ഭരതൻ എന്നിവർക്കൊപ്പം അടിയാപ്പണിയിൽനിന്നും തെരുവവാറ്റിലേക്കു മാ റിയ വെള്ളിയുമു ്. സ്ത്രീകളെല്ലാം കഠിനാദ്ധ്വാനികളാണ് കൂമൻകൊല്ലിയിൽ. അടി യാന്മാർ ജന്മിമാരുടെ വീടുകളിലും മിഷനറിമാരുടെ വീടുകളിലും പണി ചെയ്ത് ജീവിതം നയിക്കുന്നു.

4.4.4. പാളയം

പാളയത്തിലെ കഥ നഗരകേന്ദ്രീകൃതമാണ്. കാർഷികേതരമായ തൊഴിലുക ളാണ് അവിടെയുള്ളത്. അദ്ധ്യാപികമാരുടെ ജീവിതമാണ് പാളയത്തിലെ കേന്ദ്രപ്രമേ യം. നഗരത്തിലെ വിദ്യാലയമായിരുന്നതിനാൽ സമൂഹത്തിന്റെ വിവിധ തുറക ളിൽപ്പെട്ട കുടുംബത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ എത്തുന്നു ്. ഉന്നത ഗവൺമെന്റുദ്യോഗ സ്ഥൻ മുതൽ കൂലി വേലക്കാർ വരെയുള്ള വിഭാഗങ്ങളുടെ മക്കൾ സ്കൂളിലെത്തുന്നു. നാഗരിക സമ്പദ്ഘടനയുടെ വിപുലമായ പശ്ചാത്തലം പാളയത്തിലു ്. നാഗരിക ജീവിതത്തിന്റെ സവിശേഷതകളെല്ലാം അദ്ധ്യാപികമാരിലും വിദ്യാർത്ഥികളിലുമായി പ്രക ടിപ്പിക്കുന്നു ്. മദ്ധ്യവർഗ്ഗ ജീവിതത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ് വത്സലയുടെ ഈ നോവൽ. മുതലാളിത്ത സാമ്പത്തിക ഘടനയ്ക്കകത്ത് മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി നിലകൊള്ളുന്ന വൈദ്യൻ, ജ്യോത്സ്യൻ തുടങ്ങിയ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിനിധി കൾ പാളയത്തിലു ്. മുതലാളി, കോൺട്രാക്ടർ, ഗൾഫുകാരൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആകർഷണങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നത് വത്സല അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അതേ സമയം കൂലിവേലക്കാരുടെയും തൊഴിൽരഹിതരുടെയും അവരുടെ മക്കളുടെയും ജീവിതം സമൂഹത്തിലു ാക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും നോവലിസ്റ്റ് ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നു ്.

കൈക്കൂലി, കോഴ, വേശ്യാവൃത്തി എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആശാസ്യമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തികൾ നാഗരികജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി രൂപപ്പെടുന്നത് നോവലിലു ്.

4.4.5. ചാവേർ

ജന്മിത്തത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമുഖം പ്രകടമാകുന്ന നോവലാണ് ചാവേർ. ജന്മിത്തത്തിന്റെ മുഖ്യ സാമൂഹ്യഘടനയ്ക്കു ചുറ്റുമായി രാഷ്ട്രീയാധികാരഘടനയുടെ വിവിധ ക്രമങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നത് ചാവേറിൽ കാണാം. പോലീസ്, കോടതി, തടവറ എന്നിങ്ങനെ നിയമപാലനത്തിന്റെയും, സർവ്വേയർ, ഗുമസ്തൻ എന്നിങ്ങനെ ഔദ്യോഗിക നിർവ്വഹണത്തിന്റെയും ക്രമങ്ങൾ ശക്തമാണ്. പരമ്പരാഗത തൊഴിൽ- സേവന മേഖലയും ഈ നോവലിൽ സജീവമാകുന്നു ്. കേളോർമനാശാരി, തറവാട്ടു ക്ഷുരകൻ അമ്പു, കൊല്ലൻ കൊമ്പി, കോമൻവൈദ്യർ തുടങ്ങിയവർ കുലത്തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരാണ്. ചക്കരയു ാക്കിയും, കള്ളുചെത്തിയും മീൻവിറ്റും വൈദ്യവൃത്തി നടത്തിയും ഉപജീവനം നടത്തുന്നവരും ചാവേറിലു ്. പുറത്തു ജോലിചെയ്യുന്ന ആളാണ് ദേവയാനിയുടെ ഭർത്താവ് നീലകണ്ഠൻ നായർ. ഗ്രാമത്തിലെ യുവാക്കൾ പട്ടാളത്തിൽച്ചേർന്ന് ജീവിക്കുന്നു ്.

4.4.6. റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ

ബദാം, ജട്ടിങ്കി തുടങ്ങിയ നാണ്യവിളകളുൾപ്പെടെയുള്ള കൃഷിയാണ് റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങളിലെ പ്രധാന വരുമാനമാർഗ്ഗം. പള്ളി കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള മിഷനറി പ്രവർത്തനമാണ് ദാരുപിസാഗ്രാമത്തിൽ നടക്കുന്നത്. പ്രവർത്തനത്തിനു ലഭിക്കാവുന്ന ഫ ുകളെക്കുറിച്ചൊന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അത്തരമൊരു സാന്നിദ്ധ്യം അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിലു ്. പള്ളിവക ഭൂമി, പള്ളിവക ഡിസ്പൻസറി, പള്ളിവക കന്യാസ്ത്രീമഠം എന്നിവയ്ക്കുവേ വരുമാനം എവിടുന്നു ലഭിക്കുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നുമില്ല. റോസ് മേരി ട്രെയിനിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ തൊഴിൽ തിരക്കിപോകുന്നു ് പെൺകുട്ടികൾ. റോസ്മേരിയുടെ ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവ് വിദേശത്തുപോയ കഥാപാത്രമാണ്. അയാളാണെങ്കിൽ തിരിച്ചുവരുന്നുമില്ല.

4.4.7. തൊഴിലെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ

കാർഷികജീവിതപ്രധാനമായ നോവലുകളാണ് പൊതുവെ വത്സലയുടെ കൃതികൾ. 'തകർച്ച, നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ, അരക്കില്ലം, ആരും മരിക്കുന്നില്ല, വിലാപം, നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ, വേനൽ' തുടങ്ങിയ കൃതികളെല്ലാം കാർഷികപരിസരത്തു വിരിയുന്നവയാണ്. മണ്ണും അദ്ധ്വാനവും ഏറ്റവും വിലമതിക്കപ്പെട്ടതായി കരുതുന്നു ് വത്സല. കൃഷിസംബന്ധമായ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളിലും അദ്ധ്വാന ഭൂമികയിലും സ്ത്രീകൾ സവിശേഷ വ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്നു ്. മിക്ക നോവലുകളിലും കൃഷിപ്പണി ചെയ്യുന്നത് അടിയാന്മാരും സ്ത്രീകളുമാണ്. മേലാളൻ മണ്ണിലിറങ്ങിപ്പണിയുന്നത് വിരളമാണ്. അടിയാന്മാർ അദ്ധ്വാനത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷസമത്വം പുലർത്തുന്നു ്. കൂലിയിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ പ്രകടമാണ്. 'നെല്ലിൽ' അടിയാത്തികൾ കളപറിക്കുകയും ഞാറുനടുകയും ചെയ്യുന്നു. രാഘവൻനായർ തിരുനെല്ലിയിലെത്തുമ്പോൾ കളപറിക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങളെയാണ് (പു. 21) കാണുന്നത്. ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ അടുക്കളത്തോട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക, പശുവിനെ വളർത്തുക എന്നിങ്ങനെ കൃഷിയനുബന്ധതൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. സാവിത്രി വാരസ്യാർ, ബ്രാഹ്മണിയമ്മ എന്നിവർ ഇത്തരത്തിലുള്ള തൊഴിലിലേർപ്പെടുന്നവരാണ്. കർഷകകുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ പ്രതിനിധിയാണ് സാവിത്രിവാരസ്യാർ (നെല്ല്). അവരുടെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു ് നെല്ലിൽ.

> എടുത്താൽ തീരാത്ത പണിയു ്. കുട്ടികളെ നോക്കണം, അടിച്ചു തളിക്കണം, ഇപ്പോൾ വയലിലെ പണിക്കാർക്ക് ചോറ് കൊടുക്കുക എന്ന പണികൂടിയായി (പു. 90).

അവർ നട്ടു ാക്കിയ പച്ചക്കറിത്തോട്ടത്തിൽനിന്നാണ് മാരയുടെ അമ്മ പേമ്പി മത്തനില കട്ടുകൊ ുപോകുന്നത്. മനയ്ക്കലെ തിര്വോളമ്മ നട്ടുനനച്ചു ാക്കിയ പറങ്കിത്തൈയിൽനിന്നുമാണ് മല്ലൻ പൂവും കായും ഒരുമിച്ചു പറിച്ചുതിന്നുന്നത്. "തിര്വോളമ്മ കാണരുത്. ചീത്ത പറയും. അവർ സ്വയം നട്ടു നനച്ചു ാക്കുന്നത്" (പു.7) എന്ന് മല്ലൻ ചിന്തിക്കുന്നുമു ്.

കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് നങ്ങേമ അന്തർജനം (ആഗ്നേയം) റോസ്മേരിയുടെ അമ്മ (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) എന്നിവർ. അന്തർജ്ജനങ്ങൾ അകത്തളം വിട്ടു പുറത്തിറങ്ങാത്ത കാലത്താണ് മണ്ണിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന, അദ്ധ്വാനം

ജീവിതമാക്കിയ നങ്ങേമ വയനാട്ടിലെത്തിയത്. കാർഷികാനുബന്ധ തൊഴിലുകൾ ചെയ്യുന്ന മറ്റു നോവലുകളിലെ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്ത യാണ് നങ്ങേമ അന്തർജനം. റോസ്മേരിയുടെ അമ്മയും കരുത്തുള്ള കഥാപാത്ര മാണ്. അവർക്ക് അദ്ധ്വാനത്തോട് വളരെ താത്പര്യമാണ്.

'കൂമൻകൊല്ലി'യിലെ ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ സ്വന്തം അദ്ധ്വാനംകൊ ് കുടുംബം പുലർത്തിയ സ്ത്രീയാണ്. പശുവിനെ വളർത്തുകയും പച്ചക്കറിത്തോട്ടം നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു അവർ. കൂമൻകൊല്ലിയിലെതന്നെ അടിയാത്തി ബന്ദി ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലും കന്യാസ്ത്രീകളുടെ താമസസ്ഥലത്തും വേലയെടുത്താണ് കഴി യുന്നത്.

'പാളയ'ത്തിൽ കാണുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളധികവും അദ്ധ്യാപികമാരാണ്. സ്വന്തം വരു മാനം തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിന് ചെലവഴിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കു ായിരു ന്നു. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ അമ്മമാർ വീട്ടുപണിക്കുപോയും മീൻവില്പന നടത്തിയുമാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്.

'ചാവേറി'ലെ ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ വീട്ടിനുള്ളിലെ ജോലികൾ മാത്രം ചെയ്തിരുന്നവരാണ്. പ്രധാന വരുമാനമാർഗ്ഗം കൃഷിതന്നെയാണ്. കുടിയാന്മാരും സ്ത്രീകളും കൃഷിപ്പണിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരാണ്. ചക്കരയു ാക്കുന്ന നാട്ടിൽ സ്ത്രീകളും തുല്യമായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു ്. മീൻവില്പന നടത്തുന്ന ചീരു നോവലിലെ ശ്രദ്ധേയമായ സ്ത്രീകഥാപാത്രമാണ്. പശുവളർത്തുകയും ജന്മിഗൃഹങ്ങളിൽ വേല യ്ക്കുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു ് ദളിത് സ്ത്രീകൾ. തൊഴിൽ അനിവാര്യമായി കരു തുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കഥയാണ് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ'. ട്രെയിനിൽവെച്ച് ജോൺ എന്ന കഥാപാത്രത്തോട് 'തൊഴിൽ ജീവിതമാണ്' എന്നു പറയുന്നു റോസ്മേരി. സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്കാനും അടിമപ്പെടാതിരിക്കാനും തൊഴിൽ കൂടിയേ തീരൂ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു റോസ്മേരി. ആ നോവലിലെ സ്ത്രീകളെല്ലാം തൊഴിൽതേടി നാടുവിട്ടുപോകുന്നവരാണ്. മറിയാമ്മച്ചേടത്തിയുടെ അനുജത്തി മാർഗരറ്റും റോസ്മേരിയുമെല്ലാം അക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നു.

കുട്ടികളുടെ സംരക്ഷണം, ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യൽ തുടങ്ങിയ ജോലികൾ നോക്കിയിട്ടും വീട് നിലനിർത്തേ തും വരുമാനം ഉ ാക്കേ തുമായ തൊഴിൽ

ചെയ്യേ ിവരുന്നു നങ്ങേമ, ചിന്നമ്മുബ്രാഹ്മണിയമ്മ, റോസ്മേരിയുടെ അമ്മ എന്നിവർക്ക്. കുടുംബത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തവും വരുമാനസംരക്ഷണവും ഒരുപോലെ നോക്കേ ിവരുന്നു ് സ്ത്രീകൾക്ക്.

4.5. വിദ്യാഭ്യാസം

പുറത്തുപോകാനും പുതിയ സംസ്കാരവും അറിവും ഉൾക്കൊള്ളുവാനും പലപ്പോഴും സാഹചര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് പുരുഷന്മാർക്കാണ്. സ്ത്രീകളുടെ സാമൂഹികാടിമത്തവും മതപരമായ വിലക്കുകളും പഠിക്കാനോ പുറത്തുപോകാനോ അവരെ അനുവദിക്കാറില്ല. 'നെല്ലി'ൽ കുറുമാട്ടിക്കും മാരയ്ക്കും എഴുതാനും വായിക്കാനുമറിയാം. വാര്യത്തെ ഉണ്ണി താഴെ നഗരത്തിൽ പോയി പഠിച്ചുവരുന്നു ്. എന്നാൽ അനുജത്തി സുഭദ്രയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പ്രതിപാദിച്ചുകാണുന്നില്ല. പൗലോസ്, കമ്പോ ർ, പത്മനാഭമേനോൻ (ആഗ്നേയം) എന്നി വരൊക്കെ പഠിപ്പും അറിവുമുള്ളവരാണ്. അപ്പുവിന്റെ അനുജത്തി അമ്മുവിന് നാട്ടിലായതുകൊ ് പഠിക്കാൻ സൗകര്യം കിട്ടുന്നു ്. അപ്പുവിന്റെ ഭാര്യ ലീലയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചും വിവരണമൊന്നുമില്ല. കൂമൻകൊല്ലിയിൽ ഭരതൻ, മുരളി, സത്യനാരായണൻ, അനന്തൻമാസ്റ്റർ തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ഉദ്യോഗം നേടാനുള്ള പഠിപ്പുനേടിയവരാണ്. പൂകുന്നത്തെ ഗംഗാദേവിയൊഴികെ മറ്റു സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾക്കൊന്നും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനപ്പുറം കടക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആദിവാസി യുവതി ബന്ദി അവിടെയുള്ള സ്കൂളിൽ എഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിച്ചിട്ടു ്. ചാവേറിൽ ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും മാത്രമേ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുവാൻ അനുവാദമു ായിരുന്നുള്ളൂ. ഉക്കാരൻ ഗുരുക്കൾ കുടിയാന്മാരുടെ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കാൻ കരുവഞ്ചേരിയിൽനിന്ന് തെറ്റിപ്പിരിയുന്നു ്. അമ്പാടിക്ക് പഠിക്കണമെന്ന് മോഹം ഉ ായിരുന്നു. ജന്മിഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ ഗുരുക്കൻമാരുടെ കീഴിൽ സംസ്കൃതവും കാവ്യവും പഠിക്കുന്ന പതിവാണു ായിരുന്നത്. എന്നാൽ മഹേശ്വരൻ, അനന്തൻ, കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ തുടങ്ങിയ പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം സ്വദേശം വിട്ട് പോവാനും മറ്റ് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഉള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നവരാണ്. മരുമക്കത്തായ ദായക്രമത്തിൽ അധികാരമില്ലാത്തതുകൊ ് വിദ്യ അഭ്യസിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട കഥാപാത്രമാണ് രാഘവൻ (ചാവേർ). പാളയം നഗരസംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായി സ്ത്രീപുരുരഷഭേദമന്യേ

വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച കഥാപാത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നോവലാണ്. കൊളോണിയൽ സംസ്ക്കാരം നല്കുന്ന കനിവാണ് റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസം.

വിദ്യാഭ്യാസവും അതഭ്യസിക്കാൻ സ്കൂളും വേണമെന്ന ചിന്ത നയിക്കുന്ന കഥാ പാത്രങ്ങളും കഥാസന്ദർഭങ്ങളും 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, ചാവേർ' എന്നീ നോവലുകളിൽ കാണാം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എടുത്തുകാണിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കൊരുത്ത നോവലുകളാണ് വത്സലയുടേത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കിയ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് മാരയും മല്ലനും (നെല്ല്). പുറത്തുപോയി പഠിച്ചു വരുന്നവരെക്കുറിച്ച് മാരയ്ക്ക് പ്രത്യേക അഭിപ്രായം തന്നെയു ്. വെള്ള മു ുടത്തുവന്ന രാഘവൻനായരെ ക ിട്ട് മാര ചിന്തിക്കുന്നത്

> തൃശ്ശലേരിയിലേ ഇങ്ങനെ വെളുത്ത വേഷംധരിച്ച തമ്പുരാക്കന്മാരെ ക ിട്ടുള്ളൂ എന്ന് അവളോർത്തു. ദൂരദേശത്ത് പഠിക്കാൻ പോയി യോഗ്യന്മാരായി തിരിച്ചുവരുന്ന ചെറിയതമ്പ്രാക്കൾ (വത്സല, 1999: 33).

മല്ലൻ കാവൽ പന്തലിലിരുന്നു കുറുമാട്ടിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതും തന്നെക്കാൾ പഠിപ്പു ് കുറുമാട്ടിക്ക് എന്നാണ്. കുറുമാട്ടി പേരെഴുതാൻ പ്രാപ്തയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം എത്ര അനിവാര്യമാണെന്ന് "ഇവിടെയൊരു പള്ളിക്കൂടം തുടങ്ങിയാൽ രാഘവൻനായർക്കു പുണ്യമു ാവും" (പു. 53) എന്ന സാവിത്രി വാരസ്യാരുടെ വാക്കുകളിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്നു. രാഘവൻനായർ എന്ന കാര്യസ്ഥനും അറുമുഖൻ എന്ന അധ്യാപകനും കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഠിനമായി പ്രയത്നിക്കുന്നു ്. നങ്ങേമ അന്തർജ്ജനം (ആഗ്നേയം) തന്റെ മകൻ അപ്പുവിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ വളരെ താത്പര്യം കാണിക്കുന്നു ്. മകൻ പത്തുകഴിഞ്ഞ് പഠിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തതിൽ വളരെ വിഷമിക്കുന്നുമു ്. രാഘവൻനായരോട് തന്റെ മകന്റെ വായനയെക്കുറിച്ച് സംശയം ചോദിക്കുന്നു. അടിയാക്കുട്ടികളുടെ കൂടെ മകൻ പഠിക്കുന്നതിൽ വിരുദ്ധാഭിപ്രായമു ായിരുന്നില്ല നങ്ങേമയ്ക്ക്. ജാതിപോകുന്നതിലും വലുത് വിദ്യാഭ്യാസമാണ് എന്ന് അവർ കരുതുന്നു.

താഴ്വാരങ്ങളിൽ നിന്നെത്തിയ മാതാപിതാക്കൾക്ക് തങ്ങളുടെ മക്കളെ പട്ടണത്തിൽ പറഞ്ഞയച്ച് പഠിപ്പിക്കണമെന്ന മോഹമു ്. ജന്മിത്ത ചിന്തയെക്കാൾ അക്ഷര സ്നേഹികളാണ് കൂമൻകൊല്ലിക്കാരും. സത്യനാരായണനും അപ്പുവുമെല്ലാം അടിയാന്മാരുടെ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചുവളരുന്നവരാണ്. പൂങ്കുന്നത്തെ അമ്മിണിയെ പരിചയപ്പെടുത്തുമ്പോൾ "അമ്മിണി വീട്ടിലിരുന്ന് കാവ്യവും സംസ്കൃതവും പഠിച്ചിട്ടു ്" (പു.26) എന്നാണ് പറയുന്നത്. പുരുഷനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പഠിപ്പ് ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള ഉപാധിയാണ് എന്നാൽ സ്ത്രീകൾക്ക് അത്തരമൊരു സാധ്യത പരിമിതമാണ്. കൂമൻകൊല്ലിയിൽ വിമല എന്ന കഥാപാത്രം ഭരതനെ വിമർശിക്കുന്നു ്.

> ഭരതൻ പഠിച്ചത് ഉദ്യോഗം നേടാനല്ലേ?
> നാം മുരളിയെ പഠിപ്പിച്ചതും അതിനല്ലേ (വത്സല, 2000: 172).

കൃഷ്ണൻനമ്പീശൻ തന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചു പറയുന്നത് അഭിമാനത്തോടെയാണ്.

> തന്റെ സഹധർമ്മിണി ഇനിയും അക്ഷരങ്ങൾ മറന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുക ് അയാൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു (പു. 170).

സ്ത്രീകളും കീഴ്ജാതിക്കാരും സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രക്രിയകളിൽനിന്നും അകറ്റി നിർത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം പോലുള്ള സാധ്യതകളും അവർക്ക് നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. അറിവിന്റെ മഹത്വവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അനിവാര്യതയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നോവലാണ് ചാവേർ. ജാതിതിരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള ത്വരയാണ് ഉക്കാരൻഗുരുക്കളിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. പാരമ്പര്യരീതികളെ നിഷേധിക്കാൻ ധൈര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ് അദ്ദേഹം. ജന്മിമാരുടെ കുട്ടികളെ മാത്രമല്ല കുഞ്ഞമ്പാടിയെ പ്പോലുള്ള കീഴ്ജാതിയിലുള്ള കുട്ടികളെയും തനിക്കു പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് കരുവഞ്ചേരി കാരണവരോട് എതിർത്ത കഥാപാത്രമാണ് ഉക്കാരൻഗുരുക്കൾ. കാരണവർ ചോദിക്കുന്നു.

> "ഉക്കാരൻ ആരെയാ പഠിപ്പിക്കുന്നത്?"
> "കുഞ്ഞിങ്ങളെ"
> "ഏടത്തെ?"
> "ഭൂമിയിലെ" (പു. 61).

ഭൂമിയിലെ കുഞ്ഞിങ്ങളെ മുഴുവൻ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ത്വരയാണ് ഉക്കാരൻ ഗുരുക്കൾക്കുള്ളത്. സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന ആശയം സഫലമാകുന്ന സന്ദർഭമാണ് ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അടിയാക്കുട്ടികൾ അക്ഷരം പഠിക്കാനായോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്

> "മനസ്സു വളർന്നാ തീയച്ചെക്കനെന്നല്ല മലയനോ
> മണ്ണാനോ പഠിക്കാമെന്നാ അടിയന്റെ അറിവ്" (പു. 60).

എന്ന് ഗുരുക്കൾ മറുപടി പറയുന്നു . ഒരു അദ്ധ്യാപകനെങ്കിലുമില്ലാത്ത നോവലുകൾ വിരളമാണ് വത്സലയുടെ നോവൽ പ്രപഞ്ചത്തിൽ. ചെറിയോമൻ മാസ്റ്റർ, കുഞ്ഞിഷ്ണൻ മാസ്റ്റർ, കോമൻ നായർ എന്നിവർ ചാവേറിലെ അദ്ധ്യാപകരാണ്. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന കഥാപാത്രമാണ് അനന്തൻ. നീലകണ്ഠൻനായർ ദേവയാനിക്കു പുടവകൊടുത്തതിൽ അനന്തൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

> തന്റെ തറവാട്ടിന്റെ ഇരു മൂലകളിലേക്ക് ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രകാശരശ്മികൾ കടന്നുവരികയാണെന്നതിൽ ആശ്വസിച്ചു (പു. 121).

വിദേശത്ത് ജോലിയുള്ള നീലകണ്ഠൻനായർ പുരോഗമനചിന്തക്കാരനായിരുന്നു. ഭാര്യയെ വെൽവെറ്റ് ജാക്കറ്റിട്ട് ജോലി സ്ഥലത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊ ുപോകാൻ താത്പര്യപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യക്തി. ദേവയാനിയെ കോരപ്പുഴ കടക്കാൻ കാരണവർ അനുവദിച്ചില്ല.

'പാളയം' വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ തുറന്ന സാധ്യതകൾ ഒരുക്കിത്തരുന്ന നോവലാണ്. കൊളോണിയൽ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് പാളയത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതി. എല്ലാവർക്കും സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന പദ്ധതിയു െങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെ പോരായ്മകൾ ചൂ ിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു . സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നുകം താങ്ങേ ിവരുന്ന പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾ നിരന്തരം സർക്കാർ പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽപ്പെട്ട് വലയുന്നു . എല്ലാവർക്കും സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന ദാക്ഷിണ്യത്തിനുവേ ി അനേകശതം കുട്ടികളാണ് അവിടെ പഠിക്കാനെത്തുന്നത്. പാവപ്പെട്ടവർക്ക് സർക്കാർ സ്കൂളുകളും പണക്കാർക്ക് കോൺവെന്റ് സ്കൂളും എന്ന വേർതിരിവുപോലും കുട്ടികളുടെമേൽ പ്രഹരമാകുന്നു. നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ പി. എസ്. സി. ടെസ്റ്റ് എഴുതിയവർ മാത്രം പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്കൂളിൽ കൈക്കൂലിയും ശിപാർശയും

നിയമനങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡമായിത്തീർന്നു. ചക്രപാണി ഇത്തരത്തിൽ ദല്ലാൾ പണി യെടുക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. "കൈക്കൂലി കൊടുക്കുന്നത് അന്തസ്സിനു കുറവാ ണെന്നു കരുതുന്ന സൂസിയും ഭർത്താവും" (പു. 115) ചക്രപാണിയ്ക്കെതിരാണ്. തൊഴിൽ നേടുന്നത് പഠിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളല്ലാതെ വരുമ്പോൾ കുട്ടികളുടെ പഠനസാ ധ്യതമങ്ങുന്നു ്. ചൈൽഡ് കെയർ മെയിനെടുത്തു പഠിച്ച തങ്കച്ചി ഒന്നാം ഗ്രേഡ് എച്ച്. എസ്. എ ആയി നിയമിതയാവുന്നു ്.

മൂവായിരം കുട്ടികൾക്ക് അഡ്മിഷൻ നല്കുകയും പഠിക്കാൻ സൗകര്യമില്ലാതി രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നത്തിന്റെ രൂക്ഷതയും വെളിവാക്കുന്ന ചിത്രമു ് പാളയ ത്തിൽ. ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരമാലയിലെ അക്ഷരങ്ങളെല്ലാം ഡിവിഷനാക്കുന്നു ് സ്കൂളിൽ. രാജമ്മടീച്ചറിന് താൻ പൂരപ്പറമ്പിലാണ് എന്ന തോന്നലാണുളവാകുന്നത്. "തലങ്ങും വിലങ്ങും കുട്ടികൾ, ഇരിക്കാനോ നില്ക്കാനോ സ്ഥലമില്ല....... രാജമ്മ പറഞ്ഞു. എട്ട് യു. സ്റ്റാന്റ് അപ്" (പു. 141). ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കാതെ അഡ്മിഷൻമാത്രം കൊടു ക്കുന്ന സ്കൂളുകൾക്കുനേരെയുള്ള പരിഹാസമാണത്. നിറഞ്ഞ ക്ലാസുകളെക്കുറിച്ച് പരിഹാസപൂർവ്വം വിവരിക്കുന്നുമു ്.

> ഒന്നാം മണി അടിക്കും മുമ്പ് എത്തുന്നവർക്ക് മാത്രമുള്ളതാണ് ഇരിപ്പിടങ്ങൾ. ഞെങ്ങി ഞെരുങ്ങി ഇരുപത്തിയഞ്ചു പേർക്കിരിക്കാം. പിന്നെ വരുന്നവർക്ക് തറ ടിക്കറ്റ്. ഹാജരു വിളിച്ചുകഴിഞ്ഞുവരുന്നവർ ടീച്ചറുടെ അംഗരക്ഷകരായി നില കൊള്ളുന്നു (പു. 66).

സർക്കാർ സ്കൂളുകളുടെ പരിമിതി തുറന്നു പറയുന്നു ിവിടെ. പഠനമോ റിസൽട്ടോ അല്ല അവിടുത്തെ ലക്ഷ്യം. പല പദ്ധതികളും പരീക്ഷിക്കാനൊരിടമാണ് സ്കൂളുകൾ. കുട്ടികൾക്കായുള്ള ദേശീയ സമ്പാദ്യപദ്ധതി, ലോട്ടറി, വെൽഫേർഫ ്, നഗരപ്രദക്ഷിണം, ഏതോ മന്ത്രിക്ക് താലപ്പൊലി- ഇതൊക്കെ സ്കൂളിനെക്കൊ ു സാധിക്കാനാവുന്നവ യാണ്. ഇതിനൊക്കെ ഗവണ്മെന്റു സ്കൂളിലെ കുട്ടികളെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അദ്ധ്യാപനം തൊഴിലിനുവേ ിയും വിദ്യാഭ്യാസം വിവാഹത്തിനുമുമ്പുള്ള ഇടത്താവള മായും കരുതുന്ന രീതിയും ഇവിടെ ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു.

റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ പെൺകുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഏറെ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന കൊളോണിയൽ സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. തൊഴിൽനേടി കുടുംബം പുലർത്തുന്ന സംസ്ക്കാരമാണ് ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിൽ

ഏറെ സ്ത്രീകൾക്കും ഉള്ളത്. തങ്ങളെ കെട്ടിച്ചയയ്ക്കാനുള്ള സ്ത്രീധനം, വീട്ടുചെലവുകൾ - ഇവയെല്ലാം നോക്കിനടത്തുന്നത് പെൺകുട്ടികൾ തന്നെയാണ്. പെൺമക്കൾ വിദ്യ നേടുന്നത് തൊഴിലിനു വേ ിയാണുതാനും.

4.6. സദാചാരം - ലൈംഗികത

സദാചാരത്തിന്റെ സാമ്പ്രദായിക ശീലങ്ങളെ പരിഹസിക്കുന്നു ് വത്സല. സമൂഹത്തിൽ സദാചാരം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ബാധ്യത സ്ത്രീക്കാണെന്ന ധാരണയെ അവർ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്നു. മതാത്മക ഘട്ടത്തിലെ കുടുംബ-സമൂഹബന്ധങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ജനാധിപത്യയുഗത്തിലെ കുടുംബ-സമൂഹ ഘടനകളിലും സ്ത്രീ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു ്. ഏതു കാലഘട്ടത്തിലും സ്ത്രീയെ നിയന്ത്രിക്കുകയും നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തത് ലിംഗാധികാരഘടനയുടെ നിയമങ്ങളാണ്. ഈ നിയമങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടാണ് സ്ത്രീവിരുദ്ധമായ സദാചാരനിഷ്ഠകൾ സാമാന്യബോധത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നത്. ഈ അവസ്ഥയോടുള്ള കലഹം വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ ധാരാളമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കുറുമാട്ടി (നെല്ല്), സുനന്ദ (കൂമൻകൊല്ലി), രതി (പാളയം) എന്നിങ്ങനെയുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ വ്യവസ്ഥാപിത സദാചാരസങ്കല്പങ്ങളെ അവർ വിചാരണ ചെയ്യുന്നു. മല്ലനും കുറുമാട്ടിക്കും (നെല്ല്) ഒരുപോലെ പങ്കാളിത്തമുള്ള 'അവിഹിത'മായ ലൈംഗികവേഴ്ചയിൽ കുറുമാട്ടിയാണ് വിമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. അതേ സമയം പാപബോധം കൂടുതലും മല്ലനാണ്. ശരിതെറ്റുകളുടെ ഭാരം അയാളെയാണ് കുഴക്കുന്നത്. സദാചാരത്തെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ബാധ്യത വത്സലയുടെ കുറുമാട്ടി എന്ന കഥാപാത്രം ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ല.

> പേയാണ്[4] തന്നെക്കൊ ് തെറ്റുചെയ്യിച്ചത്. തെറ്റു ചെയ്തതുകൊ ാണ് ഗന്ധകശാലയിൽ[5] പന്നി കയറിയത് (വത്സല, 1999: 18).

എന്ന് മല്ലൻ സദാചാരഭ്രംശത്തിന്റെ അപകടത്തെപ്പറ്റി വ്യാകുലനാകുന്നു. കുറുമാട്ടി മന്ത്രവാദം ചെയ്തിട്ടാവാം തന്നെക്കൊ ് തെറ്റുചെയ്യിക്കുന്നത് എന്നും മല്ലൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. താൻ ചെയ്ത തെറ്റിന്റെ ഫലം പലതവണ അനുഭവിക്കേ ിവന്നതായും മല്ലൻ കരുതുന്നു ്.

---

[4] പിശാച്

[5] ഒരിനം നെല്ല്

ഇവൾ പേയാണ്!
ഗന്ധകശാലയിൽ പന്നി കയറിയത്-
അന്നു രാത്രിതന്നെ തമ്പുരാൻ മരിച്ചത്-
ഒരു കൊല്ലത്തെ അടിമപ്പണി ചെയ്തിട്ടും കു ൽ[6] കിട്ടാതിരുന്നത് (പു. 51).

എന്നും അയാൾ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

ലൈംഗികതയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പുരുഷനുമാത്രം വിധിച്ച വ്യവസ്ഥിതിയിലാണ് മല്ലനും ജീവിക്കുന്നത്. പുരുഷന് അനുവദനീയവും പെണ്ണിന് പാടില്ലാത്തതുമായ ലൈംഗിക സ്വാതന്ത്ര്യം നെല്ലിൽ കുറുമാട്ടി പിടിച്ചുവാങ്ങുന്നു ്. ലൈംഗികതയെ ഒരു കുറ്റമായി കുറുമാട്ടി കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ കാണണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പുരുഷാധിപത്യ സാമൂഹ്യഘടനയെ ഈ അനുഭവം ഞെട്ടിക്കുന്നു ്. വിധേയപ്പെടാത്ത കുറുമാട്ടി പുരുഷാധിപത്യഘടനയ്ക്ക് കീഴ്പ്പെടാത്ത സ്ത്രീതന്നെയാണ്. അതുകൊ ് കുറുമാട്ടിക്കു കുറ്റബോധമു ാവുന്നില്ല. കുറുമാട്ടിയുടെ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം മല്ലനിൽ കൂടുതൽ കുറ്റബോധമുണർത്തുന്നു.

അഹങ്കാരി!
പാതിരാത്രി! ഒരു പെണ്ണ്!
വിജനമായ വയലുകളുടെ നടുക്ക്! ഒറ്റപ്പെട്ട കാവൽപന്തൽ! (പു. 14).

എന്നാണ് മല്ലന്റെ ചിന്ത. രതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പെൺബോധത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ആധിപത്യമൂല്യത്തിന്റേതായിതീരുന്നു മല്ലന്റെ ഈ ചിന്ത.

ലൈംഗികതയുടെ 'അടയ്ക്കാത്ത വാതായന'ത്തിനു മുൻപിലാണ് സുനന്ദ (കൂമൻകൊല്ലി) എന്നും നിൽക്കുന്നത്. "ഒരിക്കലും അടയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കൊച്ചുജാലകത്തിലൂടെ അവൾ പുറത്തേക്കു നോക്കി" (വത്സല, 2000: 12) നില്ക്കുക പതിവായിരുന്നു. പലർക്കും കാണാനവസരമു ായിട്ടില്ലെങ്കിലും എല്ലാവരും പറഞ്ഞു കേട്ടവരാണ്; കൂട്ടുകൂടാനും കൂട്ടത്തിൽ കൂടാനും കൊള്ളില്ലാത്ത സുനന്ദയെപ്പറ്റി. ആദ്യമായി ചിന്നമ്മു ബ്രാഹ്മണിയമ്മ സുനന്ദയെ തിരിച്ചറിയുന്നത് നോവലിന്റെ അവസാനഭാഗത്താണ്.

---

[6] കൂലി

ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും ക ുമുട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത സുനന്ദയെ. കുന്നത്തുകള ത്തിന്റെ പടിവിട്ടിറങ്ങാത്ത സുനന്ദയെ. എല്ലാവരും പാഴ്വാക്കുകൾക്കൊ ് പരി ക്കേല്പിക്കാറുള്ള സുന്ദരിയെ (പു. 194).

എന്നാൽ കൂമൻകൊല്ലിയിലെ പൊതു പ്രശ്നങ്ങൾക്കു മുന്നിലെല്ലാം സുനന്ദയു ടെയോ കൃഷ്ണനുണ്ണിയുടെയോ സഹായം കൂടിയേ തീരൂ. ഗംഗാധരമാരാരും ബാലൻനമ്പ്യാരുമെല്ലാം സുനന്ദയെ അടുത്തറിഞ്ഞവരാണ്.

കീഴ്വഴക്കങ്ങളെ മറികടക്കുന്നവർ സദാചാരത്തെത്തന്നെയാണ് എതിരിടുന്നത്. അനുവദിക്കപ്പെട്ട അതിരുകളെയെല്ലാം മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് 'പാളയ'ത്തിലെ രതി. അദ്ധ്യാപികയായ അമ്മുക്കുട്ടി ടീച്ചർ രതിടീച്ചറിന്റെ സ്വഭാവദൂഷ്യം അടക്കം പറയുക മാത്രമല്ല "മാസത്തിലൊരിക്കൽ വരുന്ന ഭർത്താവിനെ രസിപ്പിക്കാൻ രതിപുരാണകഥ കെട്ടഴിക്കുമായിരുന്നു" (വത്സല, 1989: 282). പറഞ്ഞു ചിരിക്കാനും രസിപ്പിക്കാനുമുള്ള വിഭവമാണ് സ്ത്രീലൈംഗികത എന്ന് രതിടീച്ചർക്കു ചുറ്റുമുള്ള അദ്ധ്യാപകലോകം ധരിച്ചിരുന്നു. സാമാന്യ ബോധത്തിലുള്ള ഈ കാഴ്ചപ്പാടിനെ യാണ് താൻ പുലർത്തുന്ന സ്വതന്ത്രസമീപനത്തിലൂടെ വത്സല വെല്ലുവിളിക്കുന്നത്. ടീച്ചർ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്കൂളിൽ പെൺകുട്ടികളെ അയയ്ക്കാമോ എന്ന സംശയവും ഉരു ത്തിരിയുന്നു ്. പെൺകുട്ടികളെ സദാചാരത്തിന്റെ കോട്ടയ്ക്കകത്ത് സുരക്ഷിതയാ യിരിക്കാൻ പറഞ്ഞയക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾ ഇതറിയുകയാണെങ്കിൽ എന്താണു ഫലം എന്നു ചിന്തിക്കുന്നു. "രതിയെപ്പോലുള്ള പെണ്ണു പഠിപ്പിക്കുന്ന കുട്ടികളെ ആരെ ങ്കിലും കെട്ടുമോ" (പു.. 282) എന്ന് അവരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ആശങ്കപ്പെടുന്നു ്. ഭാര്യമാർ പതിവ്രതകളായിരിക്കാനാണ് സുചരിതകളുടെ കോട്ടയായ പെൺപള്ളിക്കൂട ങ്ങളിൽ ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരെ ഉദ്യോഗത്തിനയയ്ക്കുന്നത്. പുരുഷകഥാപാത്ര ങ്ങൾ എണ്ണത്തിൽ കുറവാണ് കോട്ടയ്ക്കകത്ത്. രതിയുടെ രംഗപ്രവേശത്തെ നോവ ലിസ്റ്റ് തന്മയത്വത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു ്.

നഗരത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രമാണിമാരുടെ ചാരിത്ര്യവതിക ളായ ഭാര്യമാർക്ക് അലിഖിതമായി റിസർവ്വ് ചെയ്യപ്പെട്ട കോട്ടയ്ക്കകത്താണ് രതി യുടെ രംഗപ്രവേശം (ടി. പു. 110).

രതിയെ ജോലിയിൽ ചേരാൻപോലും അനുവദിക്കരുതായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കു ന്നവരും അവരുടെ കൂടെയു ്.

പുരുഷാധിശഘടനകളായ കുടുംബം-തൊഴിൽ ബന്ധങ്ങളിലെല്ലാം സ്ത്രീസദാ ചാരം നിർബന്ധമായിരുന്നു. വിവാഹംപോലുള്ള സാമൂഹ്യസന്ദർഭങ്ങളിലും സ്ത്രീയുടെ പാതിവ്രത്യത്തിന് അമിതപ്രാധാന്യം കല്പിച്ചുപോരുന്നു ്. കുടുംബത്തിൽ സ്ത്രീക ളെല്ലാം പതിവ്രതകളായിരിക്കണമെന്ന സദാചാരസങ്കല്പം പോലെയാണ് ജോലിക്കു നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെയും സദാചാരം നോക്കുന്നത്. 'പാളയം' എന്ന നോവലിലെ അച്ചാമ്മ എച്ച്. എം. വീട്ടിലെ ജോലിക്കാരിയുടെ സദാചാരം സംബന്ധിച്ച നിർബന്ധബുദ്ധി പുലർത്തുന്നു.

> സ്വന്തം വീട്ടുവേലക്കാരിയുടെ മോറൽ സൈഡ് നോക്കാൻനിന്നതുകൊ ാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിലെല്ലാം എച്ച്. എം. ന് വേലയ്ക്കു ആളില്ലാത്തത് (പു.111).

ഭർത്താവും മക്കളുമുള്ള കുടുംബത്തിന്റെ സദാചാരം സൂക്ഷിക്കേ ത് ഭാര്യയുടെയും വീട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന വേലക്കാരിയുടെയും ഉത്തരവാദിത്തമായി മാറുന്നു ്. ആണിനെ വഴിതെറ്റിക്കാതിരിക്കേ തും പെണ്ണ് സ്വയം വഴിതെറ്റാതിരിക്കേ തും അവ ളുടെ നിയന്ത്രിത ജീവിതം കൊ ാവണം. തനിക്കു കിട്ടിയ കോൺവന്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ത്തിൽ നിന്നുലഭിച്ച പാഠവും അതാണെന്ന് ശാന്തകുമാരിടീച്ചർ (പാളയം) ഓർമ്മിക്കു ന്നു. പ്രലോഭനങ്ങളിൽ വഴിതെറ്റാതിരിക്കാനുള്ള സൂത്രങ്ങളും ടീച്ചർ മറന്നിട്ടില്ല. "ഒരി ക്കലും പുരുഷന്മാരുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കാതിരിക്കൂ" (വത്സല, 1989: 283) എന്നാണ് വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതത്തിൽ ടീച്ചർക്കു കിട്ടിയ ഉപദേശം. സ്ത്രീശരീരം സൂക്ഷി ക്കേ ത് സമൂഹത്തിൽ അനിവാര്യമാണെന്നും അത് സ്ത്രീയുടെ തന്നെ ബാധ്യതയാ ണെന്നും വിശ്വസിച്ചുപോന്ന അദ്ധ്യാപകരാണ് അവർ. ഈ താത്പര്യം മുൻനിർത്തി യാണ് പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. ഇത്തരം മതിലുകൾ തകർത്തു പുറത്തുവരുന്ന ജീവിതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ പാളയത്തിൽ നിരവധിയു ്. നിർമ്മലയെപ്പോലുള്ള കുട്ടികൾ സിനിമയ്ക്കും ടൗൺ ചുറ്റാനുമൊക്കെ പുറത്തുപോ കുന്നു ്. വിദ്യാർത്ഥിനികളെല്ലാം സ്ക്കൂൾ മതിലിനു പുറത്ത് ജീവിതം ക ത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണ്.

സ്ത്രീകളെ കാണാതാവുന്നത് അഭിമാനപ്രശ്നമോ ഉശിരിന്റെ പ്രശ്നമോ ആയികാണുമ്പോഴും സദാചാരബോധം കുഞ്ഞമ്പാടിയെ (ചാവേർ) പോലുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെ നയിക്കുന്നു ്. നാടിന്റെ നെറികേടായികാണുന്ന ബോധത്തിൽനിന്നു കൊ ുതന്നെ സദാചാരചിന്ത മറച്ചുവെയ്ക്കാത്ത ജീവിതവുമാണ് അവർക്കുള്ളത്. താലയും തിരമാലയുമൊക്കെ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കാൻ ആരും തയ്യാറാകുന്നില്ല. സ്ത്രീയോടു കാണിക്കുന്ന അതിക്രമങ്ങളെയും സദാചാരപരമായി വീക്ഷിക്കുന്ന നിലപാടാണ് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. പതിവ്രതകളല്ലാത്ത സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ മടിക്കുന്ന പുരുഷബോധമാണ് ചാവേറിലുമുള്ളത്. സ്ത്രീകൾ കാണാതാകുന്നത്, അവരുടെമേൽ അതിക്രമം കാണിക്കുന്നത് ഉശിരിന്റെ പോരായ്മയായി കുഞ്ഞമ്പാടി കാണുന്നു ്. ഉശിരിന്റെയും അഭിമാനത്തിന്റെയും അടയാളമായി പെണ്ണുടൽ മാറുന്നതിനുദാഹരണമാണ് ചാവേറിലെ കോമൻനായർ. സ്ത്രീയോടടുക്കാൻ കഴിയാത്തത് തന്റെ ഉശിരില്ലായ്മയായി കാണുന്നു കോമൻനായർ. വഴിയിൽ ക ുമുട്ടിയ സ്ത്രീയോടടുക്കാൻ പറ്റാത്തതിലാണ് അയാൾക്ക് കടുത്ത ഇച്ഛാഭംഗം തോന്നുന്നത്.

> "എടപ്പത്തിലെ വെണ്ണീരുകുഴിയിൽ കിടക്കുന്ന നായെ നിനക്കെന്നാണ് ഉശിരുാവുക" (വത്സല, 1991: 235).

എന്ന് അയാൾ സ്വയം ചോദിക്കുന്നുമു ്. സ്ത്രീയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതും പ്രാപിക്കുന്നതും പുരുഷന്റെ ഉശിരായി കാണുന്ന ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഇവിടെയു ്. സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിലെ അന്യോന്യ ആശ്രിതത്വവും അവകാശബോധവും പരിഗണിക്കുന്നേയില്ല. ഈ സാമ്പ്രദായികധാരണയാണ് കോമൻനായരിലുമുള്ളത്.

നെല്ലിലെ ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഇടപഴകുന്നത് പാപമായി ക ിരുന്നില്ല. വിവാഹത്തിനുമുൻപ് പലതവണ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് ഒന്നിച്ചു ചേരാനുള്ള അവസരങ്ങൾ കൈവരാറു ായിരുന്നു. കന്യകമാരൊത്ത് ഉത്സവത്തിനു പോവുകയും, കായ്കനികൾ പറിക്കാൻ മലകയറുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ നെല്ലിൽ ധാരാളമു ്.

> അന്നു കാടുകേറാൻ എന്തുത്സാഹമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും തിരിച്ചുവരവു കൂട്ടത്തോടെയാവില്ല. ഇണപിരിഞ്ഞു താനും വട്ടയുംകൂടി മലങ്കാരിയുടെ അമ്പലനട

യ്ക്കൽ കിഴങ്ങുചുട്ടുതിന്നതാ. തലയും മുലയുമുള്ള പെണ്ണുങ്ങളുടെകൂടെ മല കയറുക അനുഭവമായിരുന്നു. കൊല്ലത്തിലൊരിക്കലോ ര ുതവണയോ മാത്രം കിട്ടുന്ന അനുഭവം (വത്സല, 1999: 85).

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇണകൾ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും ഒരനുഭവമായിരുന്നു. ഉത്സവത്തിനും ആറാട്ടിനുമെല്ലാം 'കൈയും പിടിച്ച് അരയിൽ, കൈചുററി, അവർ നടന്നകലുന്നു' (പു. 106). ഈ കാഴ്ചകൾ നോവലിലു ്.

നെല്ലിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രങ്ങളിലൊരാളായ മല്ലൻ ആദിവാസി അനുഭവങ്ങളുടെ ഈ പൊതുഘടനയിൽനിന്നും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു. അയാൾ പുലർത്തുന്ന അനുഭാവം ഫ്യൂഡൽ ജീവിതത്തിലെ പുരുഷാധീശഘടനയോടാണ്. ആദിവാസികളുടെ പ്രതിനിധിയാണെങ്കിലും മല്ലൻ അവരുടെ തുറന്ന ജീവിത ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും ഫ്യൂഡൽ സാമൂഹ്യക്രമത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. ഫ്യൂഡൽ സദാചാര സങ്കൽപം അങ്ങനെയാണ് മല്ലനിൽ മേൽക്കൈ നേടുന്നത്. സ്നേഹ ബന്ധങ്ങളിലും ലൈംഗിക ബന്ധങ്ങളിലുമെല്ലാം അയാളുടെ ഈ മാറ്റം പ്രകടമാണ്. കുറുമാട്ടിയുമായുള്ള ലൈംഗികബന്ധം പോലെതന്നെ കാമുകിയായ മാരയോടിടപഴകുമ്പോഴും മല്ലൻ അറച്ചുനില്ക്കുന്നു ്.

അവന്റെ ദൃഢമായ വിരലുകൾ അവളുടെ കഴുത്തിൽ നഗ്നമായ ചുമലുകളിൽ, മാറിടത്തെ വലയംചെയ്ത ചേലയുടെ കരയിൽ (വത്സല, 1999: 107).

എത്തിനില്ക്കുന്നു അതിനപ്പുറത്തേക്കു കടക്കാൻ ഈ സദാചാരബോധം തടസ്സമാകുന്നു.

ര ു സാമൂഹ്യഘടനകളുടെ ബന്ധമാണ് നെല്ലിലുള്ളത്. ഒന്ന് ആദിവാസികളുടെ അയവേറിയ സാമൂഹ്യബന്ധമാണ്. മറ്റൊന്ന് ജന്മിത്തത്തിന്റെ സാമൂഹ്യഘടനയുടെ സംഘർഷമാണ്. ആദിവാസികളുടെ ജീവിതം കാട്ടിലും മലകളിലുമായിരുന്നു. അവർ മെല്ലെ ജന്മിത്തത്തിന്റെ സാമൂഹ്യബന്ധക്രമത്തിലേക്ക് എടുത്തെറിയപ്പെട്ടു. ഈ മാറ്റത്തിന്റെ വഴി- അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മേഖല വത്സല കൊ ുവരുന്നു ്. ഈ മേഖലയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു അധികാരഘടന കൊ ുവരുന്ന വ്യത്യസ്തമായ സാമൂഹ്യഘടനകളിലെ മനുഷ്യാവസ്ഥകൾ ആണ് വത്സല തന്റെ നോവലുകളിൽ കൊ ുവരുന്നത്. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ സാമൂഹ്യഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ ഭിന്നങ്ങളായ നിയമവ്യവസ്ഥ, ഭാഷ,

ആചാരം, സദാചാരം എന്നിവ നിലനിന്നിരുന്നു. കാർഷിക വൃത്തിയിലേക്കുകടന്ന മല്ലൻ പ്രതിനിധിയായിട്ടുള്ള ആദിവാസികളുടെ സദാചാരബോധം ജന്മിത്തത്തിന്റെ സദാചാരബോധമായി പരിണമിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വതന്ത്രലൈംഗികതയുടെ സാമൂഹ്യഘടനയ്ക്കുള്ളിൽനിന്നും ഫ്യൂഡൽ സദാചാരഘടനയിലേക്ക് മല്ലൻ മാറ്റപ്പെടുന്നതായി ഇവിടെ ധ്വനിക്കുന്നു.

4.7. മണ്ണ് - പെണ്ണ് - കാർഷികജീവിതം

അദ്ധ്വാനവും ലൈംഗികതയും കൊ ് മണ്ണിലും പെണ്ണിലും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്ന രീതികളെ പരിശോധിക്കുകയും കാർഷികജീവിതത്തിലും പ്രകൃതിയുടെ തുലനത്തിലും പെണ്ണിന്റെ ഇടം അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഈ ഭാഗത്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

4.7.1. മണ്ണ്-പെണ്ണ് - സാദൃശ്യം

മണ്ണ്-മനുഷ്യബന്ധത്തിന്റെ തീവ്രത രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കൃതികളാണ് വത്സലയുടേത്. മനുഷ്യന്റെ വേര് മണ്ണിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. മണ്ണ് മനുഷ്യന് ജീവിതമൊരുക്കുന്നു. മനുഷ്യനെപ്പോലെതന്നെ മണ്ണും ഒരു കഥാപാത്രമാകുന്നു ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ. 'നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി, ചാവേർ' എന്നീ കൃതിയിൽ മണ്ണും മനുഷ്യനുമായുള്ള ബന്ധം ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു ്. മണ്ണ്-മനുഷ്യ സാദൃശ്യത്തോടൊപ്പം മണ്ണ് പെണ്ണ് സാദൃശ്യവും ആഴത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു ് ഈ നോവലുകളിൽ. അടിയാനും സ്ത്രീയും മണ്ണും അടിമപ്പെട്ടുപോകുന്ന ഇടങ്ങൾ വത്സല ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു.

മണ്ണും മണ്ണിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന അടിയാനും തുല്യ പ്രാധാന്യത്തോടെ കടന്നുവന്ന കൃതിയാണ് 'നെല്ല്'. അടിയാനായ മല്ലന് 'മണ്ണിന്റെ മണമാണ്' (വത്സല, 1999: 64) വത്സല നല്കുന്നത്. തിരുനെല്ലിയിലെ മണ്ണ് കറുത്ത മണ്ണാണെന്നും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. രാഘവൻനായർ ക ുമുട്ടുന്ന ദാമുവാര്യർ ആ കറുത്ത മണ്ണിനോട് മല്ലിടാൻ കെല്പില്ലാത്തയാളാണ്.

> ഇവിടുത്തെ കറുത്ത മണ്ണിനോട്, കരാളമായ കാടിനോട്, ആർത്തിയേറിയ വന്യമൃഗങ്ങളോട്, പടവെട്ടാനാവാത്ത, അസ്ഥാനത്തുപിറന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണ് പായ്നെയ്ത്തിൽ ജീവിതം കഴിക്കുന്ന വാര്യരെന്ന് (പു. 27).

രാഘവൻനായർക്ക് തോന്നുന്നു ്. യഥാർത്ഥ മണ്ണിന്റെ മക്കൾ അടിയാന്മാരാണെന്നും ഇവിടെ പറയുന്നു. "അവരില്ലാതെ ഇവർ ജീവിക്കില്ല. ഈ മണ്ണ് കനിയില്ല (പു. 27). മണ്ണ് ആദിവാസിയോടാണ് കനിവുകാണിക്കുന്നതെങ്കിലും മക്കളെക്കാൾ വിശ്വസിക്കാം മണ്ണിനെ" (പു. 29) എന്നാണ് കുടിയേറ്റക്കാരനായ ജോസഫേട്ടൻ പറയുന്നത്. മണ്ണ് മനുഷ്യനെ തന്നിൽ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നു ്. മണ്ണിന്റെ മാസ്മരികതയെക്കുറിച്ച്

> ഇവിടത്തെ മണ്ണിന്റെ ഒരു വിശേഷം. പടിഞ്ഞാറൻ മലകൾ കയറിമറിഞ്ഞ് ആനക്കാടും പുലയൻകൊല്ലിയും കടന്ന് ഇങ്ങെത്തിപ്പെടുന്ന ആളുകളെയൊക്കെ ഈ മണ്ണ് അടിമയാക്കുന്നു (പു. 59).

തങ്ങൾ അടിമപ്പെട്ടുപോകുന്ന ഇടങ്ങളിലെല്ലാം വസ്തുതകളെ കുറ്റം പറയുന്ന അധീശത്വബോധമാണ് ഇവിടെയും പ്രകടമാക്കുന്നത്. മണ്ണും പെണ്ണും പുരുഷന്റെ ബലഹീനതകളായി മാറുന്നു ്. അഞ്ചുമക്കളെ പോറ്റാൻ വയനാട്ടിലെത്തിയ കൃഷ്ണനുണ്ണി തന്നെ പിടിച്ചുനിർത്തുന്ന ഘടകം മണ്ണും പെണ്ണുമാണ് എന്നോർമ്മിക്കുന്നു ്. "ഈ കറുത്ത മണ്ണിന്റെ വശീകരണ ശക്തിയു വൾക്ക്" (വത്സല, 2000: 15) എന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു.

അദ്ധ്വാനവും ലൈംഗികതയുമാണ് മണ്ണിനെയും പെണ്ണിനെയും ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നത്. മണ്ണിനും പെണ്ണിനുംമേൽ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്നത് പുരുഷനാണ്. ആണിന്റെ സ്പർശമേല്ക്കാത്ത പെണ്ണും മണ്ണും ഒരുപോലെയാണ് എന്ന സങ്കല്പത്തെ തുറന്നുകാണിക്കുന്നു ് വത്സല. പുരുഷസ്പർശമേല്ക്കാത്ത മണ്ണിനെയും പെണ്ണിനെയും മനുഷ്യൻ ഭയക്കുന്നു ്.

> നോക്കിനടക്കാനാളില്ലാത്തതുകൊ ു കാലാകാലം വെറുതെ കിടക്കുന്ന കന്നിമണ്ണ്. അവളെ എല്ലാവർക്കും ഭയമാണ് (വത്സല, 1999: 158).

വേ സംരക്ഷണം കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ മണ്ണും പെണ്ണും വഴുതിപ്പോകും. അദ്ധ്വാനമേല്ക്കാതെ മൂത്തുനരച്ച മണ്ണും പുരുഷസ്പർശമേല്ക്കാതെ വാർദ്ധക്യം ബാധിച്ച പെണ്ണും അവഗണിക്കപ്പെടും എന്നും തുറന്നുപറയുന്നതിലെ ചൂഷണമനോഭാവം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു ് വത്സല. "ജടപിടിച്ച് വാർദ്ധക്യംബാധിച്ച അവളെ ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കില്ല". കൈകാര്യം ചെയ്യുന്തോറും മണ്ണും പെണ്ണും വഴക്കമുള്ളതാകും എന്നും ഇവിടെ ധ്വനിക്കുന്നു ്.

മണ്ണ് സ്ത്രീ ബന്ധത്തിന്റെ തീവ്രത വ്യക്തമാക്കുന്ന കൃതിയാകുന്നു ് നെല്ല്. പെണ്ണിന്റെ വിവിധഭാവങ്ങളെ മണ്ണുമായി കോർത്തിണക്കുന്ന പരാമർശവും നെല്ലിൽ കാണാം.

> ചുവന്ന മണ്ണ്. അത്ഭുതം. ഇവിടുത്തെ മണ്ണിന് എത്രയെത്ര ഭാവങ്ങൾ! ചിലപ്പോൾ അവൾ വെറുതെ ചിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ മുഖം കറുപ്പിക്കും. അവൾ സമ്പാദ്യക്കാരി. തെളിഞ്ഞാൽ പിടിപ്പതുതരും, കൈനിറയെ (പു.27).

കനിവുള്ള, കോപാകുലയാകുന്ന പെണ്ണിനോടാണ് ഇവിടെ മണ്ണിനെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. ഭയപ്പെടുത്താനെന്നതുപോലെ ഉള്ളുതുറന്ന് കനിയാനുമറിയാം അവൾക്ക്. വേ തുപോലെ വേ സമയത്ത് അദ്ധ്വാനിച്ചാൽ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം നല്കുമെന്ന അധീശത്വചിന്തയും വ്യക്തമാക്കുന്നു ്.

> ചെളികെട്ടിയ കറുത്ത മിനുത്ത മണ്ണ്. കാലേ ഒന്നുഴുതിട്ടതു നന്നായി. വെള്ളരൊടിയുടെ മുഖഭാവം മാറിപ്പോയി. ആരോഗ്യവതിയായ ഒരു കറുത്ത കന്യകയെപ്പോലെ അവൾ നിന്നു വിളങ്ങി (പു. 248).

കറുത്ത പെണ്ണിനും കറുത്ത മണ്ണിനും ശക്തിയു ് എന്നാണ് പൊതുധാരണ. കരുത്തും ശക്തിയുമുള്ള മണ്ണും പെണ്ണും തേടിയാണ് നോവലിസ്റ്റ് മലകയറിയത്. കറുത്ത പെണ്ണിലും കറുത്ത മണ്ണിലും വത്സല ക ത്തുന്ന ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും കീഴാളചിന്തയുടെ സ്വാധീനമാകാം. കാട്ടുപെണ്ണും കാട്ടുമണ്ണും കരുത്തിന്റെ ഉറവിടമാണെന്നു ക ത്തിയ കൃതിയാണ് നെല്ല്. മണ്ണിനെയും പെണ്ണിനെയും വത്സല നെല്ലിൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

മണ്ണ് മനുഷ്യനെ വശീകരിക്കുക മാത്രമല്ല വ്യക്തിത്വം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മണ്ണിന്നുടമയെ ബഹുമാനിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയം ചെയ്തിരുന്നു. ഭരണവും ആധിപത്യവുമെല്ലാം മണ്ണിനുടമസ്ഥന് എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊ ാണ് കുടിയാന്മാർക്ക് ഭരണം വിധിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ചാവേറിൽ പറയുന്നത്.

> ഇരിക്കുന്ന വീടോ കിളയ്ക്കുന്ന മണ്ണോ സ്വന്തമല്ലാത്തവനു ഭരണം വിധിച്ചിട്ടില്ല (വത്സല, 1991: 48).

മണ്ണിനാണ് മനുഷ്യനെക്കാൾ വില എന്നും വരുന്നു. മണ്ണിനോട് മല്ലിടുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ പലപ്പോഴും പരാജയപ്പെടാറു ്.

> മാങ്ങാക്കൊല്ലിയിലെ കറുത്തമണ്ണിനോടു പടവെട്ടാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കാൽനൂറ്റാണ്ടുകാലമായി (വത്സല, 2000: 33).

എന്നാണ് കൃഷ്ണൻ നമ്പീശൻ ഓർമ്മിക്കുന്നത്. മണ്ണിനോട് പടവെട്ടി പരാജയപ്പെട്ട കഥാപാത്രമാണ് കൃഷ്ണൻനമ്പീശൻ. മണ്ണിനെ മെരുക്കി, മണ്ണിനോട് സമരസപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ തുറന്നു കാണിക്കുകയും പെണ്ണും മണ്ണും പ്രകൃതിയുടെ ര ു ഘടകങ്ങളായെണ്ണുകയും ചെയ്ത വത്സല ര ിനും അധിപൻ പുരുഷനാണെന്ന സങ്കല്പത്തെ പൊളിച്ചുകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്.

മണ്ണ് പെണ്ണ് സാദൃശ്യം മാത്രമല്ല മണ്ണിൽ വിളയുന്നതെല്ലാം പെണ്ണിന് അവകാശപ്പെട്ടതാണ് എന്ന ബോധവും പ്രകടമാക്കുന്നു. ഗർഭിണിയായ മാരയുടെ ഗർഭത്തിനുത്തരവാദി രാഘവൻനായരാണെന്നു പറഞ്ഞ് മൂപ്പൻമാർക്ക് പിഴയൊടുക്കുമ്പോൾ രാഘവൻനായർ ചിന്തിക്കുന്നു

> മണ്ണിൽനിന്നു കിട്ടിയത് പെണ്ണിന്. മണ്ണും പെണ്ണും ഒന്നാണിവിടെ. മേലാളർ ര ിനെയും കൊള്ളചെയ്യുന്നു. വളക്കൂറുള്ള മണ്ണ്. ആരോഗ്യമുള്ള കന്യകമാർ (വത്സല 1999: 275).

കാട് വെട്ടിപ്പിടിച്ച് കൃഷിചെയ്യുന്ന കുടിയേറ്റക്കാർ പെണ്ണിനെയും ലക്ഷ്യമിടുന്നു ്. ര ും മേലാളൻ കൊള്ള ചെയ്യുന്നു ്. പെണ്ണിന്റെ മേലും മണ്ണിന്റെ മേലും അധികാരം വെയ്ക്കുന്ന പുരുഷന്റെ ചിത്രമാണ് തെളിയുന്നത്. അടിയാന്റെ മണ്ണും പെണ്ണും മേലാളൻ കയ്യടക്കുന്നു.

> ബസവൻ തമ്പ്രാന്റെ വിളയ്ക്കു കാവലുനില്ക്കുമ്പോൾ ബസവന്റെ പെണ്ണിന് തമ്പ്രാൻ കാവലിരിക്കുന്നു (പു. 172).

എന്ന പ്രസ്താവ്യം ഈ ചൂഷണത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു ്. മണ്ണിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നത് അടിയാനാണ്. നിയമപ്രകാരം അവകാശികൾ മേലാളനാണ്. പെണ്ണിന്റെ ഉടലവകാശം കയ്യാളാൻ മേലാളൻ എപ്പോഴും ശ്രമിച്ചുപോന്നു. മണ്ണിനെയും പെണ്ണിനെയും മേലാളൻ എപ്പോഴും ഭയപ്പെടുന്നു ്. ഭയരഹിതമായി അധികാരം കൈയാളാൻ

മേലാളന് ഒരിക്കലും കഴിയുന്നില്ല. മണ്ണിന്നവകാശികളോടുള്ള ഉൾഭയം സ്ത്രീയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നില്ല. ര ിന്റെയും മേലുള്ള ചൂഷണം വത്സലയുടെ പ്രധാന പ്രമേയമാകുന്നു ്.

4.7.2. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും

സ്ത്രീ പ്രകൃതി തുലനവും അവയ്ക്കുമേലുള്ള കടന്നുകയറ്റവും പ്രമേയമാക്കിയ നോവലുകളാണ് വത്സലയുടെ മിക്ക നോവലുകളും. മനുഷ്യഭാവങ്ങളെ മുഴുവൻ പ്രകൃതിയുമായിണക്കുന്ന കാളിദാസന്റെയും ടാഗൂറിന്റെയുമെല്ലാം ഭാവനകളുടെ കാവ്യപാരമ്പര്യം വത്സലയും തുടരുന്നു. വയനാടിന്റെ വന്യമായ സൗന്ദര്യം ആവാഹിച്ച കഥാപാത്രങ്ങളും സന്ദർഭങ്ങളുമാണ് നെല്ല്, കൂമൻകൊല്ലി, ആഗ്നേയം എന്നീ കൃതികളിലുള്ളത്. പാപനാശിനിയിൽ പിണ്ഡമൊഴുക്കുവാൻ വന്ന രാഘവൻനായർ താൻപോകുന്ന വഴിയിൽ വയലുകളിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചുകൊ ു നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ കാണുന്നു ്. കാടിന്റെ കഠോര സൗന്ദര്യമാണ് ആ മുഖങ്ങളിൽ ദർശിക്കുന്നത്. "കാടിന്റെ കാളിമ നിഴൽവിരിച്ച കണ്ണുകൾ" (വത്സല 1999:22) ഉള്ള സ്ത്രീകളെയാണ് രാഘവൻനായർ ക ത്. കാട്ടുകന്യകയെപ്പോലെ കാടിനും സൗന്ദര്യമു ് എന്ന് രാഘവൻനായർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു. "സുന്ദരിയായ കാട്!, കഠോരമാണ് ഈ സൗന്ദര്യം!" ('ടി.പു. 273). വനസൗന്ദര്യം കാട്ടിലും കാട്ടുകന്യകയിലും ദർശിക്കുന്ന സ്ത്രീ/ പ്രകൃതി തുലനസമീപനമാണ് കൈകൊള്ളുന്നത്.

പ്രകൃതിയുടെ മുഴുവൻ സൗന്ദര്യവും ആവാഹിച്ചെടുക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെക്കാണാം വത്സലയുടെ കൃതികളിൽ. സ്ത്രീകളെ പ്രകൃതിയുമായി തുലനം ചെയ്യുന്ന അനുഭവവും പകരുന്ന നോവലുകളാണവ. മല്ലൻ കുറുമാട്ടിയെയും മാരയെയും താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തനിക്ക് ചേരുന്നവളാര് എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയുമായി താരതമ്യം ചെയ്തുകൊ ുള്ള നിരീക്ഷണത്തിനു ശേഷമാണ്. മാരയെക്കുറിച്ചുചിന്തിക്കുമ്പോൾ

> കാണണമെന്നും, കാണിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹമില്ലാത്ത ഒരു പെണ്ണ്. തൊഴുത്തിന്നുപുറകിലെ, കരിമ്പാറയ്ക്കു മറവിൽ പൂത്തുനില്ക്കുന്നൊരു കാട്ടുപനിനീർപോലെ (പു. 46).

ആദിവാസിയായ മല്ലൻ കൃഷിയുടെ പരിസരത്തേക്കു വരുമ്പോൾ അധികാരഘടന യുള്ള പുരുഷനായിമാറുന്നു. സഹജമായ സ്നേഹമുള്ള കുറുമാട്ടിയെക്കാൾ മല്ലൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽനില്ക്കുന്ന അടക്കവും ഒതുക്കവുമുള്ള സ്ത്രീയെയാണ്. അതുകൊ ാണ് സെയ്തുവളർത്തുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടിയേക്കാൾ ശാന്തയാണ് മാര എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത്. കുറുമാട്ടിയെ "പുഴവക്കത്ത് ചിരിച്ചുനിൽക്കു ന്നൊരു വെള്ളിലക്കൊടി"(പു.46) എന്ന് താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു. ആരേയും പ്രേമിക്കുന്ന ആരേയും വിവാഹം കഴിക്കുന്ന അടിയാത്തിയുടെ പ്രതിനിധിയാണ് കുറുമാട്ടി. മല്ല നാവട്ടെ ആദിവാസി പ്രതിനിധിയല്ല. മല്ലനെ നാഗരിക പുരുഷനാക്കിമാറ്റുന്നു ്വത്സ ല. അടിയാരുടെയിടയിൽ ഇത്തരം സദാചാരസങ്കല്പങ്ങളോ അടക്ക ഒതുക്കങ്ങളോ നിലനിന്നിരുന്നില്ല എന്ന് കെ. പാനൂർ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു ്. "ആണുങ്ങളും പെണ്ണു ങ്ങളും തുടരെത്തുടരെ അഞ്ചും പത്തും വിവാഹബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു " (പാനൂർ, 2000:33). മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു തട സ്സവുമു ായിരുന്നില്ല അടിയാന്മാർക്ക്. "ഒരാളും മറ്റൊരാളുടെ ഭാര്യയുമായി ലോഹ്യ മായാൽ ആരും കയറെടുക്കുകയോ കഠാരി എടുക്കുകയോ ചെയ്യേ തില്ല. അവരും ഒളിച്ചോടിയാൽ മതി" (പാനൂർ, 2000: 34). ഈ ര ു കീഴ്വഴക്കങ്ങളേയും മറി കടന്ന് പുരുഷാധികാരത്തിന്റെയും നാഗരികതയുടെയും പ്രതിരൂപമായി മാറു ന്നു ്മല്ലൻ.

കഥാപാത്ര ചിത്രീകരണം മാത്രമല്ല മനുഷ്യന്റെ പ്രണയഭാവങ്ങളെയും പ്രകൃതി യോടിണക്കുന്ന ആഖ്യാനരീതിയാണ് വത്സല കൊ ുവരുന്നത്. നങ്ങേമ അന്തർജ്ജനം (ആഗ്നേയം) തന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പത്മനാഭമേനോനുമായി ക ുമുട്ടു മ്പോൾ അവരുടെ പ്രണയഭാവത്തെ

> വീട്ടി പൂത്തമണം കാടിന്റെ നാലുകെട്ടിനകത്തു തങ്ങിനിന്നു.
>
> തലയ്ക്കുമീതെ വൃക്ഷശിഖരത്തിൽ തേനീച്ചകളുടെ മദഭരസംഗീതം (വത്സല, 1998: 87).

പൂക്കൾക്കുചുറ്റും തേൻ കുടിക്കാൻ വെമ്പുന്ന തേനീച്ചകളുടെ ഭാവത്തോടിണക്കുന്നു പത്മനാഭമേനോന്റെ മൂകപ്രണയം. മാതൃഭാവത്തിന്റെ വൈകാരികാനുഭവവും ഇതേ തരത്തിൽ പ്രകടമാക്കുന്നു. മുലകുടി ക്കുന്ന അപ്പുവിനെ നാട്ടിലുപേക്ഷിച്ച് വയനാട്ടി

ലേക്ക് യാത്രയായ നങ്ങേമ, കുട്ടി കുടിക്കാത്ത മുലപ്പാലിന്റെ വിങ്ങൽ മാറിടത്തിനു ാകുന്ന അനുഭവം വർണ്ണിക്കുന്നു ്.

> ആകാശത്തിന്റെ മാറിടം നൊടിയിടകൊ ് ഉരു ുകൂടി വിങ്ങി ചുരക്കാൻ കാത്തുനിന്നു. ഒരിളംതെന്നലിന്റെ സ്പർശനത്തിനുവേ ി മേഘങ്ങൾക്കു കീഴെ കാറ്റ് താണുവീശി (പു. 55).

സ്ത്രീശരീരവും ഭാവങ്ങളും വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ പോലും വത്സല പ്രകൃതിയെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നു ്. ബാലൻനമ്പ്യാർ (കൂമൻകൊല്ലി) ആദ്യമായി സുനന്ദയുടെ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ സുനന്ദ കടന്നുവരുന്നത് "ഇലഞ്ഞിപ്പൂവിന്റെ പരിമളവുമായാണ്". "ഒരു സൗഗന്ധികപ്പൂവിനെ എന്നോണം ഡാനിയേൽ ബന്ദിയുടെ കവിളുകൾ തലോടി. പൂവിലിരിക്കുന്ന കരിവ ുകളെ മുകർന്നു!" (വത്സല, 2000: 132). എന്ന് ഡാനിയേലച്ചന്റെ ഭാവത്തെയും വികാരപ്രകടനത്തെപ്പോലും പ്രകൃതി പ്രതിഭാസത്തിന്റെ കൂട്ടുപിടിച്ച് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. "പ്രകൃതി വസ്തുക്കളെ മനുഷ്യസ്വഭാവവും വികാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി, ധാർമ്മിക ഭാവാരോപണത്തോടെ കാണുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം ഹ്യൂമനിസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ മഹത്തായ സാഹിത്യ പാരമ്പര്യമാണ്" (അച്യുതൻ, 2000: 42). ഈ പാരമ്പര്യമാണ് വത്സലയും അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നത്

മണ്ണ്-മനുഷ്യ-പ്രകൃതി ബന്ധത്തിന്റെ സമരസപ്പെടലാകുന്നു ് വത്സലയുടെ കൃതികൾ. പ്രകൃതിയോടുള്ള അതിക്രമം മൂർച്ഛിച്ചപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ അതിജീവനവഴികൾ അടഞ്ഞുപോയി. അടിയാന് വിശപ്പകറ്റിയിരുന്ന കാട് അവർക്ക് ഒന്നും നല്കാതായി. മനുഷ്യന്റെ കച്ചവടക്കണ്ണുകൾ പ്രകൃതിയിലേക്കും വിഭവങ്ങളിലേക്കും കടന്നെത്തി. കമ്പോള സാദ്ധ്യതയുള്ള വിളകളുടെ രംഗപ്രവേശം വിലകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യനെ വിഭജിച്ചുതുടങ്ങി. കൃഷിയിൽനിന്നെടുത്തു തിന്നാനുള്ളത് നഷ്ടപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിന് നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ജനതയുടെ കഷ്ടത 'നെല്ല്, ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി' എന്നീ നോവലുകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

> എത്രനാൾ പുഴവെള്ളം തിളപ്പിച്ചു കുടിച്ചു ജീവിക്കും
> വരമ്പുകളിന്മേൽ ചപ്പില്ല

ബാവലിയിൽ മീനില്ല
മാളങ്ങളിൽ ഞ ില്ല (വത്സല, 1999: 78).

പ്രകൃതിനാശം ഏറ്റവും അധികം ബാധിച്ചത് അടിയാന്മാർക്കാണ്. ദാരിദ്ര്യം ഒരു തീരാ ശാപമായി അടിയാന്മാർക്ക്. കാലാവസ്ഥാക്രമങ്ങൾപോലും പ്രകൃതിയുടെ സംരക്ഷണ ത്തിലൂടെ നിലനില്ക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. കിഴങ്ങുതേടി മലകയറുന്ന അടിയാന്മാർക്ക്

> കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ കിഴങ്ങുകളുടെ സ്ഥാനത്തു പൂഷൽപിടിച്ച മൺകട്ടകൾ. പുതിയ വള്ളികളുടെ മൂട്ടിൽ വേരുകൾ തടിച്ചില്ല. അസ്ഥാനത്തു പെയ്ത കൊടുംമഴ ഇക്കൊല്ലം ഇങ്ങനെ ചതിക്കുമെന്നോർത്തില്ല (പു. 85).

കാടെരിക്കുന്ന നവസംസ്ക്കാരം പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കിക്കഴിഞ്ഞു. കൂമൻകൊല്ലിയിൽ അനന്തൻമാസ്റ്റർ അടിയാൻ നേരത്തെ കിടന്നുറങ്ങുന്നതിനെക്കുറിച്ച് "അവരെന്തുചെ യ്യും. ഉണർന്നിരുന്നു കാടെരിയുന്നതു കാണണോ" (വത്സല, 2000: 23) എന്ന് ചോദി ക്കുന്നു. അടിയാൻ മാത്രമല്ല മേലാളനും ഈ പ്രകൃതിനാശത്തിനിരകളാണ്. പച്ചക്കറി കളൊന്നും കിട്ടാത്തതിനാൽ ഞങ്ങൾ അടിയാന്മാരേക്കാൾ കഷ്ടത്തിലാണെന്നു പറ യുന്നു ് സാവിത്രി വാരസ്യാർ. തങ്ങൾ ഒരിക്കലും കറിവെക്കാനുപയോഗിക്കാത്ത ചു ങ്ങയാണ് രാഘവൻനായർ ആദ്യമായി വാര്യത്ത് വന്നദിവസം കറിവെച്ചതെന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗമോ മറ്റെന്തെങ്കിലും തൊഴിലോ എടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ മേലാളനു ജീവിക്കാനാവില്ല. അനന്തൻമാസ്റ്റർ (കൂമൻകൊല്ലി) പറയുന്നത് "എന്നെപ്പോലെ ഒന്നുര ാൾക്ക് പട്ടിണിയില്ല. സർക്കാർ കാശു തരുന്നതുകൊ " (പു. 23) എന്നാണ്. കൃഷിക്കുപയുക്തമായ യാതൊന്നും പ്രകൃതി കനിഞ്ഞുനല്കു ന്നില്ല. മരം വെട്ടാനും തീയിടാനും അടിയാനും പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതൊക്കെ ഇവരെ പഠിപ്പിച്ചത് മേലാളനാണ്. വെട്ടിത്തെളിച്ച കാടുകൾക്കുപകരം വളർത്തുകാടുകളാണ് വളരുന്നത്. ആദിവാസികളുടെ ഉത്സവമായ കാമപൂജാനൃത്തത്തിനുവേ ി മഹാവൃക്ഷ ത്തിന്റെ കൊമ്പുതേടി ഉൾക്കാടുകളെ തേടേ ിവരുന്നു.

> കർമ്മവൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുതേടി ഗ്രാമത്തിലെ യുവാക്കളിപ്പോൾ മുപ്പതും നാല്പതും കിലോമീറ്റർവരെ സഞ്ചരിക്കേ ിവരുന്നു (വത്സല, 2000: 71).

ആദിവാസികളുടെ ആചാരങ്ങളിലും വിശ്വാസങ്ങളിലും വരെ പ്രകൃതിയുടെ പരിപൂർണ്ണ ഇടപഴകൽ ഉ ന്ന തെളിവാണിവിടെ ലഭിക്കുന്നത്. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ആചാര

വിശ്വാസങ്ങളെപ്പോലും ബാധിക്കുന്ന പ്രകൃതിനാശമാണ് സംഭവിച്ചുകൊ ിരിക്കുന്നത്. പ്രകൃതി കഥാപാത്രമാകുന്നു ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ. സ്ത്രീ/പ്രകൃതി തുലനത്തിന്റെ ആഴം വർദ്ധിക്കുന്ന പ്രതിപാദനരീതിയാകുന്നു ് ഇത്. നെൽപ്പാടത്തെ മകളായി കാണാനുള്ള വിശാലതയാണ് മനയ്ക്കലെ തമ്പുരാനു (നെല്ല്) ായിരുന്നത്. മല്ലന് ഈ വിവരം നന്നായറിയാം. കുട്ടികളില്ലാത്ത തമ്പുരാനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ തന്നെ

> വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഗന്ധകശാല, കുട്ടികളില്ലാത്ത ദുഃഖം തമ്പ്രാൻ മറക്കുന്നത് ഈ വയലുകളുടെ സമൃദ്ധി ക ാണ് (വത്സല, 1999: 13).

വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഗന്ധകശാലയാണ് മനയ്ക്കലെ തമ്പുരാനെ ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. രാഘവൻനായർ തിരുനെല്ലിയെ കാണുന്നത് തന്റെ അമ്മയെപ്പോലെയാണ്.

> തിരുനെല്ലിയും കരയുകയാണ്. ആ അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിയെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യർ ഇവിടെയുമു ്. ഈ അമ്മയുടെ മോഹങ്ങൾ. വ്യാമോഹങ്ങൾ (പു. 252).

അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി സംബന്ധംചെയ്ത അമ്മയുടെ കൊടിയ ദാരിദ്ര്യമാണ് തിരുനെല്ലിയും ഇന്നനുഭവിക്കുന്നത്. രാഘവൻനായരുടെ അമ്മ സംബന്ധമെന്ന അധികാരപ്രമത്തതയ്ക്ക് വശംവദയായി തീരാദുഃഖമനുഭവിച്ച സ്ത്രീയാണ്. തന്റെ മക്കളെ വാരിക്കോരി ഊട്ടണമെന്ന വ്യാമോഹങ്ങൾ നടക്കാതെ അവർ ദുഃഖിതയാവുന്നു. തിരുനെല്ലിയും തന്റെ മക്കളെ ഊട്ടാനാവാതെ കരയുന്നു എന്നാണ് രാഘവൻനായർക്ക് തോന്നുന്നത്. നിശ്ശബ്ദരായ മനുഷ്യരാണ് ആദിവാസികളും ജന്മികുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളും. ഏതക്രമത്തേയും നിശ്ശബ്ദമായി സഹിക്കമാത്രമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ പ്രകൃതിനാശം വരുത്തി മൊട്ടയായ കുന്നുകൾ നിരന്തരം തങ്ങളുടെ പീഢനങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയുന്നു ്.

> ഇവിടെ മനുഷ്യർക്ക് ശബ്ദമില്ല. വല്ലതും വിളിച്ചുപറയാനുള്ളത് നിരന്തരം ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കുന്നുകൾക്കാണ് (വത്സല, 2000: 16).

വൃക്ഷങ്ങളാകുന്ന ഉടയാടകൾ പിച്ചിപ്പറിച്ചുകൊ ാണ് കുന്നുകളെ നഗ്നയാക്കുന്നത്. കുന്നുകളെയും സ്ത്രീയുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായി കാണുന്നു. പ്രകൃതിക്കുമേലുള്ള കട

ന്നുകയറ്റം സ്ത്രീക്കുനേരെയുള്ള കടന്നുകയറ്റമായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "പച്ചയോടെ വേവുന്ന വൻവൃക്ഷങ്ങളുടെ കരൾ പുകയുന്ന ഗന്ധം അവനെ നോവിപ്പിച്ചു" (പു. 143). സത്യനാരായണന് കാടെരിക്കുന്ന മണം നോവിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. സത്യനാരായണൻ കാടിന്റെ ദുർഗ്ഗതിയോർത്ത് വേവലാതിപ്പെടുന്നു.

> അവന്റെ മുന്നിൽ അവന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കാട് ബലാത്സംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടു. കാടെരിച്ചു കളഞ്ഞവർ കാട്ടിലെ നീർച്ചോലകളും വറ്റിച്ചുകളഞ്ഞിരുന്നു (പു. 102).

പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ കടന്നാക്രമിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥിതിക്കുകീഴെയാണ് സത്യനാരായണനെപ്പോലുള്ളവർ ജീവിക്കുന്നത്. അധികാരത്തിന്റെയും കയ്യൂക്കിന്റെയും ഇരകാളാവുന്നത് പ്രകൃതിയും സ്ത്രീകളുമാണെന്ന ഇക്കോ ഫെമിനിസ്റ്റു ചിന്തയാണ് ഇവിടെ വത്സലയെ നയിക്കുന്നത്. ബലാത്സംഗങ്ങൾ സ്ത്രീയുടെയും പ്രകൃതിയുടെയും പച്ചപ്പ് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. പണക്കൊതിപൂ ് കാടുകളെല്ലാം വെട്ടിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ, കൂമൻകൊല്ലി എന്നീ കൃതികളിൽ പരാമർശിക്കുന്നു. കൂമൻകൊല്ലിയിൽ കൃഷിചെയ്യാൻ മഴയോ വെള്ളമോ കിട്ടാത്ത പ്രകൃതിസാഹചര്യത്തെ കുകൻ പഴിക്കുന്നു ്.

> മഴയില്ല. എങ്ങനെ ഉ ാവും? ഭൂമി മുഴുവനും പാപികൾ കൈയടക്കിവെച്ചിരിക്കയല്ലേ? അവർക്ക് ക്റ്സി ചെയ്യാനറിയ്യോ? കാടിനെ മുഴ്വോനും വെട്ടി നശിപ്പിച്ചു (പു. 158).

റോസ്മേരിയുമായി മാർഗരറ്റ് (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) ദാരുപിസാഗ്രാമത്തിലൂടെ നടക്കുമ്പോഴും ക ുമറന്ന കാടുകളെയും മേടുകളെയും ഓർമ്മിക്കുന്നു ്. "ഒരു കാലത്ത് കാടുകളു ായിരുന്നു. ക ുമറന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ" (വത്സല, 2000:. 32). പ്രകൃതിയ്ക്കുമേലുള്ള കടന്നുകയറ്റം വളരെ ഘോരമായ അവസ്ഥയാണ് കൂമൻകൊല്ലിക്കാർക്ക് നല്കുന്നത്.

> കറുത്തന്മാരായ കൂപ്പുലേലക്കാർ കാടിന്റെമേൽ കൈവെച്ചു. അനന്തമായ രാവുകളിൽ കാട് തേങ്ങലമർത്തുന്നുെ ന്ന് സത്യന് തോന്നി (പു. 32).

നിസ്സഹായയായ സ്ത്രീയുടെ തേങ്ങലാണ് കാടിനുമുള്ളത്. കാടുകളുടെ നാശം പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കുതന്നെ മാറ്റം വരുത്തുന്നു.

> കൂമ്പാരക്കൊല്ലിയുടെ തണുപ്പു നഷ്ടമായി. കുളിർമ്മ ഒരോർമ്മയായവശേഷിച്ചു. പതു ക്കെപ്പതുക്കെ കാട്ടരുവിയുടെ കണ്ണീർ വറ്റി. ഒരു വര തേങ്ങലോടെ മലകാറ്റ് ഗതികെട്ടല ഞ്ഞു (പു. 143).

പ്രകൃതിയുടെ ഓരോ അണുവും വത്സലയ്ക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ഭൂമിയിടെ മാറിൽ പ്രകടമാകുന്ന വിവിധ ദൃശ്യങ്ങളെ പകർത്തുന്നു ്വത്സല.

> നേർത്ത ഇരുട്ട് ഭൂതലത്തെ സ്പർശിക്കുന്നു. വൃക്ഷങ്ങളുടെ തഴപ്പുകൾ ഭീഷണ രൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു. നവാഗതരെക്കൊ ്കോപാകുലരായതുപോലെ ഭൂമി യുടെ മാറിൽ രോമാഞ്ചംപോലെ കൂമ്പിനില്ക്കുന്ന ബീഡിയിലകൾ റോസിയുടെ കാലടികളെ സ്പർശിച്ചു. ഒരു പുതിയ സ്പർശം. പുതിയ വായു. പുതിയ നിഴലു കൾ. കണ്ണെത്താത്ത വിശാലത. ദരിദ്രയായ ഭൂമി. അങ്ങിങ്ങ് കീറിപ്പറിഞ്ഞ പച്ചപ്പ്. മധുരക്കിഴങ്ങു കൃഷിയിടത്തിന്റെ നടുവിലൂടെ ഒറ്റയടിപ്പാത (വത്സല, 2000: 54).

എവിടെപോയാലും പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങളെ ഒപ്പിയെടുത്തു കൊ ാണ് മിക്ക കഥാപാത്ര ങ്ങളും കടന്നുപോകുന്നത്.

സ്ത്രീ ശരീരവർണ്ണനകളിലേക്കോ രതിഭാവത്തിലേക്കോ നേരിട്ടുകടക്കാതെ പ്രകൃതിവർണ്ണനകളിലും ഭാവങ്ങളിലും ഇത്തരം ആഖ്യാനരീതി സ്വീകരിക്കുന്നു വത്സല. കാക്കപ്പുലയ്ക്ക് കറിവെയ്ക്കാനാണ് മല്ലൻ ചക്കയിടാൻ കാട്ടിൽപോകുന്നത്. അവിടെ ദൃശ്യമാകുന്ന വനനിബിഢത

> കറുത്തിരു ആകാരങ്ങൾ. തടിച്ച വലിയ ഇലകൾ. വലിയ ചക്കകൾ. ചുളയുള്ള ചക്കകൾ. കണ്ണാമന്റെ പിള്ളേർക്ക് എത്തിച്ചേരാൻവയ്യാത്ത നിഗൂഢത കൊല്ല ന്തോറും മൂക്കാനനുവദിക്കപ്പെടുന്ന ചക്കകൾ കുറുവക്കൊല്ലിയിലെ കാണൂ. പ്ലാവും ഇരുളും വീട്ടിയും തേക്കും മുട്ടിയുരുമ്മി, വള്ളികൾ പുളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞുകിട ക്കുന്ന രഹസ്യമായൊരു ഇരുട്ടറ. വായുപോലും നെഞ്ചിടിപ്പോടെ നൂണുകിട ക്കുന്ന നിബിഡമായ കാട് (വത്സല, 1999: 49).

കാടിന്റെ വന്യത രഹസ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ്. പ്രകൃതിയെയും പ്രകൃതി പ്രതിഭാസ ത്തെയും സ്ത്രീയുടെ സാദൃശ്യവർണ്ണനാരീതികളിലേക്ക് കൊ ുപോകുന്നു. വന ത്തിന്റെ സാദൃശ്യം കന്യകയുടെ മനസ്സോളം ചെന്നെത്തി നില്ക്കുന്നു ്. 'ആൾപെരു മാറ്റമില്ലാത്ത കാട് കന്യകയുടെ മനസ്സുപോലെ ദുർഗ്ഗമമായിരുന്നു' (പു. 49).

പ്രകൃതിയെ സ്ത്രീയുടെ പ്രതിരൂപമായിക്കാണുകയും സ്ത്രീയെ പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിരൂപമായിക്കാണുകയും ചെയ്യുന്നു ് വത്സല. പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായ നദിയെയും സ്ത്രീയുടെ പ്രതിരൂപമായി വത്സല അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു ്.

പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമായ നദികൾ ഭൂമിയുടെ രക്തധമനികളാണ്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ വാസത്തിനുള്ള ഇടമായി നദീതീരങ്ങളെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. സ്ത്രീകേന്ദ്രീകൃതമായ കുടുംബം എന്നതുപോലെ നദീകേന്ദ്രികൃതമായ സംസ്കാരങ്ങളും ഉയർന്നുവന്നിട്ടു ്. സ്ത്രൈണതയുടെ പര്യായമായാണ് നദികളെയും പൊതുവെ ക ുവന്നിരുന്നത്. ദേവി, അമ്മ, പരിശുദ്ധ, എന്നീ നിലകളിലും നദികളെ ക ുവന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് നമുക്കുള്ളത്. നദി സ്ത്രീയുടെ പ്രതിരൂപമായും പ്രതിഫലനമായും ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടുപോന്നിട്ടു ്.

വത്സലയുടെ മിക്ക കൃതികളിലും നദി ഒരു സാന്നിദ്ധ്യമാണ്. 'നെല്ലി'ൽ നാട്ടിൽനിന്നുള്ള ഒരു സംസ്കാരവുമായാണ് പാപനാശിനിയിൽ മുങ്ങിക്കയറാൻ രാഘവൻനായർ തിരുനെല്ലിയിൽ എത്തുന്നത്. ര ു സംസ്കാരങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ നദികൾക്കെന്നപോലെ സ്ത്രീ കൾക്കും കഴിയുന്നു ്. സാവിത്രിവാരസ്യാർ രാഘവൻനായരുടെ സംസ്കാരത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ മടികാണിക്കുന്നില്ല. നങ്ങേമ (ആഗ്നേയം) ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ ആക്രമണം മറക്കാനാണ് പുഴയിൽ കുളിച്ചുകയറുന്നത്. "മുങ്ങിനിവർന്നപ്പോൾ രാത്രിയുടെ കനത്ത കുപ്പായം ദേഹത്തുനിന്നൂർന്നു വീണു"(വത്സല, 1998: 51). പുഴയെ തനിക്കാശ്വാസം തരുന്ന സാന്നിദ്ധ്യമായി കാണുക മാത്രമല്ല തന്റെ തന്നെ പ്രതിരൂപമായി കാണുന്നുമു ്. "നടപ്പാതക്കും കാടിനുമിടക്ക് കാളിന്ദി പതുക്കെ ഒഴുകി. ഹൃദയം വിധവയുടേതുപോലെ വര ിരുന്നു" (പു. 85).

നദിയുടെ വരൾച്ച നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞ ഒഴുക്ക് എന്നിവയെയൊക്കെ സ്ത്രീ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു ് വത്സല.

> അവൾ ദുഃഖത്തോടെ പുഴയുടെ മുഖത്തുനോക്കി. അവൾ രഹസ്യമായ വെച്ചിരിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ അറിയാൻ കൊതിച്ചു. അവളുടെ മാറിടത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ വെയിൽ ഉരു ു കളിക്കുന്നു. ഉപ്പുവെള്ളം കപടഭാവം കൈകൊ ് ഒഴുക്കിനെ തിരെ കയറി ഓളം തള്ളുന്നു, ഉപ്പിന്റെ കടന്നാക്രമണത്തിൽ തടങ്ങളിൽ അവശേഷിക്കുന്ന കായ്കറികൾ. (വത്സല, 1991: 39)

സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ സത്യസന്ധമായ സാദൃശ്യമാണ് ഈ വാക്കുകളിലുള്ളത്. സ്ത്രീയുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്നും വിലങ്ങുതടിയായിരിക്കുന്നത് കാപട്യമാണ്. കടന്നാക്രമണം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ വരുമ്പോൾ തന്നിലെ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ചോർന്നുപോകുന്നത് സ്ത്രീകളറിയുന്നില്ല. ജീവിതം തെളിഞ്ഞ നീരൊഴുക്കല്ല എന്ന് നോവലിസ്റ്റ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു ്.

> നിറയൂർ പുഴയിൽ എന്നും തെളിനീർ ഉ ാവുമോ? എത്രയെത്ര തലമുറകളുടെ വളവും ഉപ്പും അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതാണ് ഈ നദീതടം (പു. 39).

നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെ ഇളക്കിമറിക്കുന്ന അതിക്രമമാണ് ഇന്നു നടക്കുന്നത്. സ്ത്രീയോടും പ്രകൃതിയോടുമുള്ള അതിക്രമം ഇവിടെ സൂചിതമാകുന്നു.

പ്രകൃതിനാശം കുന്നുകളെ വരൾച്ചയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. കുന്നുകളുടെ സന്താനമായ നദികൾക്കും അത് ബാധിക്കുന്നു ്. "കുന്നുകളുടെ നഗ്നമായ നാഭിയിൽ വറ്റിയ നീർച്ചോലകളുടെ തീരവൃക്ഷങ്ങൾ എത്തിനോക്കുന്നു (വത്സല, 2000: 33). മനുഷ്യന്റെ തന്നെ കരാളഹസ്തങ്ങളാണ് എല്ലാററിന്റെയും പിന്നിലുള്ളത്. എല്ലാം തനിക്കുവേ ി ഉപയോഗിച്ച് വലിച്ചെറിയുക എന്ന പുതിയ സംസ്കാരം അവൻ സ്വായത്തമാക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിന് ഇരകളാകുന്ന സ്ത്രീ/പ്രകൃതി ദ്വന്ദങ്ങളെ അനാവരണം ചെയ്യുകയാണ് വത്സല.

നദിയെ തന്റെ അമ്മയുടെ പ്രതിരൂപമായാണ് റോസ്മേരി (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) കാണുന്നത്.

> നദിയിപ്പോൾ വേനലിന്റെ വിശ്രമത്തിലാണ്. ധൃതികൂടിയ ജോലികൾ കഴിഞ്ഞ്, കാറ്റിൽ തലമുടി വേർപെടുത്തുന്ന ഒരു വീട്ടമ്മയെപ്പോലെ, വെയിലിന്റെ നരവീണ തലമുടിയിൽ ഓളങ്ങൾ ഇളകുന്നു (വത്സല, 2000: 38).

ചിലപ്പോൾ നദി അവൾക്ക് മരിച്ചുപോയ വല്യമ്മയുടെ ഓർമ്മ നല്കി. ജീവിതത്തിൽ അനുഭവങ്ങളുടെ തീഷ്ണത ഏല്പിക്കുന്ന മുറിപ്പാടുകൾ നദികളിൽ ക ത്തുന്ന റോസ്മേരി.

> ഈ നദിക്ക് ആഴം കുറവാണ്. ചിലേടത്ത് അവളുടെ വാരിയെല്ലുകൾ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (പു. 39).

സ്ത്രീയുടെ മനസ്സിന്റെ വിങ്ങലുകൾ ഒരിക്കലും പുറത്തുപറയാനാവുന്നില്ല. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണം ഒളിപ്പിക്കുന്ന ഈ വിങ്ങലുകളാണ്.

> നദികളായാൽ ഇത്ര വിസ്താരം വേണം. ഇടുങ്ങിയ മനസ്സുപോലെ ആഴത്തിൽ നിധി ഇരുന്നിട്ട് എന്തു കാര്യം (പു. 39).

ഒഴുകാനാകാതെ ആഴത്തിൽ നിധി നിറച്ച അനുഭവങ്ങളാണ് സ്ത്രീ ജീവിതം എന്ന് വത്സല ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. പുറത്തുപറയാൻ ആവാത്ത സംഭവങ്ങൾ അടക്കിക്കഴിയുന്നതുകൊ ് സ്ത്രീക്ക് ജീവിതം തന്നെ നഷ്ടമാവുന്നത്.

> നിറം കെട്ടതെങ്കിലും ഗാംഭീരം തുടുത്ത ജലം തള്ളി തള്ളി നീരാളം പോലെ ഉലഞ്ഞ ഉപരിജലം. അനന്തതയിലേക്ക് മായുന്നു. ആകാശവും ജലധിയും ഒന്ന്. ഇടയ്ക്കുള്ള ചക്രവാളരേഖ മാഞ്ഞുപോകുന്നു (പു. 93).

ഗംഗ ഈ ലോകം പോലെ നിസ്സംഗയാണെന്ന് റോസി അറിഞ്ഞു. ആ അറിവിൽ മനുഷ്യന്റെ നിസ്സാരത അവളെ ആകുലയാക്കി (പു. 100). സാഹചര്യങ്ങളും പശ്ചാത്തലവുമാണ് മനുഷ്യജീവിതം നിർണ്ണയിക്കാൻ കളമെരുക്കുന്നത്. തളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നതും തല്ലിയലച്ചൊഴുകുന്നതും ആയ പ്രതലങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ നദികൾക്കുവേ ി ഒരുക്കപ്പെട്ടിട്ടു ്. സ്ത്രീ ജീവിതവും ഈ അനുഭവങ്ങളോട് സമാനതയുള്ളതാവുന്നു.

എത്ര തീവ്രാനുഭവങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്കും മനുഷ്യന് സ്നേഹരതികൾ മാനസികോല്ലാസം നല്കുന്നതാണ്. തനിക്ക് കിട്ടുന്ന സുഖവും സന്തോഷവും കേവലാനന്തമാണെന്ന് വളരെ പെട്ടെന്നുതന്നെ സ്ത്രീകൾ തിരിച്ചറിയുന്നു ്.

> നിറയൂരാറിന്റെ മധുവിധു തുടങ്ങുകയായി. ആയിരം കൈകളുമായി ഓടിയെത്തിയ കടൽ നദിയെ പുണരുന്നു. സംഗമത്തിന്റെ വേലിയേറ്റത്തിൽ പൗർണ്ണമി നിറവുതേടുന്നു. നദി പാവപ്പെട്ട ഗ്രാമീണരെ തല്കാലത്തേക്ക് മറന്നു. അവൾ മതിമറന്ന് മധുവിധു ആഘോഷിച്ചു. കടൽ ജലത്തിന്റെ കാലുഷ്യം തന്നെ തീ ു ന്നത് അവളറിഞ്ഞു (പു. 25).

സ്ത്രീക്കു സംഭവിക്കുന്ന സ്വത്വനഷ്ടവും സ്ത്രീജീവിതത്തിന്റെ ദാരുണ വശങ്ങളും നദിയോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തികൊ ് തന്റെ രചനാദൗത്യം വത്സല നിർവ്വഹിക്കുന്നു ്.

സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയും നിരന്തരം ചൂഷണത്തിനും മാനഭംഗത്തിനും ഇരയാകുന്നു ്. പ്രകൃതിനാശം മനുഷ്യനെ നിലനിർത്തുന്നില്ല. അതേപോലെ സ്ത്രീയുടെ നാശം മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ സംസ്ക്കാരശൂന്യതയായിത്തീരുന്നു ്. സ്ത്രീ-പ്രകൃതി ചൂഷണങ്ങളെ ഒരേ ചരടിൽ കോർത്ത് ചൂഷണത്തിന്റെ ആഴം വ്യക്തമാക്കുന്ന നോവലുകളാണ് വത്സലയുടേത്.

4.7.3 പെണ്ണിടങ്ങൾ

കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് വിപുലമായ സൗഹൃദങ്ങളും ബന്ധങ്ങളുമു ായിരുന്നു. അണുകുടുംബങ്ങൾക്കകത്ത് അതിനുള്ള സാധ്യത പരിമിതമായിരുന്നു. പൊതു ഇടങ്ങളിലേക്കിറങ്ങാൻ അവർ വേ ത്ര ഉത്സാഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതുമില്ല. ഇല്ലായ്മകളും പോരായ്മകളും സ്ത്രീകളെ നിരന്തരം വേട്ടയാടുമ്പോഴും ഭർത്താവിന്റെ ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്ത കൂട്ടുജീവിതം അനുഭവിക്കുമ്പോഴും മനസ്സൊന്ന് തുറക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാറു ് പല സ്ത്രീകളും. ഈയൊരാഗ്രഹമാണ് അനന്തന്റെ ഭാര്യ ഉച്ചിര (ചാവേർ) ഭർത്താവിന്റെ വിലക്കിനെപ്പോലും അവഗണിച്ച് നേടിയെടുത്തത്. കാര്യസ്ഥന്റെ വീട്ടിൽപോയി രുക്മിണിയെ സന്ദർശിക്കുന്നത് കീഴ്വഴക്കത്തിൽ പെട്ടതല്ല എന്നോർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടും അത് മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കാതെ രുക്മിണിക്കടുത്തെത്തുന്നു. ര ുപേരുടെയും സൗഹൃദം പങ്കിടൽ ര ുപേർക്കും സാന്ത്വനമാവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

> വിരലിൽനിന്നു വിരലിലേക്ക് പടർന്നു കയറിയ ഊഷ്മളതയിൽ ഉച്ചിരയും രുക്മിണിയും പരസ്പരം അറിഞ്ഞു. നാലു മിഴികൾ ഒരേ നിമിഷം നനഞ്ഞുനിറഞ്ഞു. ഉച്ചിര മുഖംതിരിച്ച് കണ്ണീർ കുടിച്ചിറിക്കി (വത്സല, 1991: 151).

സമാന ദുഃഖിതരുടെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങൾ പങ്കുവെയ്ക്കപ്പെടുമ്പോൾ ശമനം ലഭിക്കുന്നു. അവർ ഹൃദയം തുറന്ന് എല്ലാം പറഞ്ഞുതീർക്കുന്നു ്.

കുടുംബത്തിനു പുറത്ത് ഒരിടം ക ത്താനുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വ്യഗ്രത നോവലിലുടനീളമു ്. സൗഹൃദങ്ങൾക്കുമപ്പുറം നില്ക്കുന്ന ബന്ധങ്ങളാണ് ഭർത്താക്കന്മാരുടെത്. ഗൗരിക്കും രുക്മിണിക്കുമൊക്കെ ഭർത്താക്കന്മാർ അധികാരികളാണ്. ഉച്ചിരയും ഉണിക്കളിയുമെല്ലാം തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വംകൊ ്. ഭർത്താക്കന്മാരെ അകറ്റി നിർത്തുന്നവരുമാണ്. കുടുംബത്തിനകത്തു കത്തിക്കാളുന്ന അനുഭവങ്ങളു െങ്കിലും

ആശ്വാസത്തിന് പുരുഷനെകാത്ത് പുറത്ത് ഒരിടം കാത്തിരിക്കുന്നു ്. സ്ത്രീകൾക്ക് ആ ഇടം ലഭിക്കാറില്ല. ആ ഇടം ക ത്തിയ കഥാപാത്രമാണ് ഉണിക്കാളിയമ്മ. സ്ത്രീ സൗഹൃദങ്ങൾ തെരഞ്ഞുപോവുകയല്ല ഉണിക്കാളിയമ്മ ചെയ്തത്. താൻ ആദ്യം മുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഉക്കാരൻ ഗുരുക്കളെ പോയിക്കാണുകയും സാമൂഹികപ്രശ്ന ങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസം, യുദ്ധം, കർഷക സമര ങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ അവർ ചർച്ചചെയ്യുന്നു ്. സമരങ്ങളിലെല്ലാം പങ്കുചേരാ നുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ക ത്തിയ അനന്തനും രാഘവനും മഹേശ്വരനുമെല്ലാം സ്വകാര്യ ദുഃഖങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴും കടന്നുവരുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. തുറന്ന വേദികൾ സ്ത്രീകൾക്കു അനിവാര്യമാണെന്നു ക നോവലിസ്റ്റാണ് വത്സല. മഹിളാസമാജ ങ്ങളും മറ്റും പുരുഷന്റെ വിരൽത്തുമ്പിൽ ചലിക്കുന്നവയാണ്. ലൈംഗികജീവിതം പോലും സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസരണമായി സ്ത്രീകൾക്ക് മുന്നോട്ടുകൊ ുപോ കാനാവുന്നില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിലാണ് ഉച്ചിരയും ഗൗരിയും ഉണിക്കാളിയുമെല്ലാം ഭർത്താക്കന്മാരെ നോട്ടം കൊ കറ്റി നിർത്തുന്നത്. പുറത്തിറങ്ങാനുള്ള ധൈര്യം എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കുമു ാകണം എന്നിവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുമു ്. കുഞ്ഞമ്പാടിയുടെ അമ്മ പോലും ഈ സാമൂഹ്യബോധത്തിനുടമയാണ്. കുഞ്ഞിമാക്കത്തെ കുഞ്ഞമ്പാടി യുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ച് പോകാൻ ധൃതികാണിച്ച അമ്മ തന്റെ ധൃതിയുടെ കാരണംപറ യുന്നത്

> നെറയൂരെ കാര്യം നെനക്കറിഞ്ഞൂടെ? ആരാ ഒരു നേരത്തെ കഞ്ഞിക്ക് ഏതുനേരത്താ കേറിവരണതെന്ന് ആർക്കറിയാം? (വത്സല, 1991: 311).

എന്നാണ്. കുടുംബത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനില്ക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല കുഞ്ഞമ്പാടി യുടെ അമ്മയും. നഗരത്തിൽനിന്നു ജാഥയിൽ പങ്കെടുക്കാൻവന്ന സ്ത്രീകളാണ് മുറി യ്ക്കുള്ളിൽ ഉൾവലിഞ്ഞ ദേവയാനിക്ക് പ്രചോദനം നല്കിയത്. 'പുറം' പൂകുന്ന ദേവ യാനി ചാത്തുനായരുടെ സുഗ്രീവാജ്ഞയെ ധിക്കരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ദേശ സേവാസംഘത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനത്തിനു ദൂരെ നഗരത്തിൽനിന്ന് കുഞ്ഞിമാളുഅമ്മ എത്തിയപ്പോൾ

> രാജ്യത്തെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ അന്തപുരസ്ത്രീകൾ പർദ്ദ വിട്ടിറ ങ്ങേ തല്ലയോ? (പു. 168).

എന്ന് നോവലിസ്റ്റ് സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു ്. തങ്ങളുടെ ആഭരണങ്ങൾ മനസ്സുതുറന്നു നല്കാൻ പെണ്ണുങ്ങൾ തയ്യാറാകുന്നുമു ്. മാത്രമല്ല

> കൂലോത്തെയും പൂമഠത്തിലെയും കരുവഞ്ചേരിയിലേയും അന്തപുരവാതിലുകൾ തുറന്ന് കുലാംഗനമാർ പട്ടണവീഥിയിലിറങ്ങി (പു. 168).

എല്ലാവരും ഇറങ്ങിയിട്ടും എടപ്പത്തിൽനിന്നാരും വന്നില്ല. കാരണവരുടെ ആജ്ഞ പാലിച്ച് അകത്തിരുന്നതുകൊ ാണ് രുക്മിണിക്ക് ജീവിതത്തിൽ ദുരന്തം പേറേ ിവന്നതും. ഭർത്താവ് സ്വതന്ത്രമനസ്ക്കനായിട്ടും തന്റെ മേലുള്ള അധികാരഭ്രമം അദ്ദേഹത്തെ ആത്മഹത്യയിലെത്തിച്ചുവെന്ന് രുക്മിണി അറിയാതെ പോകുന്നു ്.

ഗ്രാമത്തിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ പൊതുവെ വീടിനകത്തും പുറത്തും ഇടം കത്തിയവരായിരുന്നു. അവർ ദുഃഖങ്ങളിൽ കരയാറില്ല. ആപത്തുകളെ ധൈര്യത്തോടെ നേരിടും. അതുകൊ ാണ് മഹേശ്വരൻ ഉണ്ണിമായയോടും പറയുന്നത്.

> കരയരുത്! ഗ്രാമത്തിലെ പെണ്ണുങ്ങളെക്ക ു പഠിക്കാറായി (പു. 341).

എന്ന്. സ്ത്രീകൾ ജാഥ നയിക്കുകയും ജാഥയ്ക്കുനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്. മനക്കരുത്തുള്ളവരാണ് ഗ്രാമത്തിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ എന്ന് മഹേശ്വരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ പണിയാളരായ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് മു ശ്ശേരിയുടെ വീക്ഷണമാണ് വത്സലയ്ക്കുള്ളത് എന്നു കാണാം.

> ഏറെക്കുറെ പുരുഷനൊപ്പം സ്വതന്ത്രതയവകാശപ്പെടാൻ സ്ത്രീകൾക്കു സാധിച്ചിട്ടു ങ്കിൽ അതു വൃക്ഷലതാദികളുടെയും ജന്തുജാലങ്ങളുടെയുമൊക്കെ തൊട്ടയൽപക്കക്കാരെന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന പണിയാളർക്കിടയിൽമാത്രമാണ് (ജോസഫ്മു ശ്ശേരി, 2004:254).

മഹേശ്വരൻ ഗ്രാമത്തിലെ പെണ്ണുങ്ങളെ ഊന്നിപ്പറയുന്നതും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യവും മനക്കുരത്തും ഉദ്ദേശ്യച്ചാണ്. അവരുടെ സ്വതാന്ത്ര്യബോധവും മനക്കരുത്തും തനിക്കില്ല എന്ന് ഉണ്ണിമായ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

> ഇവിടെ അടച്ചിരിക്കുന്നതിലും ഭേദം അതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നും. അവരെപ്പോലെ എനിക്കു മനക്കരുത്തു ായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനും .... (പു. 341).

ജാഥ നയിക്കുമായിരുന്നു എന്നാണ് ഉണ്ണിമായ പറയുന്നത്. ചെമ്മരത്തിയുടെയോ ചിരുതേയിയമ്മയുടെയോ മനക്കരുത്ത് ഉണ്ണിമായയ്ക്കും രുക്മിണിക്കും ഇല്ലാതെ പോകുന്നത് അവരുടെ ശീലംകൊ ാണ്. ഉണ്ണിമായ തുറന്നുപറയുന്നു ്

> ഞാനെങ്ങനെ ഒരു ഗ്രാമീണയാവും? ഒരു നേരം ഉണ്ണാതിരുന്നാൽ, ഒരു രാവ് ഉറക്കം തെറ്റിയാൽ ഞാൻ തളർന്നുപോവുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ശീലിച്ചുവരികയാണ് (പു. 341).

അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മഹത്വമറിയാനോ അതിൽ പങ്കാളിയാവാമോ ജന്മിത്ത ഗൃഹങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്കാവുന്നില്ല. ജീവിതം വഴിമുട്ടിനില്ക്കുമ്പോൾ മുൻപിലുള്ള തുറന്ന ആകാശത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ ഉണിക്കാളിക്കും ഗൗരിക്കും കഴിയുന്നുമു ്. സമൂഹത്തിൽ ഇടം (space) ക െത്താനുള്ള പ്രവണത പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കവഴി അകം/പുറം വേർതിരിച്ച് സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാമൂഹ്യഘടനയോട് വെല്ലുവിളിക്കുന്നു വത്സല.

4.7.4. പെണ്ണധികാരം- മണ്ണധികാരം

പെണ്ണും മണ്ണും തങ്ങൾക്കവകാശപ്പെട്ടതും ആവശ്യംപോലെ വിനിയോഗത്തിനും വിനിമയത്തിനും വിധേയമാണെന്നുമുള്ള അധീശ ബോധത്തെ പുറത്തുകൊ ുവരുന്നു വത്സല. മണ്ണ് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതുപോലെയായിരുന്നു പെണ്ണിന്റെയും കൈമാറ്റം. പുരുഷകേന്ദ്രിതമായിരുന്ന ഒരു ക്രമത്തിൽനിന്ന് സമാനമായ മറ്റൊരു ക്രമത്തിലേക്കാണ് മാറ്റമു ാകുന്നത്. പുരുഷകേന്ദ്രിതമായ ര ുകുടുംബബന്ധങ്ങൾക്കിടയിലാണ് സ്ത്രീ വിനിമയം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. വിനിമയത്തിനും വിനിയോഗത്തിനുമുള്ള വസ്തു അഥവാ ജന്തു എന്ന ഇടത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രാസ്തിത്വത്തിലേക്കു വളരാനുള്ള കുതിപ്പുകളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്.

പെണ്ണിനുമേലുള്ള അധികാരം കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന ഏതു വ്യവസ്ഥയും സ്ത്രീയുടെ സ്വത്വംതന്നെയാണ് ചോർത്തിക്കളയുന്നത്. ആവശ്യംപോലെ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന സാമൂഹ്യഘടനയ്ക്കുള്ളിലാണ് സ്ത്രീകൾ നില്ക്കുന്നത്. നാടുവാഴിത്ത, ജന്മിത്ത, മുതലാളിത്ത, കൊളോണിയൽ അധികാരഘടനകൾ മാറിമാറി കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന പെണ്ണനുഭവം ആവിഷ്കരിക്കുന്നു ് വത്സല. പെണ്ണിനും മണ്ണിനും മീതെയുള്ള ജന്മി

യുടെ അധികാരവാഴ്ച നേവലുകളിൽ വിഷയമാവുന്നു ്. ജന്മികുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളും പണിയാള സ്ത്രീകളും ഒരുപോലെ ഈ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ വിധേയ മാണ്. പണിയാളരാണെങ്കിൽ ഇരട്ടചൂഷണത്തിന് വിധേയരാകുന്നു. ആദിവാസി സമു ദായങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള അടിയാത്തികളാണ് തിരുനെല്ലിയിലെ കൃഷിക്കളങ്ങളിൽ പണി ക്കിറങ്ങുന്നത്. ആദിവാസി ജീവിതത്തിൽ അവർ അനുഭവിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം പണയം വെച്ച് അവർ ജന്മിത്താധികാരഘടനയുടെ ഭാഗമാകുകയായി രുന്നു. അധികാരഘടന നല്കുന്ന ഈ സുരക്ഷിതത്വത്തിൽ പെണ്ണുടലിനെ കടന്നാക്രമി ക്കാനുള്ള ആൺകോയ്മയുടെ ഇരകളാണ് മാര (നെല്ല്) താല (ചാവേർ) തിരുമാല (ചാ വേർ) ഉഷ (പാളയം) റോസ്മേരി (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ) എന്നിവർ. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ കീഴടങ്ങുന്നവരാണ് ഭൂരിപക്ഷമെങ്കിലും ചിലരൊക്കെ ചെറുത്തു നില്ക്കുന്നുമു ്. ഇത്തരം ചെറുത്തുനില്പുകളെപ്പോലും അധികാരപ്രയോഗത്തെ ആകർഷിക്കുംവിധം ആവിഷ്ക്കരിക്കാനുള്ള ഉപാധിയായി സ്വീകരിച്ച എഴുത്തുകാരും നമുക്കു ്. 'ധർമ്മപുരാണ' (ഒ.വി. വിജയൻ) ത്തിലെ ദുഃഖമന്ത്രിയായ രുമണ്വാന് പ്രതിരോധം ഊർജ്ജം കൂട്ടാനുള്ളതു മാത്രമാണ്. "പെണ്ണ് കാഴ്ചവെയ്ക്കാനുള്ളതാ ണ്. പെണ്ണിന്റെ പ്രതിരോധം പ്രാപിക്കുന്നതിന് ശക്തികൂട്ടുന്നു" (വിജയൻ 1985:. 64). വത്സല ഇത്തരം ചെറുത്തുനില്പുകളെ വ്യത്യസ്തമായാണ് നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. ഒ. വി. വിജയൻ മിക്കപ്പോഴും ആൺകോയ്മയുടെ അധികാരബദ്ധതയോട് ചേർന്നുനില്ക്കു മ്പോൾ വത്സല അത്തരം അവസ്ഥകളെ തുറന്നുകാട്ടുകയും എതിർക്കുകയും ചെയ്യു ന്നു.

സ്ത്രീക്കുമേൽ ആണധികാരം വന്നു ഭവിക്കാവുന്ന രീതിഭേദങ്ങളെ വത്സല ശ്രദ്ധിക്കുന്നു ്. കുടുംബത്തിലെ, സമുദായത്തിലെ, ജന്മിത്തവ്യവസ്ഥയിലെ, ആദ്യ കാല മുതലാളിത്തത്തിലെ, കൊളോണിയൽ വാഴ്ചയിലെ ഭിന്നാനുഭവങ്ങളായി അവ രേഖപ്പെടുന്നു. നിശ്ശബ്ദതയോ നിലവിളിയോ ആയി രൂപപ്പെട്ട പ്രതിരോധങ്ങളുടെ ആന്തരാർത്ഥങ്ങൾ വത്സല അന്വേഷിക്കുന്നു. വെള്ളക്കാരന്റെ ബലാൽക്കാരത്തിന് വിധേയമാകുന്ന തിരമാലപ്പെണ്ണിന്റെ (ചാവേർ) ദുഃഖം മഹേശ്വരന്റെ മനസ്സിനെ വേദനി പ്പിക്കുന്നു. അവളുടെ ഹൃദയം തകർന്ന കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നു.

ഒരു കരച്ചിൽ
തുമ്പറ്റുപോകുന്ന ഒരു തേങ്ങൽ

ഒരു മനുഷ്യന്റെ -
ഒരു സ്ത്രീയുടെ -
ഒരു യുവതിയുടെ ദീനരോദനം (പു. 17).

മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ നെഞ്ചിൽ തറയ്ക്കുന്ന രോദനമാണത്. ഏതൊരു കുടിയാന്റെ പെണ്ണും തനിക്കവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് കരുതിയിരുന്ന കരുവഞ്ചേരി കാരണവരും ചാവേറിലെ ഒരധികാര കേന്ദ്രമാണ്. പെണ്ണുടലിലെ അധികാര സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒരു സന്ദർഭം.

ഇബ്ട്ന്ന് കേട്ടിലേ?
എന്തോന്ന്?
നിറയൂരെ താലപ്പെണ്ണിനെ ആരോ കൊ ുപോയന്ന്?
പഷ എരപ്പേ! ന്നറ്റ് ഇഷ്ഷാ പറയണത്?
പെണ്ണിനെ പരുന്തു കൊത്തിക്കൊ ുപോയറ്റ്! (പു. 36).

എന്നാണ് കാരണവർ ദേഷ്യപ്പെടുന്നത്. പെണ്ണുടലിന്റെ ആദ്യത്തെ അവകാശി താനാണെന്ന ജന്മിത്തത്തിന്റെ അധികാരമാണ് മുകളിലെ വാക്കുകളിൽ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നത്. കുടിയാൻമാർ കരുവഞ്ചേരിയിലെ പത്തായങ്ങൾ നിറച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു പകരമാണ് കാരണവർ പെണ്ണുങ്ങളുടെ വയറുനിറച്ചുകൊടുക്കുന്നത് എന്ന് ഉക്കാരൻഗുരുക്കളുടെ പരിഹാസം നോവലിസ്റ്റിന്റെ സമീപനമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. കരുവഞ്ചേരിക്കാരണവർ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്കൃത്യങ്ങൾക്കെല്ലാം കണക്കുതീർക്കുന്നതിലൂടെ ഭാര്യയായ ഉണിക്കാളിയമ്മയും ഈ അധികാരഘടനയോട് പൊരുതിനില്ക്കുന്നു. "കംസൻ പട്ടേലർ പിഴപ്പിച്ച ദാസിപ്പെണ്ണുങ്ങളെ ഉണിക്കാളിയമ്മ പെറാനനുവദിച്ചു" (പു. 251) കൊ ായിരുന്നു പൊരുതിയത്. മാത്രമല്ല അവരുടെ ആയുരാരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിനുവേ രക്ഷ ചെയ്യുകയും അവർക്ക് താമസിക്കാൻ വീടു ാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ്.

ജന്മികുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളും വ്യവസ്ഥതിയുടെ ഇരകളായിരുന്നു. ഉടൽ അവകാശം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള കോമൻനായരുടെ (ചാവേർ) ശ്രമം അയാളുടെ തന്നെ പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. കോമൻനായർ എടപ്പത്തിലെ രുക്മിണിയെയാണ് സംബന്ധം ചെയ്തത്. രുക്മിണി വിവാഹശേഷവും അമ്മാവന്റെ സംരക്ഷണയിലാണ്.

> അവൾ ഇപ്പോഴും തന്റെ അധീനതയിലല്ലെന്ന വസ്തുത കോമൻനായരുടെ പുരുഷമനസ്സിന്റെ പൊങ്ങച്ചത്തിന്മേൽ പോറലേല്പിച്ചു (പു. 79).

വരുമാനമോ സ്വത്തോ ഇല്ലാത്ത തന്നെ മറ്റു സംബന്ധക്കാരോളം വിലമതിക്കാത്തതിൽ വളരെ വിഷമം അനുഭവിച്ചിരുന്നു കോമൻനായർ. രുക്മിണിയെ കൂടെക്കൂട്ടി പരിപാലിക്കാൻ കെല്പില്ലാതെയും വിഷമിക്കുന്നു ്. തിരുത്തിപ്പറയലുകൾക്ക് തയ്യാറാവുന്നുെ ങ്കിലും ഭാര്യയുടെ മേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിപ്പോയതുകൊ ് അയാൾക്കതിന് കഴിയുന്നുമില്ല. അധികാര പ്രയോഗത്തിന്റെ സുഖം അനുഭവിക്കുന്നത് ഭാര്യയുടെ പേരുചൊല്ലി വിളിക്കുന്നതിൽ മാത്രമാണ്.

> എടീ രുക്മിണി! ആ വിളിയിലെ സുഖമോർത്തു വീ ും പറഞ്ഞു
> എടീ രുക്മിണി
> എടീ രുക്മിണി! (പു. 79).

ഇങ്ങനെ വിളിച്ച് സംതൃപ്തിയടയുന്നു. തന്റെ മകനും ഭാര്യയും പൂർണ്ണമായും തന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ വരാത്തതുകൊ ് കോമൻനായർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. ചാവേറിൽത്തന്നെ മറ്റൊരു കഥാപാത്രമായ ശങ്കരൻനായനാർ ഭാര്യ ഗൗരിയുടെമേൽ ലൈംഗികാധിപത്യം നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽനിന്നും ഗൗരി വിജയിച്ചു നില്ക്കുന്നു. തങ്ങളുടെമേൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന അധികാരത്തെ പ്രതിരോധിച്ചു നില്ക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണ് ഗൗരിയും ഉണിക്കാളിയമ്മയും.

അടിയാത്തികൾ തങ്ങളുടെ പുരുഷന്മാരുടെയും അവരുടെ അവകാശികളുടെയും അധികാരപ്രയോഗത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ബസവൻ തമ്പ്രാന്റെ നെല്ലിന്റെ കാവലിരിക്കുമ്പോൾ തമ്പ്രാൻ ബസവന്റെ പെണ്ണിന് കാവലിരിക്കും എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അതാണ്. കുടുംബത്തിലെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും ലൈംഗികാടിമത്തവും അവർക്ക് പേറേ ിവരുന്നു ്. കീഴാളസ്ത്രീയുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം അവർ നേരിടുന്ന ലൈംഗികചൂഷണമാണ്. നിരന്തരം ചൂഷണത്തിനു വിധേയമാകുന്നതുകൊ ് ഭീതി വേട്ടയാടുന്ന ജീവിതമാണ് അവരുടെത്.

> ആണുങ്ങളോട്, പ്രത്യേകിച്ച് വേലക്കുനില്ക്കുന്ന കളങ്ങളിലെ തമ്പുരാക്കന്മാരോട് ഒന്നും ചോദിക്കരുത് അവരിൽനിന്നും ഒന്നും നേരിട്ടു വാങ്ങരുത് (വത്സല, 1999: 189).

മാരയോട് അമ്മ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കേ ി വന്നത് ഈ ഭീതികൊ ാണ്. എല്ലാ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകളും അവസാനിക്കുന്നത് ലൈംഗികചൂഷണത്തിലാണ് എന്ന വാസ്തവത്തെയാണ് മാര ഭയപ്പെടുന്നത്. അടിയാത്തികളെ ഭോഗവസ്തുവായി കാണുന്ന സംസ്ക്കാരമാണ് മേലാളന്റെത്. അവരുടെ നോട്ടങ്ങളെപ്പോലും ഭയത്തിന്റെ കണ്ണാൽ കാണുന്നവരാണ് അടിയാത്തികൾ. അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ജീവന ത്തിനുവേ ിയുള്ള സാധനങ്ങൾപോലും ചോദിക്കാൻ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു ്. മാര യുടെ മനസ്സിൽ ഈ ചിന്തയും കടന്നുവരുന്നു.

> നാട്ടിലെ അടിയാത്തികളുടെ ഗതി തമ്പ്രാക്കന്മാർ ചോദിച്ചാൽ തരും. ആവശ്യ ത്തിലധികം തിരിച്ചുകൊടുക്കേ ിവരും (പു. 79).

അടിയാത്തികൾക്കുവേ ി കച്ചവടം നടത്തുമ്പോൾ നങ്ങേമയും (ആഗ്നേയം) ഈ കാര്യം തിരിച്ചറിയുന്നു ്.

> അവരുടെ കൈയിലുള്ളത് തലേന്നു രാത്രി നേടിയ മലിനമായ നാണയത്തുട്ടുക ളാണ് (വത്സല, 1998: 71).

എന്നാണ് ആ അറിവ്. തുച്ഛമായ നാണയത്തുട്ടുകളോ അല്പം പുകയിലയോ കൊടുത്ത് വശത്താക്കാവുന്ന ജീവിതങ്ങളാണ് ആദിവാസികളുടെത്. തേയി (ആഗ്നേ യം) എന്ന കഥാപാത്രം ഗർഭം ധരിച്ചത് അവിഹിതമായിട്ടാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു ് നങ്ങേമ. കുങ്കിയോട് നങ്ങേമ ഇക്കാര്യം ചോദിക്കുന്നുമു ്.

> "തേയിയുടെ കെട്ടിയോൻ വന്നോ?"
> "ഇല്ല".
> "പെറാൻ അവൻ വേ ല്ലോ! വയറ്റിലു ാക്കുവാനും" (പു. 71)

അവിഹിതഗർഭം ധരിക്കുകയും അച്ഛനില്ലാത്ത കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആദിവാസിസ്ത്രീ ജീവിതത്തെ വളരെ ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു ് വത്സല. ബന്ദി (കൂമൻകൊല്ലി) ഡാനിയേലച്ചന്റെ ഇരയായിത്തീരുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. വീട്ടിൽ ജോലി ക്കുനിർത്തി ലൈംഗികമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവും (ചാവേർ) ജന്മി കുടുംബങ്ങളി ലു ായിരുന്നു.

> വഴിപാടിനു നേർന്നിടപ്പെട്ട ഒരു കോഴിയെ എന്നോണം പെൺകുട്ടിയെ കളത്തിലുപേക്ഷിച്ച് കൂട്ടുകാരികൾ വരാറു ായിരുന്നു (വത്സല, 1991: 72).

നേർച്ചക്കോഴികളാകാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീജീവിതവും വത്സല രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ആവശ്യാനുസരണം വിളിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നെത്തേ ിവരുന്ന ദാസികളും ചാവേറിലു ് . രാഘവൻ തറവാട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ

> ഒരു ദാസിപ്പെണ്ണ് കൈത്തലംകൊ ് മറപിടിച്ച കാക്കവിളക്കുമായി ആണുങ്ങൾമാത്രം പാർക്കുന്ന മഠത്തിനുനേർക്ക് മെല്ലെമെല്ലെ നടന്നുനീങ്ങുന്നത്(പു. 186).

കാണുന്നു ് . ജന്മിത്തം മാത്രം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന അധികാരപ്രയോഗമല്ല സ്ത്രീകൾക്കുമേൽ വന്നുപതിക്കുന്നത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കരുവാകുന്ന സ്ത്രീജീവിതവും ആ നോവലുകളിൽ അടയാളപ്പെട്ടിട്ടു ് . കീഴില്ലത്തെ പാർവ്വതി (ആഗ്നേയം) മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഇരയാണ്. സുനന്ദ (കൂമൻകൊല്ലി) കൃഷ്ണനുണ്ണിയുടെ കരുവായിത്തീരുന്നു ് . കൃഷ്ണനുണ്ണി താഴ്വാരത്തിലെ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും പോറ്റാനാണ് കൂമൻകൊല്ലിയിലെത്തുന്നത്. അസുഖം പിടിപെട്ടപ്പോൾ അയാൾ ഭാര്യയുടെയും കുട്ടികളുടെയും സമീപത്തേക്കു മടങ്ങുന്നു. സുനന്ദ തന്റെയും തന്റെ മണ്ണിന്റെയും ചൂഷകനായ കൃഷ്ണനുണ്ണിയെ മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങളി'ൽ റോസ്മേരിയെ തളർത്തിക്കളയുന്നത് സ്വന്തം പിതാവിന്റെ ആക്രമണമാണ്. സ്ത്രീത്വത്തിനേറ്റ ക്ഷതമായേ റോസ്മേരിക്കതിനെ കാണാൻ കഴിയൂ. ചെമ്പകരാമൻ (പാളയം) പെൺപള്ളിക്കൂടത്തിലെ പ്യൂണായിരുന്നു. സ്കൂൾ നോക്കുന്ന, വിദ്യാർത്ഥികളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരം അയാൾ കൈയാളുന്നു. ഉഷ എന്ന വിദ്യാർത്ഥിയെ ക്ലാസ്റൂമിൽവെച്ച് കടന്നുപിടിക്കുന്ന ചെമ്പകരാമൻ നിലനിന്നിരുന്ന സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെ അധികാരപ്രയോഗത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി നില്ക്കുന്നു. വിധേയയായിരിക്കേ സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി സ്ത്രീക്കുമേൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കേ പുരുഷാധിപത്യബോധമാണ് ചെമ്പകരാമനെ നയിക്കുന്നത്.

4.7.5. പെണ്ണ് (കലഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ)

സ്ത്രീകൾ പ്രകൃത്യാ കരുത്തരാണെന്ന നിരീക്ഷണമാണ് വത്സലക്കൃതികളിൽ തെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾ കുടുംബത്തിലും സമൂഹത്തിലും കേന്ദ്രസ്ഥാന ത്താണ് നില്ക്കേ ത്. സാമൂഹ്യ കുടുംബ സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദംമൂലം മിക്ക പ്പോഴും സ്ത്രീകൾ വിധേയരാകാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ സംഘർഷം വത്സല യുടെ എല്ലാ നോവലുകളുടെയും പ്രമേയപഥത്തിൽ കടന്നുവരുന്നു ്.

ജീവിതത്തിൽ കരുത്തു തെളിയിക്കുന്ന സ്ത്രീകളാണ് വത്സലയുടെ ദർശന ത്തിലുള്ളത്. പുരുഷനിർമ്മിത വ്യവസ്ഥിതിക്ക് അനുകൂലമായി വളർന്നുപന്തലിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെടുമ്പോഴും മനക്കരുത്തു നഷ്ടമാകാതെ പിടിച്ചുനില്ക്കുന്നു ് അവർ. പുരുഷാധിപത്യവും ജന്മിത്തവുമെല്ലാം ജീവിതത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഒറ്റ യ്ക്കൊരു പ്രയാണം നടത്തിയവളാണ് നങ്ങേമ (ആഗ്നേയം). ആ പ്രയാണം ജീവി ക്കാനും ജീവിപ്പിക്കാനും പോന്നതായിരുന്നു. സ്ത്രീകരുത്ത് ലോകത്തിന് കാണിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആഗ്നേയത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മലയാള നോവൽ സാഹിത്യ ത്തിലെ സ്ത്രീകഥാപാത്ര ചിത്രീകരണമാതൃകയെ പൊളിച്ചെഴുതിയ നോവലിസ്റ്റാണ് വത്സല. "സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തെ അപമാനിക്കത്തക്കവണ്ണം കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പലരും ചേർന്ന് മലയാളത്തിൽ കൂട്ടിയിട്ട ചവറ് ചാമ്പലാക്കാൻ വത്സലയുടെ നങ്ങേ മയെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മാതൃകയുടെ വിശുദ്ധാഗ്നി മതിയാകും" (ലീലാവതി, 1993:204). എന്ന ഭാഷ്യം മലയാള നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ നങ്ങേമ എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്.

വ്യവസ്ഥിതിക്കടിമപ്പെടുന്നവരും അതിനെ അതിജീവിക്കുന്നവരും എന്നിങ്ങനെ ര ുതരം വ്യക്തിത്വങ്ങളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലുള്ളത്. നാടുവാഴിത്തം, ജന്മി ത്തം, വൈദേശാധിപത്യം, മുതലാളിത്തം എന്നിങ്ങനെ മാറിമാറിവരുന്ന വ്യവസ്ഥിതി കൾക്ക് ഇരകളാകാൻ വിധിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളാണ് ഒന്നാമത്തെ കൂട്ടർ. വ്യവസ്ഥിതി അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന അടിമത്തബോധവും പരമ്പരാഗത സ്ത്രീബോധവും അവരെ ചൂഷ ണത്തിന് വിധേയരാക്കുന്നു. ഈ നിയോഗത്തോടുള്ള കലമ്പലാണ് എല്ലാ കൃതിക ളിലും കീഴാളസ്ത്രീ പ്രതിനിധാനങ്ങളിലൂടെ വത്സല തുറന്നുവെച്ചത്. മാര (നെല്ല്) താല, തിരമാല (ചാവേർ) ബന്ദി (കൂമൻകൊല്ലി) എന്നിവരെല്ലാം ഈ ദുര്യോഗത്തോട് കലഹിച്ചവരാണ്. പുരുഷരൂപിയായ അധികാരത്തിനു മുന്നിൽ കീഴ്പ്പെടുന്ന സ്ത്രീയുടെ നിസ്സഹായത അറിഞ്ഞവരാണ് റോസ്മേരി (റോസ്മേരിയുടെ ആകാശ

ങ്ങൾ) യും പാർവ്വതി (ആഗ്നേയം) യും. സ്വന്തം അച്ഛന്റെ ലൈംഗികപീഡനത്തിനിരയാകുന്ന റോസ്മേരി നാടുവിട്ടു പോകുന്നു. ഗർഭിണിയായ പാർവ്വതിയെ സഹോദരന്റെ തന്നെ ചുമലിൽ വെയ്ക്കുന്നു ്. നെല്ലിലെ മാരയെ ഉണ്ണിയെന്ന ജന്മിപുത്രൻ ആക്രമിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു ്. ജന്മിത്തം എന്ന അധികാരക്രമം ഈ കീഴ്പ്പെടുത്തലിനെ സ്വാഭാവികമാക്കുന്നു. എന്നാൽ കാര്യസ്ഥനായ രാഘവൻനായർ എന്ന കഥാപാത്രം ആ അധികാരഘടനയെ നിർവ്വീര്യമാക്കി മാരയെ ഏറ്റെടുക്കുന്നു ്. കടിച്ചവനെക്കൊ ുതന്നെ വിഷമിറക്കുന്ന പ്രതിരോധ പ്രക്രിയപോലെ അധീശത്വംതന്നെ പരിഹാരം തേടുകയാണ്. കുറുമാട്ടി എന്ന കഥാപാത്രം കുറെക്കൂടി സ്വതന്ത്രാസ്തിത്വം നിലനിർത്തുന്നു ്. കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന പുരുഷാധികാര രൂപങ്ങളോടെല്ലാം ചെറുത്തുനില്ക്കാൻ കുറുമാട്ടിക്ക് കഴിയുന്നു ്. കൂടാതെ തന്റെ കൂട്ട് തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ധൈര്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കഥാപാത്രവുമാണ് കുറുമാട്ടി. വിവാഹമെന്ന ഉടമ്പടികൾക്ക് കീഴ്പ്പെടാതെ കൂട്ടുകാരനൊത്തൊരു ജീവിതമാവാമെന്ന് കാണിക്കുന്ന സുനന്ദയും (കൂമൻകൊല്ലി) മറ്റൊരു രീതിയിൽ വ്യവസ്ഥിതിയോട് കലഹിക്കുകയാണ്. സ്വതന്ത്രലൈംഗികത വെച്ചുപുലർത്തുന്ന രതി (പാളയം) യും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ സ്വതന്ത്രലൈംഗികതയുടെ പ്രതീകങ്ങളായ ചില കഥാപാത്രങ്ങൾ എതിർത്തുനില്ക്കുന്നവരുടെയും നിഷേധികളുടെയും മുൻപിൽ പ്രതിരോധനിര ഉയർത്തുന്നു ്.

സ്ത്രീയുടെ മനക്കരുത്ത് അധികാരബന്ധങ്ങളെ ചെറുത്തുനില്ക്കുമ്പോഴെല്ലാം സ്ത്രീ സ്വത്വം വ്യക്തമാകുന്നു ്. ശാരീരികബന്ധങ്ങളിൽപോലും അധികാരഭാഷയുടെ ഹിംസാത്മകത നിലനില്ക്കുന്നത് വത്സല ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു ്. ഭാഷയുടെ അധികാര പ്രമത്തത വ്യക്തമാക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്.

> തന്റെ കായികബലം പ്രയോഗിച്ചു അയാൾ അവളെ കീഴടക്കി. സന്ധികളില്ലാത്ത ഒരു മരപ്പാവപോലെ വെൽവറ്റ് വിരിച്ച മെത്തയിൽ ഗൗരി കിടന്നു. അയാളുടെ വാശിയേറിയ കിതപ്പുമാത്രം മുറിയിൽ മുഴങ്ങി (വത്സല, 1991: 68).

അപൂർവ്വമായൊരു ആസുരഭാവം കൈക്കൊ ് ഒരു മൃഗത്തെപ്പോലെ അയാൾ മുര ു. തൊട്ടാൽ പ്രകമ്പനംകൊള്ളുന്ന അവളുടെ ഉടലിൽ കുഴഞ്ഞുവീണ് ശങ്കരൻനായനാർ പിറുപിറുത്തു

"-ചേട്ട!"

ഒരു നൊടിയനേരംകൊ ്ചാടിയിറങ്ങി ഗൗരി ചോദിച്ചു

"ആരാണ് ചേട്ട?"

ശങ്കരൻനായനാർ ചൂളിപ്പോയി!

"നിങ്ങളൊര് ആണാണോ?" (പു. 69).

ഭർത്താവിന്റെ ഉടലധികാരപ്രയോഗത്തിനു മുമ്പിൽ ഗൗരി ചെറുത്തുനില്ക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ചെറുത്തുനില്പിനെ പുരുഷൻ എന്നും ഭയപ്പെട്ടിട്ടു ്. ഉണിക്കാളിയമ്മ ഭർത്താവിന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്ന് സ്വന്തം ഗൃഹത്തിലേക്ക് പക്ഷിയെ പ്പോലെ പറക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച കഥാപാത്രമാണ്. കൃത്യമായ അഭിപ്രായവും സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സും തികഞ്ഞ വ്യക്തിത്വവുമുള്ള കഥാപാത്രമാണ് ഉണിക്കാളിയമ്മ. അറിയില്ലാത്ത വർക്കും അവരുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിലൂടെ അവരെ തിരിച്ചറിയാം. പ്രിയതമയുടെ വരവുപോലും ഭർത്താവ് പട്ടേലർക്ക് കിടുകിടുപ്പു ാക്കുന്നതായിരുന്നു. ശങ്കരു എന്ന പാട്ടുകാരൻ വിപ്ലവനേതാവ് കുഞ്ഞിക്കണ്ണൻ എഴുതിയ പാട്ടുകൾ പാടിയപ്പോൾ അവിടെ യു ായിരുന്ന പോലീസുകാർ ശങ്കരുവിനെ ക്രൂരമായി മർദ്ധിക്കുകയും വലിച്ചിഴയ്ക്കു കയും ചെയ്തതുക ് ഭർത്താവിന്റെ സമീപത്തേക്ക് കുപിതയായി എത്തിയതാണ് ഉണി ക്കാളിയമ്മ.

> പ്രിയതമയുടെ വരവ് പട്ടേലർ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു. അയാളുടെ ഹൃദയം കിടു കിടുത്തു. ഇടിക്കുന്ന നെഞ്ചിനകത്ത് പറ്റിനില്ക്കാൻ ശ്രമിച്ച പൂമ്പാറ്റ പറന്നു പോയി (പു. 291).

ഭാര്യയുടെ ഇച്ഛാശക്തിക്കും ആത്മശക്തിക്കും മുമ്പിൽ പതറുന്ന ഭർത്താവ് ഉണിക്കാളി യമ്മയുടെ വ്യക്തിത്വസൂചനയാണ്. ഉണിക്കാളിയമ്മയുടെ പാരമ്പര്യം കാത്തുസൂക്ഷി ക്കുന്ന കഥാപാത്രമാണ് ഉച്ചിര. സ്വന്തം ഭർത്താവിന്റെ പോരായ്മകളറിഞ്ഞിട്ടും പ്രതിഷേധിക്കാതെ നിഷേധത്തിലൂടെ പകവീട്ടിയ ഉച്ചിരയെ ഭർത്താവ് അനന്തൻ ഭയ പ്പെടുന്നു. അധികാരത്തിനു മുന്നിലുള്ള ഭയമല്ല; സ്ത്രീത്വത്തിനുമുന്നിലുള്ള ഭയമാണി വിടെ പ്രകടമാവുന്നത്. സ്വതന്ത്ര ജീവിതശൈലിയും, വ്യക്തിത്വവും സ്ത്രീകൾക്ക് ഏത് പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെയും എതിരിടാനാവും എന്നതിനുദാഹരണമാണ് ചെമ്മര ത്തി. സ്നേഹത്തിനും ജീവിതത്തിനുമൊന്നും അധികാരത്തിന്റെ അർത്ഥം കാണാത്ത കഥാപാത്രമാണ് ചെമ്മരത്തി. സ്വതന്ത്രമായിരിക്കണം പ്രണയം എന്നു

പോലും അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു ്. അവളുടെ സ്വതന്ത്രതയെ പ്രണേതാവായ അനന്തൻ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നുമു ്.

> ചെമ്മരത്തീ ഒരു കുഞ്ഞിനെ ജീവനോടെ കാണാതെ എനക്കു മരിക്കേ ിവരും!
>
> ജനലഴികളിൽ നെറ്റിയിടിച്ച് അനന്തൻ പല്ലുകോർത്തു കടിച്ചു (പു. 380).

ഭാര്യ ഉച്ചിരയുടെ ഗർഭത്തിലെ ചാപിള്ളയാണ് അനന്തനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചത്. ആ ദുഃഖം അകറ്റാൻ തന്റെ വയറ്റിലെ കുഞ്ഞിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ ചെമ്മരത്തിക്ക് ആശാവഹമായ മറുപടിയല്ല കിട്ടിയത്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്നേല്ക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രഹരമാണത്.

"ഓൻ എന്റെ കുഞ്ഞാണൊ" (പു 380) എന്ന ചോദ്യം അവളെ ഞെട്ടിച്ചില്ല. കരുത്തുചോർന്നു പോകാത്ത ഉത്തരമാണ് അവൾ നല്കിയത്.

> എന്തായാലും ഓൻ എന്റെ മോനാണ്! ചെറിയോറെ പോതിപ്പിക്കാൻ ഞാനാളല്ല! (പു.380).

ഗർഭത്തിനുത്തരവാദിത്തം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്ന സ്ത്രീത്വബോധം കൈക്കൊ ഒരു കഥാപാത്രമാകുന്നു ് ചെമ്മരത്തി. വത്സലയുടെ സ്ത്രീബോധം നവ സ്ത്രീത്വത്തിലുൾച്ചേർന്നു നില്ക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് ഇവിടെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

> ഞാൻ പെറും. സമയം തെകയട്ടെ. എനക്ക് ഒരു കുഞ്ഞി ാവും! ഓനെ ഞാൻ പോറ്റും! മുല കൊടുത്ത്, വാഴയ്ക്കാപ്പൊടി കുറുക്കിക്കൊടുത്ത് ചോറും മീനും കൊടുത്ത്-ഓനെ ഞാൻ പൊന്നുപോലെ പോറ്റും! (പു. 380).

പിതൃസംരക്ഷണത്തിന്റെ ചെലവിലല്ലാതെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അവകാശം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കാൻ മനസ്സുള്ള ഒരു സ്ത്രീഹൃദയമാണ് ചെമ്മരത്തിയുടെത്. ഗർഭത്തിനുത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കാൻ തയ്യാറാകാത്ത പുരുഷന്മാരുടെ ഗർവ്വിനുനേരെയുള്ള വെല്ലുവിളിയായി നിലകൊള്ളുന്നു ് ചെമ്മരത്തി.

കുടുംബ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ മാത്രമല്ല സാമൂഹ്യഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും സ്ത്രീക്കു വഴങ്ങുന്നതാണ്. നിലനില്ക്കുന്ന വിരുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയിൽ ഭർത്താവിൽനിന്നു കിട്ടിയ സാമൂഹ്യബോധത്തിന്റെ കരുത്തുകാണിക്കുന്നു നങ്ങേമ. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേ ി പൊരുതി മരിച്ചയാളുടെ ഭാര്യയ്ക്ക് ജീവിതത്തിൽ പൊരുതേ ിവന്നു. താനനുഭവിച്ച ജന്മിത്താക്രമണത്തെ ഒറ്റയ്ക്കു നേരിട്ടപ്പോഴും (കേയി[7]യുടെ ആക്രമണം) വ്യവസ്ഥിതിയോടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ മനസിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. മകന്റെ വിപ്ലവപ്രവർത്തനത്തെ അനുകൂലിക്കുമ്പോഴും അവരുടെ വിശപ്പകറ്റാൻ ഭക്ഷണമു ാക്കിക്കൊടുക്കുമ്പോഴും സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയുടെ അടയാളമെന്ന ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പൊട്ട് മനസ്സിലു ായിരുന്നു. ആ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ വിപുലീകരണമാണ് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്ന നോവലിൽ വിരിയുന്നത്. തൊഴിൽ നേടി സ്വന്തം കാലിൽ നില്ക്ക

[7] മാപ്പിളജന്മി

ണമെന്ന മോഹവുമായി ട്രെയിൻ കയറുന്ന റോസ്മേരി താൻ എത്തിപ്പെടുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ സേവനസന്നദ്ധയായ ആലീസിനെയാണ് കാണുന്നത്. മതത്തിന്റെ പ്രചാരകരാകുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രചാരകരാകുന്ന സിസ്റ്റർ ആലീസ്, യെൽസകി അച്ചൻ എന്നിവർക്കൊപ്പം ആദിവാസി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായ് ജീവിതമുഴിഞ്ഞുവെയ്ക്കുന്നു റോസ്മേരിയും. വ്യക്തിത്വത്തിനും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മീതെ സാമുഹ്യപ്രതിബദ്ധതയുടെ കടമ്പകളും കടക്കാൻ കരുത്തുള്ളവരാണ് സ്ത്രീകളെന്ന കണ്ടെത്തലാണ് വത്സല സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തോടാഭിമുഖ്യം പുലർത്തുകയും ജീവിതം അർത്ഥവത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകൾ, കുടുംബത്തിലും താൻ ചെല്ലുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, അധികാര വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ കെടാത്ത മനക്കരുത്തുമായി തെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ- ഇവരൊക്കെയാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീബോധത്തിൽ നിർമ്മിച്ചെടുത്ത കഥാപാത്രങ്ങൾ.

4.7.6. കൗമാരക്കാരായ പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ

കൗമാരക്കാരായ പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ കാണാതെ പോകുന്നില്ല വത്സല. കൗമാരം ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുടെ കാലഘട്ടമാണ്. ശരിയായ സാഹചര്യവും ദിശാബോധവും ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ പെടുന്ന കാലം. ശാരീരിക മാനസിക വളർച്ചയുടെ നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിൽ വീട്ടിലും സ്കൂളിലും നിരീക്ഷകരല്ല വേണ്ടത്; കൃത്യമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്തുന്നവരാണ്. ആ ഇടപെടലുകൾ നടക്കുന്നില്ല പാളയത്തിൽ. തൊഴിലില്ലായ്മയും രോഗവും ദാരിദ്ര്യവും ഏറെത്തളർത്തുന്ന മാതാപിതാക്കളാണ് മിക്ക കുട്ടികൾക്കുമുള്ളത്. നിയന്ത്രണമില്ലായ്മയും സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളുടെ അവബോധക്കുറവും കുട്ടികളെ അപക്വമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്നുടമകളാക്കുന്നു ്. അതു മനസ്സിലാക്കി പെരുമാറാൻ അദ്ധ്യാപകർക്കും കഴിയുന്നില്ല. കാര്യസാധ്യത്തിനുള്ള ആയുധമാക്കുന്നതും പെൺകുട്ടികളുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തെയാണ്. രമണിയുടെ അമ്മ അവളുടെ വിവാഹം നടത്തുന്നത് താൻ ക ഗുണങ്ങൾ വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിനുവേ ിയാണ്. നല്ല തൊഴിലാളിയും വരുമാനമുള്ളവനുമായ വേലായുധനെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത രമണിയെയാണ് അമ്മ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നത്. വേലായുധൻ നാടുവിട്ടപ്പോൾ വീ ും രമണിയെ സ്കൂളിൽ ചേർക്കാനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു ് ആ അമ്മ.

കുട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പെരുമാറുന്നവരാവണം അദ്ധ്യാപകർ. ഉഷയുടെ പ്രശ്നം മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ധ്യാപകർക്കു കഴിയുന്നില്ല. അച്ഛന്റെ ജോലി പോയി എന്നു പറയുന്നിടത്തെ നിസ്സഹായത പരിഹാസ്യം നിറഞ്ഞ വസ്തുതതായി മാത്രമേ ടീച്ചർക്കുകാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ചെമ്പകരാമൻ എന്ന സ്കൂൾ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ ഉഷയെ ലൈംഗികമായി പീഢിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചിത്രവുമു ്. അവിടുന്ന് കഷ്ടി രക്ഷപ്പെടുന്നു ഉഷ. നിവൃത്തികേടിനും ആവശ്യങ്ങൾക്കുമിടയ്ക്ക് വഴിമാറി ചിന്തിക്കുന്ന ഉഷയെയും കാണാൻ കഴിയും. ക്ലാസിൽ നിർബന്ധമായും കൊ ുവ രേ സാധനങ്ങൾ കൊ ുവന്നില്ലെങ്കിൽ പുറത്തിറക്കിവിടുമെന്നറിയാമെന്ന ഉഷ ചിന്തിക്കുന്നത്.

> മാണിക്യമെന്ന വാറ്റുകാരിത്തള്ള റാക്കു കാച്ചാൻ സഹായത്തിനു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു് കുറെ നാളായി (വത്സല, 1989: 69).

ബാല്യ കൗമാരങ്ങൾ അനഭിമത തുരുത്തുകൾ തേടിപ്പോകുന്നത് സാഹചര്യങ്ങൾ വഴിയൊരുക്കുന്നതുകൊ ാണ് എന്ന സൂചന നല്കുന്നു നോവലിസ്റ്റ് ഇവിടെ.

പ്രണയത്തെ ഒരു മഹാഭാഗ്യമായി കാണുന്ന കാലമാണ് കൗമാരക്കാലം. ആരോഗ്യകരമായ ആൺപെൺസൗഹൃദങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നില്ലെങ്കിൽ കപടപ്രണയത്തിൽ വീണുതകർന്നടിയുന്ന സാഹചര്യമാണ് നിലനില്ക്കുന്നത്. പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഇത്തരം വേദിയൊരുക്കുന്നതിൽ സുപ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു ്. അടിയന്തിരഘട്ടങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ തല്ലാനുള്ള അധികാരം പോലും അലിഖിത നിയമമായി കൊ ു നടക്കുന്നു ് ചെമ്പകരാമൻ. ബല്ലടിച്ച് സ്കൂൾ വിട്ടാൽ എല്ലാ കുട്ടികളെയും പുറത്താക്കുന്നത് പ്രത്യേക കാരണത്താലാണ്.

> കോണിച്ചോട്ടിൽ, വരാന്ത മുകളിൽ, യൂറിനലിനടുത്ത്, മാഞ്ചോട്ടിൽ, കിണറ്റുകരയിൽ - അവരങ്ങനെ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നത് ആറടിക്കുമ്പോൾ ഗേറ്റിനടുത്ത് റോന്തു ചുറ്റുന്ന ഓട്ടോറിക്ഷകൾ കാത്തുകൊ ാണ് (പു. 31).

എന്ന് ചെമ്പകരാമനറിയാം. എതിർലിംഗത്തോട് ആകർഷണമുള്ള സമയമാണിത്. ലൈംഗികത തൊട്ടറിയാനുള്ള താത്പര്യവും ജനിക്കുന്നു. വേ രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാതെ അഞ്ചുമണിക്കുമുമ്പേ പുറത്താക്കിയാൽ മതി എന്നാണ് എച്ച്. എം. പറയുന്നത്.

> അഞ്ചുമണിക്കുമുമ്പ് എല്ലാത്തിനെയും പുറത്തുകടത്തിവിട്ടേക്കണം!. അതോടെ നമ്മുടെ ചുമതല കഴിഞ്ഞു (പു. 40).

കൗമാരക്കാരായ പെൺകുട്ടികളുടെ ജീവിതത്തിൽ കൃത്യമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്തേ വരാണ് അദ്ധ്യാപകരും മറ്റും. അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ നോക്കിക്കാണാൻ തയ്യാറാ കാത്ത ഒരു സമൂഹമാണ് നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ളതെന്ന് വത്സല ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളോടുള്ള വാഞ്ചയും ദാരിദ്ര്യവും അല്പസ്വല്പം കാശി നുവേ 1 ശരീരം വില്ക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു ് കോട്ടയിലെ പെൺകുട്ടികൾ. പെൺകുട്ടികളെ അന്വേഷിച്ച് ബൈക്കിലെത്തുന്ന പയ്യന്മാർ.

> എല്ലാ ശനിയാഴ്ചകളിലും സ്പെഷൽക്ലാസിനു വന്ന് ഉച്ച തിരിഞ്ഞ് ഭഗത് റോഡിലെ ലോഡ്ജിൽ പോകുന്ന നിർമ്മലകുമാരിയെ നിങ്ങളറിയില്ലെ (പു. 226).

എന്നാണ് ചോദിക്കുന്നു. പെൺകുട്ടികളെ അപമാനിക്കാനും മാനസികമായി തളർത്താനും ഉപയോഗിക്കുന്ന തന്ത്രമായി ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയെ ഉപയോഗിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു 1ിവിടെ. ആ നിർമ്മലകുമാരി തന്നെയാണ് സിനിമാപ്രേമത്തോടെ മദ്രാ സിനു പോകുന്നതും.

കൗമാരക്കാരായ പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണത വെളിപ്പെടു ത്തുന്ന ആഖ്യാനരീതി ഈ കൃതിയിൽ തെളിയുന്നു.

4.8. ആദിവാസി പ്രശ്നം

ആദിവാസി/കീഴാള വിഭാഗത്തിന്റെ കഥപറയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നോവലുകളാണ് 'നെല്ല്', കൂമൻകൊല്ലി, ആഗ്നേയം, റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' എന്നിവ. കാട് കേന്ദ്രീകരിച്ച് ജീവിച്ചിരുന്ന ആദിവാസികൾക്ക് കുടിയേറ്റത്തിന്റെയും തുടർന്ന് കാടു വെട്ടിത്തെളിച്ചുള്ള കൃഷിയുടെയും ഫലമായി ജീവിതം മാറുകയായിരുന്നു. ഈ പ്രതി സന്ധിയാണ് വത്സല ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. പരിപൂർണ്ണമായി ആദിവാസി ജീവിതം ചിത്രീ കരിക്കുന്ന നെല്ലും, ആദിവാസി ജന്മിത്ത, കുടിയേറ്റ ജീവിതം ചിത്രീകരിക്കുന്ന ആഗ്നേ യവും കൂമൻകൊല്ലിയും, ആദിവാസികളുടെ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങൾക്കുവേ 1 പോരാ ടുന്ന 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശ'വുമെല്ലാം ഈ പ്രതിസന്ധിയുടെ ആവിഷ്കാരങ്ങളാ

ണ്. 'പേമ്പി പംഗുരു പുഷ്പത്തിന്റെ തേൻ' തുടങ്ങിയ കഥകളും ഈ പശ്ചാത്തലം പങ്കു വെയ്ക്കുന്നവയാണ്.

വയനാട്ടിലെ തിരുനെല്ലി, കൂമൻകൊല്ലി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള അടിയാൻ, കുറിച്യൻ എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിലുള്ള ആദിവാസികളാണ് 'നെല്ല്', ആഗ്നേയം, കൂമൻകൊല്ലി' എന്നീ കൃതികളിൽ കടന്നുവരുന്നത്. മനുഷ്യരെന്നുപോലും ഗണിക്കാത്ത ഒരു വിഭാഗമാണ് നെല്ലിലെ അടിയാന്മാർ. തിരിച്ചറിവോ അവകാശബോധമോ ഇല്ലാത്ത അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് രാഘവൻനായർ എന്ന കഥാപാത്രത്തിന് കഴിയുന്നു . 'ആഗ്നേയ'ത്തിലെ അപ്പുവും അവരെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു . ജന്മിമാരെ നേരിടുക മാത്രമല്ല അടിയാന്മാരുടെ അടിമത്തം തകർക്കാനുള്ള പോംവഴി എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ പ്രവർത്തനമാണ് കൂമൻകൊല്ലിയിലുള്ളത്. ബാലൻ നമ്പ്യാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിക്കാനും ചോദ്യംചെയ്യാനും വളർന്ന അടിയാന്റെ ബോധമാണ് കൂമൻകൊല്ലിയിലുള്ളത്. അവകാശബോധമാർന്ന ഒരു ജനതയുടെ അവകാശപ്രഖ്യാപനമാണ് 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ആദിവാസികളെയാണ് വത്സല പ്രധാനമായും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. മല്ലനും മാരയും ചു ലിയും വട്ടയും ജവനിയു (നെല്ല്) മൊക്കെ അടിമപ്പണിചെയ്യുന്നവരാണ്. കൃഷിയാണ് അവരുടെ പ്രധാന തൊഴിൽ. ജന്മിയുടെ കയ്യിൽനിന്നും ഒരു വർഷത്തെ അടിമപ്പണം വാങ്ങുന്ന അടിയാന്മാർ അത് ഉത്സവങ്ങളിലും ആഘോഷങ്ങളിലും ചെലവഴിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും മതിയായ വേതനം നല്കാതെ പട്ടിണിക്കിടുന്ന രീതിയാണ് കാണുന്നത്. രാത്രി മുഴുവൻ കാവൽനില്ക്കുകയും പാടത്തുപണികഴിഞ്ഞ് ജന്മിഗൃഹങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു അടിയാനും അടിയാത്തിയും. എന്നിട്ടും വിശപ്പകറ്റാൻ ചപ്പുനുള്ളുകയും മീൻപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു അവർ. 'ആഗ്നേയ'ത്തിൽ അപ്പു തന്റെ സംഘടനാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാവൽപ്പണിക്കാർക്ക് കുപ്പായം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. അപ്പുവിനെപ്പോലുള്ള ഒന്നോ ര ാ പേർ കുപ്പായവും കരിമ്പടവും കൊടുത്താൽ മതിയോ എന്ന് നേതാവായ പൗലോസ് കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു .

> കാവൽപണിക്ക് ഒരു കുപ്പായവും കരിമ്പടവും താൻ വാങ്ങിക്കൊടുത്തതുകൊ ് ഇവിടുത്തെ എല്ലാ കാവൽക്കാരുടേയും തണുപ്പു കുറയുമോ (വത്സല, 1998: 160).

എന്നും പൗലോസ് ഉന്നയിക്കുന്നു. മതിയായ വേതനം കൊടുക്കാതെ അവരെ രക്ഷിക്കാനാവില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ധ്വനിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കഥാപാത്രം.

എതിർപ്പിന്റെ ഊർജം സംഭരിക്കുന്ന ആദിവാസികളാണ് 'കൂമൻകൊല്ലി'യിലുള്ളത്. പ്രതികരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ അടിയാന്മാർ കൃഷ്ണനുണ്ണിയുടെ സ്വൈര്യം കെടുത്തുന്നു. അവർ കാടുവെട്ടിത്തെളിച്ച് ഭൂമി കൃഷിക്കുപയുക്തമാക്കി കഴിയുമ്പോൾ മേലാളൻ തട്ടിയെടുക്കുന്ന പതിവ് നിലനിന്നിരുന്നു. കുറിച്യൻ രാരപ്പനിൽനിന്ന് കൃഷിഭൂമി തട്ടിയെടുക്കുന്നു ് ഗംഗാധരമാരാർ. ബന്ദിയുടെ അച്ഛൻ വെള്ളി കൃഷിനിർത്തി തെരുവപ്പുല്ലുവാറ്റുന്നതും ഭൂമി തട്ടിയെടുക്കുന്നതുകൊ ാണ്. സ്വന്തം സംസ്ഥാനം, സ്വന്തം മന്ത്രി എന്ന ആവശ്യങ്ങളുമായി കടന്നുവരുന്ന ആദിവാസികളാണ് റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്.

ആദിവാസികളെ കഥാപാത്രങ്ങളാക്കാൻ മാത്രമല്ല അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലുവാനും വത്സലക്കു കഴിയുന്നു ്. നെല്ലിൽ ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്ന അടിയാന്റെ ചിത്രമു ്. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ രൂക്ഷത 'കൂമൻകൊല്ലി'യിൽ പ്രകടമാണ്. പത്രത്താളുകളിൽ പട്ടിണിമരണ'ത്തിന്റെ വാർത്തകൾ പരന്നു. 'റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ' ആദിവാസികളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുടെ ആവശ്യമവർ ഉന്നയിക്കുന്നു ്. പല കാരണങ്ങളാലാണ് ആദിവാസികൾ ദാരിദ്ര്യമനുഭവിക്കുന്നത്. വനഭൂമിയെല്ലാം തെളിയിച്ചെടുത്ത് മേലാളൻ കൃഷിക്ക് ഉപയുക്തമാക്കിയപ്പോൾ അടിയാന്മാർക്ക് വനത്തിൽനിന്നുള്ള ഉപജിവനം നഷ്ടമായി. അവരുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലവും മേലാളൻ തട്ടിയെടുത്തു. കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞാൽ നെല്ലെല്ലാം മേലാളന്റെ അറയിലെത്തുന്നു.

> ഇവിടെ ഒന്നുമില്ല. ഉള്ളതു ദാരിദ്യം. നെല്ല് കളങ്ങളിലെ അറയ്ക്കകത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ തിന്നാൻ പറ്റിയതൊന്നും പുറത്തു ശേഷിക്കുന്നില്ല (വത്സല, 1999: 31).

എന്നിങ്ങനെ ആ ജീവിതം നെല്ലിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടു ്. നെല്ലിൽ കൃഷിഭൂമി തിരികെ വാങ്ങുന്നു ് രാഘവൻനായർ. താൻ ചെയ്യുന്നത് ശരിയോ തെറ്റോ എന്നാലോചിക്കുന്ന രാഘവൻനായരോട് സെയ്ത്

> നിങ്ങള് പറയ്യേ വേ ്. ഏരിറക്കി ഉഴുതാൽ മതി. ഒന്നുനിന്നു നോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ അവർ കുടിയിൽ ചെന്ന് കുത്തിയിരുന്നുകൊള്ളും (പു. 56).

എന്ന് പറയുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് കാലാവധി പറയാതെ പാട്ടം കൊടുക്കുകയും കൃഷിഭൂമി നന്നാക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജന്മിത്ത രീതിയാണ് ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്നത്. കൂമൻ കൊല്ലിയും ഈ തട്ടിപ്പിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു ്. കുറിച്യൻ
രാഷനിൽനിന്ന് തട്ടിയെടുത്ത ഭൂമിയാണ് ഗംഗാധരമാരാർ അലിക്കും ഭരതനും വീതിച്ചുനല്കുന്നത്.

അടിയാൻ മാത്രമല്ല അടിയാനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെല്ലാം ജന്മിയുടെ സ്വത്തായി കരുതിപ്പോന്നു.

> ഒരു നല്ല കുലവെട്ടാനു ായാൽ ഒരു കോഴിമുട്ടയിടുന്നുെ ന്നറിഞ്ഞാൽ കളത്തിലെ കുട്ടികളോ തമ്പ്രാനോ അന്വേഷിച്ചുവരും (വത്സല, 1999: 72).

എന്ന് ജന്മിത്തത്തിന്റെ പൊതുസ്വഭാവം ഇവിടെ പ്രകടമാക്കുന്നു. മണ്ണും അദ്ധ്വാനവും അദ്ധ്വാനഫലവും ഒരുപോലെ നഷ്ടപ്പെട്ട് ജീവിതം വഴിമുട്ടുന്നു ് ആദിവാസികൾക്ക്.

ജന്മികൾ മാത്രമല്ല ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടി വയനാട്ടിലെത്തിയ കുടിയേറ്റക്കാരും അടിയാന്മാരെ ചൂഷണം ചെയ്തിരുന്നു. മണ്ണ് സ്വന്തം പേരിൽ ചാർത്തികിട്ടിയിട്ടും സ്വന്തമായുപയോഗിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല

> തവിഞ്ഞാലിൽ പട്ടയം കിട്ടിയ ഭൂമി പത്തുപറ നെല്ലിനുവേ ി വിട്ടുകൊടുത്തു പോരാൻ നിർബന്ധിതനായ രാമൻ, കുടിയേറ്റക്കാരെ ഭയപ്പെടാനില്ലാത്ത റിസർവ്വ് വനത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ താവളമുറപ്പിച്ചു (പു. 236).

പാട്ടത്തിനെടുത്ത ഭൂമിയും സ്വന്തമായി കിട്ടിയ ഭൂമിയും കൈവശത്താക്കുന്നു മേലാളൻ. 'കൂമൻകൊല്ലി'യിൽ കുങ്കൻ തന്റെ അടിമത്തത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് കാടുപൂകി

കൃഷിചെയ്യുന്നു ്. പാരമ്പര്യമായി കൃഷിക്കാരാണ് തങ്ങളെന്ന് കുങ്കൻ അവകാശപ്പെടുന്നു ്.

തിരുനെല്ലിയെയും കൂമൻകൊല്ലിയേയുമൊക്കെ പുറംലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഏകസ്ഥാപനം അലിയുടെയും സെയ്തിന്റെയുമൊക്കെ കച്ചവടമാണ്. അദ്ധ്വാനത്തിന് ഫലമായി ലഭിക്കുന്ന തുച്ഛമായ വരുമാനം കടയിൽ കൊടുത്ത് തങ്ങൾക്ക് പ്രിയങ്കരങ്ങളായത് വാങ്ങുന്നവരാണ് അടിയാന്മാർ. നെല്ല് കൂലിയായി കിട്ടുകയും അതുകൊടുത്ത് ഉണക്കമീനോ ഉണക്കമുളകോ വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു അവർ.

> ര ുമാനം നെല്ലു കൊടുത്താൽ നാല് ഉണക്കമത്തി, നാലു മുളക്, നെല്ലിക്കായോളം പുളി (വത്സല, 1999: 175).

എന്നിവയാണ് കിട്ടുന്നത്. മാത്രമല്ല അരിവാങ്ങാൻ എത്തുന്ന അടിയാരെ എങ്ങനെയും പറ്റിക്കുന്ന സെയ്തിന്റെ ചെയ്തി വിവരിക്കുന്നു.

> ര ു രൂപക്ക് അര ഇടങ്ങഴി അരി, അരിച്ചാക്കിനുമീതെനിന്ന് അവൻ വെള്ളം നിറച്ചിരുന്ന കൂജ മാറ്റിവെച്ചു. വെള്ളം വറ്റിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചീർത്തു വെന്ത വറ്റോളം വലുപ്പം വന്ന അരി അളക്കുമ്പോൾ നാഴിയിൽ പിടിക്കും. കുട്ടയിലേക്കിടുമ്പോൾ അരിയിലെ കല്ലുകൾ കലപിലകൂട്ടി (പു. 175).

കച്ചവടക്കാരുടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ചൂക്ഷണം വത്സല ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ആദിവാസികളെ ജന്മികളും കുടിയേറ്റക്കാരും കച്ചവടക്കാരും മാത്രമല്ല പ്രകൃതിയും വഞ്ചിക്കുന്നു ്. "കാലവർഷവും കാടും പുഴയുമെല്ലാം അടിയാരെ വഞ്ചിക്കുകയാണ്" (വത്സല, 1999: 178). പുഴകളിൽ മീനില്ല. കാട്ടിൽ കായ്കനികളില്ല. പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് ഒന്നും എടുത്തുതിന്നാനില്ല. കൂട്ടമായി മലകയറിയിട്ടും കാട്ടുകനികളോ കിഴങ്ങോ ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല.

ചൂഷണത്തിനിരയാകുകയും അതു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും അതിനെതിരെ പ്രതികരിക്കാനോ പ്രതിഷേധിക്കാനോ ആദിവാസികൾക്കു കഴിയുന്നില്ല. പൗലോസ് (ആഗ്നേയം) അതിനു കാരണം പറയുന്നു ്. "ഇവർ മുരടിച്ചുപോയി. അസൂയപ്പെടാനേ ഇവർക്കു കഴിയൂ" (വത്സല, 1998: 160). കാലാകാലം അടിമത്തം

തളർത്തിയ മനസാണ് അവർക്കുള്ളത്. പൗലോസും അപ്പുവുമെല്ലാം അവരുടെ ഉണർവ്വിനുവേ ി അഹോരാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നു ്. സ്കൂളിൽപോകാൻ പോലും അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല. തിരിച്ചറിവു ായാൽ മേലാളന് നിലനില്പില്ലാതെ വരും എന്നാണ് പൗലോസ് പറയുന്നത്.

> ഇല്ല എങ്ങനെ പോവും? നിങ്ങടെയൊക്കെ കന്നുകളെ മേയ്ക്കേ ? നിങ്ങളുടെ അടുപ്പിൽ തീയെരിയേ ? നിങ്ങളുടെ വിളയ്ക്ക് കാവൽനില്ക്കുന്നവരുടെ വീട് കാക്കേ ? വയലിൽ വേലയ്ക്കു പോകുന്ന അമ്മമാരുടെ കുട്ടികളെ നോക്കേ ? വിശപ്പുമാറ്റാൻ ഈന്തൽ കായകളും കാട്ടുമാങ്ങകളും തേടിയിറങ്ങേ ? ഞ ുക ളുടെ പുറകെ ഓടേ (പു. 160).

അടിയാന്മാരുടെ അടിസ്ഥാന പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം പൗലോസ് ഉന്നയിക്കുന്നു ്. തിരിച്ചറിവു ായാൽ, കൂലി കൂട്ടിച്ചോദിച്ചാൽ തൊഴിൽ നഷ്ടമാകുമായിരുന്നു. കൂലി കൂട്ടി ചോദിച്ചതിന്റെ പേരിലാണ് കൃഷ്ണനുണ്ണി (കൂമൻകൊല്ലി) പുറത്തുനിന്ന് കുറിച്യരെ പണിയാൻ കൊ ുവന്നത്. അവകാശബോധ മാർന്ന അടിയാനെ അംഗീകരിക്കാൻ മേലാളന് കഴിയുന്നില്ല.

ആദിവാസികളുടെ സ്വത്വത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന കഥ പറയുന്നു റോസ്മേരി യുടെ ആകാശങ്ങൾ. യെൽസങ്കി എന്ന ആദിവാസിയുവാവിനെ പഠിപ്പിക്കുകയും മതംമാറ്റി സഭാപ്രവർത്തനത്തിന് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മിഷനറി പ്രവർത്തന ത്തിന്റെ ചിത്രം ഇവിടെയു ്. പള്ളിയിലെ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുത്തിട്ടും യെൽസ ങ്കിയച്ചന് തന്റെ അടിസ്ഥാനചോദനകളെ അടക്കാനാകുന്നില്ല. കാമപൂജാനൃത്ത ത്തിനും മറ്റു സംഘടനാപ്രവർത്തനത്തിനും രഹസ്യമായി അച്ചൻ പങ്കെടുത്തുപോന്നു. തന്റെ ഗോത്രത്തിന്റെ ഒരു സംവിധാനത്തിൽനിന്നും വിട്ടുപോരാനാവുന്നില്ല അച്ചന്.

ആദിവാസികളുടെ ചൂഷണത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുന്നു ് വത്സല ഈ കൃതികളിലൂടെ. ചൂഷണത്തിന്റെ ആഴം ബോധ്യപ്പെടുത്തി, അതിനെതിരെ പ്രതിരോധനിര സൃഷ്ടിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ കൊ ുവന്ന് ചൂഷണരഹിതലോകം ആഹ്വാനംചെയ്യുന്നു ് വത്സല.

4.8.6. സ്ത്രീവാദവും സ്ത്രീവാദ സാഹിത്യവും പെണ്ണെഴുത്തും മലയാളത്തിൽ വേരുറ യ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സജീവ സ്ത്രീസാന്നിദ്ധ്യം പ്രകടമാക്കുന്ന നേവലുകൾക്ക്

വത്സല ജന്മംനല്കി. കുടുംബത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷ ത്തിൽനിന്ന് രചനയെ വിപുലമായ സാമൂഹ്യാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് വത്സല മാറ്റിപ്രതിഷ്ഠി ച്ചു. കുടുംബവും വിവാഹജീവിതവും മാത്രമല്ല സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ വ്യതിരിക്തത കളും ഭിന്നാസ്തിത്വവും ഉറപ്പാക്കുന്നതാണെന്ന് വത്സല കരുതുന്നു. സ്ത്രീക്ക് അന്യ മായ വ്യവഹാരികമേഖലകൾ കണ്ടെടുത്ത് സ്ത്രീസാന്നിദ്ധ്യം ഉറപ്പാക്കുകയും സ്വതന്ത്രമ നോവ്യാപരങ്ങളെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ് വത്സല. വ്യവസ്ഥിതിയോടും കുടുംബാധികാരത്തോടും സ്ത്രീക്കുനേരെയുള്ള അതിക്രമത്തോടും സാമൂഹ്യാവ സ്ഥകൾക്കടിപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്ന തന്നോടുതന്നെ കലഹിച്ചുനില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകളാണ് വത്സലയുടെ മുതൽക്കൂട്ട്.

അധികാരത്തിന്റെ സമകാലികമായ വ്യവഹാരികഘടന സ്ത്രീയെ എങ്ങനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതിന്റെ സമാന്തരമോ വിപുലീകൃതമോ ആയ അനുഭവങ്ങ ളായി ആദിവാസി, കീഴാള, പ്രകൃത്യാനുഭവങ്ങളെ വത്സല നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവയോരോന്നും സ്ത്രീയനുഭവത്തിന്റെ സമാന്തരങ്ങളുമാകുന്നു. ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെ ടുന്ന പ്രകൃതി, ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആദിവാസി, ചൂഷണം ചെയ്യുപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ ഈ അനുഭവസമാനതകളെ നിശിതമായ വിശകലനത്തിൽ വത്സല തുറന്നുവെക്കു ന്നു. സ്ത്രീപക്ഷവായന, വ്യത്യസ്തങ്ങളായ സ്ത്രീ രൂപകങ്ങളിലൂടെ അധികാരബദ്ധ മായ ജീവിതാവസ്ഥകളുടെ അകങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനുള്ള അവസരമാണ് നല്കുന്ന ത്. വത്സലയുടെ നോവലുകൾക്കകത്തേക്ക്, വിശഷിച്ചും സ്ത്രീയനുഭവങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളിലേക്ക് തുറക്കാവുന്ന പ്രവേശകങ്ങളായി മണ്ണ്, പ്രകൃതി, ആദിവാസി കീഴാള ജീവിതങ്ങൾ ആവിഷ്കൃതമായിരിക്കുന്നു. ഇത്തരമൊരു രചനാകൗശലത്തി ലൂടെ വത്സല സ്ത്രീപക്ഷരചനകൾക്ക് വിപുലമായ ആഖ്യാനതലം തുറക്കുകയാണ്.

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

ഉപസംഹാരം

1. സാമൂഹ്യപ്രക്രിയകളുടെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം പുരുഷൻ ഏറ്റെടുക്കുകയും വീട്ടിലൊതുങ്ങാൻ സ്ത്രീക്ക് സാഹചര്യമൊരുക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്റെ നിഴലായി മാറി. കുടംബത്തിന്റെ കെട്ടുറുപ്പ് സ്ത്രീകളിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചും സദാചാരവും പാതിവ്രത്യവും സദ്ഗുണങ്ങളായെണ്ണിയും സ്ത്രീയെ ഉദാത്തസങ്കല്പത്തിലൊതുക്കി. വിവാഹം എന്നത് സ്ത്രീയെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള പുരുഷന്റെ അധികാരമായി മാറി.

2. പുരുഷനിർമ്മിത വ്യവസ്ഥിതികളിൽ നിലനില്ക്കുവാനും അതുൾ ക്കൊ ് ജീവിക്കുവാനും നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീതന്നെ എതിർ ബോധ രൂപീകരണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളിലൂടെ സ്വത്വരൂപീകരണത്തിന് ശ്രമിച്ചു.

3. കാലാകാലങ്ങളായി തങ്ങളനുഭവിച്ച അടിമത്തത്തിൽ രോഷം കൊ സ്ത്രീകൾ പ്രതികരിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് സ്ത്രീവാദത്തിന് ആരംഭമായത്. പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ വിവിധരീതിയിൽ ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ എതിർത്തുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ഏറ്റുമുട്ടേ ുന്ന അധീശത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവ വൈവിധ്യമുസരിച്ച് ഫെമിനിസത്തിന് വിവിധ ധാരകളു ായി. ലിബറൽ ഫെമിനിസം, റാഡിക്കൽ ഫെമിനിസം, മാർക്സിസ്റ്റ് ഫെമിനിസം. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഫെമിനിസം, ലസ്ബിയനിസം, ജൻഡർഫെമിനിസം എന്നിവയാണ് അവയിൽ പ്രധാനമയവ.

4. സാഹിത്യത്തിലെ ആൺകോയ്മയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും സാഹിത്യത്തിൽ പുരുഷന്റെ അധികാരപ്രമത്തതയെ ചോദ്യം ചെയ്തു തുടങ്ങുകയും ചെയ്ത

ഷോൾ സ്ത്രീവാദസാഹിത്യത്തിന് തുടക്കമായി. പുരുഷ കാഴ്ചകളിൽനിന്ന് വേറിട്ട സ്ത്രീകാഴ്ചകൾ സ്ത്രീവാദസാഹിത്യത്തിൽ സാധ്യമായി.

5. തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവമണ്ഡലങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളോട് നീതി പുലർത്തുമ്പോഴേ അത് പെണ്ണെഴുത്താവൂ. പുരുഷ കാഴ്ചയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് സ്ത്രീകാഴ്ചകൾ എന്നിരിക്കെ പെണ്ണെഴുത്തിന് കാലികമായ പ്രസക്തി ഏറെയാണ്. പെണ്ണനുഭവത്തിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരമായ പെണ്ണെഴുത്തിന് സാമൂഹ്യമായ ധാരാളം വെല്ലുവിളികളെ നേരിടേ ി വന്നിട്ടു ്.

6. സാമ്പ്രദായിക രചനാ സങ്കേതങ്ങളെ ഭാഷയുടെയും ശരീരത്തിന്റെയും വ്യത്യസ്ത വിന്യാസത്തിലൂടെ തകർക്കാൻ പിൽക്കാല എഴുത്തുകാർക്കു കഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീവാദ ചിന്തയുടെ സ്വാധീനം സാഹിത്യത്തിലും പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കും അവതരണരീതികൾക്കും കാരണമായി. സ്ത്രീയെ ശരീരം മാത്രമായി ക ിരുന്ന രീതിയിൽനിന്ന് സ്വത്വം തുറന്നാവിഷ്ക്കരിക്കാനുള്ള പ്രവണത സാഹിത്യലോകം കാണിച്ചുതുടങ്ങി. സ്ത്രീയും പ്രകൃതിയുമായുള്ള ബന്ധം, സ്ത്രീയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സദാചാരസങ്കല്പം എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം സ്ത്രീവാദമാതൃകകൾ രൂപപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

7. സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാനചിന്തകൾക്കു പ്രാധാന്യംകൊടുത്തുകൊ ും ശക്തമായ ജീവിതാവബോധം പുലർത്തിക്കൊ ും സാമൂഹ്യാടിമത്തം ഏറ്റു വാങ്ങിയ കീഴാള ജീവിതത്തിന്റെ ശോചനീയസ്ഥിതി പകർത്തിക്കൊ ും നടത്തിയ രചനകളാണ് ആദ്യകാല മലയാളനോവൽസാഹിത്യത്തിലുള്ളത്. സ്ത്രീയനുഭവങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുെ ങ്കിലും അവരനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക, കൗടുംബിക പ്രശ്നങ്ങൾ ആദ്യകാല നോവലുകളുടെ മുഖ്യപ്രമേയമായില്ല.

8. പുരുഷാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയുടെ നിർമ്മിതികളായ സങ്കല്പങ്ങളും രചനകളും നിലനില്ക്കെത്തന്നെ തങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന വിവേചനം ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതിന് സ്ത്രീഎഴുത്തുകാർ രംഗത്തുവന്നു. ഒന്നാം ഘട്ടം സാഹിത്യത്തിൽ ഇടം കെ ത്തുന്നതിനുള്ള കലാപമായിരുന്നെങ്കിൽ ര ാംഘട്ടവും മൂന്നാംഘട്ടവും ലിംഗവ്യ

വസ്ഥയ്ക്കുള്ളിലെ അടിമത്തം, സ്ത്രീലൈംഗികതയുടെ തെറ്റായ നിർവ്വചനം എന്നിവയ്ക്കെതിരെയുള്ള പോരാട്ടമായിരുന്നു.

9. കീഴാള/സ്ത്രീ/പ്രകൃതി പ്രതിനിധാനങ്ങളൊക്കെയും ഇപ്പോഴും ചൂഷണത്തിന്റെ ഇരകാളാകുന്നു ്. അനുഭവങ്ങളുടെ സമാനതകൊ ് അവ ഒരേ തട്ടിലാണ് നില്ക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴും കീഴാളനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴും സ്ത്രീയെ ബന്ധപ്പെടുത്തികൊ ുമാത്രമേ പറയാൻ കഴിയൂ. വത്സല തന്റെ നോവലുകളിൽ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ, പ്രകൃതി, കീഴാള അനുഭവങ്ങൾ കൊ ുവരുന്നു ്.

10. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും കയ്യേറ്റത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, പ്രകൃതിനാശത്തിന്റെ വിഷവിത്തുകളും കുടിയേറ്റത്തിൽ വിതയ്ക്കപ്പെട്ടു. പ്രകൃതിനാശവും, മണ്ണ് - സ്ത്രീ അടിമത്തവും, സ്ത്രീ അദ്ധ്വാനവും മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ പ്രത്യേകമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

11. സ്ത്രീവാദത്തിനും പരിസ്ഥിതിവാദത്തിനും സവിശേഷ വ്യവഹാരം എന്ന നിലയ്ക്ക് കേരളത്തിലിടം ലഭിച്ചത് ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി എൺപതുകളോടെയാണ്. എന്നാൽ ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ സ്ത്രീവിമോചനത്തിന്റെയും പരിസ്ഥിതി അവബോധത്തിന്റെയും രചനാദൗത്യം തന്റെ നോവലുകളിൽ വത്സല നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു.

12. മദ്ധ്യവർഗ്ഗ സ്ത്രീ ജീവിതം ചിത്രീകരിച്ച രാജലക്ഷ്മിക്കും അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ കഥ പറഞ്ഞ ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനത്തിനും പിന്നാലെ വന്ന വത്സല ഒരു സവിശേഷ പ്രദേശത്തെ കീഴാള ജീവിതത്തിലേക്കാണ് നെല്ലിലൂടെ കടന്നുകയറിയത്. മുഖ്യധാരയിലിടം കിട്ടാതിരുന്ന ഒരു ജീവിതത്തെ ആവിഷ്ക്കരിക്കുക വഴി ആ ജീവിതത്തിലെ ലിംഗവിവേചനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൂക്ഷ്മ സംഘർഷങ്ങൾ മലയാള നോവലിലേക്ക് വത്സല ഉയർത്തിക്കൊ ുവന്നു.

13. മലയാളനോവലിനെ പ്രകൃതിയിലേക്കും മണ്ണിലേക്കും തിരികെ കൊ ുവരുന്നതിന് വത്സലക്ക് സാധിച്ചിട്ടു ്. മലയാള നോവൽസാഹിത്യത്തിൽ മണ്ണിന്റെ

മണം വഴിയുന്ന തകഴിയുടെ ര ിടങ്ങഴിക്കും ചെറുകാടിന്റെ 'മണ്ണിന്റെമാറി'നും ശേഷം എണ്ണപ്പെടാവുന്ന നോവലാണ് വത്സലയുടെ 'നെല്ല്'.

14. സ്ത്രീജീവിതം അനാവരണം ചെയ്തും കീഴാള ജീവിതത്തിനിടം കൊടുത്തും മണ്ണിലും മലയിലും ചവുട്ടിനിന്ന് പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ നോവൽരചന നടത്തിയ എഴുത്തുകാരിയാണ് വത്സല. അവരുടെ നോവലുകളെല്ലാം സ്ത്രീ കേന്ദ്രീകൃതങ്ങളാണ്. സ്ത്രീ ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങൾ കുടുംബപശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യാൻ വത്സലക്കു കഴിയുന്നു ്. മണ്ണ് - മനുഷ്യ - പ്രകൃതിബന്ധത്തിന്റെ ആഴം അളന്ന് സ്ത്രീ വിഷയങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നരീതിയാണ് പ്രമേയത്തിലും ആവിഷ്ക്കാരത്തിലും വത്സല കൈക്കൊ ത്.

15. സമൂഹത്തിൽ ഇന്നു നിലനില്ക്കുന്ന, ലിംഗപദവി നിർണ്ണയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ കൊരുത്തിണക്കുന്ന കഥാസന്ദർഭങ്ങളും കഥാപാത്രചിത്രീകരണവും നടത്താൻ വത്സല ശ്രമിച്ചിട്ടു ്. സ്ത്രീകളുടെ സാമൂഹികപദവി പുരുഷന്റെതിൽനിന്നും എങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു എന്ന് വത്സല പരിശോധിക്കുന്നു ്.

16. മലയാളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സ്ത്രീ സൗന്ദര്യബോധത്തെ അട്ടിമറിച്ചുകൊ ്, സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തിനപ്പുറമുള്ള, സ്വത്വബോധമുണർത്തുന്ന ആഖ്യാനരീതികളാണ് വത്സല അവലംബിക്കുന്നത്. അവയങ്ങളുടെ വടിവിൽ സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുന്ന പുരുഷ രചനയിൽനിന്നും വത്സലയുടെ ആഖ്യാനപദം വേറിട്ടുനില്ക്കുന്നു.

17. ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെ പങ്കുവെയ്ക്കൽ വത്സലയുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നടക്കുന്നില്ല. തൊഴിലെടുക്കുന്നവരാണ് മിക്ക സ്ത്രീകളും. അസംതൃപ്തമായ ദാമ്പത്യജീവിതമാണ് സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്നത്. കുടംബാധികാരവ്യവസ്ഥയിൽ വീർപ്പുമുട്ടുന്നവരാണ് മിക്ക സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളും.

18. ജാതിയുടെപേരിൽ നിലനിന്നിരുന്ന വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ നോവലുകളിൽ കടന്നുവരുന്നു. നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാന

ത്തിന്റെ മുഖ്യപരിസരം പങ്കുവെക്കാനും വത്സല ശ്രമിക്കുന്നു ്. ജാതിയുടെ പേരിൽ പൂർണ്ണ അടിമത്തം അനുഭവിക്കുന്ന ജനതയും ജാതിയുടെയും അധികാരത്തിന്റെയും പേരിൽ ഇരട്ടചൂഷണത്തിനിരയാകുന്ന സ്ത്രീകളും നിറഞ്ഞ ലോകമാണ് വത്സയുടെത്.

19. ജന്മിത്തവും കുടിയേറ്റവും വൈദേശികത്വവും ഒരു പോലെ ആക്രമിക്കുന്ന കീഴാളസ്ത്രീയും അവരെ കീഴടക്കുന്ന അധികാരഘടനയും വത്സല വിമർശന വിധേയമാക്കുന്നു. ജന്മിത്തത്തിന്റെ അപചയവും കുടിയേറ്റത്തിന്റെ പതനവും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നനോവലുകളാണ് വത്സലയുടെത്.

20. വിവാഹമെന്നത് സ്ത്രീയെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു പോകുന്നു എന്ന് വത്സല ക‌െ ത്തുന്നു. പുരുഷന് നേട്ടവും സ്ത്രീക്ക് നഷ്ടവും മാത്രം വരുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ യന്ത്രങ്ങളായി മാറുന്ന സ്ത്രീകൾ എരിഞ്ഞടങ്ങുന്ന കാഴ്ചപ്പുറത്താണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലെ മദ്ധ്യവർഗ്ഗസ്ത്രീ പ്രാതിനിധ്യം.

21. മണ്ണും വരുമാനവുമില്ലാതിരുന്ന ആദിവാസിയെ കാർഷിക ജീവിതത്തിലേക്കും നാഗരിക ജീവിതത്തിലേക്കും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമാറ്റങ്ങളെ നോവൽ ഘടനയിലേക്ക് വത്സല ആനയിക്കുന്നു ്.

22. സദാചാരത്തിന്റെ സാമ്പ്രദായിക ശീലങ്ങളെ പരിഹസിക്കാൻ വത്സല മടിക്കുന്നില്ല. സ്വതന്ത്രലൈംഗികതയുടെ സാമൂഹ്യഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നും ഫ്യൂഡൽ സദാചാര ഘടനയിലേക്ക് മല്ലൻ മാറ്റപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സദാചാരത്തെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യത കുറുമാട്ടി ഏറ്റെടുക്കുന്നുമില്ല. കറുത്ത പെണ്ണിലും കറുത്ത മണ്ണിലും വത്സല ക‌െ ത്തുന്ന ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും കീഴാള ചിന്തയുടെ സ്വാധീനമാണ്.

23. വിനിമയത്തിനും വിനിയോഗത്തിനുമുള്ള വസ്തു എന്ന ഇടത്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രാസ്തിത്വമുള്ള സ്ത്രീ എന്ന നിലയിലേക്ക് വളരാനുള്ള കുതിപ്പുകളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. ശാന്തരും അകത്തളങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്നവരുമാണ് പൊതുവെ സ്ത്രീകളെങ്കിലും മനക്കരുത്തിന്റെ

കാര്യത്തിൽ പുരുഷനെ അതിജീവിച്ചുനില്കുന്നുമു ് അവർ. അധികാരബ ന്ധങ്ങളെ ചെറുത്തു നില്ക്കുമ്പോഴും സ്ത്രീ തന്റെ സ്വത്വം നിലനിർത്താൻ ശ്രമിച്ചു പോരുന്നു. തങ്ങളുടെ മേൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന അധികാരത്തെ പ്രതി രോധിച്ചുനില്ക്കുകയും തുറന്ന വേദികൾ സ്ത്രീകൾക്ക് അനിവാര്യമാണെന്ന് കെ ത്തുകയും ചെയ്ത കഥാപാത്രങ്ങളാണ് അവർ.

24. പ്രകൃതിയുടെ മുഴുവൻ സൗന്ദര്യവും ആവാഹിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലുള്ളത്. സ്ത്രീകളെ പ്രകൃതിയുമായി തുലനം ചെയ്യുന്ന അനുഭവവും പകരുന്നവയാണ് ആ നോവലുകൾ.

25. വ്യവസ്ഥിതിക്കടിമപ്പെടുന്നവരും അതിനെ അതിജീവിക്കുന്നവരും - എന്നിങ്ങനെ ര ുതരം വ്യക്തിത്വങ്ങളാണ് വത്സലയുടെ നോവലുകളിലുള്ളത്. സ്ത്രീയു ടെയും പുരുഷന്റെയും ശത്രു വ്യവസ്ഥിതിയണ് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടും വത്സല കൊ ുവരുന്നു.

26. ജീവിതത്തോടാഭിമുഖ്യം പുലർത്തുകയും ജീവിതം അർത്ഥവത്താക്കാൻ ശ്രമി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടം സ്ത്രീകൾ, കുടുംബത്തിലും താൻ ചെല്ലുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലുമെല്ലാം കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്നവർ, അധികാരവ്യവസ്ഥയ്ക്കു ള്ളിൽ കെടാത്ത മനക്കരുത്തുമായി തെളിഞ്ഞുനില്കുന്നവർ - ഇവരൊക്ക യാണ് വത്സലയുടെ സ്ത്രീ ബോധത്തിൽ നിർമ്മിച്ചെടുത്ത കഥാപാത്രങ്ങൾ.

27. സ്വാനുഭവ ചിത്രീകരണം നടത്തി പ്രാന്തവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രശ്ന ങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു ് വത്സല. സ്ത്രീവാദ ചിന്തയുടെ സവി ശേഷ ശിക്ഷണം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും സ്ത്രീ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് കട ന്നുചെല്ലുന്നതിനും സ്ത്രീദർശനങ്ങളിലൊന്നായ പാരിസ്ഥിതിക സ്ത്രീവാദം ആഴത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനും വത്സലയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടു ്.

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

ഗ്രന്ഥസൂചി

അച്യുതൻ, എം. 1983. *നോവൽ പ്രശ്നങ്ങളും പഠനങ്ങളും,* കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം,

അഹമ്മദ് മൗലവി, സി. എൻ. 1983. വ്യഖ്യാ: *പരിശുദ്ധ ഖുർ-ആൻ,* കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം.

ഉറൂബ്, 2000. *ആമിന,* കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം.

എംഗൽസ്, 1975. *കുടുംബം സ്വകാര്യസ്വത്ത് ഭരണകൂടം എന്നിവയുടെ ഉദ്ഭവം.* വിവ: പി. എൻ ദാമോദരപിള്ള, പ്രോഗ്രസ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്

എമിലിസോള, 2002. *നാന,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

എറിക് ഫ്രോവ്, 2002. *പ്രണയമെന്ന കല.* കോഴിക്കോട്: മൾബറി.

ഓണക്കൂർ, ജോർജ്, 1986. *നായകസങ്കല്പം മലയാളനോവലിൽ,* തിരുവനന്തപുരം: പ്രഭാത് പ്രിന്റ്സ്.

ഓഷോ, 1999. *സ്ത്രീവിമോചനത്തിന് ഒരു നവദർശനം,* കണ്ണൂർ: മുദ്ര ബുക്സ്.

കരുണാകരൻ, ഇ. പി. 2001. *ഖജുരാഹോയിലെ അപ്സരസുകൾ,* ആലുവ: റോബിൻ ബുക്സ്.

കാക്കനാടൻ, 1962. *ഒറോത,* കൊല്ലം: സങ്കീർത്തനം പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

------, 1971. *പറങ്കിമല,* കോട്ടയം: ഡി. സി. ബുക്സ്.

------, 2002 ഉഷ്ണമേഖല, കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

കാർത്തികേയൻ, ഷൊർണൂർ, പ്രൊഫ: 1984. *വനിതാവിമോചനം - പഠനം,* തൃശ്ശൂർ: സഹൃദയവേദി.

കുശലകുമാരി, പി. കെ. ഡോ: 1997. *സമൂഹമനസ്സും മലയാളനോവലും,* തൃശ്ശൂർ: മല യാള പഠനഗവേഷണകേന്ദ്രം.

കുഞ്ഞമ്പു പോത്തേരി, 2004. *സരസ്വതീവിജയം,* എറാണാകുളം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

കുഞ്ഞൻപിള്ള ഇളംകുളം. 1967. *കേരളം അഞ്ചു ആറും നൂറ്റാ ുകളിൽ,* കോട്ടയം: നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ.

കൊച്ചീപ്പൻ തരകൻ. പി.കെ. 1993. *ബാലികാസദനം*, തൃശ്ശൂർ: സാഹിത്യഅക്കാദമി.

കേശവദേവ്, പി. 2003. *ഒരു സുന്ദരിയുടെ ആത്മകഥ,* കോഴിക്കോട്: പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേ ഷൻസ്.

-------, 1973 *നോവൽ നോവലിസ്റ്റിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ,* കേരളായൂനിവേഴ്സിറ്റി : മല യാളം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്.

കൃഷ്ണമേനോൻ, കപ്പന, 1961. *ചേരമാൻപെരുമാൾ,* കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി പബ്ലി ക്കേഷൻസ്.

ഗണേഷ്, കെ.എൻ. ഡോ. 2002. *കേരളസമൂഹപഠനങ്ങൾ,* പത്തനംതിട്ട: പ്രസക്തി ബുക്സ്.

ഗീത, പി. 2000. *സ്ത്രീമോചനമെന്നാൽ മനുഷ്യവിമോചനം,* തിരുവനന്തപുരം: ചിന്ത പബ്ലിക്കേഷൻസ്,

ഗോപിനാഥൻ നായർ, എൻ. പ്രൊഫ: 2004. *മനുസ്മൃതി,* (സംഗൃഹീത പുനരാഖ്യാനം), കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, പി.കെ. 2000. *കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രം*, തിരുവനന്ത പുരം: കേരളാഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

ഗ്രേസി, (എഡി:) 2002. *ഏഴ്പെൺകഥകൾ,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

------, 1999. *ഭ്രാന്തൻപൂക്കൾ,* കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

ചന്ദ്രിക, സി.എസ്. 1999. *കേരളത്തിലെസ്ത്രീമുന്നേറ്റങ്ങളുടെചരിത്രം,* തൃശ്ശൂർ: കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി.

ചന്തുമേനോൻ, ഒ. 1989. *ഇന്ദുലേഖ,* കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

ചെറുകാട്, 1970.*മണ്ണിന്റെ മാറിൽ,* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്.

ജമാൽ കൊച്ചങ്ങാടി, 1998. *മുസ്ലീം സാമൂഹ്യജീവിതം മലയാള നോവലിൽ,* തൃശ്ശൂർ: കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി.

ജാൻസി, ജയിംസ്. (എഡി:) 2000. *ഫെമിനിസം ക,,* തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

------, 2000. *ഫെമിനിസം കക,* തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

ജോസഫ്, മു ശ്ശേരി, 2004. *മു ശ്ശേരികൃതികൾ* (വാല്യം2), തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്.

ജോർജ്, കെ. എം. (എഡി:) 1978. *മലയാളനോവൽസാഹിത്യചരിത്രം,* , തൃശ്ശൂർ: കേരള സാഹിത്യഅക്കാദമി.

ജോർജ്, സി.ജെ. (എഡി:) 1996. *ആധുനികാന്തര സാഹിത്യസമീപനങ്ങൾ,* തൃശ്ശൂർ: ബുക് വേം.

ജോൺ, ടി.സി. 1985. *നെല്ല,* പത്തനംതിട്ട: പുരോഗമനകലാസാഹിത്യ സംഘം.

------, 1981. *തേക്ക്,* തിരുവനന്തപുരം: ദേശാഭിമാനി ബുക്സ്.

------ , 1979. *ഉറാട്ടി* തിരുവനന്തപുരം: ദേശാഭിമാനി ബുക്സ്.

ശിവശങ്കരപിള്ള, തകഴി 2000. *ര ിടങ്ങഴി,* കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

തരകൻ, കെ.എം. ഡോ: 1999. *ഉത്തരാധുനികതയും മറ്റും,* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്.

------, 1978. *മലയാളനോവൽ സാഹിത്യചരിത്രം,* തൃശ്ശൂർ: കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി.

------, 1992. *ആധുനിക നോവൽ ദർശനം,* കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ.

താരാചന്ദ്, 1996. *ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമര ചരിത്രം,* തൃശ്ശൂർ: സാഹിത്യഅക്കാദമി.

തിരുവള്ളുവർ , 2005. *തിരുക്കുറൾ,* തിരുവനന്തപുരം: യൂനിവേഴ്സിറ്റി.

ദേവിക, ജെ. 2000. *സ്ത്രീവാദം,* കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ഒ.എം.സി. വിവ: 1992. *ഋഗ്വേദം,* തൃശ്ശൂർ: വടക്കേമഠം ബ്രഹ്മസ്വം.

നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ഇ.എം.എസ്. 1974. *മാർക്സിസവും മലയാളസാഹിത്യവും*, , കോഴിക്കോട്: മൾബറി പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

നാരായൻ, 1998. *കൊച്ചേരേത്തി*, കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

നാരായണപിള്ള, പി.കെ. 1995. *സാഹിത്യപഞ്ചാനന്റെ കൃതികൾ*, സമ്പാ: ഡോ. എം. ഗോപാലകൃഷ്ണൻനായർ, തിരുവനന്തപുരം: കേരളാ ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

നാരായണപൊതുവാൾ, അമ്പാടി, 1990. *അപ്പൻതമ്പുരാൻ*, കോഴിക്കോട്: പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

നാരായണമേനോൻ, നാലപ്പാട്ട്, 1983. *രതിസാമ്രാജ്യം*, കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

പവനൻ, 1987. *പവനന്റെതെരെഞ്ഞെടുത്ത പ്രബന്ധങ്ങൾ*, കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ,

പരമേശ്വരൻ അയ്യർ, ഉള്ളൂർ. എസ്. 1964. *കേരളസാഹിത്യചരിത്രം* (വാല്യം 4) തിരുവനന്തപുരം: കേരളസർവ്വകലാശാല പ്രസിദ്ധീകരണം.

പരമേശ്വരൻപിള്ള, എരുമേലി 1998. *മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ*, കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്ക്.

പാന്നൂർ. കെ. 1971. *മലകൾ താഴ്വരകൾ*, കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക്സ്റ്റാൾ.

പാറപ്പുറം, 1998. *അന്വേഷിച്ചുകണ്ടെത്തിയില്ല*, കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്.

പിയേഴ്സൺ, എൻ. എം. 2003. *ഇക്കോ ഫെമിനിസം ഇക്കോ ടൂറിസം, മാർക്സിസം*, കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്.

പൊറ്റെക്കാട്, എസ്. കെ. 1979. *വിഷകന്യക*. കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം.

പോൾ, എം. പി. 1980. *നോവൽ സാഹിത്യം*, കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ,

പ്രശാന്ത്കുമാർ, എൻ. ഡോ: 1998. *സ്ത്രീരചനാദർശനം - ഒരു അവലോകനം*, കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ.

ഫുക്കുവോക്ക, 2004. *പ്രകൃതിയിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ,* കോട്ടയം: ഡി. സി. ബുക്സ്,

ഫ്രോയ്ഡ്, 2003. *ലൈംഗികമനശ്ശാസ്ത്രം*, ന്യൂഡൽഹി: ഇന്ത്യൻ എത്തിക്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

ബാലകൃഷ്ണൻ, കല്പറ്റ. 1986, *ചരിത്രനോവൽ മലയാളത്തിൽ,* തൃശ്ശൂർ: കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി.

ബാലകൃഷ്ണൻ. വി, ലീലാദേവി, ആർ. 1980. *മനുസ്മൃതി* (വിവ:), കോട്ടയം: വിദ്യാർത്ഥിമിത്രം.

ബാലകൃഷ്ണൻ, പി.കെ. 1997. *ജാതിവ്യവസ്ഥയും കേരളചരിത്രവും,* കോഴിക്കോട്: പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

ബേബി, കെ. ജെ. 2000. *മാവേലി മന്റം,* തൃശ്ശൂർ : കറന്റ് ബുക്സ്

ഭരദ്വാജ്, രേഷ്മ 2004. *മിഥ്യകൾക്കുമപ്പുറം, സ്വവർഗ്ഗലൈംഗികത കേരളത്തിൽ,* കോട്ടയം : ഡി.സി.ബുക്സ്

ബൈബിൾ കമ്മീഷൻ, കെ.സി.ബി.സി. വിവ. 1987. *ബൈബിൾ,* കൊച്ചി: പാസ്റ്ററൽ ഓറിയന്റേഷൻ സെന്റർ.

ഭട്ടതരിപ്പാട്, വി.ടി. 1994. *അടുക്കളയിൽനിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക്,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

ഭാസ്ക്കരനുണ്ണി, കെ. 1986. *പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാ ിന്റെ കേരളം:* കോട്ടയം: ക്രസ്ത്യൻ പ്രിന്റേഴ്സ്.

ഭവത്രാതൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, 2004. *അപ്ഫന്റെമകൾ,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

മധുസൂദനനൻ, ജി. 2002. *കഥയും പരിസ്ഥിതിയും,* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്,

മാത്യൂവെല്ലൂർ, പി.എം. 2003. *രതിവിജ്ഞാനകോശം,* തിരുവനന്തപുരം: ദിയ പബ്ലിക്കേഷൻസ്,

മാധവിക്കുട്ടി 2002. *മാധവിക്കുട്ടിയുടെ മൂന്നുനോവലുകൾ,* കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്,

------, 2005. *ചന്ദനമരങ്ങൾ,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

മാധവിക്കുട്ടി, കെ. എൻ. മോഹനവർമ്മ, 2000. *അമാവാസി,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്,

മീര. കെ. ആർ, 2004. *മോഹമഞ്ഞ,* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്.

മൊറോവിയ ആൽബർട്ടോ, 2002. *കഥയും കാമവും,* കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്..

മുകുന്ദൻ, എം. 2002. *ഒരു ദലിത് യുവതിയുടെ കദനകഥ,* കോട്ടയം: ഡി. സി. ബുക്സ്.

രവീന്ദ്രൻ, പി.പി. 2002. *സംസ്കാരപഠനം ഒരു ആമുഖം,* കോട്ടയം: ഡി. സി, ബുക്സ്.

രാമകൃഷ്ണൻ മലയാറ്റൂർ, 2003. *പൊന്നി,* കോട്ടയം: ഡി.സി.ബുക്സ്.

രാമകൃഷ്ണൻ. എ.കെ. വേണുഗോപാൽ, കെ. എം. 1984. *സ്ത്രീ വിമോചനം, ചരിത്രം, സിദ്ധാന്തം,* പയ്യന്നൂർ: നയന ബുക്സ്.

രാജലക്ഷ്മി, 2001. *ഞാനെന്ന ഭാവം,* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്.

രാജശേഖരൻ, പി.കെ. 1999. *അന്ധനായ ദൈവം,* കോട്ടയം: ഡി. സി. ബുക്സ്.

രാധിക, സി. നായർ. ഡോ: 2001. *സമകാലീന സാഹിത്യസിദ്ധാന്തം,* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്.

ലീലാവതി, എം. ഡോ: 2000. *ഫെമിനിസം ചരിത്രപരമായ അന്വേഷണം,* തിരുവനന്തപുരം: പ്രഭാത് ബുക്സ്.

------, 1993. *കാവ്യാരതി,* കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക്സ്.

------, 2000. *ഫെമിനിസ്റ്റു സാഹിത്യനിരൂപണം,* കോട്ടയം: സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം.

ലീലാകുമാരി, എം. ഡോ. 2000. *സ്ത്രീ സങ്കല്പം മലയാളനോവലിൽ,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

ലെനിൻ, വി. എ. 1979. *സ്ത്രീകളുടെ വിമോചനത്തെപ്പറ്റി,* മോസ്ക്കോ: പ്രോഗ്രസ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

വത്സല, പി. 1999. *നെല്ല്,* കോട്ടയം: ഡി. സി ബുക്സ്.

-------, 1998. *ആഗ്നേയം,* കോട്ടയം: ഡി. സി ബുക്സ്.

-------, 2000. *കൂമൻകൊല്ലി,* കോട്ടയം: ഡി. സി ബുക്സ്.

-------, 1989. *പാളയം*, കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക്സ്റ്റാൾ,

-------, 1991. *ചാവേർ*, കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം.

-------, 2000. *റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ,* കോട്ടയം: ഡി. സി ബുക്സ്.

-------, 1977. *അരക്കില്ലം*, കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം.

-------, 1979. *വേനൽ*, കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം.

-------, 1979. *കനൽ,* കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം.

-------, 1998. *നമ്പരുകൾ,* കോട്ടയം: സാഹിത്യപ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം.

-------, 1998. *ആരും മരിക്കുന്നില്ല,* കോട്ടയം: കറന്റ് ബുക്സ്.

വാസുദേവൻ, എം. ടി. 2003. *മഞ്ഞ്,* തൃശ്ശൂർ; കറന്റ് ബുക്സ്.

വിജയൻ, എം. എൻ. (ജന. എഡി:) 2002. *നമ്മുടെ സാഹിത്യം നമ്മുടെ സമൂഹം* (വാല്യം 3), തൃശ്ശൂർ: കേരളസാഹിത്യഅക്കാദമി.

വിജയൻ, ഒ.വി. 2000. *ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

-------, 2000. *ധർമ്മപുരാണം*, കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

വിജയൻ, ഏലിയാമ്മ, 1995. *സ്ത്രീയും സമൂഹവും: ഒരു ലിംഗപദവി കാഴ്ചപ്പാട്,* തിരുവനന്തപുരം: പി.സി.ഒ. സെന്റർ.

വിവേകാനന്ദൻ, ജി. 1998. കോട്ടയം: *കള്ളിച്ചെല്ലമ്മ,* ഡി.സി. ബുക്സ്.

വില്യം ലോഗൻ, 2004. *മലബാർ മാന്വൽ,* വിവ: കൃഷ്ണൻ, ടി.വി. കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.

വൂൾഫ്, വെർജിനീയ, 2004. *എഴുത്തുകാരിയുടെ മുറി* വിവ: എൻ.മൂസത്, കോട്ടയം: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.

ശഹർന്നൂശ് പാർസിപൂർ, 2004. *ആണുങ്ങളില്ലാത്തെ പെണ്ണുങ്ങൾ,* വിവ: എസ്. എ. ഖുദ്സി. കോഴിക്കോട്: മാതൃഭൂമി ബുക്സ്.

ശങ്കരപ്പിള്ള. കെ.ജി.എഡി. 1994. *പെൺവഴികൾ,* (സ്ത്രീപക്ഷ കവിതകൾ) കാസർഗോഡ്: കലാക്ഷേത്രം,

ശരത്ചന്ദ്രൻ. കെ. പി. 1985. *ചന്തുമേനോൻ അരങ്ങും അണിയറയും,* തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

ശാരദാമണി, 1999. *സ്ത്രീ, സ്ത്രീവാദം, സ്ത്രീവിമോചനം,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്,

ശ്രീദേവി, എസ്. ഡോ: 1997. *സി.വി. മറ്റൊരു മുഖം*, തിരുവനന്തപുരം: സൂരി ബുക്സ്,

സാറാജോസഫ്. 2000. *ഭഗവത്ഗീതയുടെ അടുക്കളയിൽ എഴുത്തുകാർ വേവിക്കുന്നത്,* കോഴിക്കോട്: സെക്കുലർ ബുക്സ്.

-------,, 1993. *പാപത്തറ,* തൃശ്ശൂർ: കറന്റ് ബുക്സ്.

സിതാര, എസ്. 2000. *അഗ്നിയും ചിറകുകളും*, കോഴിക്കോട്, പാപ്പിയോൺ പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

സുധീഷ്, എസ്. 1999. *വിമോചനത്തിന്റെ വാക്കും മനസ്സും*, കോട്ടയം: ഗയ ബുക്സ്.

സുരേന്ദ്രൻ, കെ. 1980. *നോവൽസ്വരൂപം*, കോട്ടയം: നാഷനൽ ബുക് സ്റ്റാൾ.

സെബാസ്റ്റ്യൻ, കെ.സി. 2003. *പരസ്പരം പ്രണയിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ,* കൊച്ചി: പ്രണത ബുക്സ്.

സോണിയ, ഇ.പ. 2000. *ജീവിതത്തിന്റെ സ്ത്രീവായന,* കോഴിക്കോട്: സെക്കുലർ ബുക്സ്,

സോമൻ, പി. 1996. *അധികാരം, അശ്ലീലം, സാഹിത്യം,* കാലിക്കറ്റ് യൂനിവേഴ്സിറ്റി: ലെഫ്റ്റ് ബുക്സ്.

ഹേമലതാദേവി, ജി. ഡോ: 2007. *ലക്ഷ്മണരേഖ മുറിച്ചുകടക്കുമ്പോൾ,* കോട്ടയം: പാപ്പിയോൺ പബ്ലിക്കേഷൻസ്.

റൊണാൾഡ്, ഇ. ആർഷർ. ഡോ: 1989. *മലയാളഭാഷാസാഹിത്യ പഠനം,* കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്.

ഒരു സംഘം എഴുത്തുകാർ, 2000. *പെണ്ണെഴുത്ത്,* തിരുവനന്തപുരം: കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.

ENGLISH

Bhavani, Kum-Kum, John Forun, Priya Kurian 2003. *Feminist Futures,* London Zed Books.

Chaudhuri Maitrayee (Edt.) 2004. *Feminism In India,* Delhi: Kali for women.

Fricker, Miranda, Jennifer Hornsby, 2002. *Feminism in Philosophy,* United Kingdom: Cambridge University Press.

Belsey Katherim, Jame Moore 1997. *The Feminist Reader,* USA: Blackwell publishers.

De Beauvoir, Simone, 1997. *The second sex*, London: Vintage.

Grant, Judith, 1993. *Fundamental Feminism*: *Constenting the core concept of feminist theory,* London: Routledge.

Irigaray, L. 1997. *Women's Exile: Ideology and Consciousness,* New York:

Joan, Wallach Scott, 1996. *Feminist History,* Oxford University Press.

Bhasin, Kamala, 1993. *What is Patriarchy,* Delhi: Kali for woman.

Bhasin, Kamala, 2000. *Understanding gender,* Delhi: Kali for woman..

Magada Gere, Lewis, 1993. *Without a word,* New York: Routledge.

Merissi, Fathima, 1991. *Woman and Islam ,* Delhi: Kali for woman.

Mellet, K. 1972 *Sexual politics,* London: Abacus.

Showalter, Elaine, 1971. Women and the literacy curriculum

---, 1977. *Literature of their own,* Princeton: Princeton University Press,

Woolf Vrigina, 1974. *A Room of ones own,* Great Britain: Penguin Classics.

Wollstone craft, Mary, 1982. *Vindication of the rights of women,* London Waltescott.

ലേഖനങ്ങൾ

അശോകൻ ഏങ്ങണിയൂർ, 2007 (മെയ് 12-18). *കഥയെഴുത്തിന്റെ അമ്പതുവർഷങ്ങൾ,* ജനശക്തി.

ഓണക്കൂർ ജോർജ്ജ്, 1995. *വത്സല വയനാടിന്റെ കഥാകാരി,* കലാകൗമുദി.

ചന്ദ്രിക, ഡോ:. 1991 (ജൂൺ). *പെണ്ണയുടെ സൗന്ദര്യദർശനം,* ഭാഷാ സാഹിതി.

ധർമ്മരാജ്, ഡോ:. 1997 (ഒക്ടോബർ - ജനുവരി). *ഋഗ്വേദത്തിൽ തെളിയുന്ന സ്ത്രീ,* സംസ്കാരകേരളം.

പവിത്രൻ, പി. 1994 (ജനുവരി). *വിമോചിത സ്ത്രീ ഭാവുകത്വത്തിലേക്ക്,* സാഹിത്യലോകം.

പ്രമീള, മഹേഷ്, 1998 (ജൂലൈ - സപ്തംബർ). *സ്ത്രീ പുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ,* സംസ്കാരകേരളം.

പഠനഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ജിസാജോസ്. 2000, സ്ത്രീസത്ത പുരുഷരചനകളിൽ.

രവീന്ദ്രൻ എൻ, കെ. 1992, സ്ത്രീവിമോചനത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ.

പി. ഗീത. 2001, ആധുനികമലയാളകവിതയിലെ സ്ത്രീപക്ഷസമീപനങ്ങൾ.

പത്മിനി. പി. 2005, ഉറൂബിന്റെ ലോകം.

Jansy Jose, “Novels of Valsala - a Feminist Study”. Thesis. Department of Malayalam, University of Calicut, 2007.

അനുബന്ധം

ജനനം: 1938 ഏപ്രിൽ 4ന് കോഴിക്കോട് ജനിച്ചു. മാനങ്ങോട് ചന്തുവിന്റെയും ഇ. പത്മാവതിയുടെയും മകൾ. ഭർത്താവ് എം. അപ്പുട്ടി, അദ്ധ്യാപികയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച വത്സല കോഴിക്കോട് ഗവർമെന്റ് ട്രെയിനിംഗ് സ്ക്കൂളിൽ പ്രധാനദ്ധ്യാപിക യായിരിക്കെ റിട്ടയർ ചെയ്തു.

കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി എക്സിക്യൂട്ടീവ് മെമ്പർ, സാഹിത്യ പ്രവർത്തകസഹകരണസംഘം ഡയറക്ടർ ബോർഡ് അംഗം, കേരള സാഹിത്യ സമിതി പ്രസിഡ ്, എം. എൻ. സത്യാർത്ഥി പ്രസിഡ ്, എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടു ്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

'നെല്ലി'ന് കുങ്കുമം അവാർഡ്, 'നിഴലുറങ്ങുന്നവഴി'കൾക്ക് കേരളസാ ഹിത്യഅക്കാദമി അവാർഡ്, 'പംഗുരു പുഷ്പത്തിന്റെ തേൻ' എന്ന കൃതിക്ക് കഥ അവാർഡ്, 'ചാവേർ' എന്ന കൃതിക്ക് സി.എച്ച് മുഹമ്മദ്കോയ അവാർഡ്, 'വിലാപം' എന്ന കൃതിക്ക് സുജാതട്രസ്റ്റ് അവാർഡ്, രാജീവ്ഗാന്ധി സദ്ഭാവന അവാർഡ്, 'പുള്ളിക്കുട്ടൻ' എന്ന കൃതിക്ക് ബാലസാഹിത്യ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അവാർഡ്, 'മേൽപ്പാലം' എന്ന കൃതിക്കു പത്മപ്രഭാപുരസ്ക്കാരം, ഒ. ചന്തുമേനോൻ അവാർഡ്.

കൃതികൾ

പത്തൊൻപതു നോവലുകളും ഇരുപതു കഥകളും ര ു യാത്രാവിവരണങ്ങളും മൂന്നു ബാലസാഹിത്യകൃതികളും ഒരു ജീവചരിത്രവുമാണ് വത്സലയുടെ പ്രധാന കൃതികൾ.

നോവലുകൾ

1.	തകർച്ച	-	1968
2.	നെല്ല്	-	1972
3.	ആഗ്നേയം	-	1974
4.	നിഴലുറങ്ങുന്ന വഴികൾ	-	1975
5.	ഗ്രീഷ്മത്തിലെ മഴ	-	1976
6.	അരക്കില്ലം	-	1977
7.	തൃഷ്ണയുടെ പൂക്കൾ	-	1979
8.	വേനൽ	-	1979
9.	കനൽ	-	1979
10.	നമ്പരുകൾ	-	1980
11.	കൂമൻകൊല്ലി	-	1981
12.	പാളയം	-	1981
13.	ഗൗതമൻ	-	1987
14.	ആരും മരിക്കുന്നില്ല	-	1987
15.	ചാവേർ	-	1991
16.	റോസ്മേരിയുടെ ആകാശങ്ങൾ	-	1993
17.	വിലാപം	-	1997
18.	ആദിജലം	-	2004
19.	മേൽപ്പാലം	-	2007

ചെറുകഥകൾ

1.	തിരക്കിൽ അല്പ സമയം	-	1969
2.	പേമ്പി	-	1969
3.	പഴയ പുതിയ നഗരം	-	1979
4.	അനുപമയുടെ കാവൽക്കാരൻ	-	1985

5.	ആനവേട്ടക്കാരൻ	-	1985
6.	ഉണിക്കോരൻ ചതോപദ്ധ്യായ	-	1988
7.	അന്ന മരിയ നേരിടാൻ	-	1988
8.	കറുത്തമഴ പെയ്യുന്ന താഴ്വര	-	1989
9.	ചാമു ിക്കുഴി	-	1991
10.	കോണിച്ചോട്ടിലെ വെളിച്ചം	-	1992
11.	അരുന്ധതി കരയുന്നില്ല	-	1933
12.	പംഗുരുപുഷ്പത്തിന്റെ തേൻ	-	1998
13.	കലി 98 തുടർച്ച	-	1998
14.	മടക്കം	-	1998
15.	പോക്കുവെയിൽ പൊൻവെയിൽ	-	1999
16.	ദുഷ്യന്തനും ഭീമനുമില്ലാത്ത ലോകം	-	1998
17.	കാലാൾ കാവലാൾ	-	2003
18.	ആരണ്യകാണ്ഡം	-	2004
19.	മൈഥിലിയുടെ മകൾ	-	2004
20.	വത്സലയുടെ സ്ത്രീകൾ	-	2004

കുട്ടികളുടെ സാഹിത്യം

ഉഷാറാണി	-	1985
പുള്ളിക്കുട്ടൻ	-	2001
അശോകനും അയാളും	-	2003

യാത്രാവിവരണം

ഗാലറി	-	2001
വേറിട്ടൊരമേരിക്ക	-	2007